

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HE'LL DO ANYTHING TO WIN HER OVER...

PLAYING TO WIN

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

MONICA MURPHY

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

KAZANMAK İÇİN OYNUYOR

MONICA MURPHY

İÇİNDEKİLER

Çalma

Bölüm

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 29

Bölüm 30

Bölüm 31

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[Bölüm 43 Son](#)

[Söz](#) —

[Tesekkürler Monica](#)

[Murphy'nin diğer eserleri](#)

[Yazar hakkında](#)

ÇALMA

“Ruby” - Geskle
“Shee” - hızlıca, hızlıca)
“Thicc” - Remi Wolf
“Erotic City” - Prince “Lavender
Haze” - Taylor Swift
“Think it Over” - New Constellations “On
You” - The Hics
“No Role Modelz” - J. Cole
“Send Nudes” - Warpaint

PLAYING TO WIN çalma listesinin geri kalanını burada bulabilirsiniz:

<https://bit.ly/3Dst9ND>

Veya aşağıdaki QR koduna
tıklayın:

ONE

RUBY

YILBAŞI GECEŚİ

"OO, KİM O?" Bakışlarım, oturma odasının tam ortasında duran, etrafı kızlarla çevrili, hepsi de ona hayran hayran bakıp gülümserken, uzun boylu, kaslı adama takıldı. İki kızı koluna taktı, kalın kaslı kollarının arasına sıkıştırdı, yüzündeki sırıtış, onların ilgisinden her anın tadını çıkardığını gösteriyordu.

Kendine güveni odanın her yerine yayılıyor ve yakışıklı olması da cabası. En güzel özelliği, geniş, samimi ve biraz yaramaz gülümsemesi. Durduğum yerden, her şeyi güzel görünüyor.

Tatil için Colorado'ya ailemi ziyaret etmek ve kardeşim, kız kardeşim, onların arkadaşları ve sevgilileriyle vakit geçirmek için geldim. Hepsi bu partiye katılmak için kampüse erken döndüler ve ben de onlara eşlik ettim. Sadece birkaç gün içinde hayatımın en güzel günlerini geçirdim, bu da buraya dönüp eğitimimi bitirmem gerektiğini doğrulamak için fazlasıyla yeterli. Birinci sınıfta farklı bir şeye ihtiyacım olduğunu düşünerek Doğu Kıyısı'na üniversiteye gittim. Sıradan hayatımdan kaçmak istiyordum. Yeni bir macera arzuluyordum ve Doğu Kıyısı'ndaki bir üniversiteye girdiğimde, hayatımı partilerle geçirip harika zaman geçireceğime inanıyordum. Farklı bir ortamın hayatımı daha iyiye değıştireceğine inanıyordum.

Hiçbiri olmadı. Dersler sıkıcı. Kampüs hayatı sıkıcı. Diğer öğrencilerle sağlam bağlar kurmadım. Kesinlikle birinci sınıfta oda arkadaşım ile kurmadım, o ikinci dönem boyunca odamızdan hiç çıkmadı. Bu yıl kampüste başka bir kızla daire paylaşıyorum, arkadaşça davranıyoruz ve onu fena bulmuyorum ama ona karşı kesinlikle bir bağ hissetmiyorum. Oysa benim aradığım tek şey bu.

Bir bağ.

Beni *anlayan* biri.

Şu anda bu imkansız bir şey gibi geliyor.

"O, dostum, Ace Townsend. Futbol takımının yedek oyun kurucusu ve umarım gelecek sezon baş oyun kurucumuz olur," diyor yeni arkadaşım Natalie. O, kardeşimin yeni kız arkadaşının en iyi arkadaşı — vay canına, çok karmaşık — ve tahmin et ne oldu?

Tanıştığımız anda birbirimizle hemen *bağlandık*. O zamandan beri birlikte takılmak çok eğlenceli. Natalie her şeye var. Partileri sever ve neyse ki bekardır. Şu anda etrafımda olan herkes birine bağlı, Natalie hariç.

Bu da onu tatil partilerine katılmak için mükemmel bir arkadaş yapıyor.

Bu partiye davetsiz gitmiyoruz tabii. İkimiz de davet edildik, çok teşekkürler.

"Ace? Gerçek adı bu mu?" Onun farkına varmadan ona açıkça bakıyorum. O, hayranlarıyla sohbet etmekle meşgul. "Takma ad değil mi?"

Onu hiç duymadım. Knox bana ondan hiç bahsetmedi, Blair de bahsetmedi, ama bu bir şey ifade etmez.

"Belki takma addır? Emin değilim." Natalie'ye baktığımda, o çoktan omuz silkiyor. "Onu pek tanımıyorum."

"Yakışıklı." Gülünce gülümsemeden edemiyorum, hoş bir gürültü sesimizle durduğumuz yere kadar geliyor ve aniden ona gidip kendimi tanıtmak istiyorum.

Ama umurunda olur mu? Belki de olmaz. Yeterince meşgul görünüyor. Bir kız daha ne fark eder ki?

"Öyle mi?" Natalie kolumu tutup kendi koluna takarak beni kız kardeşim Blair ve erkek arkadaşı Camden'in yanına sürükledi. Camden, üniversite futbol takımının şu anki oyun kurucusu, ama ona "şu anki" diyebilir miyim? Üniversite futbol kariyeri bitmek üzere ve umarım yakında NFL kariyerine başlayacak. "Hadi."

"Nereye gidiyoruz?"

"Cam'le konuşmamız lazım. Ace hakkında bize bilgi verebilir," diyor Natalie, onlara doğru ilerlerken.

Yeni, halka açık bir çiftin önünde durduk. Cam'in kız kardeşime bakışını görünce kalbim sızladı. Sanki güneş onun başında doğup batıyormuş gibi. Sanki gördüğü tek kişi oymuş gibi.

Bu da istediğim bir başka şey... eninde sonunda. Belki de yakında, ama sanırım kimi tanıyacağıma bağlı. Ama evet.

Bana tamamen aşık bir erkek istiyorum. Tanımaya çalıştığım tüm erkekler ya çabucak ilgilerini kaybediyor ya da ciddi değiller. En büyük sorun bu. Asla ciddi değiller. Ama ben ciddi miyim? Pek sayılmaz. Ama erkekler söz konusu olduğunda...

Her zaman yanlış olanı seçiyorum.

Eğlenceli erkekleri seviyorum. *Tüm* kadınların sevdiği erkekleri. Ama bu her zaman büyük bir soruna dönüşüyor. Ace'in çevresinde olanlara bakılırsa, o da aynı tipte bir erkek, bu yüzden ona çekilmem normal.

Bu da onun benim için yanlış kişi olduğu anlamına geliyor. Erkeklerle aşık olurken biraz daha seçici olmalıyım ve tembel gülümsemesi ve cinsel enerjisiyle başımı döndüren yakışıklılara aşık olmamalıyım.

Blair sonunda bana bakıyor, yüzünde hafif bir gülümseme var. "Ne oluyor?"

"Şu adamla konuşmak istiyorum." Ace'in yönüne başımı eğiyorum, ama o bize hiç dikkat etmiyor.

Daha seçici olma konusundaki tüm düşüncelerim bir anda uçup gidiyor. Ne diyebilirim ki? Çekici, kendine güvenen erkekler benim zayıf noktam olmalı. Cam inliyor. Kız kardeşim sırtıyor. Ben de istemeden kaşlarımı çatıyorum.

"Bence siz ikiniz birbirinize yakışırırsınız," diyor kardeşim şarkı söyler gibi. Kaşlarım havaya kalktı, merak kanımı kaydattı. Öyle mi?

Hmm. Belki de kız kardeşimin düşünce tarzını beğeniyorum.

"Hadi oradan. Şuna bak. Şu anda iki kızla oturuyor," diye homurdanarak Cam, Ace'ye doğru elini salladı. Omzumun üzerinden hızlıca baktığımda, kadınların çoğunun gittiğini gördüm, geriye sadece... evet. İki kız kalmıştı.

Gözlerimi devirip kalçamı Natalie'ye çarptım. "Cam, tabii ki. Bana bir bakacak ve onları unutup beni unutacak."

"Evet, kızım!" Natalie elini kaldırır ve ben ona beşlik çakarım, Cam ise küfürler mırıldanır.

"Keşke senin kadar özgüvenim olsaydı," diyor Blair içten bir sesle.

Blair'in neden daha özgüvenli olmadığını hiç anlamadım. O güzel, akıllı ve her zaman çok sakin. Ben ise çoğu zaman berbat bir haldeyim. Ablamdan öğrenebileceğim bir şey varsa, o da kendimi daha iyi kontrol etmektir.

"Beni tavlamaya çalışırken oldukça kendinden emindin," diyor Cam ablama.

Blair, Cam'e şaşkınlıkla bakar. "Sen
"Öyle
le "Evet. Beni yıprattın." Cam ona öpmek için eğildi ve Blair
mi?
"

uzanarak dudaklarını sıkıştırır. "Ah."

"Seni yıprattım," Blair başını sallayarak mırıldanır. "Daha çok sen bana karşı koyamadın."

"Aynı şey." Dişlerini göstererek gülümser ve ona uzanır. Bu ikisini hemen ayırmam gerektiğini fark ederim, yoksa hiçbir yere varamayacağım.

"Hey." İkisi de başlarını çevirip bana bakıyorlar. "Beni tanıştırmak, müstakbel kayınbiraderim. Bu adamla tanışmak istiyorum."

"Ruby." Blair'in gözleri, sanki bunu söylediğim için benden nefret ediyormuş gibi genişlemiş, ama ben dayanamadım.

Cam ise umursamıyor gibi görünüyor. Yüzündeki gülümseme yumuşak, sanki Maguire ailesinin bir parçası olma fikrini bile sevmiş gibi, ve o anda anlıyorum.

Bu ciddi bir şey. Onlar deli gibi aşık ve benim müstakbel kayınbiraderim olarak anılmaktan hiç rahatsız olmadı. Hatta Blair ile evlenmeyi düşünüyor olabilir ve eğer öyleyse?

Vay canına.

Tanıdık olmayan bir duygu kanımda dolaşıyor ve beni tedirgin ediyor. Kıskanmıyorum... değil mi?

Olmaz. Henüz evlenmek istemiyorum. Çok gencim. Ciddi bir ilişkiye hazır olduğumu bile sanmıyorum. Yoksa hazırım mı? Sadece eğlenmek istiyorum. Bir erkekle. İstedikimde bana istediğimi vermekten korkmayan bir erkekle. Ya da sadece... alıp götüren bir erkekle.

Beni *alsa*.

Vay canına. Bu gece duygularım biraz kirli bir yöne kayıyor ve nedenini anlamıyorum.

"Hadi," diyor Cam, Blair'i bırakarak.

Onu takip ediyorum, Natalie ve Blair arkamızdan geliyor, Ace'in şu anda kanepede uzanmış olduğu yere doğru yürüyoruz. Kızlardan biri ortadan kaybolmuş, bu yüzden sol kolunun altında sadece sevimli bir kıvrık saçlı kız var, sağ elinde kırmızı bir Solo bardak tutuyor. Cam'i görünce sırtarak bardağı kaldırıp kadeh kaldırıyor.

"Bir numaralı QB! Bu seksi kız kim?" Ace'in dikkati bana kayıyor, bakışları yavaşça vücudumun her yerini tarıyor, beni süzüyor.

sadece bir bakışıyla tüylerimi diken diken ediyor. Biraz daha dik durup göğüslerimi dışarı çıkarıyorum ve bakışları göğüslerime düşüyor, orada bir an fazla kalıyor.

Vay, vay, vay. Galiba sonunda dikkatini çekmişim.

"Bu Ruby Maguire. Ruby, Ace Townsend ile tanışmanı isterim." Cam duraksadı, dudakları hafif bir gülümsemeyle kıvrıldı. "İkinci QB."

"Ve bir numara olmak üzere." Ace ayağa kalkar, kızıl saçlı kızı tamamen unuttur, tüm dikkatini bana verir, o güzel mavi gözleri beni donduracak kadar etkiler. Hatta biraz nefesim kesilir. "Tanıştığımıza memnun oldum, güzelim."

Elini uzatır ve ben otomatik olarak sıkarım, avuçlarımız birbirine değdiği anda bir titreme geçer. Elini bırakamıyorum ve o da bırakamıyor gibi görünüyor. Rahatsız edici bir kıkırdama kaçır, bu çok garip. Ben öyle kıkırdamam. Gerçekten.

Bakışları karardı, parmakları benimkini daha sıkı kavradı ve kanepeye baktığımda kızıl saçlı kızın bana kaşlarını çatarak, kollarını göğsünün önünde kavuşturduğunu gördüm.

"Soyadını duydun, değil mi?" Cam, Ace'e soruyor.

"Duydum. Maguire. Kuzenin mi?" diye soruyor bana. Bakışları umut dolu ve kalbim batmaya başlıyor.

Ugh. Bu Knox'la ilgili. Beni ve kız kardeşimi aşırı koruyor, ama ben bununla nadiren uğraşmak zorunda kaldım. Yaş farkımız biraz fazla, bu yüzden Blair, Knox'un arkadaşlarıyla birlikte onu koruduğu kişi.

"O benim kardeşim," Blair arkamızdan seslenir.

Ace hemen elimi bırakır. "Knox'un iki kız kardeşi olduğunu unutmuşum." "Bu seni caydırıyor mu?" diye soruyorum, kalbim normalden biraz daha hızlı atıyor.

"Knox'un benim kardeşim olması mı?"

Knox gerçekten o kadar büyük bir tehdit mi? Bu adamları bizden uzak tutmak için onlara ne diyor?

"Bu seni yasak bölge yapar," diyor Ace, kızıl saçlı adama gülümserken, adam ona baktığında tüm tavırları gevşiyor.

Tamam, bu çok sinir bozucu. Kızıl saçlıyı unut. Kardeşimi unut. Herkesi unut.

Bakışlarım Natalie'ye kayıyor, kaşları soru işareti şeklinde yukarı kalkıyor ve beni her zaman cesaretlendirmesini seviyorum. Eğer daha uzun süre takılsaydık, ikimiz ciddi bir belaya bulaşabilir ve bunu yaparken de çok eğlenebilirdik.

"Ooh, zorlukları severim," diyorum ve Natalie gülüyor.

Ace dikkatini bana geri çevirir, ilgisi açıkça artmıştır. "Seversin, ha?"

Kızıl saçlı adamın karamsar bakışlarının moralimi bozmasına izin vermeden başımı sallıyorum. "Ve kardeşim benim koruyucum değil."

"Bunu Knox'a söyle," diyor Ace, hemen eliyle bastırdığı bir kahkaha atarak.

Bakışlarım o ele odaklanır. Büyük, geniş bir avuç içi ve uzun parmakları var. Bunları kullanmayı biliyor mu acaba?

Ellerle ilgili bir takıntım var. Erkeklerin elleriyle. Nedenini bilmiyorum. Gülümsemeyi, yakışıklı yüzleri ve sert vücutları severim ama beni asıl etkileyen nedir?

Ace'in elleri... mükemmel. Bir kadına nasıl dokunacağını çok iyi biliyor olmalı. Ellerini yanaklarıma koyup beni yerinde tutması, ya da daha da iyisi? Elini boğazıma koyması. Nazik ama kararlı. Gücünü gösterecek kadar baskı uygulayarak, ama içten içe bana tek bir saç teline bile zarar vermeyeceğini biliyorum.

Cildim ısınır ve dudaklarımı aralar, dilim ağzımın köşesine dokunur, sadece Ace'in ellerinin üzerimde olduğunu düşünerek.

"Kahretsin, kızım, bana öyle bakma," diye mırıldanır.

Onun sert sesine şaşırarak bakışlarımı ona çeviriyorum. "Ne demek istiyorsun?"

Tamam, hayal gücümün kontrolünü kaybettim ve ne yazık ki o da beni yakaladı.

"Bana lezzetli bir atıştırma mıydın ve beni yemek için can atıyormuşsun gibi bakıyorsun." Onun açık sözleri cildimi yakıyor.

Ya da belki de onun sözleri yüzünden kafamda canlanan görüntü budur.

"Sadece öyle mi baktım?" Ona göz kırparak, ona nasıl baktığımı çok iyi biliyorum.

Yakalandım.

Kahkahası derin. Beni gülümseten hoş bir ses. "Evet, kesinlikle öyle yaptın. Bilmiyormuş gibi davranma."

"Bu saçmalık," diye mırıldanarak kızıl saçlı kız ayağa fırlayıp öfkeyle uzaklaşıyor.

İkimiz de onu izlemek için dönüp, sonunda birbirimize bakıyoruz ve o çenesini eliyle ovuşturarak beni düşünceli bir şekilde izliyor. "Sanırım artık sadece ikimiz kaldık."

Omzumu çevirip baktığımda haklı olduğunu görüyorum. Herkes bizi terk etmiş. Cam ve Blair yine duvara yaslanmış, birbirlerine sarılmışlar, Cam'in eli Blair'in belinde, bakışları birbirine kilitlenmiş. Natalie ortalarda yok.

"Sanırım öyle," dedim, onun bakışlarıyla tekrar karşılaşınca.

Ace kocaman vücudunu kanepeye yerleştirir, kollarını kanepenin arkasına uzatır, bacaklarını genişçe açar. Bu adamda erkeklik havası çok güçlü. "Sen de bana katıl." Parmaklarıyla kanepenin arkasına vurur.

"Ayakta kalmam daha güvenli olur," diyorum. Kanepede ona yakın bir şekilde sokulursam, pişman olacağım bir şey yapabilirim gibi hissediyorum.

Ah, kimi kandırıyorum? Bu adamla biraz zaman geçirmekten pişman olmazdım.

"Kimin için? Benim için mi, senin için mi?" Eğlenmiş görünüyor, ama benimle dalga geçmiyor. Sanırım benimle konuşmaktan mutlu ve bunu göstermekten çekinmiyor. Hmm.

Ne kadar ferahlatıcı.

iki

RUBY MAGUIRE çok seksi bir kadın.

Bu, benim düşüncelerimde bile çok kötü geliyor, ama doğru. Soluk mavi, vücudunun her yerini saran bir elbise giymiş ve bu elbise onun vücut hatlarını en iyi şekilde ortaya çıkarıyor. Yani, bu gece çok seksi görünüyor. Bu partide en seksi kız olabilir.

Ve bu bir şey demek. Burada çok güzel kızlar var, hem bu evde hem de genel olarak kampüste. Birçoğuyla konuştum ve gece daha yeni başlıyor, bu yüzden iyi biliyorum. Ama çoğu... pek ilgimi çekmiyor. Ya çok sığlar ya da çok açgözlü ya da korkutucu derecede sahiplenici ve/veya takıntılılar.

Bazıları ise düpedüz aptal, bunu düşünmek benim için çok acımasızca ama lanet olsun, bu doğru. Bir de çok akıllı ve benim oyunumu anlayanlar var, onları rahat bırakıyorum. Benim ne mal olduğumu biliyorlar.

Yani hiçbir şey. Kadınlar konusunda ciddi değilim. Alakası bile yok. Beni korumak için ellerinden geleni yapan muhafazakar ebeveynlerin yanında, küçük bir kasabada büyüdükten sonra Colorado Üniversitesi'ne geldim ve küçük bir liseye başladım. Bir anda şeker dükkanındaki çocuk gibi oldum. Tek farkım, benim şekerim kadınlar.

Çok, çok fazla kadın.

Nasıl eğleneceğimi ve ne zaman ciddi olacağımı biliyorum. Okul ve futbol mu? Çok ciddiym. Kadınlar ve partiler mi? Eğlence. Çok çalışıyorum ve çok eğleniyorum ve şu ana kadar işler yolunda gidiyor.

Ama gelecek yıl işler daha da ciddileşecek. Cam'in yerini almak için başlangıç oyun kurucusu adayıyım. Bunu başarabileceğime eminim ve bu çok istediğim pozisyonu alacağıma daha da eminim, ama hayatta hiçbir şey garantili değildir, futbolda da.

Bu da demek oluyor ki, bahar geldiğinde, hatta gelecek dönem okula döndüğümüzde, tamamen ciddi moda geçeceğim. Ama şu anda?

Her an çok eğlenceli. Kısa bir zamanım var ve bundan yararlanıyorum.

Belki Knox'un küçük kız kardeşi ile biraz eğlenebilirim. Bunu düşünmek bile aptalca olabilir, ama burada oturmuş onun durumunu ve bu okula bile gitmediğini anlatırken, sesi gittikçe daha da...

Mükemmel.

Mükemmel bir tek gecelik ilişki. Ruby ile biraz eğlenirim, onu banyo tezgahında sikerim, belki yeni yılı birlikte karşılarız, sonra da onu bir daha görmek zorunda kalmam. Knox mezun oluyor. Blair gelecek yıl da burada olacak, ama Ruby olmayacak.

Yılın son gecesini geçirmek için ideal bir plan gibi görünüyor.

Ruby nefes almak için durakladığında, "Kendimi yalnız hissediyorum" diyorum. O çok konuşkan bir kız, bu da onun gergin olduğunu düşündürüyor. Kanepenin yanındaki boş yere dokunuyorum. "Bana katılmalısın."

Narin kaşları kalkıyor ve kollarını kavuşturarak göğüslerini şişiriyor. Bakışlarım aşağıya düşer, orada kalır. "Bu diğer kadınlarda işe yarıyor mu?"

"Her zaman," diyorum, elimi kanepenin üzerinde gezdirerek. "Hadi, güzel kız. Bana katıl."

"Güzel kız mı? Ne, ben papağan mıyım?" Her iki kaşı da neredeyse saç çizgisine kadar kalkmış.

Onun küstah sözlerine aldırmadan gülümsemeye devam ettim. Vücudu, bilinçaltında bana çekiliyormuş gibi öne eğildi, bu yüzden onu ikna ettiğimi anladım. Sadece biraz daha ısrarcı olmam gerekiyordu. "Madem öyle. Ayrıca, sen gördüğüm en güzel papağansın."

"Neden papağan lafları ediyorsun ki? Korsan mısın?"

Şimdi kaşlarını kaldıran ben oldum. "Tabii ki değilim."

Sessiz kalıyor. Bana "*tamam mı?*" der gibi bir bakış atıyor. Sanki benden şüphe duyuyormuş gibi.

Ne oluyor?

"Kesinlikle korsan değilim," diye devam ediyorum.

"Sen öyle diyorsan." Başını yana eğdi, uzun sarı saçları omzunun üzerine düştü. Yumuşak görünüyordu. Dokunulduğunda ipeksi bir his veriyor olmalıydı.

Aniden o dalgalı saçları yumruğumun etrafına dolayıp sertçe çekmek geldi aklıma. Hem de onu arkadan sikerken.

Lanet olsun.

"Hayal kırıklığına uğramış gibisin," diye soruyorum, o sessiz kalınca. "Seni anlayamıyorum."

Ne anlamaya çalışıyor ki? Daha yeni tanıştık.

Bileklerimi esnetip ellerimi kaldırıyorum, ama kollarımı kanepenin arkasında sabit tutuyorum. "Gördüğün neyse o, bebeğim."

Tam bir peynir maymunu gibi konuşuyorum. Bu kızı etkilemeye çalışıyorum, ama aptalca şeyler söylüyorum. Ne zaman durmam gerektiğini gerçekten bilmem lazım.

Ama o en şaşırtıcı şeyi yapıyor. Beklediğim en son şey. Hiç uyarı yapmadan, yanıma oturuyor, o kadar yakın ki uyluklarımız kanepede birbirine değiyor. Onun sıcaklığı bana yayıldığı anda, tetikteyim. Kolumu kanepenin arkasından indirip omuzlarına doluyorum ve o bundan hiç rahatsız görünmüyor.

Gördün mü? Döneceğini biliyordum.

"Sen çok flörtçüsün," diyor ve ben ona karşı çıkmak için ağzımı açıyorum ama o konuşmaya devam ediyor. "Sorun değil. Hoşuma gidiyor. Aslında tam benim tipimsin."

"Sen de tam benim tipimsin," diyorum ona, kulaklarına fısıldamak için ona doğru eğiliyorum.

"Senin tipin ne? İstekli bir kadın mı?" Sanki mesafeye ihtiyacı varmış gibi biraz geri çekildi, bakışlarımız kilitlendi. "Bu arada, Cam'in ölümcül bakışlarının beynimi deldiğini hissedebiliyorum."

İkimiz de başımızı çevirip Cam'in bize baktığını görüyoruz, Blair ona yapışmış durumda. O da çok seksi bir kız, ama bunu asla yüksek sesle söylemem. Öncelikle, bir numaralı oyun kurucumun kızına asla saygısızlık etmem ve onu bir insan olarak seviyorum. İkincisi, Cam bunu duyarsa beni fena halde döver ve öğle yemeğinde yedirir. O huysuz bir piç kurusudur.

Ve Cam beni dövmeseydi, Knox dövürdü, o da başka bir huysuz, ama Cam kadar kötü değil.

Dürüst olmak gerekirse, son sınıfların mezun olmasını sabırsızlıkla bekliyorum, böylece yavaş ama emin adımlarla takımın başına geçebileceğim. Önümüzdeki sezon üçüncü sınıf olacağım. Takımımızı yönetmeye ve bizi kupa şampiyonluğuna taşıyacak iyi işleyen bir makineye dönüştürmeye hazırım. Bu olacak.

Neredeyse tadını alabiliyorum.

"Onu boş ver," diyorum, dikkatim tamamen onun yüzünde. Kız kardeşi gibi değil, sevimli bir kız.

Tanrıya şükür.

Dudakları hafif pembe, ışıltılı bir parlaklıkla kaplı ve göz kapakları elbisesine uyan soluk mavi bir gölgeyle kaplı. Kendimi

kendimi. Makyajla çok güzel görünüyor, ama makyajsız da aynı derecede güzel olduğunu tahmin ediyorum.

Makyaja karşı değilim, ama bazı kadınlar makyajı o kadar kalın sürüyor ki, sanki maske takmış gibiler, oysa buna hiç gerek yok. Makyajlarını sildiklerinde sanki bambaşka bir kadına bakıyorum. Bazen kendimi kandırılmış hissediyorum.

Ama Ruby'de böyle olmaz. O seksi. Güzel. Giydirdiği elbisenin dekoltesi göğüslerinin üst kısmını gösteriyor ve eminim ki... sütyen giymiyor.

Güzel. Kolay erişim. Tam benim tarzım.

Elbise uyluk ortasına kadar geliyor ve oturduğunda eteği yukarı çıkıyor, ince bacaklarını gösteriyor. Acaba külot giymiş mi?

Bana bakmama izin verir mi acaba?

Bacaklarına biraz fazla baktığım için gülmeye başladı ve "Süpermen misin?" diye mırıldandı.

Bakışlarım ona kayıyor, suçluluk duygusu beni kaplıyor. "Ne demek istiyorsun?"

"X-ışını görüşün var mı?" Kafasını tekrar eğdi, tüm sarı saçları sırtına döküldü ve bu sefer ben de içimdeki dürtüye yenik düşüp saçlarına dokundum, parmaklarımı ipeksi tellere kaydurdum, nefesini keserek boğazına kadar geldi. "Sanki elbisenin altında ne olduğunu görmeye çalışıyorsun."

"Ah. Hayır." Evet. Ama bunu itiraf etmeyeceğim. "Oh."

Sesi neredeyse hayal kırıklığına uğramış gibi.

"Ama gizlice bir bakmak isterim." Vurgu yapmak için dudaklarımı yaladım, çünkü evet, bazen pislik olabiliyorum.

Aşırı cinsel, kızların külotuna girmek isteyen bir pislik. Elimde değil. Genç ve azgınım ve futbol takımında olduğum için kadınlar sürekli bana atlıyor. Nasıl direnebilirim ki? Onlara asla yalan söylemem. Benimle olduklarında ne alacaklarını biliyorlar. İyi vakit. Hızlı bir seks.

Sonra güle güle, bebeğim. Kampüste görüşürüz.

Ruby, ayağa kalkıp üzerime eğilmeden önce, bir anlığına Cam ve Blair'in yönüne bakıyor. Elbisesi öne doğru kayıyor ve göğüslerini mükemmel bir şekilde görebiliyorum. Göğüsleri. Kesinlikle sütyen giymiyor ve meme uçlarını görebiliyorum. "Hadi."

Elimi tuttu ve beni ayağa kaldırmasına izin verdim, ki bu etkileyiciydi çünkü ben küçük değilim. Uzun boyluyum, kiloluyum ve hepsi kas

kas. Ama o, futbolcu bir aileden geliyor, belki de benim gibi iri adamlara alışkındır.

Ruby elimi elinde tutuyor ve kararlı adımlarla beni evin içinden sürüklüyor. Geçtiğimiz her yerde çeşitli insanlar selam vermek için adımı haykırıyor. Erkek ya da kadın, fark etmiyor. Hepsi benimle konuşmak istiyor. Hepsi benden bir parça almak ister gibi davranıyor.

Ama Ruby beni oyalamaya izin vermiyor. Göründüğünden daha güçlü, beni odadan çekip götürüyor. Beni nereye götürdüğünü bilmiyorum. Eminim o da bilmiyordur, ama birkaç saniye içinde kendimizi daracık bir banyoda buluyoruz ve o beni kapıya itiyor, vücudu benimkine yapışıyor ve fısıldıyor: "Göster bakalım ne varmış sende, koca oğlan."

Büyük çocuk mu?

Tereddüt etmeden kollarımı beline doladım ve onu kapıya sırtını dayayacak şekilde çevirdim. Başını geriye eğdiğinde gözleri fal taşı gibi açıldı, bakışlarımız çarpıştı.

Sanki bakışlarımızı ayıramıyormuş gibi birbirimize bakıyoruz ve ben uzanıp, işaret parmağımla elbisesinin yakasını izliyorum, dokunduğum yerlerde tüyleri diken diken oluyor. Cildi o kadar yumuşak ki, ona dokundukça kumaşın altında meme uçlarının sertleştiğini hissediyorum.

Gözleri hala benimkilere kilitli, dişlerini alt dudağına geçiriyor, nefesleri hızlanmaya başlıyor. Lanet olsun, çok güzel kokuyor. Tatlı ve baş döndürücü, bana şekerlemeyi hatırlatıyor ve ben derin bir nefes alıp kokusunu içime çekiyorum. Boynunun dibindeki nabız çılgınca atıyor ve onu öpmek için kendimi zor tutuyorum.

Onu her yerinden öpmek istiyorum.

Başını geriye yasladı, ben ona yaklaşıncaya yumuşak bir nefes verdi, ağzım onun ağzının üzerinde durdu, bir an için aynı nefesi paylaştık. İki saniye.

Bekleyiş damarlarımdan akıyor ve başımı eğiyorum, onu öpmek üzereyim ki...

Kapı açılır, Ruby bana doğru itilir, ben de onunla birlikte geriye doğru sendelerim, neredeyse üstüme düşerim, kığım banyo lavabosunun kenarına çarpar. Az önce konuştuğum kızıl saçlı kız, hafif aralık kapıda duruyor, dudakları O şeklinde bir gülümsemeyle kıvrılır, gözleri komik bir şekilde büyür.

"Aman Tanrım, çok özür dilerim! Bölmek istemedim." Dudaklarından dökülen kahkahayı parmaklarıyla saklıyor.

Ruby benden kurtulur, elbisesini düzeltir ve saçlarını yüzünden çeker. Yanakları kızarmış ve bitkin görünüyor. Kızıl saçlı kıza buradan defolup gitmesini söylemek istiyorum, ama bu çok acımasızca olur, bu yüzden yerine omuz silkiyorum.

"Sorun yok," diyorum, sesim rahat, tavrım da aynı, çünkü ne var ki bunda? Ruby'yi evin başka bir odasına gizlice sokabilirim ve daha sonra başladığımız şeye devam edebiliriz.

"Bir şey içmem lazım," diyor Ruby, kızıl saçlı kadını iterek banyodan çıkıyor ve bana tek kelime etmeden.

Huh.

Kızıl saçlı kadın onun arkasından bakıyor—kahretsin, keşke adını hatırlasaydım

—sonra dikkatini bana çevirir. "Terk edildin galiba."

"Evet." Kafamın arkasını kaşıyorum, popom hala tezgahın kenarına yaslanmış durumda.

Kapıyı arkasında kapatır, yüzünde şehvetli bir gülümsemeyle kapıya yaslanır. "Siz ikinizin kaldığı yerden devam edebilirim."

Ne dedin? Bu tür kızlar beni her zaman şaşırtıyor. Az önce Ruby'yi öptüğümünden haberinin yok. Onun bildiği tek şey, dilimi Ruby'nin boğazına soktuğum ve parmaklarımı onun amına soktuğum. Gerçekten hiçbir fikri yok. Yine de kendini bana seve seve sunuyor ve bu biraz çılgınca.

Tamam, tamam, *gerçekten* çılgınca.

"Teşekkürler, ama hayır." Tamamen ayağa kalkıp oradan çıkmaya hazırdım, ama kızıl saçlı kız, sanki beni geçirmemek için avuçlarını kapıya vuruyordu.

"Neredeyse gece yarısı oldu." Gülümsemesi artık aşırı parlak. "Yeni yılı birlikte karşılayabiliriz."

"Belki." Cep telefonumu cebimden çıkarıp saatin gerçekten gece yarısına yakın olduğunu kontrol ediyorum. "Benim de içecek bir şeye ihtiyacım var."

"Hadi gidelim o zaman." Kapıdan uzaklaşıp bana kapıyı açıyor ve kızıl saçlı kız yanımda dururken dışarı çıkmaktan başka seçeneğim yok.

Ondan kurtulmam lazım. Çabuk. Ruby'yi bulmam lazım. Nereye gitti bu kız?

ÜÇ

MUTFAĞA varınca bir an tezgaha yaslanıp titrek ellerimle saçlarımı okşayarak aşırı hızlı atan kalbimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Ama vay canına.

Vay

Ace ile yaşadığım o an bu kadar yoğun olmamalıydı, ama oldu. Daha önce de öpüldüm. Birçok erkek tarafından. Hatta bir iki kez tuvalette taciz edildim. Ama Ace'in bana dokunuşunda, bana bakışında bir şey vardı.

Bir titreme beni sarar ve gözlerimi bir anlığına kapatırım, kendimi durdurmaya çalışırım. Olayları fazla abartıyorum. Karşılaşmamız, tuvalette potansiyel bir ilişkiye dönüşebilecek bir olaydı, ama kaba bir şekilde kesintiye uğradı. Kendimi toplamam lazım.

Ama sanki ona yaklaşmışım ve o ellerini... dur, sadece parmağını parmağını—bana dokundu ve duyularım altüst oldu. Tamamen kontrolümü kaybettim.

Bu çok garip. Kontrolümü kaybetmekten hoşlanmıyorum. Hatta nefret ediyorum.

Aynı zamanda, Ace ile aramızdaki o anın tekrar olmasını da istiyorum.

"İşte buradasın!" Dönüp Natalie'nin bana doğru geldiğini gördüm, elinde iki taze Truly kutusu tutuyordu. Bana birini verdi, ben de seve seve aldım, açtım ve birkaç yudumda neredeyse bitirdim. "Neredeydin? Yakışıklı QB seni okşuyor muydu?"

"Sayılır," diyorum ve kutuyu ona doğru kaldırarak kadeh tokuşturma hareketi yapıyorum. Benim hoşuma gitmeyecek kadar yakından yapmıştı.

Natalie gülerek, içmeden önce kutularımızı birbirine çarptı. "Tüm detayları anlatmalısın."

"Anlatacak pek bir şey yok." Odaya bakıyorum, Ace'i tekrar görebilmek umuduyla. Umutsuzca, beni buraya kadar takip etmiş olmasını umuyorum, ama kızıl saçlı kızla birlikte olmasa iyi olur.

Yani, beni arıyor olabilir. Aramızdaki gerilim çok güçlüydü. Hissedilebiliyordu. O da hissetmiş miydi? Bana dokunduğunda erimek istedim. Bir nevi eridim de.

Şu an o anı hatırlayınca, yeniden erimek istiyorum.

"Utangaç olma." Natalie'nin gülümsemesi sinsî. "Lütfen en azından onu öptüğünü söyle."

"Hey, millet! Neredeyse gece yarısı oldu!" Uzun boylu, iri yarı bir futbolcu mutfağın ortasında durmuş, ellerini ağzına dayayarak duyuruyu yapıyor. "Yeni yılı kutlamaya hazırlanın!"

Natalie bana panik bir bakış atıyor. "Gece yarısı öpüşecek birini bulmam lazım. Öpüşmezsen şanssızlık getirir!"

"Ciddi misin?" Sorumu duymuyor bile. Benden uzaklaşıyor, evin içinde dolaşırken başını sağa sola çeviriyor, sanki bir erkek arıyormuş gibi.

Ve gerçekten de öyle.

Onun arkasından bakıyorum, sonra ben de harekete geçiyorum, Natalie'nin dediği gibi "öpüşecek" özel birini aramaya. Ve o kişi Ace Townsend.

Bu muhtemelen berbat bir fikir, ama ne önemi var ki? Birkaç gün sonra buradan ayrılıyorum. Gelecek sonbaharda bu kampüse öğrenci olarak geri dönebilirim, ama Ace'le tekrar karşılaşma ihtimalim ne kadar ki? Knox mezun olup gidecek, bu yüzden futbol takımıyla vakit geçirmek için hiçbir nedenim olmayacak. Onlara hiç ulaşamayacağım, ki bu benim için sorun değil. Evde yeterince bunalmış durumdayım. Tüm ailem futbolculardan oluşuyor. Onlarla çıkıyorum.

Asla çıkmayacağıma yemin ettim.

Mutfaktan çıkıp kalabalık evin içinden geçiyorum ama onu hiçbir yerde göremiyorum.

Nereye gitti?

"Hey! Ace'le gizlice kaçtın mı?"

Kız kardeşim önümde belirir, yüzünde endişeli bir ifade vardır. " , hiçbir şey olmadı," I immediately say, not wanting Blair to aşırı tepki vermek istemiyorum. Biliyorum, o sadece beni koruyor, ama Ace ile benim aramda birkaç dakika önce olanlar önemli değildi.

Kendime böyle söylüyorum.

"Ace ile mi?" Blair başını sallayarak tsk sesi çıkardı. "Bu çok yazık."

Kaşlarımla çatıyorum. Kız kardeşim bana karışık mesajlar gönderiyor. "Gerçekten Ace ile çıkmamı mı istiyorsun?"

"Bilmiyorum. Belki?" Omuzlarını silkiyor. "Yani, Ace ile biraz baş başa vakit geçirmek zor olmaz. Şuna bak. Çok sevimli."

Sevimli ve seksi. Sevimli ve çekici.

"Ona karşı hep bir zaafım olmuştur." Blair yaklaşıyor, sesi fısıltıdan biraz daha yüksek. "Cam'e söyleme ama. Kıskanır diye düşünüyorum."

"Lütfen." Endişelerini hemen gideririm. "Başka birine baktığın gibi."

"Bakmıyorum," diye onayladı. "Ama yine de kıskanırdı. Bazen Ace tüm hayatını elinden alacakmış gibi davranıyor."

Cam'in güvensizlikleri olduğunu duymak biraz garip, ama o da insan, yani mantıklı geliyor. Kesinlikle her şeyi yolunda gibi davranıyor. Hem kişisel hayatında hem de futbol sahasında. Ama gerçek Cam'i tanıyan biri varsa, o da kız kardeşimdir. Kısa sürede çok yakınlaştılar ve bunun için onun adına çok mutluyum. Onlar adına.

Harika bir çift oluyorlar.

"Herkes içkisini alsın! Geri sayım başlamak üzere!" Aynı futbolcu bağırıyor, sesi evin her yerinde yankılanıyor.

"Cam'i bulmam lazım." Blair, beni yalnız bırakmadan önce kolumu sıkıyor.

Hay aksi. Bu gece burada misafirim ve herkes beni terk ediyor, yemin ederim.

Kararlı bir şekilde, Ace'i aramaya devam ediyorum, her köşeyi gözetliyorum. Kilitli olanlar hariç, kapalı tüm kapıların arkasına bakıyorum. Hiçbir yerde yok ve iri yarı futbolcu, sanırım adı Derek, resmen otuzdan geriye saymaya başladı, bu çok sinir bozucu.

Sanırım herkese içki bulup Yeni Yıl'ı birlikte kutlayacak birini bulması için zaman tanımaya çalışıyor, ama tek yaptığı beni paniğe sevk etmek. Beni acilen birini, tamam tamam, belirli birini bulma ihtiyacıyla baş başa bırakıyor.

"On, dokuz, sekiz..."

Kalbim çarpıyor, ellerim titriyor, merdivenleri koşarak çıkıyorum ve yine kapalı bir kapıya ulaşıyorum. Üzerime kötü bir his çöküyor, nefesim kesiliyor ve kapı açıldığında kalbimin boğazıma tıklandığını hissediyorum.

"Üç, iki, bir... MUTLU YILLAR!"

Önümde olup bitenleri izlerken, zaten çınlayan kulaklarımı tezahürat sesleri ve parti kornalarının gürültüsü dolduruyor. Yine daracık bir banyo ve Ace içinde, bu sefer kollarında, daha önce karşılaşmamızı bozan kızıl saçlı kız var, dudakları onun dudaklarına yapışmış. Geniş sırtı bana dönük, kızın elleri saçlarına gömülmüş, uzun sivri kırmızı tırnakları kısa saçlarını okşuyor. Kız öpücüğü kesince bakışlarımız karşılaşıyor, yüzündeki zafer dolu gülümseme, onları birlikte yakaladığım için çok sevindiğini gösteriyor.

Gece yarısı onu öpenin ben değil, o olduğunu.

Sinirlerim geriliyor ve ellerimi yumruk yapıyorum. Bir durumun kontrolünü kaybetmekten nefret ediyorum, aptal gibi görünmekten ise daha da çok nefret ediyorum.

Şu anda kendimi dünyanın en aptal insanı gibi hissediyorum.

Ace, kızıl saçlı kızın kollarından hızla kurtulur ve başını sallar. Elini ağzına götürür... Ne? Öpüşmek hoşuna gitmedi mi?

Lütfen. Bir ses çıkarmam gerekiyor, çünkü başını benim yönüme doğru çeviriyor, beni görünce gözleri fal taşı gibi açılıyor, yüzündeki panik açıkça belli.

Eminim ki yakalandığı için paniklemiştir.

"Oh, lanet olsun. Ruby." Bana doğru yürümeye başlıyor ve ben elimi kaldırıp onu durduruyorum.
onu durduruyorum.

"Siktir git, Ace." O bir şey söylemeden, kendini savunmadan, ne olursa...

ben gitmişim.

DÖRT

"Bu programa katıldığın için çok heyecanlıyız, Ruby." Danışmanım bana gülümsüyor, dişleri göz kamaştırıcı beyazlıkta. Jim Williamson, babam ve amcamın zamanından önce yaklaşık bir dakika NFL'de oynamıştı ve yazın Zoom üzerinden spor yönetimi ve pazarlama programı kapsamında hedeflerimi ve isteklerimi konuşmak için tanıştığımız andan itibaren bu "bağlantısını" benimle kullanıyor.

Planlarıma "hedefler ve istekler" demedim, o söyledi. Ama neyse...

Jim'e istediğini vermeye karar verdim.

"Burada olmaktan çok heyecanlıyım." Biraz daha dik oturup, gözlerimi ofisindeki eşyalara gezdirerek her şeyi içime çekiyorum. Bir rafın tamamı üniversite ve NFL kariyerine ayrılmış, fotoğraflar, plaketler, kurdeleler ve pleksiglas içinde imzalı bir futbol topu var. Başarılarından gurur duyduğuna eminim, ama bunlar çok uzun zaman önceydi ve onun şöhret günlerinin tadını çıkaran biri olup olmadığını merak etmeden edemiyorum.

Babam öyle değil. Yıllarca NFL'de oynadı, o zamanlar ben daha doğmamıştım bile, ama babam bununla övünmez. Hatta bu konuyu pek konuşmaz bile. Knox'a bahseder tabii, çünkü kardeşim tıpkı ona benziyor. Knox'un tavsiyeye ihtiyacı olduğunda, babam her zaman ona yardımcı olur. Ve şimdi Knox, babamız gibi profesyonel bir takımda oynuyor ve ilk sezonunun açılış maçına iki hafta sonra çıkacak.

Vay canına. Knox çok heyecanlı olmalı. Onu izlemek için sabırsızlanıyorum.

"Bir fırsat çıktı," diyor Jim ciddi bir sesle ve ben de bakışlarımı ona çeviriyorum. "Kampüsteki takımlarda ücretli stajyerlik pozisyonları var ve öğrencilerden biri üniversiteden ayrıldığı için programdan çekilmek zorunda kaldı. Bu iş için aklıma ilk gelen kişi sen oldun."

"Vay canına. Teşekkürler." Gururum okundu. Daha önce gittiğim başka bir üniversitede dersler aldım ama bu bölümle ilgili özel bir ders almadım. Colorado Üniversitesi'nin sunduğu spor pazarlamacılığı bölümü tam bana göre.

her ne kadar fanatik bir futbol taraftarı olmasam da (aslında hiçbir spor dalını çok sevmem), sporcular hakkında epeyce bilgim var. Ayrıca pazarlama ve tanıtım, özellikle sosyal medyada, çok hoşuma gidiyor ve geçmişte bazı harika projeler gerçekleştirdim. Bu iş bana çok uygun görünüyordu. "Ama programa daha yeni başladım."

Okulun sadece ikinci haftasındayız. Jim bu iş için ilk olarak beni nasıl düşündü?

"Biliyorum, ama senin bu iş için mükemmel aday olduğuna gerçekten inanıyorum." Bana gülümseyerek memnun bir ifadeyle bakıyor, ama başka bir şey söylemiyor.

"Pozisyon nedir?"

"Futbol takımı için sosyal medya." Jim sandalyesine yaslanıp, ellerini göğsünde birleştirerek dinlenir. "Instagram ve Facebook sayfalarını yönetmek, sanırım. Oh, bir de saat uygulaması. Twitter? Artık kimse kullanmıyor mu? Reels, videolar ve benzeri şeyler."

Sosyal medyayı pek bilmeyen bir adamın ağzından çıkan sözler. "Futbol takımının sosyal medya yöneticisi olacağımı mı söylüyorsunuz?" Şu anda bir sosyal medya yöneticisi olmadığına şaşırdım.

"Yönetici değil. Onların zaten bir yönetici var. Ama sen ekibin ayrılmaz bir parçası olacaksın."

"Ekip kaç kişiden oluşuyor?"

"Emin değilim. Değişir. Görüşmeye gelir misin? Acilen birine ihtiyaçları var, bu yüzden seninle en kısa sürede görüşmek istiyorlar." Gülümsüyor. "Senin için iyi şeyler söyledim ve Knox'un küçük kız kardeşi olduğunu söyledim."

Ailemin adını satış argümanı olarak kullanmasına sinir oldum. Ama Knox sayesinde Maguire adı kampüste çok tanındığı için onu suçlayamam. "Bahsettiğiniz için teşekkür ederim, ama kendi başıma da başarabilirim, Bay Williamson."

"Bana Jim de," diye ısrar ediyor. "Ve inan bana, kiminle bağlantılı olduğunu söylemenin bir zararı yok, genç bayan."

Ugh. Gözlerimi devirmek istiyorum, ama yerine sadece başımı sallayıp gülümsüyorum.

"Futbol tarihine bu kadar bağlı olmanı seviyorlar. Ailen bir miras. Bunu sporla ilgili bir alanda devam ettirmek istemen akıllıca bir hareket. Maguire soyadınla çok ileri gideceksin."

Bu, bu bölümü ve potansiyel mesleği seçmemin nedeni değil, ama kesinlikle beni etkiledi. Hayatımın neredeyse tamamı futbolla geçti. Sporcuları anlıyorum ve beni etkilemiyorlar. Onlar da insan. Onların büyük şöhretleri, güçlü özgüvenleri

veya aşırı yakışıklılıklarından etkilenmiyorum. Birçoğu çok tatlı insanlar. Bazıları ise egoist pislikler. Hepsinin üstesinden gelebilirim.

Hepsinin.

"Eğer ilgilenirsen, röportaj öğleden sonra," diye devam etti Jim, not defterinden bir kağıt alıp bir kalemle birlikte bana uzattı. İkisini de aldım, kalemi kağıda koyup yazmaya hazırdım... Ne yazacağımı tam olarak bilmiyordum. "Saat üçte spor bölümünde. Binanın yerini biliyor musun?"

Stadyuma bitişik. "Biliyorum."

"Görüşme Marilee ile olacak. Spor bölümünün tüm sosyal medya bölümünden sorumlu." Gülümsüyor, kağıda doğru başını sallıyor ve ben de bu küçük bilgiyi not alıyorum. "Onu seveceksin."

"Başka pozisyon var mı?" diye soruyorum, Jim'in bana attığı keskin bakışa zayıf bir gülümsemeyle karşılık veriyorum. Nankörlük etmek istemiyorum ve futbol takımında çalışmak istiyorum. Sayılır. Takımda kaçınmak istediğim biri var ama...

Onu hiç düşünmek istemiyorum. Bu kampüse adım attığımdan beri planım bu.

"Bildiğim yok," diye cevaplar Jim. "Bu soruyu Marilee'ye sorabilirsin, ama futbol takımıyla çalışma fırsatını kaçırmayacağını düşündüm."

"Oh, istiyorum. Tabii ki istiyorum." Daha coşkulu görünmek umuduyla gülümser ve başımı sallarım.

Birkaç dakika sonra, kampüste dolaşıyorum, toplantının ayrıntılarını yazdığım not kağıdı kot şortumun cebine sıkıştırılmış durumda. Muhtemelen daha profesyonel bir kıyafet giymeliyim. Ya da öğrenci mağazasına gidip Golden Eagles tişörtü almalıyım. Bu çok bariz olur mu?

Cep telefonumu cebimden çıkarıp Natalie'yi FaceTime'dan arıyorum. Yeni oda arkadaşım ve en yakın arkadaşım. İkinci çalınıştta cevap veriyor.

"Neden normal insanlar gibi aramıyorsun?" Hâlâ evde. Görünüşe göre hâlâ yatakta.

"Yüzünü görmek istiyorum, özellikle de bu kadar neşeli olduğun zamanlarda," diye takılıyorum.

Natalie'yi oda arkadaşım olarak bulduğum için çok şanslıyım. Kardeşimin kız arkadaşı Joanna, Natalie'nin en yakın arkadaşı ve eski oda arkadaşı, Knox'la birlikte olmak için kampüsten ayrıldı. Hala tam zamanlı öğrenci, derslerini çevrimiçi olarak alıyor ve Mayıs ayında mezun olmak için geri dönecek, ama Knox'la birlikte olmak istediği için

. Adam ona yalvararak kendisiyle birlikte gitmesini istedi. Adam ona takıntılı ve kız da ona aynı şekilde hissediyor gibi görünüyor. Onu suçlayamam.

Çılgınca aşıklar. Mümkün olduğunca birlikte olmak istiyorlar.

Joanna gittiği için Natalie'nin bir oda arkadaşına ihtiyacı vardı, Blair de Joanna ile aynı şeyi yaptığı için benim de ihtiyacım vardı. Blair şimdi Cam ile birlikte yaşıyor. Natalie ile tatilde çok iyi anlaştığımızı düşünürsek, bu mantıklıydı.

Natalie gözlerini devirdi. "Neden bu kadar erken arıyorsun?"

"Saat on bir," diyorum. Tam bir sabah insanı değilim ama yapma.

Günün yarısı bitti sayılır.

"Benim için hala erken. İlk dersim birde başlıyor."

"Güzel olmalı," diye mırıldanarak yakındaki bir park bankına oturdum.

"Tavsiyeye ihtiyacım var."

"Bir erkekle mi ilgili?"

Bu kez gözlerimi devirdim. "Keşke. Hayır, *erkekle* ilgili değil.

iş

hakk Natalie yüzünü buruşturur. "Neden işe ihtiyacın var?"

ında. "Bölümüm için. Danışmanımla konuştum, bir takım için sosyal

"

medya yöneticisi pozisyonu olduğunu söyledi."

"Kulağa harika geliyor." Natalie biraz daha dik oturur ve saçlarını gözlerinden çeker. "Neden tavsiyeye ihtiyacın var?"

"Hala mülakata girmem gerekiyor, ama o sanki işi çoktan almışım gibi konuştu." Buna güvenemem. Kendim başarmadan hiçbir şeye güvenemem.

"Spor bölümü için mi, yoksa belirli bir takım için mi?" "Belirli bir takım." Tereddüt ediyorum. "Futbol takımı."

Natalie berbat bir arkadaş çünkü hemen gülmeye başlıyor. Hem de... histerik bir şekilde.

"Komik değil," diye araya girmeye çalışıyorum ama beni dinlemiyor. Futbol takımı hakkında ne düşündüğümü biliyor ama umursamadığı belli.

"Cidden, Nat. Ne yapmam gerekiyor?"

"Eğer teklif ederlerse işi kabul et. Hayatını cehenneme çevir," diyor Natalie, bir anda ciddiye bürünüyor.

"Onu görmezden gitsem daha iyi olmaz mı?"

"Nasıl görmezden gelirsin? O lanet olası bir oyun kurucu. Kampüste sanki en önemli kişiymiş gibi dolaşıyor ve lanet olsun, *o* en önemli kişi." Sesi

sinirli. Bana olan sonsuz sadakatini takdir ediyorum, gerçekten. Bir dakika önce bana gülüyor olsa bile. "Ondan nefret ediyorum."

"Sevmiyorsun."

"Nefret ediyorum. Sen nefret ediyorsan, ben de nefret ediyorum."

Ace Townsend'dan nefret etmiyorum. Yine de yılbaşı gecesi olanlar yüzünden hala kızgıyım. Aramızda bir bağ olduğunu sanmıştım. Kesinlikle kimyamız uyuşmuştu. Tuvalette neredeyse öpüşeceğimiz an, hala hayatımda yaşadığım en ateşli anlardan biri, ama sonra o gelip her şeyi mahvetti.

Yılbaşı gecesi başka bir kızı öpmek mutlaka suç değildir, ama ben öyle biriyle uğraşmak istemiyorum. O bağlanamıyor. Gece yarısı bir öpücüğe bile. Ve bu çok kötü.

O zamanlar, aklım tamamen geçici biriyle meşguldü. Eğlenmeyi bilen, iyi vakit geçiren bir adam. Ama o bile bunu başaramadı ve son sekiz ayda bazı... düşüncelerim oldu.

Artık açıkça bağlanmak istemeyen bir adamla yetinmeyeceğim. Bana tamamen aşık bir erkeği hak ediyorum. Bu acı verici derecede açık olmalı.

Bu da Ace'in kesinlikle benim için doğru adam olmadığı anlamına geliyor.

Benim deyimimle "Yılbaşı Gecesi Olayı"ndan sonra erkeklerden de vazgeçtim. Diğer üniversitede biriyle çıkmaya çalışmanın bir anlamı yoktu. Zaten ayrılacaktım, bu yüzden kendimi derslerime verdim ve geçen dönem tüm derslerden A aldım. Ailemi ve kendimi etkilemişim.

Erkekleri unutup parti yapmadığında ne oluyor biliyor musun? Gerçekten bir şeyler başarabiliyorsun.

Ama şimdi CU'dayım ve Natalie, her zaman yakışıklı erkeklerin peşinde olan devasa bir flörtçü. Bu onu kötü biri gibi gösterebilir ama öyle değil. O sadece eğlenmeyi biliyor, eskiden benim gibi. Ayrıca ne zaman ciddi olacağını da biliyor. İşte bu noktada farklıyız.

Ben her şeye kendimi veren biriyim. Ya üniversitedeki ilk yılımda olduğu gibi sürekli parti yapmak isterim, ya da geçen dönem olduğu gibi kendimi tamamen derslere verip başka hiçbir şeye odaklanmam. Kendimi biraz daha dengelemem, eğlenirken aynı zamanda ciddi olmayı öğrenmem gerekiyor. İkisini bir arada yapmayı bilmiyorum sanki.

"Kendimi aşmam lazım," diye iç çekerek sonunda söylüyorum. "Ve onun yaptıklarını unutmam lazım."

"Kin tutabilirsin," diyor Natalie, hala aradığımı bilmediğim izni bana veriyor. "Sana çok kötü davrandı."

"Öyle değil. Beni tanımıyordu bile." Ben de onu tanımıyordum.

"Kardeşini tanıyor. Blair'i tanıyor. Seni kandırdı." Natalie'nin sesi kararlı, beni ikna edemeyeceğimi söylüyor.

"Bunu yapabilirim, değil mi?" Sesim alçalıyor ve devam etmeden önce etrafa bakıyorum. "Bu işi alırsam, onu görmezden gelip işime bakabilir miyim? Hala futbol takımı için çalışabilir miyim? İşleri profesyonelce yürütebilirim... değil mi?"

Son zamanlarda içimde yaşayan şüphe neredeyse beni felç ediyor ve bundan nefret ediyorum. Neden her kararımı sorguluyorum? Belki de ilk gittiğim üniversiteyi sevmediğim içindir. Bence bu, sandığımızdan çok daha sık oluyor. Hata yapmak ve fikrimi değiştirmek normal. Annem de öyle demişti.

Planlar değişir ve bu normal. Yine de burada, yaptığım her hareketi ve seçimi sorguluyorum, bir şey yapmaya korkuyorum.

Şu anda kimim ben?

Nefret ettiğim o aptal üniversitede iki yıl dayandım ve şimdi memleketime döndüm, doğru şeyi yapıp yapmadığımı merak ediyorum, oysa içten içe doğru olduğunu biliyorum.

Biliyorum.

"Tabii ki yapabilirsin. Sen Ruby Fucking Maguire'sın. İstedğin her şeyi yapabilirsin," diyor Natalie, sanki aklımı okumuş ve ne kadar şüpheli olduğumu biliyormuş gibi.

Onun cesaretlendirmesine minnettar olarak gülümsüyorum. "Bu görüşmeye Eagles tişörtüyle gitmeli miyim?"

"İğrenç, hayır. Soğukkanlı davranmalısın. Hemen eve gelebilir misin?"

"Bir saat molam var." Yani eve gidersem derse zamanında yetişemem.

"O zaman hemen buraya gel, kıyafet seçmene yardım edeyim. Ben dolabımı karıştırmaya başlayayım." Yataktan kalkıyor.

"Eminim bir şeyler vardır."

"Senin dolabını da bakacağım. Önce benimkinde bir bakayım. Sevimli bir elbise her zaman işe yarar."

"Tamam. Ama çok sevimli olmasın, tamam mı?"

"Her zaman profesyonel," der Natalie kararlı bir şekilde başını sallayarak. "Başaracaksın."

"Sen öyle diyorsan." Evet, yine o şüphe içime sızıyor. Neden böyle oluyor bilmiyorum. Kendimi bildim bileli ailem bana inanmıştır.

Tüm ailem bana destek oluyor. Kendime olan güvensizliğimin beni yıkmasına hiç izin vermedim. Lise boyunca hem derslerde hem de ders dışı etkinliklerde çok başarılıydım. Programlı olmayı, meşgul olmayı, bir şeyler yaratmayı, bir şeyler yapmayı seviyorum.

Ama liseden mezun olup üniversiteye gittiğim anda kendimi... başıboş hissettim. Biraz kaybolmuş. Kendimden emin değilim. Nedenini açıklayamıyorum. Burada ne yapmam gerektiğini bilmiyorum, bu mantıklı geliyorsa. Hayattaki amacım ne? Neden on sekiz yaşında hayat planımızı yapmamız ve gelecekteki kariyerimiz hakkında ne istediğimizi bilmemiz bekleniyor?

Liseden mezun olalı iki yıldan fazla oldu ve hala ne olmak istediğimden emin değilim. Ne *yapmak* istediğimden. İki kez bölüm değiştirdim. Beni mutlu edecek ve bir amaç verecek bir şey bulduğumu umuyorum, ama göreceğiz.

Göreceğiz.

BEŞ

"Bu hafta sonu seni sahnede görmek için sabırsızlanıyorum." Olağanüstü uzun ve kalın kirpiklere sahip çekici esmer kız, ben yürümeye çalışırken koluma yapışıyor.

Onu itmek kabalık olur mu? Muhtemelen olur, ama lanet olsun, ilerlememi zorlaştırıyor.

"Teşekkürler, bebeğim." Kolumu onun elinden çekiyorum ve o tırnaklarını derime batırıyor, "ah" diye mırıldanmama neden oluyor. Beni şikayet ederken duyunca bırakıyor. "Destegin için teşekkürler."

Ondan kaçır gibi uzaklaşıyorum, adımlarımı hızlandırarak öğrenci merkezine doğru koşuyorum, avluya yaklaştıkça midem gurulduyor. Sanki vücudum yemek yiyeceğimi biliyor ve havada dolaşan yemek kokusu da buna yardımcı oluyor.

Son zamanlarda hep açım, ama bunun suçlusu antrenman ve çalışma programımız. Çok yoğun. Acımasız. Güneş daha yeni doğarken sahaya çıkıyoruz ve güneş batarken hala sahadayız. Şu anda spor salonunda kaç saat geçirdiğimi düşünmek bile istemiyorum. Vücudumu iyi yağlanmış bir makineye dönüştürmek için çalışıyorum, antrenörlerimiz bir tekrar daha yapmamız için bize bağılıyor. Sadece bir tane daha.

Sıkı çalışıyoruz, sıkı oynuyoruz ve bu Cumartesi ilk maçımıza hazırız. Ve ilk kez, takımımız hafta sıfırda oynuyor, bu da programımıza ekstra bir maç eklendiği anlamına geliyor.

Maalesef evimizde değil, ama elimizden gelenin en iyisini yapacağız.

Başa çıkabilirim. Takımın başlangıç QB'siyim ve son zamanlarda scoutlar potansiyelim hakkında heyecanla konuşuyorlar, bu yüzden başa çıkabilmeliyim. Gerçi ikinci adamım her zaman can sıkıcı bir köpek gibi peşimde dolanıyor ve sürekli koçlara kendini gösteriyor. Aaron Maloney başımın belası ve sonunda Camden Fields'ın bana neden sürekli sataştığını anladım.

Tanrım, o kadar sinir bozucu olmalıyım ki, farkında bile değildim. Ama hiçbir şeyin moralimi bozmasına izin vermeyeceğim. Bir numaralı pozisyonda olmamın bir nedeni var. Aaron birinci sınıf öğrencisi. Mükemmel pas becerileri olabilir ve sahada çok iyi görünebilir, ama hala olgunlaşması gerekiyor. Ve geçmişte kendimi asla

kendimi olgun olarak tanımlamam ama sahadaki o aptala kıyasla orta yaşlı bir adam gibi davranıyorum. Aaron her zaman dalga geçiyor, her zaman eğlenmek için burada.

Eğlenmeyi severim. Ben eğlencenin ta *kendisiyim*, ama kaybedecek hiçbir şeyi olmayan on sekiz yaşındaki bir aptal da değilim. O her lanet gün böyle davranıyor.

Tekrar söylüyorum, Cam'e üzülüyorum. Ona bir özür mesajı göndermeliyim çünkü bu durum çok zor.

"Selam, Townsend." Derek her zamanki masamızdan seslendi.

Önünde yemeklerle dolu bir tepsi var. "Buraya gel."

Derek defans oyuncusu ve tuğla duvar kadar sağlam. Antrenmanlarda birkaç kez onun tarafından yere indirildim ve her seferinde çok sert oldu. Geçen yıl onun son sınıfta olduğunu ve Knox ve Cam ile birlikte mezun olacağını sanıyordum, ama meğer şaka bana dönmüş, Derek hala burada ve her fırsatta bana eziyet ediyor, ama her zaman iyi niyetli.

Şikâyet edemem. İyi bir adam. Takım için değerli bir oyuncu.

Onun oturduğu masaya doğru gidip sırt çantamı boş bir sandalyeye attım.

"Hemen dönerim. Karnım guruldamaya başlamadan bir şeyler yemeliyim."

Derek gülüyor. "O hissi bilirim dostum."

Bir çizburger ve dev bir patates kızartması sepeti alıyorum, ayrıca dengeli beslenmeye çalışıyorum, lanet olsun, bir salata ve bir muz da alıyorum. Koçlarımdan biri beni şu anda görse, hayal kırıklığına uğrardı — aldığım patates kızartması ve ketçap paketleri onları çileden çıkarırdı. Bize daha sağlıklı beslenmemiz için baskı yapıyorlar ve ben de uğraşıyorum, dostum. Çok uğraşıyorum.

Ama gece saat on birde canın pizza çekiyorsa bu çok zor. Üstelik deli gibi antrenman yapıyorum. Daha ne kadar dengeli olmam gerekiyor?

Alışverişimi bitirip masamıza geri döndüğümde, iştahla yemeğime dalıyorum. Derek de benimle aynı hızda, ikimiz de sessizce yiyoruz, dikkatimiz önümüzdeki tabaklarda, etrafımızda dolaşan kızlarda değil.

En azından onları hissedebiliyorum. Derek'ten emin değilim. Öğle yemeğine o kadar odaklanmış ki başka bir şeyle ilgilenmiyor gibi görünüyor, ama o kızların orada olduğunu biliyorum. Bekliyorlar. Benim bir işaretimi bekliyorlar ki masamıza oturup dikkatimizi çekmek için yalvaracaklar.

"Hayranların artıyor," diyor Derek, ikinci çizburgerini bitirdikten sonra ağzının kenarından mırıldanıyor.

Evet, dikkatini çekmişim. "Hatırlatma." "Bunu seviyorsun."

Tamam, seviyorum, ama bazen biraz huzur istiyorum ve kampüsteyken bunu asla bulamıyorum. Bu kızlar bazen sadece kendim olmak istediğimi anlamıyorlar. Sürekli hayranlıklarını gösterip beni rahat bırakmıyorlar.

İşte burada kampüste biraz ünlü olduğumu itiraf edebilirim — kulağa pislik gibi geliyor, ama doğru. Ben biraz önemli biriyim. Henüz kendimi kanıtlamamış olsam da. Cumartesi günkü maçtan sonra her şey mahvolabilir.

Bu farkındalıkla avuçlarım terlemeye başlıyor.

"Muhtemelen onlar da sana bakıyordur dostum," diyorum Derek'e, çünkü kızlarla arası çok iyidir ve bu onun son yılı. Ulaşılmaz, aptalca gülen ve kaba tavırlarıyla kızları tavlamaaya çalışacakları son şansları.

Nedense bu taktik onda işe yarıyor.

"Muhtemelen öyledir." Derek sırtarak başını kaldırır ve geniş salona bakınır. Birkaç kızın kıkırdadığını duyduğuma yemin edebilirim. Hatta birkaç çığlık bile. Tanrım. "Evet, bazıları kesinlikle benim için burada."

Onun ilgiyi tadını çıkarmasına izin veriyorum, hepsinin benim için burada olmadığına şükrederek.

Kimi kandırıyorum? Etrafa bakıyorum, bana bakan herkese hızlıca gülümsüyorum ve daha fazla kıkırdama duyuyorum. İçlerinden biri el sallıyor. Bir diğeri göz kırpmıyor. Bir kız bile tişörtünün yakasını aşağı çekerek göğüslerinin üst kısmını bana gösteriyor.

Derek'in ve benim telefonlarımıza bir mesaj geldi, takım grubumuzun sohbeti olduğunu gösteriyordu. Önce kendiminkine baktım ve yazanı okuyunca kaşlarımı çattım.

Sosyal medya ekibi yarın öğleden sonra antrenmanda çekim yapacak. En iyi halinizle davranın ve istediklerini verin. Cumartesi günkü maç için heyecan yaratmamız lazım!

Kafamı sallayarak telefonumu masaya bırakıp yemeğime devam ediyorum. "İçerik mi? Heyecan mı?" Derek gülerek burnunu çekiyor.

"Bana bizim

koçlarımızdan biri mi yazdı?"

"Hayır, sosyal medya ekibinden biri yaptı." Bu yıl sosyal medya varlığımızı artırıyorlar. Her zaman oradaydılar, ama program büyüdü ve şimdi kampüsteki her takıma bir sosyal

medya ekibi atayacaklar. Henüz bizim ekibimizle tanışmadık ama ekipte birkaç kişi olduğunu tahmin edebiliyorum.

Şu Gwyneth denen kız, çok korkutucu. Sürekli emirler yağıdırıyor, telefonunu bize doğrultup işbirliği yapmamızı istiyor, ama çoğu zaman onu görmezden geliyoruz.

Geçen yıl berbat oynadık ve yalan söylemeyeceğim, biraz eğleneliydi. Ben sadece büyüklerle takılıp onların dediklerini yapıyordum. Ta ki birkaç hafta önce yardımcı koç gelip benimle özel olarak konuşmak istedi. Takımdaki herkesi sosyal medya ekibiyle biraz daha işbirliği yapmaya ikna etmemi istedi.

"Hepiniz sadece büyüklerin sözünü dinlediğinizi biliyorum, ama onlar artık yok. Sosyal medya çalışanlarıyla uyumlu davranıp onlarla işbirliği yaparsanız, bu size çok yarar sağlayacaktır," dedi cesaret verici bir gülümsemeyle. "Takımın hesaplarında daha fazla dikkat çekeceksiniz."

O zamanlar daha fazla ilgi görme fikri hoşuma gitmişti, ama yoğunluğu arttıkça bundan hoşlanmadığımı fark etmeye başladım.

Eskisi kadar değil.

"Umarım seksi kızlardır," diyor Derek, odanın karşısına bakarken yüzünde yavaşça bir gülümseme yayılıyor. Kime baktığını bile umursamıyorum.

Gwyneth'i düşünüyorum. Güzel, ama aynı zamanda lanet olası bir patron kadın, o yüzden teşekkürler, almayayım. "Gwen'i hatırlıyor musun?"

"Tabii, yılan gibi acıdır." Derek ketçaplı bir patates kızartmasını ağzına atmadan önce ketçapla kaplıyor. "Hala buralarda değil, değil mi?"

"Hala buralarda olduğuna eminim."

"Harika. Sanırım bize TikTok'ta popüler dansları ya da başka bir saçmalığı yaptırır," der Derek tiksiniş bir ifadeyle.

Gülmekten kendimi alamıyorum. "Gerçekten dans etmemizi istediğini mi düşünüyorsun?"

"Sen muhtemelen kurtulursun. Bana kıyasla sen zarif bir piçsin."

Derek'e kıyasla herkes zarif bir piçtir. Tank kadar iri ve önündeki kim olursa olsun, sahada buldozer gibi ilerler. Kampüste de aynı şekilde ilerler. Sınıfa. Bara. Öğrenci partisine. Hemen her yere.

"Dans etmeyeceğim," diyorum kararlı bir şekilde.

"Sadece gülümseyip her zamanki gibi güzel görüneceksin." Derek, ona kaşlarını çatınca gülüyor. "Ne? Sana güzel demem hoşuna gitmedi mi? Yoksa

çünkü içten içe bunun doğru olduğunu biliyorsun."

Onu görmezden geliyorum, sadece beni kızdırmak istediğini biliyorum. Eskisi kadar kolay tepki vermemeye çalışıyorum çünkü Derek gibi erkekler? Tek istedikleri bu. Tepki. Eskiden, kendimi kontrol edemediğim için ona sürekli tepki verirdim. Şimdi ise lider olarak görülüyorum. Artık aptalca davranıp vakit kaybedemem.

Yazdan beri planım bu: bu dönem kendime çalışmak. Yılın başında, okula döndükten ve geleceğimi ciddiye almam gerektiğini fark ettikten sonra başladı. En çok istediğim şey basketbol oynamaya devam etmek. Bu benim aşkım, tutkum ve gerçekten çok iyiyim.

Ama daha iyi olabilirim.

"Cam da o yakışıklı çocuk konuşmalarından nefret ederdi." Derek sırıttı.

"Onu suçlamıyorum." Cheeseburgerimin kalanını ağızma tikiyorum, iki tane almadığım için pişman oluyorum.

Bakışlarım uzaktaki bir kadına takılır, sırtı bana dönük, uzun sarı saçları sırtına dökülmüş. Hareketleri tanıdık geliyor ve ben daha dik otururum, umarım o olabilir diye...

Kadın dönüyor, profili görünüyor ve hayal kırıklığıyla koltuğuma çöküyorum.

O Ruby Maguire değil. Yakınından bile geçmiyor.

Belki de henüz ona rastlamamış olmam iyi bir şeydir. Kampüste olduğunu biliyorum. Blair'in kız kardeşinin bu sonbaharda buraya başlayacağından bahsettiğini hatırlıyorum ve... burada neredeyse utanç verici bir şeyi itiraf edeceğim ama...

Onun sosyal medyasını takip ediyorum.

Evet, biliyorum. Utanç verici, ama merak ettim.

Okulda çekilmiş fotoğraflarını paylaşmış bile. Natalie'nin yanına taşınmış. Joanna Sutton'ın en yakın arkadaşı ve artık eski oda arkadaşı. Birbirlerini tanımaları, arkadaş olmaları mantıklı. Yeni yıl partisinde birlikte takıldıklarını hatırlıyorum. Joanna'nın sosyal medya hesaplarını da takip ettim, Blair'inkileri de. Natalie'ninkileri de.

Berbat, değil mi? Ben kimim ki? *Hiçbir* kadının sosyal medyasını takip etmem çünkü açıkçası buna ihtiyacım yok. Kadınlar her zaman bana kendilerini sunuyorlar. Kimseyi aramama gerek yok.

Onun hariç.

Ruby, kaçan kişi gibi geliyor. Mahvettiğim kişi. Yılbaşı gecesi banyoda onunla yaşadığım o baştan çıkarıcı an hala kafamda canlanıyor ve bir türlü kurtulamıyorum. Onu öpmedim bile.

Ruby Maguire'ın dudaklarının tadını bilmediğim için çok pişmanım. Onu gece yarısı başka biriyle yakaladığında kendimi daha iyi açıklamaya çalışmalıydım. O kızın beni tuvalete sürüklemesine hiç izin vermemeliydim.

Ne büyük bir hata.

O zamandan beri başka kadınlarla birlikte oldum. Çok fazla değil, sayım her zaman abartılıdır, futbolcu arkadaşlarım, özellikle Cam, uzun zaman önce beni bu konuda uyarmıştı, ama normalde şimdiye kadar onu tamamen unutmam gerekirdi.

Ama yapamıyorum.

"Şu sarışın çok seksi," diyor Derek ve onun da benimle aynı yöne baktığını fark ediyorum.

"O iyi." Omuz silkiyorum, başka bir kadının anılarına dalıp onu izlerken yakalandığım için kendimden nefret ediyorum. Aslında zamanın bir anlık görüntüsünden ibaret olan geçici anılar.

Yine de, nedense ona takılıp kalmışım.

Hiç mantıklı değil.

ALT

Sosyal medya yöneticisi pozisyonunu almak ^{çok} kolay ^{oldu}. Sanırım Jim benim için iyi şeyler söylemiş, çünkü bir dakika sonra, Atletizm Bölümü'nün sosyal medya sorumlusu Marilee ile birkaç dakika sohbet ettikten sonra, futbol takımının sosyal medya ekibinin geri kalanıyla tanıştırılıyorum. Gwyneth adında keskin hatları ve koyu renkli, çılgın kıvrıkcık saçları olan çok korkutucu bir kadın ve Eric adında tamamen aptal görünümlü bir adam vardı. Kalın gözlükler takan, uzun ve sırık gibi bir adamdı ve Colorado Golden Eagles futbol takımı hakkında bir insanın bilmesi gerekenden çok daha fazla şey biliyordu.

Şu anda, genel merkezimizin bulunduğu ofiste beni gezdirirken istatistikler ve gerçekler sayıyor (bu onun sözleri, benim değil) ve ben sadece başımı sallayıp gülümsüyorum, Gwyneth'in küçük odada dolaşırken bana bakışlarını görmezden geliyorum.

Çünkü genel merkezimiz tam da öyle: iki masanın bulunduğu tek ve dar bir ofis, her masanın üzerinde çok daha iyi günler görmüş devasa bilgisayarlar var.

"Bunları kullanmıyoruz." Eric monitörlerden birinin üstüne vuruyor, toz yükseliyor ve burnumu kaşındırıyor. "Bazen kendi dizüstü bilgisayarlarımızı ofise getiriyoruz, ama çoğunlukla en iyi işlerimi kameramda veya telefonumda yapıyorum."

"Mantıklı," diyorum.

"Dizüstü bilgisayarın var mı?" Gwyneth diğer masada otururken bana soruyor.

"Evet," diye başımı sallıyorum.

"Telefonun var mı?" Kaşlarını kaldırdı.

Ne oluyor? "Evet." Cep telefonumu cebimden çıkarıp ona kanıt olarak gösteririm.

"Hadi ama Gwen. Kes şunu. Onun bir Maguire olduğunu unutma." Eric'in yüzündeki ifade, sanki ben kraliyet mensubuymuşum gibi her an önümde diz çökebilirmiş gibi. Sanırım onun için, ailem sayesinde ben futbol kraliyet ailesinin bir parçasıyım. Bakışlarındaki saygı açıkça belli. "Knox'un küçük kız kardeşi."

"Ugh, o adam." Gwen sert bir nefes verip, ona baktığımı fark edince yüzünde suçluluk ifadesi belirdi. Yani, onun benim üstüm olduğunu biliyorum, ama kardeşimle uğraşıyor. Hem de benim önümde.

Bu hiç hoş değil.

"Yarın öğleden sonra takım antrenmanındayken biz de içerik hazırlamak için dışarıda olacağız," diyor Gwen işine odaklanmış bir şekilde. "Çıkmadan önce burada buluşalım. Saat dörtte tam. Programın uygun mu?"

Sanki bu bir meydan okuma gibi soruyor ve benim başarısız olacağımı kesin olarak biliyor gibi.

"Tabii ki," diyorum başımı sallayarak, ben de iş konuşuyorum. Gwen'in Knox'u sevmemesi umurumda değil. Benim de Knox'un akrabası olduğum için beni sevmeyebilir, ama bunun işime engel olmasına izin vermeyeceğim.

Beni korkutup kaçırmaya çalışıyorsa, işe yaramıyor.

"İyi." Gülümsemesi hafif ve gözlerine kadar ulaşmıyor, ama yine de gülümsüyorum çünkü ben insanları memnun etmeyi seven biriyim. "Maguire olduğun için şımarık olursun diye endişelenmişim."

"Gwyneth," Eric yumuşak bir şekilde azarladı. "Sakin ol."

"Hayır, sorun değil." Ona göz kamaştırıcı bir gülümseme gönderdikten sonra, şüpheli bayan Gwyneth'e yönelttim. "Anlıyorum. Muhtemelen hayatım boyunca istediğim her şeyi kolayca elde ettiğimi düşünüyorsunuz."

"Anlıyorsun." Gwen başını bana doğru eğdi. "Seni ekibimizin gerçek bir üyesi olarak kabul etmeden önce kendini kanıtlaman gerekecek."

Eric sinirli bir ses çıkarır ama ben onu dinlemeden devam ederim. "Sorun değil. Benim için sahte davranmanı istemem." "Sahte davranmak benim için en son yapacağım şey." Gwen somurtarak cevap verir.

"Bu doğru," Eric fısıldayarak mırıldanır, gözlüklerini burnunun köprüsüne iterek, ona özlemle bakarak.

Şaşkınlıkla gözlerimi kırpıyorum. Eric, Gwyneth'e aşık mı?

Özlem dolu bakış bir saniyede kaybolur ve kendime hayal gördüğümü söylerim.

Evrakları doldururken Eric maaş yapısını anlatır. Başlangıçta asgari ücret, doksan gün sonra zam var. Mükemmel. Daha önceki tüm işlerim gibi. Bu işe girmeden önce sadece iki işim olduğunu ve ikisinin de yarı zamanlı olduğunu düşünürsek, bu pek bir şey ifade etmiyor.

"Kıyafet kuralı var mı?" Son evrakları doldurduğumda Eric'e soruyorum.

"Yok," diye Gwen onun yerine cevap veriyor. "Rahat kıyafetler en iyisi. Maç günlerinde takım renklerinde giyinirsiniz, size de personel tişörtü verebiliriz. Bedeniniz

? Küçük mü?"

"Orta," diyorum. "Teşekkürler."

Gülümsemedi bile. "Bir uyarı. Takımla flört etme. Yasak. Onlarla çıkamazsın."

Ugh. Sanki istermişim gibi.

"Dikkatlerini çekmek için giyinme de, anlarsın ya," diye ekliyor Gwen.

"Tanrım, Gwyneth. Sakin olmalısın," diyor Eric, açıkça sinirli bir şekilde.

"Bak, ben öyle düşünmüyorum. Geçen sezonki kızı hatırlıyor musun?

her maçta, Ekim ayında bile, dekolte bir tişört giyiyordu ve göğüsleri neredeyse tişörtten çıkıyordu. Hatta maçtan sonra koçlardan biri bana gelip, dikkatimizi dağıttığı için onu kovmamız gerektiğini söyledi."

"Belki de elinde değildi," diyorum, zar zor sığan kocaman göğüsleriyle lanetlenmiş bu zavallı kızı savunmaya çalışarak. Bilmiyorum. Ve neden bir erkeğin bize nasıl baktığından biz sorumlu olalım ki?

"Lütfen." Gwen küçümseyen bir ses çıkarır. "O, sıkı uçlardan birine aşıktı. Onu kovduğumuzda çok sinirlendi. Bana bu işi istemesinin tek nedeninin bir futbolcuyla çıkmak olduğunu itiraf etmesine rağmen. Bu işi hiç ciddiye almadı."

"Kızgındı ve bunu bana da itiraf etti," diye ekledi Eric, yumuşak bir sesle, bakışları bana kaydı. "Bak, biz ayrımcılık yapmıyoruz. Ya da yargılamıyoruz. Ama Gwen'e katılıyorum. Takımın herhangi bir üyesiyle flört etmek... tehlikeli. İlişkilerimizi tamamen profesyonel tutmalıyız."

İmzaladığım sözleşmede profesyonel davranış maddesi olduğunu fark etmiştim, ama sporcularla çıkmama maddesini atlamış olmalıyım. "O çocuklardan birkaçını tanıyorum. Ve onlarla flört etmek gibi bir niyetim yok."

"Bunu bilmek iyi. Sanırım çoğu, bağlantıların yüzünden seninle birlikte olmak isteyecektir," diye mırıldanarak Gwyneth ayağa fırladı. Beni işaret ederek sert bir sesle konuştu. "Dikkatli ol, Ruby Maguire. Futbol takımındaki tüm o adamlar? Bazen çok fazla olabilirler."

Başımı salladım, başka bir şey söylemeye tenezzül etmedim. Futbol takımının hiçbir üyesinden korkmam için bir neden yoktu. Onlarla başa çıkabilirdim. Knox'un arkadaşlarıyla her zaman başa çıkabilmişim. Zaten çoğu zaman bana hiç aldırış etmezlerdi. Ben sadece sinir bozucu küçük kız kardeşiydim.

Ama şimdi Knox ve Blair gittiğine göre, tek Maguire ben kaldım. Umurlarında bile değil mi?

Umursayan biri olduğunu biliyorum, ama o gece yılbaşı partisinde ondan aldığım izlenime göre, eminim çoktan unutmuştur. Ben onun için önemli değilim.

Ve o da benim için önemli değil.

Ace Townsend'dan her ne pahasına olursa olsun uzak duracağımı düşünürsek, bu konuda çok endişelenmiyorum.

Hiç de bile.

DAIREME GİRİYORUM ki annemin telefonundan FaceTime araması geliyor. Hemen cevap veriyorum, ekranı dolduran anne ve babamın yüzlerini görünce hiç şaşırmıyorum.

"Merhaba tatlım." Babamın derin, sıcak sesi beni hemen sakinleştirir ve ikisiyle konuşmak için sabırsızlanarak oturma odasındaki kanepeye otururum. "Annen iş bulduğunu söyledi."

Bu konuyu mesajlaşarak konuşmuştuk. Anneme hayatımda olan biteni haber vermeyi seviyorum ve Colorado'ya taşındığımdan beri benim için çok endişelendiklerini düşünüyorum.

Eve döndüğümde, annemle babamın teyzem Fable ve amcam Drew'a yakın olmak için Kaliforniya'ya taşınmış olması ne garip. Neden taşındıklarını anlıyorum. Blair çok kızmıştı ve taşınmış olmasına rağmen hâlâ kızgın olabilir, ama çocukları evden ayrılınca kendileri için bir şeyler yapmak istediler. Bize çok şey verdiler, şimdi biraz eğlenip istedikleri yerde yaşamaları çok normal.

Yıllar boyunca teyzem ve amcamın evine gitmeyi hep sevdiğim için, hepsinin birbirine yakın yaşaması benim için sorun değil. Artık tek bir ziyarette hepsini görebiliyorum.

"Evet." İkisine de ne yaptığımı ve bunun futbol takımı için olduğunu anlattım. Futbolu seven babamın bundan çok memnun olduğunu anlayabiliyordum.

Görevlerimi anlatmayı bitirince, "Harika," diyor. "Eğleneceksin galiba. Hep telefonunla uğraşıyorsun, yetenekli olmalısın."

"Ha ha, baba," diyorum ve onu gülümsetiyorum. "Senin standartlarına göre benim yaşındaki herkes yapabilir."

"Doğru." Yüzü ciddileşti. "Senin için çok sevindim, tatlım. Orada mutlu görünüyorsun ve eminim ki ana dalınla ilgili ücretli bir staj bulmak

"Öyle."

"Öyle," diye onaylıyorum. "Özgeçmişimde iyi görünecek ve eğlenceli olacak. Futbol takımını konu alan videolar çekeceğiz. İyi niyetli oldukları sürece kolay olmalı."

"Eminim çok seveceklerdir. Zaten çoğu gösteriş meraklısıdır," diyor annem, babam ona incinmiş bir bakış atıyor.

"Ne, ben de eskiden gösteriş meraklısı mıydım?"

"Kesinlikle," diyor annem tereddüt etmeden ve babam savunmak için yumuşak bir "hey" dediğinde gülüyor.

Babam hala gösterişli olabilir, ama en iyi şekilde. Her zaman neşe doludur. Eğlenceli babamız, bizi havaya, havuza, her yere fırlatan babamız. Blair ve ben çığlık atar, bağırırdık, o ise sadece gülerdi. Büyüdükçe, hep yanımızda oldu. İstikrarlı bir etki, güvenebileceğimiz biri. Annem ise besleyici olan. Sarılmak ve rahatlamak için gittiğimiz, işler ters gittiğinde dertlerimizi döktüğümüz kişi.

"Takımdaki çocukların çoğunu tanıyor musun?" diye soruyor babam, beni düşüncelerimden koparıyor.

"Birkaçını," diye geçiştiriyorum, kimseyi özellikle belirtmek istemiyorum. "Ama çok değil. Sadece tatillerde Knox'un yakın çevresinden birkaçıyla tanıştım ve çoğu artık yok. Hepsi mezun oldu."

"Mantıklı," diyor annem, nazik bir gülümsemeyle. "Yakışıklı olanlar var mı?"

"Anne." Biraz utanarak kelimeleri uzatıyorum. Babamın önünde yakışıklı futbolcular hakkında konuşmak istemiyorum. Ne kadar utanç verici.

"Sadece soruyorum. Kız kardeşine bak."

"Ben Blair gibi olmayacağım," dedim, sesim kararlıydı.

"Asla bilemezsin," diyor annem umutla dolu bir sesle ve ben onu duymazdan gelmeye çalışıyorum.

"Yeni oyun kurucu sahada oldukça iyi görünüyor," diyor babam.

Of. Tam da gitmek istemediğim yöne gittik.

"Ayrıca çok yakışıklı," diyor annem, bu değerlendirmesiyle yüzde yüz bir anne gibi konuşuyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Ace Townsend biraz pislik biridir." Annemle babam birbirlerine bakıp gülüyorlar.

"Demek tanıştın," diyor annem, sesinde bir anlam var.

"Yılbaşı partisinde, tatil için buradayken. Önemli bir şey değildi." Ağzımdan çıkan yalanlar şaşırtıcı, ama belki yeterince sık söylersem, kendim de inanmaya başlarım. "Knox nasıl? Son zamanlarda konuştun mu?"

Hemen konuyu değiştiriyorum ve babam Knox'un yeni takımında ne kadar başarılı olduğunu anlatmaya başlıyor, ki bu tam da duymak istediğim şey. Knox'la Blair kadar sık konuşmadığım için bu bilgiyi takdir ediyorum, ama sadece yarısını dinliyorum.

Beynimin diğer yarısı ise yarın Ace'i gördüğümde ne yapacağımı düşünüyor.

Bunu gereğinden fazla mı abartıyorum? Muhtemelen, ama ben hep böyle davranırım. Her şeyi abartırım.

Ace de bir istisna değil sanırım.

O gece kesinlikle her şeyi mahvetti. Banyoda onunla yaşadığım o baş döndürücü, her şeyi tüketen kimyayı tekrar yaşamak için onunla hemen her şeyi yaptım. Daha önce ya da o zamandan beri bir erkekle böyle bir şey yaşamadım. Ve umarım bu sadece o adamla yaşadığım tek seferlik bir anlık bir şey değildir. Eğer öyleyse?

Mahvoldum demektir.

YED

MATTSON koç su molası verip bakışlarını sahanın karşısındaki bir şeye diktiğinde ^{antrenman yarı}ya gelmişti. Omzumun üzerinden bakıp koçun neye baktığını anlamaya çalışırken onu gördüm.

Daha çok *onları* gördüğümde. Üç kişi tarlaya doğru ilerliyor. Uzun boylu, zayıf bir adam ve iki kadın. Birinin koyu renkli, kıvrıkcık saçları var ve onu hemen tanıyorum.

Geçen seneki sosyal medyaçı kız. Gwyneth. Derek'e göre kötü olan. Ona baktığımda, onların yaklaşmasını izlediğini görüyorum, yüzünde tiksinti dolu bir ifade var ve onu izledikçe bu ifade değişip başka bir şeye dönüşüyor.

"Bir dakika. O sarışını tanıyorum," diye mırıldanıyor Derek.

Bahsettiği sarışını kontrol ediyorum ve onu da tanıdığımı fark edince kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

Kahretsin. O Ruby Maguire, eminim. Burada ne işi var?

"Sosyal medya ekibi geldi," diye duyurur Mattson, gür sesi tüm sahayı kaplar. "Küçük bir gösteriye hazırlanın, çocuklar."

Yüzümü buruşturup başımı bir anlığına eğerek göz kamaştırıcı yeşil çimleri izledim. Bize "*çocuklar*" demesinden gerçekten nefret ediyordum, ama gösteri yapmak için yaşıyordum ve sahneye çıkmaya hazırdım.

Özellikle Ruby Maguire için.

O da sosyal medya ekibinde mi? Öyle görünüyor. Ne kadar şanslıyım? Geçen yıl hatırladığım kadarıyla, onlarla çok etkileşimimiz olmuştu. Bir süre sonra, her zaman etrafımızda oldukları için onların orada olduklarını bile fark etmiyorduk.

Ruby ile bunun nasıl mümkün olacağını bilmiyorum. Yani, ona bir bak. Onu nasıl fark etmem *mümkün* olabilir ki?

Sosyal medya ekibi Mattson'a yaklaşıyor ve o onlarla konuşurken, ben orada oturmuş onları açıkça izliyorum. Ekibimdeki diğer herkes oturmuş sohbet ediyor, filme alınacakları için birbirlerini heyecanlandırıyor ama

Tek odaklandığım şey Ruby. Her zamankinden daha güzel görünüyor, uzun sarı saçları sırtına ipeksi dalgalar halinde dökülüyor, giydiği dar kırmızı tişört göğüslerini gerginleştirerek boyutlarını vurguluyor. Ne çok büyük ne çok küçük.

Tam kıvamında. Tabii ki öyle.

Bana hiç dikkat etmiyor, ben de onu açıkça süzüyorum, bakışlarım giydiği kot şortta ve uzun, bronzlaşmış bacaklarını nasıl ortaya çıkardığında takılıyor. Uzun boylu adam ve Gwen, Mattson'la konuşuyorlar, sanırım ne yapmak istediklerini açıklıyorlar, Ruby ise sessiz kalıyor. O, takımın en yeni üyesi olmalı. Acaba futbol takımında çalışmak için mi başvurdu?

Belki de benimle bağlantı kurmanın bir yolunu arıyor.

Biraz daha dik oturup göğsümü şişiriyorum, bana bakmasını istiyorum. Bakışlarım hala ona takılı, o kadar seksi olmaya hakkı olmayan ama bir şekilde seksi olan tişörtüne takılı. Belki de tişörtü olmadan nasıl göründüğünü hayal ettiğim içindir?

Tişörtün önünde küçük bir yazı var ve güneşin ışığında gözlerimi kısarak okumaya çalışıyorum. Beynim yazıyı tam olarak algıladığında gülmeye başlıyorum.

Tişörtünün tam ortasına dikilmiş üç küçük beyaz harf. IDC.

Umurumda değil.

"Neye gülüyorsun?" Derek bana soruyor. "Onun tişörtüne." Ruby'ye elimi sallıyorum. "IDC." "I-D-C?" Derek kaşlarını çatıyor. "Ne anlama geliyor?" "Umurumda değil."

"Umursamalısın. Ya bir tür gizli kods... ahhhh." Derek anladığında başını sallar. "Umurumda değil. IDC. Mantıklı."

"Ama bu kime yönelik? Bize mi? O bizi umursamıyor ki?" Muhtemelen fazla anlam yüklüyorum.

"Bilmiyorum. Neden gidip ona sormuyorsun?" Derek sırttı. "Yılbaşı partisinde flört etmiyor muydunuz? Ne oldu o arada?"

"Hiçbir şey," diyorum çok hızlıca. Derek'in yüzündeki anlamlı bakıştan, o da fark etti. "O benim tipim değil."

"Ciddi misin?" Derek inanamıyormuş gibi seslendi. "Evet, tabii. Yani, benim de bir tipim var."

"Hayır, yok. Sen hemen hemen herkese takılıyorsun."

Kahretsin, haklıydı, kabul etsem de olur.

"Kimsenin peşinden koşmam gerekmiyor," diye hatırlatıyorum. "Hepsi bize geliyor."

"Doğru. Hepsi *bize* geliyor," diye açıklıyor. "Ama tipine gelince tipi söz konusu olduğunda? Senin kesinlikle yok, Townsend. Sen herkese var. Sevimli ve flörtöz olduğu sürece, ondan hoşlanıyorsun."

Mattson düdüğünü çalar ve hepimizi susturur.

"Townsend!" Bakışları tam üzerimde ve elini sallıyor. "Buraya gel."

İsteksizce, sosyal medya ekibinin yanında durduğu yere doğru yürürüm, bakışlarım ondan hiç ayrılmaz, ama Ruby'nin beni izlediğini hissedebiliyorum.

Ona hızlıca bir bakış atıyorum, yakalandığını fark edince hızla başka yere dönüyor, yanakları hafifçe kızarıyor. Ona bu kadar yakın olduğum için parfümünün kokusunu alabiliyorum. Dudaklarında, yılbaşı gecesinde sürdüğüyle aynı renkte, hafif pembe parlaklık görüyorum. Onun seksi dudaklarına o kadar uzun süre bakıyorum ki, dudaklarını yalarken dilinin hızlıca hareket ettiğini görüyorum ve sonunda bakışlarımı ondan ayırıyorum.

Sıcak. Beynimde parlayan tek kelime bu, parlak kırmızı bir neon tabela gibi. Sıcak. Sıcak.

Ruby Maguire çok seksi ve hiçbir şey yapmıyor. Orada öylece dururken, vücudum sanki aşırı uyarılmış gibi tepki veriyor.

Lanet olsun, odaklanmam lazım.

"Naber, Koç?" diye soruyorum, çenemi ona doğru çevirerek.

"Sosyal medya ekibinden Gwyneth ve Eric'i hatırlarsın." Mattson başını onların yönüne doğru eğiyor.

Onlara bakıp hızlıca gülümsüyorum. Eric'in tepkisi anında geliyor, dostça gülümsemesi benimkini de büyütüyor, huysuz Gwen ise sadece kaşlarını çatıyor. "Tabii ki hatırlıyorum. Nasıl gidiyor, E-Dog?"

Eric'e yumruğumu uzatıyorum ve o da hevesle yumruğuma vuruyor.

"Başlangıç QB'si olduğun için mutluyum, Townsend. Bu sezon sahada seni izlemek için sabırsızlanıyorum," diyor Eric coşkuyla.

Gwen sadece gözlerini devirir.

"Teşekkürler, dostum." Desteği için minnettarım. Benim hakkımda ve Camden Fields'ın yerini doldurmanın ne kadar zor olacağına dair bazı, tamam, pek çok şikayet var. O makaleleri görmek, podcast'lerde ya da her neyse, onların konuşmalarını duymak beni biraz sarsıyor.

podcast'lerde ya da başka yerlerde konuşmalarını duymak beni biraz sarsıyor. Ve her zamankinden daha fazla kendimi kanıtlamam gerektiğini hissettiriyor.

"Sosyal medya ekibimize yeni bir üye katıldı," diyor Gwen, elini Ruby'ye doğru sallayarak. "Ruby Maguire."

Koç Mattson kaşlarını çatıyor. "Bir dakika. Knox'un küçük kız kardeşi mi?"

"Evet, benim." Ruby başını sallayarak Mattson'a gülümsüyor.

"Merhaba." El sallıyor. Gwen yine gözlerini devirirken Eric sadece coşkuyla başını sallıyor.

"Seni burada görmek güzel. Kardeşini özledim." Mattson dikkatini bana çevirir. "Ruby'yi tanıyor musun, Ace?"

"Bir kez tanıştık." Sesimi kasıtlı olarak rahat tutuyorum, bakışlarım onun gözlerine takılıyor. Gözlerinden kıvılcımlar çıkıyor ve evet, yılbaşı gecesi ona yaptığım hakaretin hâlâ unutamadığını anlıyorum. Kasıtlı yapmadım. Zaten açıklamama izin vermez ki.

Eğer beni dinlemeye açık olsaydı, o kızı öpmediğimi söylerdim. O beni öptü ve dudakları benimkilere zar zor değdiğinde kapı açıldı ve Ruby orada duruyordu, güzel yüzünde hayal kırıklığı yazıyordu.

Hâlâ kendimi berbat hissediyorum. Kahretsin, diğer kızın adını bile hatırlamıyorum.

"Bak, Ace, fazla zamanını almayacağız," diyor Eric, hemen konuya girerek. Bu özelliğini hep sevmişimdir. "Ama senin bizimle aynı tarafta yer almanı ve ekibi, içerik için onları çekmemize biraz daha izin vermeye ikna etmeni umuyoruz."

"Geçen yıl da çoğunlukla istekli değil miydik?" Ben her zaman istekliydim. Sayılır.

Tamam, onlara sonsuzca sataştım ve koçlarımızdan birinin takıma gönderdiği, işbirliğimizi isteyen mesajı hatırlıyorum.

"Uh..." Eric ve Gwen birbirlerine bakiştılar, sonra Eric cevap verdi,

"Pek sayılmaz." "Neden?"

"Çünkü hepiniz egoist pisliklersiniz?" Gwen patladı, bakışları Mattson'a kaydı. "Üzgünüm, koç."

"Sorun değil, küçük hanım. Aslında çok haklısın." Koç gülerek çenesini eliyle ovuşturur. "Bu sezon yeni bir kadromuz var, yani takımda eski yöntemlere pek takılmayan birçok yeni oyuncu var, anlarsın ya."

"Ne tür eski geleneklerden bahsediyorsunuz?" Ruby savunmacı bir tavırla sorar.

"Sanırım, kendimizi filme almaya biraz daha açık olduğumuzu kastediyor," diye koçun yerine cevap verdim. Ruby'nin dikkati bana yöneldi, ateşli mavi bakışları beni olduğum yerde yakıyor gibiydi. "Burada kendimizi çok ciddiye almamaya çalışıyoruz."

"Oh." Kollarını kavuşturarak göğüslerini dikleştirir. Bakışlarım orada takıldığı için bunu biliyorum. Güzel göğüsleri var. "Demek geçen yılki takım kendini çok ciddiye aldı."

Gülümsemeye çalışarak, onu yatıştırmaya çalışıyorum. "Kardeşine olan desteğini takdir ediyorum. Anlıyorum."

"Gerçekten mi?" Kaşlarını kaldırdı.

Onun yorumunu görmezden geliyorum. "Ama sosyal medyada takımın hesaplarını gördün mü? Çok komikler."

"Sen de gördün mü?" Gwen şaşırmış görünüyor. "Ve komik buluyorsun?"

"Evet." Omuz silkiyorum. "Öyle. Ve sizin neden böyle davrandığınızı anlıyorum. Biraz rahatlamalı ve onlara ayak uydurmalıyız. Onlarla konuşup ikna edebilirim. Merak etme."

"Takım üzerinde bu kadar etkin var mı?" Bu, düpedüz düşmanca bir ses tonuyla Ruby'den geliyor.

Ona bir adım yaklaşıyorum, ama bunu yaptığım anda kararımdan pişman oluyorum. Kokusu şimdi daha da güçlü. Burnunun köprüsünde narin çillerini görebiliyorum. Gerçek çiller.

Çok sevimli.

"Evet," diyorum, sesim alçak, bakışlarım bir an fazla onun üzerinde kalıyor. O da bakışlarını kaçırmıyor. Hiç çekinmiyor ve sonunda dikkatimi Eric ve Gwen'e geri çeviriyorum. "Size yardım edeceğim. Bana güvenebilirsiniz."

Ruby burnunu çeker ama onu görmezden geliyorum.

"Onlara iyi görüntüler çekmeyi unutmayın," diyor Koç Mattson, sesi Kara

rlı. Ruby'ye bir bakış attım. "Güven bana. İyi çekimler yaparım."

"Eminim yaparsın," diye mırıldanır. "Umarım bu

"Ne zorluğuna?"

"Ne zorluğundan?" Ses tonuna şaşırarak kaşlarımı kaldırırım. "Her kızın fantezisi olman gerekecek."

İçimde tanıdık olmayan bir duygu yükselir ve zorlukla yutarım. Belki de Ruby'nin tatlı ama belli belirsiz alaycı ses tonuyla "fantezi" dediğini duymuşumdur?

"Yapabilirim." "Gerçekten mi?"

"Kesinlikle." Gülümsüyorum. "Eminim senin fantezilerinin birçoğunda başrol oynamışımdır."

SEKİZ

RUBY

"SEN VE ACE'nin bilmemiz gereken bir geçmişiniz var mı?" Gwen, telefonlarımızı elimize sıkıca tutarak, harekete geçmeye hazır bir şekilde kenara doğru yürürken bana sorar.

Aksiyon çekimi, yani. Sahadaki takımın. Eric Nikon'unu çoktan çıkarmış, fotoğraf çekmeye başlamış. Fotoğrafları iMovie'de yaptığı video kurgularında kullanmayı seviyor. Dün gece takımın Instagram hesabında paylaştığı videoları izledim, harikaydılar. Kurgu becerisi birinci sınıf, her şey müziğe mükemmel uyum içinde. Çok yetenekli.

"Ace ile aramda geçmişte bir şey yok," diye yalan söylüyorum, bakışlarımı sahaya sabitleyerek, Ace'e bakmamaya çalışıyorum. Bugün ekipmanlarını giymemişler, o yüzden tişört ve şort giymiş, ve bir dakika önce gözüm yanlışlıkla ona takıldığında, kalın uyluk kaslarının kasılmasını gördüm.

Ugh. Kaslı uylukları, altı paket karın kasları ve kaya gibi pazılarını düşünemem. Ace'in bunların hepsine ve daha fazlasına sahip olduğunu biliyorum, ama bunların hiçbirini beğenemem. Çünkü onu sevmiyorum.

O bir pislik. Çok kibirli. Sanki onu *hayal* etmişim gibi. İmkani yok.

"Seninle açıkça flört etti," diyor Gwen. Ona dönüyorum. "Herkesle flört etmiyor mu?" "Bana değil," diye hemen cevap veriyor.

"Kimse seninle flört etmiyor, G." Bu sözler, bize sırtını dönmüş ama yine de konuşmamızı dinliyor olan Eric'ten geliyor. "Kampüsteki tüm erkekleri korkudan altlarına sıçratıyorsun."

"Öyle değil."

"Biraz öyle," diyorum sessizce. Bana dönüp ters ters bakıyor ve ben omuz silkiyorum. "Seni zar zor tanıyorum ve sen beni korkutuyorsun."

Gözlerini kaçırıyor, dudakları düz bir çizgi oluşturuyor. "Dikkatli olmalısın."

"Neden?"

"İmzaladığın sözleşmede 'sporcularla çıkmak yasaktır' maddesi var." Gwyneth'in bakışları yine bana dönüyor. "Sözleşmeyi okudun, değil mi?"

Zar zor. Daha çok gözden geçirdim. Dikkatimi çeken bir şey olmadı, ben de noktalı çizgiyi imzaladım. "Bir sporcuyla çıkacağımdan endişelenmene gerek yok. Hiçbirine ilgi duymuyorum."

"İyi, çünkü eğer yaparsan kovulursun," diyor Gwen sert bir sesle. Oh, lanet olsun. Bu ciddi.

"Hey!" Hepimiz Ace'in sahnenin ortasında durduğunu görmek için dönüyor, elleri ağzını kapatmış. "Çekime başlamak isterseniz biz hazırız."

"Devam et." Gwen elini sahaya doğru salladı. "Önce siz çekin."

Harika. Bu bir ateşten geçme gibi. Ve ona korkutucu olduğunu söylediğim için bana kızgın. Muhtemelen flört etme kısmını da beğenmedi, o yüzden bu konuyu açtı. Sözleşmeyi imzaladım, yani kurallara uymak zorundayım.

Ace Townsend ile flört etmek yasak.

İçimde büyüyen paniği bastırarak Eric'in yanına gittim. "Gwen çekim yapmamı istiyor."

"Sen halledersin." Gözlerindeki samimi ışıltı pek güven verici değil. "Ne yapmamı istiyorsun?"

"Gwen daha önce seninle konuşmuş. O ne dediyse onu yap." Eric omuz silkti.

Daha önceki konuşmada Gwen bana sezon için ne yapmak istediğini söylemişti. Şu anda oyuncularla gerçekten etkileşim kuran birçok hesap var. Onları tanıtıyor, sıradan izleyicilere kim olduklarını ve hangi pozisyonda oynadıklarını anlatıyor. Bu hesaplar onları en iyi halleriyle ve en komik halleriyle gösteriyor. Bazen en kötü halleriyle de gösteriyorlar, bu da her zaman güldürür ama asla onların aleyhine olmaz.

Gwen, futbol takımı için de böyle bir şey yapmak istiyor. Hatta onların popüler şarkıları söylemelerini, hatta ara sıra dans etmelerini bile istiyor. Daha önce söylediği gibi, *hafif ve eğlenceli bir şey*.

Gwen'in davranışının tam tersi demek. Anladım.

Ace'e doğru sahaya yürürken sinirli bir ses çıkıyor ağzımdan. Yüzündeki o bok yiyen sırıtışı görünce karnımda kelekler uçuşuyor ve bundan nefret ediyorum.

O bana yaklaşırken yüzündeki o boktan sırtışı görmekten nefret ediyorum. Onun benim rahatsızlığımı görmekten hoşlandığını hissetmek yanlış mı? Bu çok sinir bozucu. O sinir bozucu.

Ama onun ne kadar yakışıklı olduğunu inkar edemem.       o gerçekten yakışıklı.

Ugh. Hayır. Futbolcularla çıkmak yok.

" ekime hazır mısın, Maguire?" Başka birinde bu alaycı tonu sevimli bulurdum, ama onda, ona yumruk atmak istiyorum. Bu da aklıma onun karnını getiriyor, ne kadar kaslı olduğunu ve ona yumruk attıktan sonra elim ne kadar acıyacağını ve şimdi bunu düşünmeden duramıyorum.

"Hen   değil," diyorum, sesimi soğukkanlı tutarak. Tamamen kayıtsız. Beni etkilemiyor. Beni etkilemesine izin veremem. " nce birkaç şeye bakmam lazım."

Ellerini kalçalarına koyup etrafına bakınıyor. Sanki futbol takımının tüm  yeleri sahada ve bir kurt sürüsü gibi etrafımızda dolanıp ne olacağını merak ediyorlarmış gibi hissediyorum. "Acele et. Geri dönmemiz gerekmeden önce sana sadece birkaç dakika verebiliriz."

"Bana destek olacağını sanmıştım."

"Ben de senin hayatını düzene soktuğunu sanmıştım." Sırıtarak, onun sözlerine öfkeyle kaynarken, açıkça benimle dalga geçtiğini anlıyorum. "Biraz dakika sürer, bebeğim. Ne kadar sürerse sürsün. Biz burada oyun oynayıp galibiyeti garantileyeceğiz."

"Bana gerçekten bebeğim mi dedin?" Gözlerimi devirip telefonumun kamerasını açıp video moduna geçtim. "Hazırım."

O çoktan benden uzaklaşmaya başlamıştı ama durdu ve yavaşça bana doğru döndü. "Gerçekten mi?"

"Evet." Başımı sallıyorum. "Sen çekecek misin?"

"Beni çekmek mi istiyorsun?" şaşırmış gibi etrafına bakındı.

"Pas atmanı istiyorum, evet." Telefonumu önümde tutarak onu çekmeye hazırmış gibi yapıyorum. "Hadi yapalım."

"Bekle, bekle." Bir ak takım arkadaşının yanına koşar, başlarını eğip bir şey konuşurlar. Hepsi aynı anda bir kez alkışlar ve ben de aynı şeyi yaparken, kimse bana çarpmayacak mı diye etrafa bakarak pozisyon alırlar. "Hazır mısın, Maguire?"

Bana soyadımla hitap etmesinden nefret ediyorum, ama o seksi ses tonuyla gerçek adımı söylemesinden daha iyidir, o yüzden katlanacağım. "Ver şunu bana." Ona başparmağımı kaldırarak işaret ettim.

Ace hücum hattında yerine geçer ve top ona atıldığında, tam bir quarterback tanrısı gibi durur, kolunu geriye doğru çekip güneşe karşı gözlerini kısıarak, kime atması gerektiğini belirlemek için gözlerini sağa sola çevirir. Ve sonunda topu attığında, uzun bir mesafe kat eder, havada mükemmel bir spiral çizerek.

Her saniyeyi telefonumla kaydediyorum ve top alıcının açık ellerine düştüğünde, oyuncu topu göğsüne sıkıştırıp son bölgeye koşuyor. Ace kollarını başının üzerine kaldırıyor. "Güzeldi!"

"Mükemmel atış," diye bağıyor takım arkadaşı.

Gerçekten bir hata olmasını ummuştum, ama lanet olsun, o kadar iyi ki. "Ne düşünüyorsun?" Ace, tüm dikkatini bana vererek soruyor.

Çekmeyi bırakmıyorum. "Harika."

"Biliyorsun."

"Her zaman bu kadar kendinden emin misin?" "Sadece kamera karşısında."

"Çekim yapmasam da aynı şeyi söyledin."

"Muhtemelen." Ellerini yine beline koyar. Koçlardan biri kısa ve hızlı vuruşlarla düdüğünü çalar, savunma hattının ona katılmasını bağıır ve ben omzumun üzerinden Gwen'in onları takip ettiğini görmek için bakarım. "Onu kapatacak mısın?"

Düğmeye basıp çekimi durduruyorum, parmaklarım az önce çektiğim görüntüleri izlemek için resmen kaşınıyor ama kendimi tutuyorum. "Yarın senin ve hücum hattın için bir dans hazırlamam gerekecek."

"Yarın yine buraya gelecek misin?" Sesinden heyecanlandığı belli oluyor. "Bu sezon burada çok zaman geçireceğiz. Çok fazla çekim yapmamız gerekiyor."

Gwen'in hedefi, sürekli paylaşım yaparak hesabı büyütmek, bu da muhtemelen saatlerce çekim yapmamız gerekeceği anlamına geliyor. "Çeşitli şeyler yapmak istiyoruz."

"Ne gibi?" Gerçekten merak etmiş gibi geliyor ve hatamı fark ediyorum.

Bu kadar rahat sohbet etmemizden ve onunla konuşmanın bu kadar kolay olmasından nefret ediyorum. Şu haline bak. Hala bana yaptıklarına kızgın olmam gerekirdi. Beni başka bir kız için terk etti.

Ama o bu kadar arkadaşça ve bu kadar çekiciyken kin tutmak zor. Bana ilk başta yaptığı kötülüğü unutturuyor.

"Röportajlar. Komik bölümler.

Blooperlar." Kaşlarını çatıyor.

"Blooperları sevmem."

"Sizi gerçekçi gösteriyor." Gözlerimi deviriyorum. Ona karşı bunu çok sık yaptığımı hissediyorum. "Her zaman mükemmel olamazsın."

"Yeterince uğraşırsam yapabilirim." O gülümser.

Hiç çekici olmayan iğrenç bir ses çıkarırım, ama kendimi tutamıyorum. "Cidden, Ace. Arada sırada hata yapmak, kendine gülebilmek, insan olmanın bir parçasıdır."

"Adımı söyledin." Elini göğsüne koyar, dramatik bir şekilde. "Bu beni affettiğin anlamına mı geliyor?"

"Seni ne için affedeyim?" Ses tonum aşırı abartılı ve ona aptal bir oyuncak bebek gibi göz kırpyorum.

Elini yanına indiriyor. "Ne yaptığımı biliyorsun. O partide." "Oh, gece yarısı başka bir sürtüğe öpüştün mü? Banyoda beni ellemeye çalıştıktan sonra mı?"

beni tuvalette ellemeye çalışıp öptün mü?" O kadına sürtük dediğim için kendimden nefret ediyorum, ama Ace'in dikkatini ondan uzaklaştırdığım için intikam almak için gece yarısı onu kasten yalnız bırakmaya çalıştığımı düşünüyorum.

"Evet. O." Yüzü ciddileşti. "Bunun için kendimi kötü hissediyorum." "Önemli değil." Elimi küçümseyerek salladım.

"Bil diye söylüyorum, ilk öpüşen oydu. Ben onu öpmedim." Gözlerini bana dikti, ifadesi çok ciddi.

Ona bakıyorum, onun öptüğünü itiraf etmesini duymak yerine, onun öptüğünü itiraf etmesini duymak beni rahatlatıyor ve bundan nefret ediyorum.

Kimin kimi ilk öptüğü önemli olmamalı. O benim değil. Onu *istemiyorum*.
onu

iste Cidden, istemiyorum.

miy "Oh." Omuz silkiyorum, az önce söylediği şeyi önemsiz göstermeye
oru çalışıyorum.

m. "Bu, bana karşı hislerin için bir fark yaratır mı?" "Pek değil." *Evet, gerçekten.*

"Emin misin?" Bana inanmamış gibi geliyor. "Eminim." Başımı sallıyorum. "Umurumda değil."

"O konuda. Gömleğini beğendim." Elini göğsüme doğru salladı ve ben aşağıya bakıyorum ve tişörtümün ortasına işlenmiş üç harfi görüyorum. "Umurumda değil mi?"

"Aynen öyle." Bu tişörtü Gwyneth'e ve bana karşı olan berbat tavırlarına sessiz bir mesaj olarak giymiştim. Onun beni etkilemediğini göstermeye çalışıyordum ama görünüşe göre Ace için de işe yaramış. "Tişörtümü beğendin mi?"

"Çok beğendim. Göğsüne çok yakışmış, anlarsın ya." Yine sırtarak, arkasını dönüp sahadaki takım arkadaşlarının yanına dönmeden önce

Onun sözleri, beni yalnız bıraktıktan sonra kafama dank ediyor ve ben sinirli bir nefes verip kenara doğru yöneliyorum. Az önce yaptığı gibi, göğüslerimi, yani göğüslerimi bu kadar açıkça kastetmesinden tiksinnem gerekir. Onun cinsiyetçi bir pislik olduğunu düşünmeli ve ondan mümkün olduğunca uzak durmalıyım.

Ama bunun yerine, sohbetimizden keyif almaktan kendimi alamıyorum. Bana gömleğim hakkında iltifatlar ederken göğüslerime bakıyor olsa bile. O flörtöz ve söylediklerini ciddiye almam imkansız.

Hayır. Bunu yapamam. Onu yalnız bırakmalıyım.

Ama az önce çektiğim videoyu izlerken, uzun boylu, güçlü vücuduna bakmaktan kendimi alamıyorum. Topu attığında kaslarının nasıl şiştiğini. Topun havada uçarken yüzündeki o saf memnuniyet ifadesini. İyi bir atış olduğunu biliyordu. Topun alıcının eline düşeceğini biliyordu ve keşke top yakalandığında yüzünü filme alabilseydim.

Kamera onu seviyor, bu çok açık. Gwen'in takımın bu kadar çok görüntüsünü çekmek istemesinin ana nedeni Ace. Eric kamerasını kurarken ofiste tartışırken bana bunu itiraf etmişti.

"O kendini beğenmiş bir pislik olabilir, ama Ace Townsend çok yakışıklı, ama... korkutucu olmayan bir şekilde. Onda kadınları ulaşılabilir hissettiren bir şey var, Cam Fields'ta bu hiç yoktu. Kadınlar onu severdi, ama o çok yoğun biriydi. Ama Ace? O tatlı görünüyor." Gwen, kendi değerlendirmelerinden tiksinnmiş gibi burnunu buruşturdu. "Kadınlar ona deli oluyor. Yanlış anlama, elbette maçlara ve normal futbolla ilgili şeylere odaklanacağız, ama bunu bir hayran hesabı haline getirmeliyiz ki kızlar onun için çıldırsın. Aslında hepsi için." Sözleri kafamda yankılanıyor. Benim işim onu çekmek. Tüm sezon boyunca en iyi oyuncu olacak, böylece onu kitleler için bir seks sembolü olarak kullanabiliriz.

Vay canına, sabırsızlanıyorum.

DOKUZ

GİRİŞ Logan's Bar'a girer girmez kalabalık bizim için yol açar. Erkekler bize elini uzatarak selam verir, her yönden *"iyi görünüyorsun"* gibi yorumlar gelir.

Kadınlar da bizi selamlıyor. Hepsi umut dolu bakışlarla, birbirlerinin sesini bastırmaya çalışırken neredeyse çılgınca yumuşak seslerle konuşuyorlar, hepsi bizim dikkatimizi çekmeye çalışıyor.

Takım olarak Logan's'a her geldiğimizde durum böyledir ve bu gece de bir istisna değil. Çarşamba gecesı. İlk maçımız Cumartesi ve deplasman maçı, ama çok uzak değil ve Cumartesi sabahı erkenden yola çıkmayı planlıyoruz.

Bugünkü antrenman zorlu geçti. Yarın da aynı şeyin tekrarlanacağını biliyorum. Ve ondan sonraki gün de. Bu gece sadece rahatlamak istiyorum. Takım arkadaşlarımla sohbet etmek. Güzel kadınlarla flört etmek. Belki birini eve götürürüm, ya da başka bir yere, ve hızlı bir ilişki yaşarım. Çok karmaşık bir şey değil. Tuvalette el muamelesi? Arabamın arka koltuğunda oral seks?

Kesinlikle biraz gerginliğimi atmak istiyorum.

Bu akşam şans bizim tarafımızda. Kadınların erkeklere oranının üçte bir olduğunu hemen fark ediyorum ve Derek'in kaburgalarına hafifçe vuruyorum, o da bana sinirli bir bakış atıyor.

"Bu kızlar da neyin nesi?" diye soruyorum.

"Hepsi senin hayran kulübünün üyeleri, kardeşim." Ben somurtunca gülüyor. "Bugün kadınlar gecesı. Logan's'ta yeni bir şey deniyorlar. Her çarşamba kadınlar içkilerini daha ucuza içiyor."

"Haksızlık bu," diye mırıldanarak, genellikle oturduğumuz barın arkasına doğru yöneliyoruz. Geçen yıl tek istediğim sahte kimliğimle içki içmekti ve barmenler ve garsonlar buna göz yumuyorlardı. Bazıları reşit olmadığımı biliyordu ama hep görmezden geliyorlardı. Ayrıca, bana oldukça pahalıya mal olan çok iyi bir sahte ehliyetim vardı. Her fırsatta onu kullanmak istiyordum.

Haziran ayında yirmi bir yaşına girdiğim için artık yasal olarak içki içebiliyorum ve istediğim zaman içebilirim, ama bu sezon çoğunlukla ayık kalmaya çalışıyorum. İçtiğimde kontrolümü kaybettiğim falan yok, ama burada yarı sağlıklı bir yaşam sürmeye çalışıyorum. Her zaman sarhoş olmama gerek yok, ayrıca fazladan kaloriye de ihtiyacım yok.

Tanrım, takım beslenme uzmanı şu anda bana beşlik çakardı. "Kadınlar gecesi bara daha fazla kadın çekiyor," diyor Derek, . "Bunun hakkında şikayet etmeyeceğini sanmıyorum."

Logan's hafta içi her gece kadınlarla doludur, ama bu gece östrojen seviyesi neredeyse dayanılmaz. "İçki içiyor musun?" diye soruyorum Derek'e.

"Tabii ki." Gülümsüyor. "Sen?"

"Bir bira." Belki de içmemeliyim. Su içip idare etmek akıllıca olabilir.

"Sıkıcı." Derek başını sallıyor. "Ama anlıyorum. Beslenme uzmanına ne kadar uslu bir çocuk olduğunu öğrenince pantolonuna boşalacaktır."

"İğrenç." Yüzümü buruşturarak Derek'in omzuna ittim ama o kıpırdamadı bile. Adam çok sağlam. Sahada herkesi yere sermek için alabileceği tüm ekstra kaloriye ihtiyacı var. Birkaç bira onun kilosuna fark etmez.

"Ne, doğru ya. Burada yepyeni bir rejim uyguluyoruz." Derek başını sallıyor ve tüm bu değişiklikler hakkında ne düşündüğünü merak ederim.

Mattson'ın talepleri ve spor bölümünün sonunda bunları kabul etmesi sayesinde destek ekibimiz büyüdü. Artık zihinsel ve fiziksel ihtiyaçlarımızda bize yardımcı olacak kişisel antrenörler, beslenme uzmanları ve hatta terapistler var. Bu kadar yardıma erişebildiğimizi bilmek güzel.

"Selam, Ace." Kafamı kaldırıp masamızın önünde umut dolu bakışlarla duran bir grup kız görüyorum. Hepsi aynı koyu renk dalgalı saçları ve çok kısa kot etekleriyle birbirlerine benziyorlar. Sanki görüşlerini bilerek planlamışlar gibi.

"Selam." Hangi biri bana selam verdiğinden emin olamadığım için onlara hızlıca el salladım.

"**B**u hafta sonu maça hazır mısın?"

"Bu hafta sonu maça hazır mısın?"

"Tabii ki, tatlım. Ya sen? Sen gidiyor musun?"

"Deplasman maçı olduğu için çok üzgünüm."

"Öğrencileri maça götüren otobüs var," diye hatırlatıyorum. Yüzü utangaç bir ifadeye bürünüyor. "Otobüse binemem."

Kaşlarımı çatıyorum. "Neden?"

"Geçen sezon otobüste kavga etti," diye bir arkadaşı araya girdi.

"Otobüsten atıldı."

"Sarhoştum," diye ekliyor kız parlak bir gülümsemeyle.

Derek ve ben birbirimize bakıştık, sonra dikkatimi ona çevirdim. "Sen çok cesursun."

Masaya eğilir, avucunu çiziklerle dolu ahşaba bastırır ve gömleğinin içini bize açıkça gösterir. "Sen daha yarısını bile bilmiyorsun."

Kıpırdanıyorum. Derek sahte bir öksürükle kahkahasını bastırıyor, yumruğunu ağzına götürüyor ve fısıltıyla bir tür hakaret mırıldanıyor.

"Sana bir içki ısmarlayabilir miyim?" diye soruyor bana.

Arkadaşları uzaklaşmaya başlar ve sayıları azaldığı için minnettarım ama yine de.

Arkadaşlarımla sohbet etmeyi tercih ederim. Bu kızın yoğunluğu beni biraz

beni korkutuyor.

"Benim biram geldi," diyorum ona. "Sana bir tane daha ısmarlayayım."

"Bu gece sadece bir içki içeceğim, tatlım."

"Kadınlar gecesi olduğu için indirim alabilirim." Kahretsin, pes etmeyecek.

vazgeçmeyecek.

Derek gülüyor ve ben ona panik bir bakış atıyorum, keşke gelip beni kurtarmasını diliyorum.

"Sorun yok," diyorum ona rahat bir gülümsemeyle. "Hadi ama. Ben ısmarlıyorum."

"Hey, Townsend." Derek beni yanımdan sertçe dürterek, beni inlememe neden oluyor. "Şuradaki senin kız arkadaşın değil mi?"

Başımı çevirip, gözümün önündeki ilk kadını kız arkadaşım olarak ilan etmeye hazır bir şekilde soruyorum. "Nerede görüyorsun?" diye soruyorum, oyuna devam ederek.

"Orada, aptal," diye mırıldanır Derek ve bakışlarım tanıdık yüze takıldığında, rahatlamaktan bayılmak üzereyim.

O Ruby.

"Hey, seksi kız arkadaş!" diye Ruby'ye bağıriyorum ve o sırada benimle flört etmeye çalışan kızı korkutuyorum.

Tabii ki Ruby benim yönüme bakar ve tabii ki beni gördüğü anda gözlerini devirir. Natalie onun peşinde ve Natalie'yi tek bilmemin sebebi, geçen yıl Joanna ile birlikte yaşamış olması.

Natalie biraz korkutucu biridir. Şu anda beni sanki kemirmek istediği bir et parçasıymışım gibi süzülen kız gibi değil, ama yine de. Natalie çok yoğun olabilir. İstedğini istemekten asla çekinmez.

"Buraya gel," diye Ruby'ye dudaklarımla işaret ediyorum. Ruby, benimle hiçbir ilgisi yokmuş gibi vücudunu geriye doğru eğmiş durumda. Natalie, Ruby'nin elini tutup onu masamıza doğru çekmeye başlıyor.

"Kız arkadaşın var mı?" diye sorar kız.

"Kesinlikle," diyorum ve kararlı bir şekilde başımı sallıyorum. "Ve o çok seksi ve çok kıskanç, yani ne demek istediğimi anlıyorsan ondan uzak durmanı tavsiye ederim."

"Tanrım, zaten sevgilin varken neden hayran kulübün var ki?" Kız gözlerini devirip içini çekerek tek kelime etmeden uzaklaşıyor.

"Aferin," Derek, kız gittikten sonra bana diyor. "Korkutucuydu."

"Bu sezon hepsi normalden biraz daha agresif," diye itiraf ediyorum. Cesur, ne istediğini bilen kadınlardan hoşlanırım, ama son zamanlarda etrafımda dolanan kızlar farklı bir özgüvene sahip. Her zamankinden çok daha talepkarlar.

Bunu oynadığım pozisyona bağlıyorum. Yedek oyuncu olmak, istediğin kadını tavlayabileceğini hissettirecek kadar ilgiyi üzerine çekiyor. Ama başlangıç oyuncusu olmak?

Bu, alışmak için biraz zaman gerekecek yepyeni bir yoğunluk.

"Selam millet," Natalie, Ruby'nin yanında masamızın önünde durup bize neşeyle selam veriyor. "Derek."

"Nat. Her zamanki gibi çok seksi görünüyorsun." Derek'in sesi alçalır, bakışları Natalie'den başkasına kaymaz. Birbirlerine bakışları, eskiden bir ilişkileri olduğunu hatırlatır bana. Yaklaşık bir yıl önce.

Derek çok çabuk unuttur, ben de öyle.

Ama sonra Ruby Maguire var. Nedense, o hep aklımın bir köşesinde duruyor. Şimdi karşımda

uzun siyah dökümlü pantolon ve bronzlaşmış karnını ortaya çıkaran kısa siyah bir üst giymiş olduğunu görünce, şaşkınlıktan dilim tutuldu.

Eminim sütyen de giymiyordur. Nipellerinin izleri görünüyor.

Tanrım.

"Selam, Red," diyorum, sesim paslanmış. Boğazımı temizliyorum, kendimi aptal gibi hissediyorum.

Ruby kaşlarını çatıyor.

"Red?" "Evet, ben."

"Saçım sarı." Saçının bir tutamını alıp, sanki daha önce hiç fark etmemişim gibi bana gösteriyor.

"Biliyorum."

"Neden bana Kızıl diyorsun?"

"Adın Ruby. Ve ruby kırmızıdır, bilmiyor musun?" Gülümserim, yanımdaki boş yere bakarak. "Bize katılmalısın."

Tereddüt eder, barın ön tarafına bakar ve kaçmak istediğini anlarım. Lanet olsun, Yeni Yıl'da her şeyi mahvettim, yoksa böyle davranmazdı.

"Komiklik yapmayacağına söz ver." Parmakla beni işaret ediyor.

Ellerimi kaldırıp, onun "komik şeyler" demesine gülmek istiyorum. "Yemin ederim."

Birbirimize bakıyoruz, aramızdaki sessizlik uzuyor ve yemin ederim, terlemeye başlıyorum.

"Tamam," diyor sonunda, beni şaşırtarak. Yuvarlak kabinin benim tarafına doğru ilerlerken gözlerimi ondan ayırmıyorum.

"Kalıyor muyuz?" Natalie ona sorar.

"Ben kalıyorum," der Ruby.

"Yanımda otur, Nat." Derek yanındaki boş yeri okşadı.

Böylece Çarşamba gecesi, zaten tanıdığımız iki kızla masamızda oturmuş buluyoruz kendimizi. Derek ve ben normalde böyle davranmayız ama Ruby'nin yanımda oturması, Derek ve Natalie'nin hemen flörtleşmeye başlamasını izlerken bana ciddi bir bakış atması beni biraz rahatlatıyor. Natalie, Derek'e göz kırparak parmağıyla koyu kumral saçlarını döndürüyor ve Derek de bunu yutuyor.

Ruby onları izliyor, gözleri şokla açılmış ve dolgun dudakları hafifçe büzülmüş.

Vay canına, çok güzel.

Garson sonunda biralarımızı getiriyor ve ben, garson elime uzatır uzatmaz büyük bir yudum alıyorum. Ruby'ye bakıyor.

"Bir şey ister misin tatlım?"

"Ben karpuz margarita alacağım."

"Ooh, ben de," diye ekliyor Natalie.

"Hemen geliyor." Garson, biramı yavaşça yudumlarken beni izliyor. "Bir tane daha getireyim mi?"

Hayır demek üzereyim ki Derek benim için konuşur. "Getirsen iyi olur. Sanırım ihtiyacı var."

Ona sert bir bakış atarak garsona siparişi iptal etmesini söylemek üzereydim ama o çoktan gitmişti.

"Bu gece içkine dikkat ediyor musun?" Natalie bana soruyor.

"Sadece bir bira içmeyi planlamıştım," diyorum, bira bardağını havaya kaldırarak kadeh kaldırır gibi ve şerefe demek için sabırsızlanarak. "Ama sanırım Derek bunu mahvetti."

"O pek çok şeyi mahveder," diyor Natalie, Derek'i incelerken yüzünde keskin bir ifadeyle.

O ise hiç etkilenmiş gibi görünmüyor. Ya farkında değil ya da hiç umursamıyor.

"Kızıl, ha?" Ruby, garson çoktan uzaklaştıktan ve Natalie ile Derek flörtöz sohbetlerine devam ettikten sonra soruyor.

Ona baktığımda, onun da beni izlediğini fark ettim, dolgun dudakları hafif bir gülümsemeye bürünmüştü. Muhtemelen onu eğlendiriyordum, ama istediğim şekilde değil. "Mantıklı."

Sözlerimi ne onaylıyor ne de reddediyor. "Daha önce kimse bana Red dememişti."

"Adın Ruby ve ruby kırmızı olduğu için komik."

"Hiç takma adım olmadı," diye itiraf etti. "Ben hep... Ruby'yim."

"Bunda bir sorun yok. Benim de takma adım yok. Ben sadece Ace'im."

"Ace takma isim gibi geliyor," diye itiraf etti. "Ama eminim bunu daha önce duymuşsundur."

"Duydum." Birayı dudaklarıma götürüp başımı geriye eğerek uzun bir yudum alıyorum. Alkol damarlarımdan akarak beni ısıtıyor. Gergin kaslarımı gevşetiyor.

"Ace ismini nasıl aldın?"

Bilmek istemesine sevindim ve ona gülümsedim. "Babamın çocukken en sevdiği isimdi. Ana karakteri Ace olan bir video oyunu oynardı ve o ismi çok severdi. Annem sonunda hamile kaldı ve erkek çocuk olacaklarını öğrendiklerinde, babam hemen bana Ace adını vermek istedi. Annem bunun onun için ne kadar önemli olduğunu anladı ve ben de böylece bebek Ace oldum."

Ailemin yıllarca kısırlıkla mücadele ettiğini ona anlatmaya gerek görmedim. Annem birçok kez düşük yaptı ve sonunda ben doğana kadar tüp bebek tedavisi gördü. Beni şanslı bebekleri, tek çocukları olarak gördüler ve büyürken beni tamamen şımarttılar.

Ama babam da bana nasıl çalışkan olacağımı öğretti ve ben tüm enerjimi futbola adadım. Hayatım boyunca bana gösterdikleri sevgi ve özveri için onlara bir şekilde borcumu ödeyebilirim, bu, profesyonel olarak oynama şansını bulursam, maddi olarak onlara bakmak olacaktır.

Bu en azından yapabileceğim şey.

"Bebek Ace," diyor, sesi yumuşak. "Sevimli miydin?"

Alaycı bir ses çıkarırım. "Çok sevimli."

"Ne mütevazı."

"Benim bu," diyorum. "Her zaman en iyi özelliklerimi küçümserim."

Ruby gülüyor ve lanet olsun, çok güzel bir ses. "Sizin çoğunuz gerçekten dayanılmazsınız."

"Sen 'siz' derken, biz futbolcuları mı kastediyorsun?" O başını sallar. "Ama sen hep bizimle takılıyorsun."

"Sanırım tanıdığım şeylere çekiliyorum." Omuzlarını silkiyor. "Ve her zaman sizinle takılıyorum da diyemem."

"Haklısın, takılmalısın. Her zaman bizimle takıl." Yüzümdeki gülümsemeyi korurken, onunki biraz soluyor, ifadesi belirsizleşiyor. O bakışı görmekten nefret ediyorum.

"Hey, Maguire." İkimiz de Derek'in yönüne döneriz. "Senin bu arkadaşın sana kız arkadaşın dedi."

TEN

RUBY

NE, Derek ciddi mi?

"Öyle mi?" Ace'in yanaklarının biraz kızardığını görüyorum, sanki Derek'in az önce söylediği şeyden utanmış gibi. Ne kadar tatlı! Oysa o utanacak bir tip değil. En azından benim gördüğüm kadarıyla.

Yani, bunu sevimli bulmamam, ya da onun çekici olduğunu düşünmemem gerekiyor. Ya da onunla konuşmanın kolay olduğunu düşünmemem gerekiyor.

Bu adam yasak bölge. Onunla bir şey yapmayı düşünemem çünkü bu işimi tehlikeye atar.

Ve yeni işimi seviyorum. Sonunda beni hayal kırıklığına uğratacak aptal bir sporcu için kaybetmek istemiyorum.

"Az önce masamızda bir kız vardı," diye açıklıyor bana, sesi alçak. "Gerçekten tuhaf bir havası vardı. Ondan kurtulmam gerekiyordu."

"Beni kız arkadaşın olarak göstererek mi?" Kaşlarımı kaldırıyorum.

O, uzun parmaklarıyla çenesini kaşıyarak sırttı. "İddia etmek. Kelime seçimin hoşuma gitti."

"Lütfen." Hayır. Olmaz. Beni bu kadar telaşlı bırakmasına izin vermeyeceğim. "Bana gelince hiçbir şeyin sahibi olamazsın."

"Bak, kız arkadaşım olduğunu söyleyen ben değilim. Derek söyledi." Başparmağıyla arkadaşının yönünü gösterdi.

"Sadece seni o tuhaf kızdan kurtarmak için yaptım," der Derek, Ace'in önceki açıklamasını doğrulayarak.

Ace'in yalancı olduğunu düşünmüyorum ama yapma ama. Bu adamlar bizim sempatimizi kazanmak için her şeyi söylerler. Ya da bizi büyülerine kapılmamız için.

Derek ve Natalie'ye bak. Logan'a giderken arabada bana sporculardan sonsuza kadar vazgeçtiğini söyledi. Hepsi aynıymış ve sadece bir gecelik eğlence arıyormuşlar.

Nat deneyimlerinden konuşuyor. Daha önce Derek'le birlikte olmuştu ve şimdi burada, gözlerinde yıldızlar parlayarak ona bakıyor, eli onun etli koluna yaslanmış, o ise ona kim bilir ne diyor.

Erkekler. En kötüleridirler. Ve ben de erkek düşmanı biri değilim...

Belki de tüm erkekleri aynı kefeye koymamalıyım. Sporcular gibi.

Babam o kadar da kötü değil. Amcam, kuzenlerim ve kuzenlerimin evlendiği erkekler de öyle...

"İnan bana, o kız çok tuhaftı," diyor Ace, bira bardağını alıp son yudumunu içerek. Sanki ona inanacakmışım gibi. Ben aptal değilim. "Sosyal medya ekibine nasıl girdin?"

"Oh." Bana bir şey sorduğuna şaşırarak daha dik oturuyorum. Futbolcularla olan deneyimlerime göre - bazen kardeşim bile - tek istedikleri kendileri hakkında konuşmak. "Şey, benim ana dalım spor yönetimi ve pazarlama ve ücretli bir staj yeri açıldı. Danışmanım bana haber verdi, mülakata girdim ve şimdi ekibin bir parçasıyım."

"Güzel." Ace başını sallıyor ve parmaklarını masaya vurur. O parmaklara bakıyorum. Uzun ve neredeyse zarifler ve başka hiç kimse gibi top atabiliyorlar.

Başka ne yapabilirler acaba?

Vücudum ısınır, aklıma sadece müstehcen düşünceler gelir. Parmakları beni soyuyor. Boynumda kayıyor. Beni sabitliyor...

"Şimdiye kadar hoşuna gitti mi?" diye soruyor, beni dalgın düşüncelerimden çekerek. "Evet. Eric hoş biri." Gwyneth hakkında ne söyleyeceğimi bilemeden burnumu kırıstırıyorum.

Gwyneth hakkında ne söyleyeceğimi bilemiyorum.

"Gwen biraz cadaloğ," diye ekledi Ace. "O kadar da kötü değil," diye onu savunarak söyledim. "Kaba."

"Biraz acımasız," diye katılıyorum ve ikimiz de gülüyoruz ve lanet olsun, gülüşü çok hoş. "Sanırım onun iyi tarafını görmem lazım."

"İyi tarafı var mı?"

"Öğreneceğim." Barın etrafına bakıyorum, garsonun içecek siparişlerimizi getirip getirmediğini merak ediyorum. Ace ile bu sohbeti devam ettireceksem acilen alkole ihtiyacım var. "Bence eğlenceli olacak. Sizin için uygulamak istediğimiz birçok fikrimiz var."

Ace inler, başını koltuğa yaslayıp bir an tavana bakar, sonra bana doğru bakar. "Dans etme konusunda ciddi miydin?"

"Belki," diyorum, bir an duraksayarak. "Kesinlikle."

Yine inler ve bu sesin biraz seksi olduğunu düşünmeden edemiyorum. "Şarkılara eşlik etmek zorunda kalacak mıyız?"

"Şey... evet?" Tepkisi pek iyi olmadığı için sesim tereddütlü. "Dans etmek, şarkı söylemek, genel olarak kendinizle dalga geçmek. Sizin mizah anlayışınız olsun istiyoruz. Kızlar böyle şeyleri sever."

"Öyle mi?"

Başımı sallıyorum.

"Eric tüm bunlar hakkında ne düşünüyor?"

Eric'in adını hatırlamasına şaşırdım. "Sorun olmadığını söylüyor ama Gwen'in fikirlerini pek beğenmediğini düşünüyorum. Takımı en iyi haliyle sergilemek, istatistikleri sıralamak, maçların önemli anlarını paylaşmak ve her hafta sonu taraftarları heyecanlandırmak istiyor."

"Kulağa harika geliyor." Ace onaylayarak başını salladı.

"Tabii ki ona katılıyorsun. Öyle yapsak, sadece sizi mükemmel bir şekilde göstermiş oluruz. Ama Gwen, ne kadar yakışıklı olduğunuzu gösterip tüm kızları bayılttırmamız gerektiğini düşünüyor. Sonunda hepinizin viral olmasını ve takımın genel olarak sosyal medyada sansasyon yaratmasını umuyor."

"Bunların hepsi Gwen'in fikri mi?" Şaşırmış görünüyor ve onu suçlayamam.

"Evet." Gülümsayarak başımı sallıyorum. "Böyle şeylerin sık sık olduğunu söylüyor, özellikle üniversite hokey takımlarında. Hazır olun. Hepinizi bir sürü kaslı erkek içeriği oluşturarak bu işin içine sokacak."

"Kaslı?" Ace eğlenerek saçlarını eliyle tararken, kol kasları hareketle dalgalanıyor. Bakışlarım kollarında kalıyor, ağzım kuruyor, düşüncelerim yaratıcı moda geçiyor. Siyah bir tişört giymiş, ama bence takımdan bazılarının yüzlerini göstermeden kaslarını gösteren tank top'larla içerik yapmalıyız.

Kol pornosu, diyebiliriz.

Garson, içeceklerle dolu bir tepsi ile gelip masadaki herkese içeceklerini dağıttıktan sonra yanımızdaki masaya geçti. Karpuz margaritamı kendime yaklaştırıp bir yudum aldım ve Ace'e baktığımda onun beni izlediğini gördüm, dudakları aralıktı.

Bakışları, pipeti saran dudaklarıma sabitlenmiş.

Pipeti bırakıp koltuğa yaslanıyorum, dizim onun dizine çarpıyor ve onun sıcaklığına biraz şaşıyorum. Adam bir fırın gibi. "Bana bakıyorsun."

"Seksi görünüyorsun."

Onun açık sözlü ifadesine şaşıyorum. "Ciddi misin?"

"Övgü mü bekliyorsun?" Kaşları havaya kalktı. "Hadi ama, Kızıl. Çok seksi olduğunu bilmelisin."

Ummm... Bunu beklemiyordum. "Kesinlikle iltifat peşinde değilim."

"Tabii. Sadece sana tekrar seksi dediğimi duymak istiyorsun." Biraz daha yaklaşır, bakışları yine dudaklarımın üzerinde kalır. "Sen çok seksi bir kızsın, Kızıl."

"Bu aptalca bir lakap," diye mırıldandım, onun sözlerinin beni etkilemesine izin vermedim. "İnsanlar anlamaz."

"Başka kimsenin anlamasına gerek yok." Gülümsemesi küçük, biraz sinsi ve çok seksi. Of. "Bu bizim küçük sırrımız olacak."

Oh. Bu kadar çekici olmaya hakkı yok. Ve çok flörtöz. Başka kaç kızla böyle flört ediyor acaba?

Eminim sayı şok edici derecede fazladır.

"Futbolcularla çıkmam." Burnumu çekerek çenemi kaldırıyorum. "Birini aramıyorum."

Gözlerimi devirdim. "Ve kesinlikle bir futbolcuyla takılmak da istemiyorum."

"Çok yazık." Benden uzaklaşarak birasına uzanır, parmakları bardağın etrafını kavrar. "Birlikte çok iyi olacağımızı hissediyorum."

Onun sözlerinin beni bu kadar sarsmasından nefret ediyorum. Onun beni bu kadar meraklandırmasından. Belki birlikte iyi oluruz. Hatta birlikte *harika bile* olabiliriz. Ace'in cinsel olarak ne yaptığını çok iyi bildiğini hissediyorum. Atletik olarak zirvede. Daha önce sahada nasıl hareket ettiğini gördüm.

Eğer izin versem, beni unutulmaz bir şekilde becerir ve ben mutlu ve tatmin olmuş bir şekilde ölürdüm.

Ama bu asla olmayacak. Benim aradığım şey bu değil. O, seni kendi yörüngesine çeken, senden başka kimsenin önemli olmadığını hissettiren, sonra da başka biri dikkatini çekince hiç uyarmadan seni terk eden türden bir adam.

Bu tür şeylerle, bu tür erkeklerle daha önce de uğraştım. Kendimi tekrar buna maruz bırakmak istemiyorum.

"Eh, bunu asla öğrenemeyeceksin," diyorum, margaritamdan bir yudum daha alıp kendimi cesaretlendirerek. "Muhtemelen arkadaş olarak kalmamız daha iyi."

"Arkadaş, ha?" Çenesini ovuşturuyor, bu da tabii ki dikkatimi tamamen dağıtır ve ben onun eline ve parmaklarına odaklanırım ve o geniş avucunun çıplak kıcıma vurmasının nasıl bir his olacağını merak ederim. O tür şeylerden hoşlanır mı? Tamamen sapıkça bir şeyden bahsetmiyorum, ama ara sıra kıcına şaplak atmanın biraz seksi olduğunu düşünüyorum.

"Arkadaş," dedim kararlı bir şekilde, kıç tokatlama düşüncelerini kafamdan atarak.

"İçecek nasıl?" diye sorarak konuyu değiştirir.

Kaşlarımı çatarak, bir yudum daha almadan önce çubuğumla karışıkır karıştırdım. "Lezzetli."

"Tekiladan sarhoş olur musun?"

"Tabii ki." Daha dik oturuyorum. "Ama bu gece sarhoş olmak gibi bir niyetim yok."

"Öyle mi?" Omzuma dokunarak eğildi. "Yazık. Rahatladığında çok eğlenceli olursun eminim."

Tamam, bu yanlış bir şeydi. "Gergin olduğumu mu ima ediyorsun?"

"Benim yanımda mı? Yılbaşı gecesinden beri mi?" Bakışlarımız kesişti ve başını salladı. "Kesinlikle."

"Ace! Ace!"

Bir grup kadının onun adını yüksek sesle haykırmasıyla ikimiz de dönüp masaya yaklaşan kadınları izlemeye başladık. Her biri öğrenci kitapçısından satın alınabilecek takım forması giyiyordu. Ve her formada Ace'in numarası yazıyordu.

"Hey, bak. Hayran kulübüm." Gülümser, kollarını yuvarlak koltuğun arkasına uzatır, parmakları omzuma tehlikeli bir şekilde yaklaşır. "Kızlar, ne kadar tatlısınız."

Hepsi kıkırdayarak saçlarını omuzlarının üzerine atıyorlar. Kısa etekler veya şortlar giydikleri ve ayaklarında topuklu sandaletler olduğu için çok fazla ten görünüyor. Ayrıca çok fazla makyaj yapmışlar ve saçları mükemmel bir şekilde yapılmış. Sanki Ace'ye rastlamak umuduyla bara gitmeden önce bir araya gelip hazırlanmışlar gibi.

Bu gerçekten... çılgınca.

"Gerçek bir hayran kulübün mü var?" diye soruyorum, sesim inanamıyor.

"Yani..." Sesi kayıyor ve geniş omuzlarını silkiyor. "Resmi olarak yok."

"Ama bu kızların varlığından haberdarsın." Kafamı onlara doğru eğiyorum, bazılarının bana öfkeyle baktığını fark ediyorum. Sanki hak etmediğim halde onunla oturduğum için kızgınlarmış gibi.

Öyle hissediyorum.

"Oh, elbette var olduklarını biliyorum. Daha önce tanışmıştık, değil mi bayanlar?" Onlara milyon dolarlık gülümsemesini yöneltir ve hepsi kıkırdar, parmaklarını ona doğru sallayarak, vücutları tek bir varlık gibi hareket eder.

Biraz garip.

"Tamam, ben gidiyorum." Kolunun altından çıkıp, bardağımı alıp ayağa kalkıyorum. Ace Townsend'in gayri resmi hayran kulübüne hızlıca el sallıyorum ve hepsi de bana aynı merakla bakarak el sallıyor.

Barda dolaşırken, dalgın dalgın içkimi yudumluyorum, aklım kıkırdayan hayran kulübü ve onları şehvetle izleyen gururlu Ace'de.

Ace'in tüm bu kızlarla birlikte jakuzide olduğunu hayal ediyorum. Hepsi çıplak. Ona sürtünüyorlar. Büyük bir seks partisi var ve Ace, tüm fantezilerinin yıldızı. Onun çok seksi, harika bir vücudu olduğunu ve komik ve çekici olduğunu inkar edemem ama ben...

Buna katılamıyorum.

Babam NFL'de oynarken annem bu tür şeylere nasıl katlandı bilmiyorum, ama o zamanlar çok uzun süredir birlikteydiler ve babam ona deli gibi aşıktı, sanırım annem bu konuda hiç endişelenmedi.

Ace'in *bana* deli gibi aşık olduğunu hayal edebileceğimden değil. Ya da bir ilişkiye gireceğimizi. Hadi ama. Bana açıkça ilgisi olmadığını söyledi.

Ve ona inanıyorum.

ONBİR

RUBY

Saha kenarında durmuş, futbol takımının antrenmanını izliyoruz. Eric, takım kadar hızlı koşuyor, onların yanında koşarak her hareketlerini kamerasıyla takip ediyor. Fotoğraf ve video çekmekle meşgulken, Gwen ve ben çimlere oturmuş, sıcak ve sıkılmış bir şekilde her şeyi izliyoruz.

En azından ben sıcak ve sıkılmış durumdayım. Gwyneth'in ne durumda olduğunu pek bilmiyorum.

"Planım bu değildi," diyor Gwen, antrenmanın ortasında sinirli bir nefesle.

Tamam, bu da bizim aynı şeyi hissettiğimizi doğruluyor gibi.

Takım, sahanın uzak takım tarafında kenarda toplanmış su molası veriyor. Gözlerim Ace'de takılıyor, sanki kendimi kontrol edemiyormuşum gibi, başını geriye eğip elinde tuttuğu parlak kırmızı Golden Eagles su şişesinden içişini izliyorum. Karın kaslarını mükemmel bir şekilde ortaya çıkaran kısa beyaz bir forma ve dizlerinin hemen altında biten beyaz futbol şortu giyiyor.

Başka herhangi bir erkek bunu yapsa komik görünür, ama Ace değil. Daha çok komik bir şekilde *seksi* görünüyor.

Kendimi yelpazeleyerek Gwen'e döndüm. "Ne demek istiyorsun?"

"Tıpkı geçen yıl Eric tüm bu görüntüleri çekerken, ben hiçbir şey yapmadan otururken, diğer kız, Jamie, etrafta zıplayıp bağırarak, sonsuz tişört koleksiyonundan seçtiği tişörtlerle erkeklere göğüslerini gösterirkenki gibi."

Doğru. Dikkatleri dağıttığı için kovulan tişörtlü kız. "Bu kulağa..."

"Korkunç mu? Biliyorum." Gwyneth iç çekerek futbol takımına bakıyor. "Eric'in çektiği görüntülerle görmek istediğim türde içerik oluşturmak için o ofiste saatler geçirdim, ama imkansızdı. Eric, ben de ona yardım etmeme rağmen çoğunu kesti. Takımın sahaya koşup bir grup maço serseri gibi görünmeye çalışmasından başka bir şey yoktu."

Gwen'in bana attığı ters bakışı görmezden gelerek kahkahayı patlattım. "Neden kendi içeriğimizi yaratmaya devam etmiyoruz? Unutma, Ace'in topu attığı görüntüleri bende var."

"Yine, bu biraz sıkıcı." Yüzünü buruşturdu. "Kaba olmak istemiyorum. Sadece... farklı bir şey yapmak istiyorum."

"O zaman yapalım."

"O kadar kolay değil."

Ona kaşlarımı çattım. Bilerek mi zorluk çıkarıyordu? "Neden olmasın?"

"Çünkü Eric kontrol delisi ve sadece kendi yaptığı şeyleri kullanmak ister," diyor Gwen, sözlerini mantıklı göstermeye çalışarak ama...

"O kendi eşyalarını kullanıp AC/DC şarkıları eşliğinde bir sürü sıkıcı erkek videosu çekebilir. Babalar ve mezunlar bayılır." Ona bir bakış atıyorum, bakışlarındaki merakı fark ediyorum. "Ne yapmak istersen yapalım, Gwen. Bunu yapabiliriz."

"Bana yardım etmek mi istiyorsun? Gerçekten mi?"

Şüpheli bir ses tonuyla soruyor. "Evet," diye vurguluyorum. "Hadi gidip onlarla konuşalım."

İkimiz de ayağa fırlıyoruz ve ben yürümeye başlıyorum, ama o kolumu tutarak beni durduruyor.

"Antrenmanlarını bölmemeliyiz." Gwen alt dudağını ısırır, bakışları takıma kayar.

Ben de aynısını yapıp bir saniye onları izledim, hepsinin birbirine yakın duruşunu, birbirlerine sataşırken çimlerin üzerinde yankılanan derin, gür seslerini. Eric, kalın siyah bir kayışla boynuna asılı kamera ile onların arasında duruyor, başını sallayıp gülümsüyor ve o kadar mutlu görünüyor ki, neredeyse ağlayacak gibi.

Eminim çocukken futbolu seven bir çocuktum ama ya hiç denemedi ya da takıma giremedi. Ya da belki küçükken oynadı ama sonra diğer çocuklar boy attı ve kas yaptı, o ise hiç değişmedi. Belki de ailesi yaralanmasından korktuğu için oynamasına izin vermedi, ki bu da geçerli bir endişe.

Ancak, onun tek istediğinin bu olduğu çok açık. Futbol sahasında olmak, takım arkadaşları tarafından kabul görmek. Ve şimdi o zafer anını farklı bir şekilde yaşıyor. Bu yüzden içerikleri böyle. Takımın bir parçası olmak istiyor ve bunu anlıyorum.

Bu erkeklere çekici geliyor.

Ama Gwen ve ben kadınları da bu işe dahil etmeye çalışıyoruz. Sosyal medya açısından bu çocukları daha ileriye götürecek olan budur. Bir sürü kadının onlara hayran hayran bakması

. Ve hangi ateşli futbolcu, bir grup kızın ne kadar seksi olduklarını söyleyip durmasını istemez ki? Bu grubu gördüğüm kadarıyla, buna bayılacaklar.

Ace'in özellikle hoşuna gideceğini biliyorum. Tanrı aşkına, onun gerçek bir hayran kulübü var. Böyle bir şeyi çok severdi.

"Koç Mattson, molada onlara yaklaşabileceğimizi söyledi. Antrenmana başlamadan önce yapmalıyız." Kolunu kolumdan çekip, yüzüme hoş bir gülümseme takarak sahayı geçtim.

Yaklaştıkça hepsi bana dönüyor, Eric'i unutmuşlar ve bunun tek nedeninin kadın olmam ve antrenman sırasında burada çok fazla kadın olmaması olduğunu biliyorum. Onlara dostça el sallayarak, ellerimle gözlerimi gölgelerek, tam önlerinde duruyorum.

Kahretsin, güneş gözlüğü takmalıydım. Güneş çok parlak

"Merhaba, millet!" Sesim aşırı neşeli ve bakışlarım kayınca Derek'in kalabalığın arkasında durduğunu görüyorum, yüzünde eğlenceli bir ifade var. "Şey, sosyal medya için kısa bir video çekmek için birkaç gönüllü bulabilir miyim?"

Gwen yaklaşıp yanımda durdu ama sessiz kaldı, hepsine dik dik bakıyordu.

Tanrım, çok korkutucu. Cidden rahatlaması lazım.

"Ne arıyorsun?" diye soruyor içlerinden biri, sesi temkinli. Kollarını önünde kavuşturmuş, tamamen savunma pozisyonunda ve onun planladığım video için mükemmel bir aday olduğunu anlıyorum.

"Senin gibi görünen birini arıyorum," diyorum ve o şaşırmış görünüyor. Hatta biraz da memnun.

"Sanırım sana yardım edeceğim." İleri adım atıyor ama kimse onu takip etmiyor, hepsi sessiz kalıyor.

Hepsinin ne kadar isteksiz göründükleri beni şaşırtıyor. Sanki öne çıkmaya korkuyorlar gibi.

Mattson tüm bunları izliyor, bakışları Ace'ye kayıyor ve ona anlamlı bir bakış atıyor. Aralarında söylenmemiş bir şey geçiyor ve sonra Ace takım arkadaşlarının arasından geçerek, yüzünde her zamanki güler yüzlü ifadesiyle bana yaklaşıyor.

"Ben gönüllü olurum, Red," diyor yavaşça.

"Red?" Gwen şaşkın bir sesle mırıldanıyor.

"Sorma," diyorum, ağzımın kenarından, daha dik durarak. "Başka katılmak isteyen var mı?"

Birkaç oyuncu daha öne çıkar, hepsi iri, kaslı kollara sahiptir ve seçimlerimizden dolayı sevinçten zıplamak isterim.

"Tamam, millet," diyorum, hepsi beni ve Gwen'i çevrelediğinde ellerimi çırpıyorum. Gwen telefonunu çıkarmış, kayda hazır. "Gömleklerinizi çıkarın."

Hepsi birbirlerine bakıp sonra bana baktılar, temkinli ifadelerinden bu konuda pek emin olmadıkları anlaşıyordu.

"Bu biraz uygunsuz gibi," diyor Ace ve sesinde alaycı bir ton duyabiliyorum, ama bu çocukların kendilerini nesneleştirildiğini hissetmelerini istemiyorum.

Hatta biz onları nesneleştiriyoruz, tamam, kabul ediyorum, ama hepsi eğlence için. Onlara istemediği bir şeyi asla yaptırmayız.

"Bakın, söz veriyorum, bu ucuz bir şey olmayacak. Çıplak vücutlarınızın videolarını çekmek istemiyoruz," diyorum Ace'e, bakışlarım hepsinin üzerinde dolaşıyor. "Planımız, kol süslerine bir övgü yapmak."

"Aman Tanrım, bayıldım," diye mırıldanıyor Gwen ve ben, onun onayını kazanmanın heyecanıyla biraz daha dik duruyorum.

"Kol süsü mü?" gönüllü olan ilk çocuk, Evan, sorar. "Tam olarak ne demek istiyorsunuz?"

"Kaslarınızı gösterip sergilemeniz gerekiyor," diyor Gwen yüksek sesle. "Birkaç dakika yapabilirsiniz, değil mi çocuklar?"

Hepsi homurdanıyor ama birkaç saniye içinde altı erkek tişörtlerini çıkarıyor ve...

Vay canına.

Etrafımız fiziksel olarak mükemmel durumda olan erkeklerle çevrili. Pürüzsüz ciltler, dalgalı kaslar, kalın ön kollar, şişkin pazılar. Sıkı göğüs kasları, düz karınlar, göbek deliklerinden başlayıp şortlarının, pantolonlarının, ne giyerlerse belinin arkasına kaybolan o yaramaz küçük çizgi.

Tamam, özellikle Ace'in mutlu izine bakıyorum ve bu beni çok, şey...

Mutlu.

Profesyonel davranmam gerektiğini ve onlara bakmayı bırakmam gerektiğini hatırlatarak, duygularım devreye giriyor ve onları sıraya dizip çekmeye başlıyorum. Gwen her birini çekiyor, kollarını kaldırıp kaslarını gösterirken yakınlaştırıyor. Yüzlerini asla çekmiyor

, bu da hepsinin itiraz etmesine neden oluyor. Tanınmak istiyorlar, kızların kime hayranlık duyacağını bilmesi için sırttan yüzlerini göstermek istiyorlar, ama Gwen başını sallıyor.

"Başlangıçta gizemli bir hava lazım. Sonunda kim olduğunuz ortaya çıkacak," diye onları sakinleştiriyor.

"Belki de yorumlarda kim olduğumuzu tahmin etmelerini istemelisin," diyor Ace ve Gwen'in yüzü aydınlanıyor, bana bakıyor.

"İyi fikir," diyor ve ben isteksizce başımı sallıyorum.

Ace'in bakışları bana kayar ve memnun olduğunu anlayabiliyorum. Sıra ona geldiğinde, Gwen onu çekerken bakmamak için elimden geleni yapıyorum, ama çabucak vazgeçip açıkça bakmaya başlıyorum.

Kolları sanat eseri gibi. İri ama fazla değil. Güneşten bronzlaşmış pürüzsüz, düzgün bir cilt. Şişkin pazılar ve kaslarla kaplı kalın ön kollar, hafifçe altın rengi tüylerle kaplı ve o lanet eller.

Bakışlarım ellerinde takılıyor ve anında düşüncelere dalıyorum. Ellerinin bana dokunduğunu hayal ediyorum. Saçlarımı yüzümden çekip yanağımdan kayıyor. Çenemden aşağıya doğru kayıyor, boğazımın etrafında nazıkçe kıvrılıyor, yüzümü öpmek için yukarı kaldırıyor...

"Tamam, sıradaki!" Gwen bağırarak beni hayallerimden uyandırıyor ve bakışlarım Ace'ye geri döndüğünde, o sırtarak, kendinden çok memnun görünüyor.

Ugh. Bir sonraki adamı çağırmak için arkamı dönüyorum, ama Ace'in son adam olduğunu fark ediyorum.

Mattson düdüğünü çalar. "Antrenmana dönün! Hadi!"

Hepsi koşarak uzaklaşıyor, Ace tek başına kalıyor, yüzündeki sırıtış hala duruyor ve beni izliyor. "Sonucu görmek için sabırsızlanıyorum."

"Bu gece yayınlayacağız," diyor Gwen, az önce çektiği videoları izlerken gözleri telefonuna kilitlenmiş halde.

"Teşekkürler," diyorum, onun uzaklaşmasını dileyerek. Kalmasını dileyerek.

Çelişkili duygularım o kadar... çelişkili ki.

"Ne zaman istersen," diyor, sesi alçalıyor, bakışları yüzümden hiç ayrılmıyor ve ben dudaklarımı aralıyorum, söylemeye hazır...

Ne? Takılmak ister misin? Evimde buluşup birkaç saat boyunca yatağımı dağıtalım mı? Hayır.

Hayır

"Townsend!" Mattson bağılıyor ve Ace tek kelime etmeden benden uzaklaşıyor, elinde hala tişörtünü tutarak sahnenin ortasına geri dönüyor. Duruyor, tişörtünü giyiyor, gövdesi gözden kayboluyor ve içimden hüzünlü bir iç çekiş çıkıyor.

"Bence senden hoşlanıyor."

Hala telefonuna bakmakta olan Gwen'e dönüp onu incelemeye başlarım. "Olamaz."

"Evet, var. Sana anlamsız bir lakap takmış," der, sanki bu onun benden hoşlanmasının mantıklı bir açıklamasıymış gibi.

"Benim adım Ruby. Ruby kırmızıdır," diyorum ve o kaşlarını çatarak bana bakıyor.

"Ah evet. Tabii ya."

Artık onlara bakmak istemediğim için sırtıma dönüp sahadan uzaklaştım.

Ya da Ace'ye. Bunun yerine Gwen bana ne aldığını gösterir ve ben de trend olan bir ses ararım, sonunda ikimiz çimlere otururuz.

"Bu tür içeriklerin işe yarayacağını kanıtlamak istiyorum," diyor Gwen bir ara, başını kaldırıp hala her zamanki gibi futbol takımını çeken Eric'e bakarak. "Çok uzun zamandır erkeklerin bakış açısıyla çekiliyorlar. Bunu değiştirmeliyiz."

"Katılıyorum."

Bana dönüyor, yüzündeki şaşkınlık belli. "Gerçekten mi?"

"Evet, tabii ki. Kol süsü fikrini neden ben buldum sanıyorsun?"

Gwen bakışlarını tekrar telefonuna çevirir, videoyu düzenlerken alt dudaklarını ısırır, burada orada birkaç saniye keser, tam istediği gibi olmasını ister. "İyi bir fikir."

"Teşekkürler."

"Farklı bir şeye ihtiyacımız var. Eric'e bunu sürekli söylüyorum. Takipçi sayımız artmıyor ama o bunu kabul etmiyor." Gwen başını sallar, bakışları Eric'e döner.

O zaman anlıyorum. Ondan hoşlandığı için ona bir şey kanıtlamaya çalışıyor. Ve bence bu arkadaşlıktan öte bir şey, ama belki yanılıyorum.

Ama bilmiyorum. Eric konusunda kanıtlaması gereken bir şey var ve ben de buradayım. O iyi bir adam, ama Gwen'in de o kadar kötü olmadığını fark etmeye başlıyorum. Sadece herkes tarafından yanlış anlaşılıyor gibi görünüyor.

Belki ben hariç.

Tamam. Onu rahatsız ettiğime eminim. İşe ilk geldiğim gün bunu yaptığımı biliyorum. Beni kovmaya hazırdı ve beni tanı mıyordu bile.

"Kulağa saçma geldiğini biliyorum, ama bir fark yaratmak ve sosyal medya ekibinde iz bırakmak istiyorum." Gwen'e baktığımda bana zayıf bir gülümseme atıyor. "Tişörtsüz futbolcuları göstererek dünyayı değiştirmeyeceğimizi biliyorum, ama takipçi sayımızı artırabilirsek, en azından buraya bir katkı olmuş gibi hissedeceğim. Her zamanki gibi, quarterback'ın havaya futbol topu attığı yavaş çekim videoları hazırlamak yerine."

Geçen sezon bu videolardan çok gördüğümü hatırlıyorum. Blair, Cam'le gurur duyarak çoğunu bana göstermişti ve bu videoların hepsini harika gösterdiğini inkar edemem, ama ben Gwen'in tarafındayım.

"Bunu değiştireceğiz," diyorum, sesim kararlı, bakışlarım tekrar sahaya dönüyor. Ace küçük bir dans yapıyor, topu elinde sıkıca tutuyor, topu atacak birini bulmaya çalışırken gözleri sağa sola bakıyor. Hedefi gördüğü anı görebiliyorum, kolunu geriye çekiyor, kısa tişörtü havaya kalkıyor, bakışlarım aşağıya iniyor.

Terden hafifçe parlayan karın kaslarına bakıyorum. Tanrım, yardım et.

Başım büyük belada.

ON İKİ

KAMPÜSÜ GEZİYORUM, bir sonraki dersime yetişmeye çalışıyorum, yüzlerinde kocaman gülümsemelerle yanımdan geçen kadınların sayısını sayıyorum, hepsi merhaba diyor ve sesleri fazlasıyla flörtöz.

Sanırım bu çok da olağandışı bir şey değil, ama yemin ederim bana bakışlarında farklı bir şey var. Gözlerinde ekstra keskin bir parıltı var. Sanki benim bilmediğim bir şey biliyorlarmış gibi.

Huh.

Birkaç dakika sonra, sınıfa girip her zamanki masama oturuyorum ve telefonumun bildirim sesini duyunca telefonumu çıkarıyorum. Mesaj, takımımındaki arkadaşlarımdan birinden gelmiş.

Evan: **Bunu gördün mü?**

Bir video bağlantısı vardı ve tıkladım. Kızları etkileyen yakışıklı erkekler hakkında bir şarkı duyunca yüzüm buruştu. Videoda, kamera karşısında kaslarımızı gösteren kısa videolar arka arkaya gösteriliyordu. Başlığı okudum: "*Futbol takımı, kim bunlar? Tanıdığınız var mı? Yorumlarda oyuncuların isimlerini yazın!*"

Başlığın yanında yana bakan dev gözler emoji'si var.

Gülümsedim, önerimi kabul ettiklerine sevindim. Ben: **İyi görünüyoruz.**

Evan: **Takımın paylaştığı içeriklere göre farklı, orası kesin.**

Ben: **Belki bu iyi bir şeydir?**

Evan: **Belki. Zaten binlerce beğeni aldı.**

İstatistikleri kontrol ediyorum. Vay canına.

Evan haklı. Ben: **Vay canına.**

Evan: **Biliyorum. Etkileyici.**

Futbol takımının hesabını kaydırarak geçmiş gönderilerin istatistiklerini kontrol ediyorum. Beğenileri fena değil ama yorumlar çok az ve bin beğeni alan tek bir gönderi veya video yok. Sadece sonuncusu.

Görünüşe göre kızlar bunu paylaşırken ne yaptıklarını iyi biliyorlarmış.

"Hey, Ace." Sağımdaki masada oturan kızın bana gülümsediğini fark ediyorum. "O videoda sen misin?"

"Sanırım bunu kendin bulmalısın." Ona sırtarak gülümsüyorum.

"Oh, bir sürpriz mi olacak?" Kızın gözleri fal taşı gibi açılır.

"Sanırım plan bu." Onların bunu yapmak istediğini bilmiyorum, ama bir dahaki sefere antrenmana katıldıklarında bunu önermeyi düşünüyorum.

Umarım yakında olur. Ruby'nin sahada beni izlediğini bilmek beni biraz heyecanlandırıyor. Sanki onun sıcak bakışlarını üzerimde hissedebiliyorum, her hareketimi takip ediyor ve sonunda oyuna tüm gücümü veriyorum. Bazıları buna gösteriş yapmak diyebilir ve muhtemelen haklıdırlar, ama sonuçta bu benim daha iyi oynamamı sağlıyor ve bu da oldukça havalı.

Hayır, aslında *gerçekten* havalı. O beni izlerken, onu etkilemek istiyorum. Ama fark ediyor mu?

Bunu zaman gösterecek.

Ruby Maguire benim hakkımda sürekli konuşan biri değil, acaba bunun sebebi profesyonel futbolcu bir babayla büyümüş olması mı? Yoksa tavırları, yılbaşı partisinde ona haksızlık ettiğimi düşündüğü için mi?

Emin değilim. Ama o gece ona haksızlık etmemiş olsam bile, yine de bana çok da önemli biriymişim gibi davranmayacağını düşünüyorum. Hayatı boyunca futbolcularla çevriliydi. Tüm ailesi profesyonellerden oluşuyor. Gerçekten.

Tüm ailesi.

Nasıl bir şey bu? Hayal bile edemiyorum. Böylesine büyük insanlar arasında büyümek. Eminim korkutucu olabilir, ama Knox her zaman bunu kolaylıkla idare ediyor gibi görünüyor, ama sanırım bunun nedeni başka bir şey bilmediği için. Cam çoğu zaman gergin bir herif, ama Blair ile ilişkisi uzun sürerse, evlilik yoluyla o ailenin futbol mirasının bir parçası olacağını düşünüyorum.

Düşünmesi bile çılgınca. Maguire ve Callahan hanedanıyla bağlantılı, akraba olmak. Ve bu hanedana dahil olan tüm oyuncularını saymıyorum bile. Asher Davis'i veya Eli Bennett'i de unutmamak lazım.

Vay canına. Ne kadar çok futbol efsanesi var.

Etkilenmiş bir şekilde başımı sallıyorum. Acaba Ruby Red'in gözüne girebilir ve bir gün ailesiyle tanışabilir miyim? Tüm o futbol yetenekleriyle aynı odada karşılaşırsam ne yaparım bilmiyorum, ama bir şey biliyorum.

Onlara tavsiyeler almak için kulaklarını çınlatırdım. Hikayeler. İyi hikayeleri severim. Eminim hepsinin paylaşmak isteyeceği bir sürü hikayesi vardır.

Ve onu ailesine yaklaşmak için kullanmayacağım. Ben insanları kullanmam. Bu benim tarzım değil. Ruby konusunda şöyle bir şey var.

Ondan
hoşlanıyor
um. Çok.

Onu düşünmeden duramıyorum. Onunla daha fazla zaman geçirmek için can atıyorum. Ruby'ye benim o kadar da kötü bir adam olmadığımı nasıl ikna edebilirim?

Dersler biter bitmez öğrenci merkezine gidip bir şeyler atıştırıyorum, takımdan birkaç arkadaşım ile otururken tabağımı boşaltıyorum. Gözlerim tanıdık bir sarışın kafası aramak için avluyu sürekli tarıyor ama Ruby ortalıkta yok.

Birkaç kız masamıza oturur, ikisi yanıma geçer, fısıltı gibi sesleri ve sürekli kıkırdamaları neredeyse anında sinirlerimi bozar.

"Söylesene Ace, o videoda sen misin?" diye soruyor içlerinden biri, ikisi de sanki her an çıplak kalacağım gibi bana bakıyor.

Kollarımı tutmaları hiç umurumda olmadan her birine gülümsüyorum. Hatta, pazılarımın ne kadar sert olduğunu fark etmelerini umarak biraz kaslarımı gösteriyorum. "Henüz açıklayamam, bayanlar. Sosyal medya ekibini dinlemem lazım."

"Bana söyleyebilirsin," diyor diğeri, serbest elini uyluklarımın üzerine koyarak yukarı doğru kaydırıyor.

Her şey masanın altında oluyor, kimse ne olduğunu göremiyor ama yukarı baktığımda Ruby'nin uzakta durduğunu görüyorum, gözleri bize dikilmiş. Yüzünde tiksinti dolu bir ifade var.

Kahretsin.

Şimdi Ruby benim ilk düşündüğünden daha büyük bir pislik olduğuma inanacak.

"Üzgünüm, tatlım." Kızın gezinen elini tutup uyluklarımdan çekip kucağına bırakıyorum. "Bu çok gizli."

O alaycı bir şekilde dudaklarını büküyor ama ben onu görmezden geliyorum. Bu kızın adını bile bilmiyorum.

Diğeri kızın kim olduğunu da bilmiyorum.

Ruby öğrenci merkezinden ayrılıyor ve ben üzerime çökmek isteyen hayal kırıklığıyla mücadele ediyorum. O aptal değil. Eminim benim taciz edildiğimi anlamıştır ve haklı da.

Yalan söylemeyeceğim, kendimi biraz ucuz hissediyorum.

Birkaç dakika sohbet ediyoruz ama tek yaptıkları benimle flört etmeye çalışmak ve birbirlerini geçmeye çalışmak. Garip bir rekabet ortamı var ve bu devam ettikçe buradan gitmek istiyorum.

Gitme zamanı geldi.

"Bayanlar, üzgünüm ama dersim var." Bir kolumu kaldırıyorum, sonra diğerini, ellerim hala beni tutmaya çalışıyor. Ayağa fırlıyorum, kaçmaya hazır. "Görüşürüz."

Yüksek sesli veda sözleri kapıya kadar peşimden geliyor ve ben kapıdan çıkarken, kendime korkak gibi kaçtığım için kızgınım.

Ne zaman bir grup kızın ilgisini çekmek için çabalarken kaçmak istemişim ki? Normalde bu tür şeyleri severim. Ama nedense bugün onların ilgisi bana fazla geldi. Çok barizdi çünkü sahte geliyordu.

Bunu artık aştım. Gerçek bağlantı nerede? Basit bir sohbet ve birini tanımak nerede? Burada yok. Tanrı aşkına, gerçek bir hayran kulübüm var ve o kızların beni sevmesini seviyorum ama onları ciddiye alabileceğim kişiler değiller.

Bazen, beni ciddiye alan *biri* var mı diye merak ediyorum.

Tam o sırada, önümde dev bir çam ağacının serin gölgesinde piknik masasında oturan onu görüyorum. Yalnız, önünde açık bir ders kitabı var, saçları başının üstünde dağınık bir topuz halinde toplanmış. Dudaklarına kalemini vuruyor ve... bir dakika.

Yüzünde gözlük mü var?

Adımlarımı yavaşlatıp, bir anlığına onu izliyorum, zeki görünüşüne hayran kalmışım. Ruby Red o gözlüklerle çok sevimli, ama bunu ona söylersem, gözlerini devirip beni başından savacaktır.

Bunda çok iyidir. Beni başından savmak.

Keşke bana bir şans verse de beni havaya uçurmasa...

"Ace Townsend! N'aber dostum!" Kısa boylu, tıknaz bir adam, ortasında durduğum yolda bana doğru yaklaşıyor ve elini tokatlamam için uzatıyor.

"Selam." Ona beşlik çakıyorum ve Ruby'nin bakışlarını üzerimde hissedebiliyorum. Bu adamın adımı duyduğuna eminim ve umarım onu bir sapık gibi izlediğimi fark etmemiştir.

Adam geçip gider ve ben de ona bir bakış atarım, o da beni izliyordur, gözlükleri yok, ders kitabının üstüne atmıştır. Yapamam.

Onun yüzündeki ifadeyi okudum. Yani, benden rahatsız olup olmadığını anlayamıyorum ve orada acı verici bir kararsızlık anı yaşarken, ona yaklaşmalı mıyım yoksa yaklaşmamalı mıyım diye karar vermeye çalışıyorum.

Siktir et.

Ona doğru ilerliyorum, hafif çimenli yokuşu tırmanıp masasının hemen yanında duruyorum.

"Selam, Kızıl." Takma adımın onu sinirlendirdiğini bildiğim için sırtarak selam veriyorum.

Gözlerini devirip kollarını başının üzerine uzatıyor, bu hareketiyle giydiği kısa beyaz tişörtün içinde göğüsleri öne çıkıyor. Kahretsin, ne kadar güzel göğüsleri var, aklımdan çıkaramıyorum. "Ace."

"Ödev mi?" Açık kitabı işaret ediyorum, gözlükleri hakkında bir şey söylemek için can atıyorum ama ağzımı kapalı tutuyorum.

"Her zamanki gibi." Kollarını yanlarına indirip başını kaldırarak gözlerime baktı. "N'aber?"

"Önemli bir şey yok." Karşısındaki boş bankı işaret ettim. "Yanına oturabilir miyim?"

"Fan kulübün nerede?" Keskin bakışları, beni o iki kızla gördüğünü ve bununla ilgili olarak beni azarladığını hatırlatıyor.

"Öğrenci merkezinde bıraktım." Başparmağımla omzumun arkasını işaret ettim.

"Tabii."

Yine park bankına işaret ettim. "Oturabilir miyim?"

"Tabii." Sesi biraz isteksiz geliyor ama ben onun ses tonunu görmezden gelip karşısına oturuyorum ve sırt çantamı yanımdaki bankın üzerine bırakıyorum.

"Gözlüklerin güzel." Gözlüklerine doğru başımı sallıyorum. "Senin mi?"

"Oh. Evet." Yanakları hafifçe kızarır ve gözlüklerini tutup yüzüne takar. "Onları taktığımda kendimi biraz aptal hissediyorum."

Aptalca mı? Yeşil gözlerini ortaya çıkarıyor ve seksi, akıllı bir kız havası var, bu da benim sikimi sertleştiriyor. Az önce sikime dokunan kız bile bunu başaramamıştı.

Yine de, cevabımı ölçülü tutmam gerektiğine karar verdim. Ruby'ye gözlüklerinin beni tahrik ettiğini söylemek doğru bir hareket olmazdı.

"Onlar sana yakışıyor." Gülümsüyorum, o da gülümsüyor ve lanet olsun, sanki sikime doğrudan bir darbe indirmiş gibi, sikim seğiriyor ve birden ağzımdan kaçıyor. "Seksi inek havası var."

Gülümsemesi somurtkan bir ifadeye dönüşüyor. "Bana inek mi dedin?" "Seksi bir inek," diye açıklıyorum ve o burun kıvrıyor.

"Sanki bu her şeyi daha iyi hale getiriyormuş gibi." Başını sallıyor, ama hala gülümsüyor, ben de bunu iyiye işaret olarak alıyorum.

"Yayınladığın videoyu gördüm." Ses tonumu rahat tutuyorum. "Sen ve Gwen'in dün çektiğiniz."

Biraz kıpırdanıyor, gülmekten kendini alamıyor. "Şimdiye kadar çok iyi gitti." "Fark ettim." Bir süre duruyorum. "Konusu yüzünden olmalı."

"Oh, eminim." Sırıttıyor.

"Bizi nesneleştirmiş olsan da, sanırım fena değil."

"Senin izninle," diye hatırlatıyor. "Ve inan bana. Tüm bu nesneleştirme, ekibe sosyal medyada çok daha fazla takipçi kazandıracak, ki bu her zaman hedefimizdir."

"Doğru. O takipçileri kazanmalıyız." Onunla dalga geçiyorum ama umursamıyor gibi görünüyor.

"Eric'e bir şey kanıtlamaya çalışıyoruz." Kaşlarımı çatıyorum. "Ne demek istiyorsun?"

"İçeriğimiz çok benzerdi. Bir gönderiyi diğerinden ayırt edemiyordun ve biraz çeşitlilik gerekiyordu. Arka planda heavy metal çalarken takımın sahada koştuğu aynı eski videolar değil."

"Hey, buna alınmışım." Sanki gerçekten alınmışım gibi elimi göğsüme koyuyorum. "Babam o videoları seviyor. Sürekli onlardan bahsediyor."

"Aynen öyle!" diye bağırırcasına beni işaret ederek. "Sorun da bu."

"Ne?" Bu kız kafamı karıştırıyor. "Babamın onları sevmesi mi?"

"Evet." Hevesle başını salladı. "Bizim yaşımızdaki insanlara hitap etmeye çalışıyoruz, babalara değil. Ve mutlaka erkeklere de değil."

"Kadınlar mı?" Kafamı eğip, ona en yavaş, iç çamaşırlarını eritecek gülümsememi attım.

Bu onda işe yarayacak mı? "O tür hayranlarımız zaten çok var, Red."

"Ama internette yeterince yok." Gülümsememden hiç etkilenmeden tekrar beni işaret etti, ben de gülümsememi kaybolmaya bıraktım. "Ve o şehvetli sesinle ve flörtöz sözlerinle beni etkilemeye çalışma, Townsend."

Ha. Tamam, fark etti.

"Seksi? Çapkın?" Elim kalbimin üzerine koyup, bir rahip gibi ciddi bir ifadeyle soruyorum. "Asla yapmam."

"Yapıyorsun. Şu anda yapıyorsun. Ne kadar sevimli olduğunu biliyorsun." Sevimli kelimesini lanet gibi tükürüyor.

"Sadece sevimli, ha?" Sadece biraz kırıldım. "Erkeksi olmasını umuyordum.

En azından seksi."

Kitabını kapattı ve sertçe kapattı. "Kendi iyiliğin için fazla seksisin."

Onun itirafı yüzünden tenim kızardı ve penisim yine sevinçle titredi. Bu kadından ve kelime seçiminden çok hoşlanıyordum. Kendi sözlerini duyuyor muydu acaba? Beni seksi buluyordu. Ve ben bunu çok seviyordum. "Gerçekten öyle mi düşünüyorsun?"

"Biliyorum." Kitabını alıp sırt çantasına koydu, sonra fermuarını kapattı. "Dersim başlıyor."

"Bugün antrenmana geliyor musun?"

"Muhtemelen gelmem."

Hayal kırıklığı beni vurur, sıkım sönükleşir ve bununla mücadele etmeye çalışırım. "Yazık. Senin için daha fazla kaslarımı göstermeyi umuyordum."

"Etkilenmedim." Sesinde hiçbir duygu yoktu, ama gözleri parladı. Sanırım onu rahatsız ediyorum.

Aslında, onu sinirlendirdiğimi biliyorum ve Ruby'yi kızdırmak eğlenceli olsa da, söylediğim her şeyin bu kadını sinirlendirdiğini ve bunun...

Berbat.

Ona söylemeli miyim? Benim cazibeme tamamen bağışık olduğunu sanmıyorum. Bu yanlış bir yaklaşım olabilir ama...

"Lütfen. Sahadayken bana baktığını yakaladım." Kollarımı masanın üzerine koyup ona yaklaşmaya çalışarak masaya yaslandım. Bir esinti esti, kokusu bana doğru geldi ve mümkün olduğunca dikkat çekmeden nefes aldım, sanki uyuşturucuymuş ve kafayı bulmam gerekiyormuş gibi. "Bana bakıyordun, Kızıl."

Kendimi tutamıyorum sanki. Onunla dalga geçmek hoşuma gidiyor. "Harika bir pas attın."

"Topa bakmıyordun."

"Kenarda oturmuş Gwen'le içerik oluşturuyordum." "Benim karın kaslarıma bakarken mi?"

Yanakları hafifçe pembeleşir ve parmağıyla gözlüğünü burnunun üstüne iter. "Karın kasların o kadar da önemli değil."

"Bu kadar sıkı çalıştığımı düşünürsek, karın kaslarım oldukça muhteşem." Geriye yaslanıp, tişörtümü hafifçe kaldırarak ona ne demek istediğimi gösteriyorum. Bakışları hemen aşağıya düşüyor, neredeyse sevgiyle bakıyor.

"Saçmalıyorsun," diye mırıldanır, bakışları hala karnımda. Tabii tabii.
Karın kaslarım önemli değil.
Tabii.

ON ÜÇ

RUBY

Haftanın geri kalanında futbol sahasına geri dönmedik, bu da beni gizlice hayal kırıklığına uğrattı. Bunun bir nedeni, koçların takımın dikkatinin dağılmasını istemediği için bizden uzak durmamızı istemesiydi. İlk maçları deplasmanda ve çok önemliydi, bu yüzden tamamen anlaşılabilir bir durumdu.

O maça gitmemiz gerekiyordu ama Eric idareden izin almayı unuttu ve ortalık karıştı, Gwen ve Eric yarım saat boyunca tartıştılar. Birbirlerine o kadar ters davrandılar ki, hafta sonunun gelmesini hiç bu kadar çok istememiştim çünkü oradan çıkmam gerekiyordu. Gerginliği kaldıramıyordum.

O ikisi mi? Sanırım birbirlerine kızmaktan biraz heyecan duyuyorlardı. Sanki tartışmaları ön sevişme gibiydi.

Hmm.

Hafta sonu ödevlerden sıkıldığımda, Eric'in Google Drive üzerinden bizimle paylaştığı saatlerce süren içeriği gözden geçirip, daha taze bir şeyler oluşturmaya çalıştım.

Zor oldu ama bir şeyler yapmayı başardım ve Gwen'e gösterdim. Videoyu cumartesi günü, planlanan başlangıç saatinden hemen önce yayınladım ve fena değildi, yaklaşık iki yüz beğeni aldık ama bizim kol süsü gönderimiz gibi değildi.

O video şu anda on binden fazla beğeni aldı, yani yarı viral oldu. Ve neredeyse beş yüz yorum var, hemen hemen hepsi kadınlardan ve erkeklerin kollarından oyuncularını tahmin etmeye çalışıyorlar. Ya da kim olduklarını öğrenmek istiyorlar. Bazı tahminler doğru, bu da oldukça etkileyici.

Pazartesi günü geldiğinde, Gwen ofise son gelen kişi olarak girdi ve yüzünde kendini beğenmiş bir ifadeyle çantasını masasına bıraktı.

"11,5 bin beğeni, Eric." Vurgu yapmak için telefonunu Eric'in yüzüne tuttu ve Eric sinirlenerek bakışlarını başka yere çevirdi. "Bu tür içeriklerin işe yarayacağını söylemiştim."

"Bir kez şansın yaver gitti, tamam mı?" Başını sallar ve kollarını önünde kavuşturur. "Bakalım bunu tekrar yapabilecek misin?"

"Yapabiliriz," diyor Gwyneth kendini beğenmiş bir şekilde ve ben yüzümü buruşturuyorum. "Cumartesi günkü gönderi pek iyi gitmedi."

"Çektiğimiz içerik yeni değildi," diyor Gwen. "Eric'in içeriği idi."

"Hey," diye itiraz etti. "Sanki ben ne yaptığımı bilmiyormuşum gibi konuşuyorsun."

"Bilmiyorsun," der Gwen, lafını esirgemedi. Bakışları bana kayar. "Çekime hazır mısınız?"

"Oh, şükürler olsun." Ayağa fırlıyorum. "Bütün gün siz ikinizin kavga etmesini izleyerek burada duramam."

"Biz kavga etmiyoruz," diyorlar aynı anda, bu garip ve gizlice birbirleriyle uyum içinde olduklarının kanıtı.

"Sana söylemeye kıyamadım ama kavga ediyorsunuz. Ve ben bıktım." Sırt çantamı alıp omzuma asıyorum ve kapıya doğru yöneliyorum. "Gidelim."

Kimsenin peşimden gelmediğini fark edince, dönüp kapıya yaslanıyorum ve ikisini de düşünmeye başlıyorum. Aynı ekşi ifadeler. Daralmış gözler. Of, bu ikisi. Artık onlara tahammül edemiyorum.

"Sadece birbirinize kızdınız diye bugün bütün günü bu ofiste mi harcayacağız?" diye bağırlıyorum, gerçekten patlayacakmışım gibi hissederek.

Eric ve Gwen birbirlerine bakarlar, Gwen ilk konuşur.

"Belki de önce video içeriğini gözden geçirmeliyiz..."

"Bana bir rahat ver," diye sözünü kesiyorum. "Eric'in yazdıklarını okumak istemiyorsun, Eric de senin onlara dokunmanı istemiyor." Eric konuşmak için ağzını açıyor ama ona öyle bir bakış atıyorum ki dudaklarını sıkıca kapatıyor. "Neler olduğunu bilmiyorum ama sanki gerçek bir öfkeden çok ön sevişme gibi garip bir çekişme içinde gibisiniz ve ben artık dayanamıyorum. Aranızdaki gerginlik kesilebilecek kadar yoğun ve üzgünüm ama ikiniz de aptalca davranıyorsunuz."

Gwen'in kaşları havaya kalkar ve Eric yüzünü buruşturur.

"Ön sevişme mi?" diye sorar, rahatsız bir sesle.

Ben de geri adım atmadan onayladım. "Kesinlikle." Gwen burun kıvrıldı. "Hiç de bile."

Tamam, bu konuyu kapatalım, ama öfkem yüzeye çıkmak üzere ve bu takıma bir haftadır katılmış olmam umurumda değil. İkisi de o kadar inatçı ki, sanki takımı kasten sabote etmek istiyorlar.

"Cidden, siz ikiniz. Eric, bizim gönderimizin, senin yaptığın tüm futbol takımı gönderilerinin toplamından daha iyi olduğunu kabul etsen de olur."

Eric'in ağızı açık kalır. "Bu tam olarak doğru değil..."

"Ve Gwen, sevinmeyi bırak ve Eric'e ne yapması gerektiğini söylemeye çalışma. Bence hepimiz bir arada var olabilir ve tüm hayranlarımıza hitap edecek çeşitli içerikler paylaşabiliriz. Erkekler, babalar ve kadınlar. Katılmıyor musun?" Kollarımı kavuşturuyorum, sanki birdenbire onların annesi olmuşum gibi hissediyorum.

Onları tanımıyorum bile, ama burada onlara emirler yağıdırıyorum. İkisi de isteksizce başlarını sallayarak bakışlarını başka yöne çeviriyorlar.

"Bu arada, internette sabırsızlanıyorlar. Hepsi kimin kollarını gösterdiğimizi bilmek istiyor, yani erkeklerle daha fazla çekim yapıp kim olduklarını açıklamamız gerekiyor."

Ugh, yani Ace ile etkileşime girmem gerekecek. Belki bunu Gwen'e bırakıp ben başka bir şey yapmalıyım.

Herhangi bir şey.

"Bu hafta sonu evimizde maç var," diyor Eric, uzaklara bakarak. "Bunu daha fazla öne çıkarmalıyız."

"Tabii ki, yapmalıyız, ayrıca bugün Pazartesi, yani tanıtım için bolca vaktimiz var."

"Günde birkaç kez paylaşmalıyız," diyor Gwen, dikkatini Eric'ten hiç ayırmadan bana odaklanarak.

"Bunun kötü bir fikir olduğunu biliyorsun..." Eric başlar ama elimi kaldırarak onu durdururum.

"Bunu daha önce hiç yaptık mı?" diye soruyorum. Gwen ve Eric başlarını sallıyor.

"O zaman denemeliyiz." Derin bir nefes alıyorum, bu durumu ele geçirip bir tür toplantı-dersine çevirmekten nefret ediyorum, ama ben bir şey söylemeden hiçbir şey yapılmayacak. "Dışarı çıkıp çekim yapabilir miyiz?"

"Mattson'a sormalıyız," diyor Eric. "Bazen dikkatlerinin dağılmasını sevmezler. Cuma günü bizi uzak tutmuştu, hatırladın mı?"

Gwen ona inanmıyormuş gibi kıkırdar ve ben ona sessizce açıklama yapmasını işaret ederim.

"Genelde onları filme aldığımızda çok severler. Hatta biz oradayken daha iyi oynuyorlar çünkü hepsi gösteriş meraklısıdır." Gwen gözlerini devirdi.

Gülümserim. "Sanırım bir şey buldun." Eric'e bakarım. "Mattson'a ulaşmak ister misin, yoksa riske girip öylece gidelim mi?"

"Ona mesaj atabilirim." Eric telefonunu çıkarır ve hızlıca bir mesaj gönderir, yüzünde belirsiz bir ifade vardır. "Ama cevap vermeyebilir. Zaten sahadalar."

Eric'in onların programını takip etmesini seviyorum. Ezbere biliyor.

Birkaç dakika daha bekleriz, Eric kamera ekipmanlarını toplarken Gwen masada kalır, duygularıyla boğuşur. Dikkatlice ona yaklaşıyorum, Eric'e hızlıca bir bakış atıp onun yanındaki sandalyeye otururum, omzumu hafifçe omzuna dayarım.

"İyi misin?"

"Sinirliyim," diyor masaya, bakışları şu anda masaya sabitlenmiş durumda. "Eric'e mi?"

O başını

sallar.

"Neden?"

Gwen bana döner, sesi alçalır, konuşurken bakışları benden Eric'e, sonra tekrar bana geçer. "O inatçı davranıyor. Ve kaba. Sanırım yazımızın bu kadar başarılı olmasına kızgın ve içeriğinin bayat olduğunu kabul etmek istemiyor."

"Evet, ikiniz de çok inatçısınız," diyorum, sesimi kasıtlı olarak yumuşak tutarak. "Yazımızın çok başarılı olduğunu kabul etmekte zorlandığınızı kabul ediyorum, ama ikinizin bu ofiste sürekli tartışarak ya da birbirinizle hiç konuşmayarak oturmanız işe yaramıyor. Dışarı çıkıp daha fazla içerik bulmalıyız. Tanıtmamız gereken bir oyun var. Tanıtmamız gereken bir ekip var."

Bu ofis çok küçük. Burada tıkılıp kalmaktan bıktım. Ayrıca... bunu itiraf etmekten nefret ediyorum, ama dışarı çıkıp Ace'i iş başında görmek istiyorum.

O, antik tarih dersim için okuduğum en sıkıcı bölümün notlarını almaya çalışırken piknik masasında otururken benimle konuşmak için durduğundan beri onu görmedim ve ben...

Onu özlüyorum.

Hayır. Onu özlemiyorum. Bu çok garip. Her konuştuğumda beni sinirlendiren birini nasıl özleyebilirim? Onu gördüğümde sinirleniyorum.

Onu kesinlikle özlemiyorum, ama onun... zeki ağzını ve çekici gülümsemesini özlüyorum.

Tanrım, bunu bilsen, çok kendini beğenmiş olurdu.

"Mattson'dan haber var mı?" Gwen, Eric'e sakın bir sesle sorar.
Eskisi gibi düşmanca değil.
Eric başını sallar ve sessiz kalır.
"Yine de dışarı çıkmalıyız." Sandalyesini geri itip ayağa kalkar. "Hazır mısın, Ruby?"
Gülümsayarak başımı sallayıp ayağa fırladım. "Hadi gidelim."

Onları görmeden önce seslerini duyuyoruz, öfkeli bağırışları havayı dolduruyor. Sürekli bir düdük sesi duyuluyor. Havada yankılanan "Siktir!" gibi birçok küfürlü sözler duyuluyor.

Futbol takımı, sosyal medya ekibi gibi bir krizdeymiş gibi geliyor.

"At şunu lanet topu, Townsend! Kurtul şu *lanet* toptan!"

Sonunda net olarak görebiliyoruz, tam da Ace'in yan taraftan düşürölürken topu fırlatmaya çalıştığı an. Lineman onu sertçe yere indiriyor.

Ace yere düştüğünde bir çığlık kaçıyor ve kimse fark etmesin diye dudaklarımı sıkı sıkı kapatıyorum. Gwen ve Eric kendi saçmalıklarına dalmışlar, beni fark etmiyorlar. Ace'in sahada yatarken kalbim iki kat daha hızlı atıyor ama soğukkanlı davranmaya çalışıyorum.

Saniyeler sonra, sanki içinden bir elektrik akımı geçiyormuş gibi ayağa kalkıyor ve onu hayata döndürüyor. Ben de rahat bir nefes alıyorum ve onu yere düşüren lineman ile el sıkışırken her hareketini takip ediyorum. Karmaşık bir el sıkışma ritüeli yapıyorlar ve sonunda ben de başımı sallıyorum.

Erkekler. Biraz saçma sapanlar.

Hemen çekime başlıyoruz. Eric önce Mattson'a izin almamız gerektiğini söyleyerek itiraz ediyor ama Gwen onu dinlemiyor, telefonunu kaldırıp Ace'in yerine geri dönerken onu çekiyor.

Onun arkasında duruyorum, gözlerim Ace'de. Antrenman kıyafeti giymiş, tüm koruyucuları takmış ve gerçekten çok çekici görünüyor. Başında bir ter bandı var, ama daha çok saçlarını gözlerinden uzak tutmak için takmış gibi.

Bunu giyen başka bir erkek olsaydı, aptal göründüğünü düşünürdüm, ama Ace. o değil.

Hayır, o her şeyi giyse çok seksi olur.

Sonunda bizi fark ettiğinde, iki kez bakıyor, yavaşça gülümsüyor ve bakışlarımız kesiştiğinde yüzünde yayılıyor, sonra siyah tişörtüne düşüyor ve orada kalıyor. Bir an için beni sadece süzdüğünü düşünüyorum ama sonra gülümsemesi pis bir sırıtışa dönüşünce tişörtümün yazısını hatırlıyorum.

Geleceğin MILF'i.

Aptalca tişörtleri sevmekten kendimi alamıyorum, ama bu konuda da seçiciyim. Kendimi veya başkalarını eğlendirmek için aptalca tişörtler giymem. Tişörtü gerçekten sevmeliyim, hatta ona inanmam bile gerekebilir. Giydikten sonra kendimi biraz havalı hissetmem de lazım.

Natalie bu tişörtü birlikte ilk taşındığımızda almıştı ve ben hemen sevdim, tabii ki sevecektim. Geleceğin MILF'i — kesinlikle hedefim.

Gwen, Mattson düdüğünü çalarak su molası verene kadar antrenmana devam ederken birkaç görüntü çekiyor.

"Onları biraz dinlendirelim, sonra sen gidip geçen haftaki videoda kullandığımız tüm çocukları getirir misin?" Gwen'in kaşları havaya kalkar, yüzünde umut dolu bir ifade belirir.

"Ben toplarım," diyorum.

Gwen çoğu zaman patron gibi davranır, bu yüzden futbolcuların yanında gergin olması komik geliyor. Gerçi onlar da oldukça korkutucu. Uzun boylu, iri yarı, gürültücü ve kendinden emin. Biraz fazla.

Onlara birkaç dakika verdikten sonra, sahayı geçip onların önüne gelerek en parlak gülümsememi takındım. "Selam çocuklar! Nasılsınız?"

Hepsi bana yarı yürekli bir selam veriyor ve bu çocukların hala morali bozuk olduğunu anlıyorum, bu çok kötü. Ben de anlamıyorum. Cumartesi günü galip geldikten sonra kendilerini iyi hissetmeleri gerekirdi. Maç çok çekişmeli geçti ama sonunda galip geldiler.

Ama şu anda? Bu videoyu çekmek için onların daha iyi bir ruh halinde olmaları gerekiyor. "Geçen hafta videoda çıkanları birkaç dakika bizimle çekim yapmaya ikna edebilir miyiz?"

"Mattson'a baktım, o da hepimizi gözlemliyordu, bakışları keskinleşmişti. "Sizin için sorun olmazsa, Koç?"

"Olur. Ama çok uzun sürmesin. Bu çocukların ciddi bir çalışmaya ihtiyacı var." Sesinde rahatsızlık var.

Tamam o zaman.

Gruptan birkaç homurtu duyuldu, ama geçen hafta bizimle çekim yapan altı çocuk, Ace dahil, hepsi dostça gülümsemeyle bana yaklaştı.

"Naber, gelecekteki MILF?" Açık mavi gözleri parıldayarak tam karşımda duruyor ama onu görmezden gelmeyi tercih ediyorum.

"Beni takip edin, çocuklar." Elimi sallıyorum ve hepsi arkamdan yürüyerek Gwen'in beklediği yere doğru ilerliyorlar. Gwen onları önüne dizip gülümsemelerini, isterlerse kol kaslarını göstermelerini istiyor ve çoğu da bunu yapıyor. Ace hariç.

"Mütevazı olmaya çalışıyorum," diyor Gwen'e en içtenlikle, o kayda başlamadan önce, ben de gözlerimi deviriyorum.

Bu adam. Tamamen numara.

Gwen işini bitirince Mattson onları sahaya geri götürmeye hazır görünüyor, parmakları düdüğü etrafında kıvrılmış, her an çalacakmış gibi. Ace takıma katılmadan önce yanımda durur, başını bana doğru eğerek.

"Bu gece Logan'a gitmelisin." Sesi derin ve samimi, ben şaşkınım.

Bu da nereden çıktı?

"Neden?" Onun isteği karşısında içimde yükselen heyecanı bastırmaya çalışıyorum. Beni randevuya davet ettiğini varsayabilirim, ama bir barda buluşmak randevu sayılmaz.

"Pazartesi gecesi. Yarı fiyat gecesi."

"Ee?" Yani, herkes gibi ben de indirimleri severim ama yapma ama.

"Bilmem. Eğlenceli olabilir diye düşündüm." Ona bir bakış atıyorum, gülümsemesinin gücüne karşı kendimi hazırlıyorum. "Hasret gidermeliyiz."

"Neyi konuşalım?" diye soruyorum temkinli bir şekilde.

"Her şeyi. Seni severek konuşuyorum, Kızıl." Elini uzattı, parmakları çenemi kavradı ve yüzümü yukarı kaldırdı. "Ben de sana bakmayı seviyorum. Ne dersin? Bu akşam, saat dokuz gibi?"

Neler oluyor böyle? Rüya mı görüyorum?

Hayır, değilim. Ace'in gülümseyen yüzüne bakıyorum, beynim bir cevap bulmak için çabalıyor. Hayır demeliyim. Neyin peşinde olduğunu ya da neden Logan's'ta buluşmak istediğini bilmiyorum. Beni tavlayıp

? Onun için çok da zor olmazdı. Sert görünmeye çalışıyorum. Dirençli kalmaya çalışıyorum.

Ama şu anda bana bakışı, kendinden emin gülümsemesi ve rahat tavırları, hala çenemi saran sıcak parmakları, bu çok seksi adamla ilgili önceki endişelerimi unutup evet dememe yetiyor.

"Az önce bir şey mi kırdın?" diye soruyorum ve o kaşlarını çatıyor. "O darbeyi aldığımda mı?"

Kıkırdar, sıcak sesi kanımı dolaşır, beni titreyerek bırakır. Dizlerimi birbirine kenar, bacaklarımın benden ayrılmaması için. "Yok. Göründüğümde daha güçlüyüm."

Hiçbir şey söylemedim. Adam kesinlikle çok güçlü görünüyordu. "Neden Logan'da buluşmak istiyorsun?"

"Neden istemeyeyim?"

"Bilmem. Belki de istediğin zaman istediğin kadar hayranın olduğu için olabilir mi?"

Başparmağını ağızımın köşesine bastırıyor, bakışları dudaklarımda kalıyor. Keşke onlara bakmasa.

Tamam, bana bakması hoşuma gidiyor. Ama bu hiçbir şey! Hiçbir anlamı yok.

"Bir şey itiraf edebilir miyim?" diye fısıldadı.

"Tamam," dedim, birden nefesim kesildi.

"Son karşılaşmamızdan beri seni düşünmeden duramıyorum, Kızıl. Seni kenarda görmeyi özledim." Bir saniye duraksıyor. "Maça gelmedin."

"Orada olmamız gerekiyordu. Evrak işleri çıktı." "Uh huh."

"Ciddiyim."

"Tamam, peki, cumartesi günkü maça gelmelisin." Sesi kararlı ve çenemi bırakıyor.

"Orada olacağız," diye onu temin ettim, ciddi olup olmadığını merak ederek.

Saha kenarında olmamın ne önemi var ki? Sanırım sadece laf olsun diye söylüyor.

"Ve Logan'a da gelmelisin. Bu gece yarı fiyatına. Yarı fiyatına gecelerde herkes Logan'a gelir."

"Gerçekten mi?"

Ace başını sallar, bakışları ağzımda sabitlenir. Sanki ağzıma tıkabileceği birçok şey düşünüyormuş gibi. Ya da belki de bu pis düşünceler benimdir. "Kesinlikle."

"Her gece dışarı çıkıp içki mi içiyorsun?"

"Hayır." Kaşlarını çatıyor. "Artık tam bir parti hayvanı değilim. Aslında bu sezon daha az içiyorum. Vücuduma tapınak gibi davranıyorum."

Ace vurgu yapmak için elini vücuduna doğru salladı.

Gözlerimi devirdim. "Kardeşim de aynı şeyi söylerdi." "Gerçekten mi?" Bu onu gerçekten memnun etmiş gibi görünüyor. "Çok sevdim."

"Sen de öyle dersin," diye mırıldanıyorum, etrafa bakınıp Gwen'in bizi izlediğini fark ediyorum.

bizi izlediğini fark ettim.

Onun bakışlarındaki şüpheyi görmek istemediğim için ona bakmıyorum. Ace'in benden hoşlandığını düşündüğünü söylemişti, ama ben bunun abartı olduğuna eminim. Beni *sikmek* isteyebilir, ama *hoşlanmak* mı?

Buna inanmıyorum.

"Bu akşam Logan'a geleceğini söyle." Mattson düdüğünü çalar ve Ace benden uzaklaşmaya başlar. "Hadi ama, Kızıl. En azından biraz takılmak istediğini biliyorsun. Saat dokuzda? Sana yer ayırıyorum."

"Ödevim var." Her zaman ödevim vardır, ama eve gidince yapabilirim. Saat dokuz'a kadar daha saatler var...

Cidden mi? Yapmamalıyım. Bu adamla kesinlikle buluşmamalıyım. Ondan o şekilde hoşlanmıyorum. Sadece geçici bir şey. O, kadınları çiğneyip hemen tüketen türden bir adam. Ayrıca...

Onunla yakalanırsam işim biter.

"Sadece evet de, Ruby Red. Günümü güzelleştirirsin. Oh, ve buralarda kal, olur mu? Senin sayende bugün antrenmanım daha iyi geçecek."

Ona cevap vermedim, ama antrenmanın geri kalanında orada kaldık ve haklı çıktık.

Bir şampiyon gibi oynadı. Hepsi öyle oynadı. Antrenman bitmek üzereyken Mattson'ın onlara yaptığı moral konuşmasını bile duydum.

"Bugün size ne oldu çocuklar, bilmiyorum ama böyle devam edin."

Ace'in bana attığı keskin bakış, kendimi çaresiz hissettirdi. Onların gelişmiş antrenmanlarıyla hiçbir ilgim yoktu.

Öyle miydi?

ON DÖRT

BEN ENDİŞELİ BİR OROSPU ÇOCUĞUYUM. Sinirlerin ipi kopmak üzere. Parmaklarını masaya vurup dizlerini sallayan, dizleri masanın altına her çarptığında yanımda oturan herkesin kötü bakışlarına maruz kalan bir pislik.

"Sakin ol dostum." Bu sözler, her zamanki masamızda yanımda oturan Derek'ten geliyor. Logan's'ta birlikte takılmak bizim için bir alışkanlık haline geldi. "O kadar gerginsin ki beni de gergin yapıyorsun."

Ve Derek asla gergin olmaz. Hiçbir şeyden.

Saat dokuz buçuk ve Ruby'den hala Logan's'ta bir iz yok. Telefonuma bakıyorum... Dur, boş ver. Aslında *saat dokuz kırk üç* ve o hala gelmedi.

Siktir. Beni ekti.

Bu gece gelmezse, bitti. Onu terk ediyorum. Beni oyalamaya çalışan bir kıza ihtiyacım yok. Seksi olsa bile. Cildi kedi yavrusu kadar yumuşak ve yeşilimsi ela gözleri az önce beni yiyip bitirse bile. O yanımda olduğunda çok daha iyi oynamamın sebebi o olsa bile.

Daha iyi oynamaya başlamamın gerçek nedeni bu mu, emin değilim, ama öyle hissettim. Cuma günkü antrenmanımız berbat geçti. Cumartesi günkü maç tam bir felaketti ve sadece kaba kuvvet ve biraz şansla galip gelebildik. Mattson'un maçtan sonra yaptığı konuşma beni başarısız hissettirdi. Bu sabah spor salonunda beni gördüğünde yaptığı moral konuşması da kendimi daha iyi hissetmemi sağlamadı.

Sahada soluma sağlama top atıp duruyordum ve sürekli yere düşüyordum ama sonra Ruby ortaya çıktı...

Ve daha iyi oynamaya başladım. Çok daha iyi.

Sanki bir mucize oldu. Ya da belki Gwen ve Eric şans getirdi, ama sanmıyorum. Onlar umurumda bile değil. Eric iyi biri ve sadık bir taraftar. Gwen ise korkutucu ve ona asla karşı gelmek istemem. Onlara hava atmak istemiyorum.

Ruby için mi? Tek istediğim onu etkilemek.

Ama sanırım onu yeterince etkileyemedim çünkü o güzel poposu hala burada değil. Ve bu da hiç de iç karartıcı değil...

"Üzgünüm." Bira şişesini alıp bitirmeye çalışıyorum, ama şişenin boş olduğunu fark ediyorum. "Bir tane daha lazım. Garson nerede?"

Yarı fiyat promosyonu sayesinde bu gece çok kalabalık. Bar, birçok kadın da dahil olmak üzere, duvardan duvara insanlarla dolu.

Gerçekten çok.

Çoğu çekici. Birçoğu, barın arka tarafındaki her zamanki masamızda oturduğum yerden bana göz kırpmıyor, benim de onlara göz kırpacığımı bekliyorlar çünkü ben böyle yaparım. Flört ederim. Derek'in dediği gibi, iyi çocuk numarası yaparım ve bir bakmışım, bana sokulmuşlar ve oradan çıkabilir miyiz diye soruyorlar, ben de tabii ki kabul ediyorum.

Ama bu gece? Hiçbirine ilgi duymuyorum.

Bana ne oluyor böyle? Neden ilgimi çekmiyorlar? Daha önce hiç böyle hissetmemiştim. Kadınlar bana atlıyor, ben de onları yakalıyorum. Onları karanlık ve sessiz bir yere götürüp, aradıkları tüm ilgiyi onlara gösteriyorum. Onları memnun bırakıyorum ve ben de her zaman memnun oluyorum. Ta ki bir sonrakine kadar. Ve ondan sonrakine.

Ve ondan sonra bir sonraki.

Bazıları bana kadın düşkünü diyebilir, belki öyleyim, ama o kadar güzel kadınları geri çevirecek kimim ben? Onlar istekli, ben de öyleyim. Biz rıza gösteren yetişkinleriz, bunda ne var ki?

Bakışlarım odayı tarıyor, gördüğüm her güzel kadına değiyor. Ruby Maguire'ı sikeyim. İyi bir sikiş fırsatını kaçırıyor ve bu gece gelmediği için pişman olacak. Bu onun son şansıydı.

Görünüşe göre fırsatı kaçırdı.

"Şu seni izliyor, dostum," der Derek, devasa göğüslü çekici bir esmeri açıkça işaret ederek. "Şu memelere bak."

"Göğüsler mi, D? Ciddi misin?" Ona sert bir bakış attıktan sonra, lanet olsun, o göğüsler gerçekten çok büyük, dikkatimi Bayan Göğüsler'e geri verdim. Ona el sallamalıyım. Hatta birkaç tatlı kızı da bize katılmaları için el sallamalıyım, böylece seçeneklerim olur.

Bana el sallıyor, hareketiyle göğüsleri sallanıyor ve lanet olsun

lane
t Ben.
olsu İlgilenmiy
n. orum.
İlgilenmiy
orum.

Onlardan hiçbirine ilgi duymuyorum. Görüş alanıma giren sarışın yeterince sarışın değil. Uzun, bronz bacakları ve düzgün göğüsleri olan kızın bacakları doğru değil. Göğüsleri de öyle. Ve ikisinin de komik yazılar olan tişörtleri yok.

Ruby'nin bu özelliğini seviyorum. Komik tişörtlerini. Hatta Ruby'nin birçok özelliğini seviyorum.

Ama onun *benden* pek hoşlandığını sanmıyorum.

Garson sonunda masamıza geldi ve ben iki bira sipariş ettim, bu da Derek'in bana tuhaf bir şekilde bakmasına neden oldu.

"İyi misin QB?"

Bana öyle seslendiği için gurur duyarak biraz daha dik oturuyorum. Onun Cam'e böyle seslendiğini duymuştum ve bu hoşuma gitmişti. Sonunda kabul edildiğimi hissediyorum. "Sarhoş olmak istiyorum."

"Sezonun ortasında akıllıca bir hareket değil, dostum. Planın bu değil mi?" Derek beni inceler, elini çenesine sürer. "Birayı unut. Gidip sevimli bir kız bul ve bir süreliğine kendini ona kaptır. Biraz kalori yak."

Geçmişte bunu yaptığımı biliyor, bu yüzden şu anda beni buna zorlaması mantıklı. Ama başımı sallıyorum ve kararlı bir sesle "Hayır" diyorum.

P harfi garip bir şekilde tatmin edici bir ses çıkarır. Ve o kelimeyi tekrar tekrar, sert p harfiyle söylemeye çalışırım.

"Zaten sarhoş oldun mu?" Derek, sonunda durduğumda soruyor.

Kaç bira içtiğimi düşünüyorum. Parmaklarımla sayıyorum. Bir, iki...

"Üç tane içtim."

"Ve iki tane daha mı sipariş ettin?" Derek'in kaşları havaya kalkıyor. "Seni kesiyorum."

"Hayır, hayatta olmaz."

"Kesiyorum." Derek başını sallar, bira şişemi almaya uzanır, şişenin boş olduğunu görünce neredeyse hayal kırıklığına uğrar. "Senin için başka yok. Bir sonraki büyük maçtan önce sarhoş olamazsın."

"Bugün Pazartesi, Derek. Cumartesiye kadar maçımız yok." Ona deliymiş gibi baktım. "Bugün nasıl oynadığımı görmedin mi?"

"Çok iyi çaldın." Tereddüt ederek şişeyi dudaklarına götürdü. "Sonunda."

Tek yapabildiğim, lanet olsun, haklı olduğu için burun kıvrırmak.

Ve bundan nefret ediyorum. Odaklanmam ve bu küçük pisliğin dikkatimi Be dağıtmasına izin vermemeliyim.
n.

Sonra Ruby'nin antrenmana geldiği an aklıma geliyor. Beni izliyordu.
Gözlerimiz

gözlerimiz buluştuğu anda vücudumu sarsan titremeyi. Bir şey beni sardı ve bir anda daha iyi çalmaya başladım.

Çok daha iyi.

Son zamanlarda sürekli Ruby'yi düşünüyorum, bu çok sinir bozucu, özellikle de o beni düşünmediğinde.

Garson siparişlerimizi getirir ve ben iki birayı alıp Derek'in uzanamayacağı bir yere koyarım. Yanımdaki boş yeri fark ederim ve o boşluğu güzel bir poponun doldurmasını dilerim. Yukarı bakınca başımı sallarım, hayal gördüğüme eminim.

Gözlerimi kırıyorum. Bir saniye kapatıyorum. İki saniye. Açıyorum.

Kahretsin. Şimdi daha da *yaklaştı*.

Ruby. Lanet olsun. Maguire.

Çok kısa ve çok fazla ten gösteren siyah şort giymiş ve ayaklarında beyaz Nike Air Force spor ayakkabılar var. Yine tişörtlerinden birini giymiş. Bu tişört soluk pembe ve üzerinde büyük harflerle şöyle yazıyor:

DUMP HIM.

Mükemmel göğüslerinin tam ortasında.

Yüzümü ovuşturarak onun buharlaşmasını bekledim, ama hala oradaydı. Çok güzel yüzünde dostça bir ifadeyle masamıza yaklaşıyordu.

Tanrım, beni delirtiyor. Bundan hoşlanmıyorum.

"Selam millet." Masamızın önünde durup bize el sallıyor. Son derece rahat, beni ayırmadan, hepimizle konuşmaya gelmiş gibi davranıyor. "Nasılsınız?"

"Ruby, naber?" Derek dirseğiyle bana dirsek atıyor, beni inletiyor. Çok acıyor. "Bize katılmalısın. Bu aşk delisi senin için yanıp tutuşuyor."

Ona keskin bir bakış attım ve o omuz silkti.

Nasıl bildi? Ruby'ye burada buluşalım dediğimi kimseye söylemedim ki.

"Geciktiğim için üzgünüm." Bu sözler, bu gülümseme, hepsi doğrudan bana yönelik. "Kız kardeşimle konuşuyordum, zamanın nasıl geçtiğini fark etmedim."

Tabii tabii. Eminim bütün gece kendini sorgulamıştır. Buraya gelmeli mi? Evde kalmalı mı? Kendini gelmeye ikna edebilmesine şaşırdım.

gelmeye ikna edebildiğine şaşırmış olmalı.

Yalnız başına.

Bu çok önemli bir şey gibi geliyor.

"Blair nasıl?" Başımı sallayarak, onun ablasını hatırladım. O Maguire kız kardeşi hakkında aklıma sadece güzel şeyler geliyor.

"Çok iyi. Uzun zamandır konuşmadık, bu yüzden sohbet etmemiz gerekiyordu. Cam'le ilgili her şeyle çok meşgul."

"Cam nasıl? Bu hafta sonu ilk maçına çıkacak, değil mi?" "Aslında birkaç gün sonra ilk maçına çıkacak. Takımı sezonun ilk Perşembe gecesi futbol maçında oynuyor."

"Hay sike, cidden mi? Bir araya gelip lanet olası dostumuzun profesyonel sahada nasıl parçaladığını izlemeliyiz!" Derek neredeyse bağırıyor ve Ruby gülüyor.

Orada oturup sesin tadını çıkarırken, biramdan büyük bir yudum aldım ve bir saniye sonra hatamı fark ettim.

Başım dönüyor. Yemin ederim, önümde iki Ruby duruyor

.

Kahretsin. Aptalca bir şey yapmadan önce içmeyi bırakmalıyım.

"Kesinlikle bir şeyler ayarlamalısın," diye teşvik ediyor Ruby. "Cam'in desteğini takdir edeceğini eminim."

"O desteği fark etmez bile."

Bana bakarak kaşlarını çattı. "Ne?"

"Kamera. Onu desteklediğimizi bilmeyecek. Nasıl takdir edebilir ki? bunu nasıl takdir edebilir ki?"

Ruby başını eğip bana gözlerini kısarak baktı. Saçlarını yüksek at kuyruğu yaptığını söylemiş miydim?

ve parmaklarım onu çekmek için kaşınıyor mu?

Evet. Doğru. Ve bu çok kötü.

"Sarhoş musun?"

"Evet," diyorum kararlı bir şekilde. "Şey, sarhoş değilim. Daha çok keyifli bir sarhoşluk." "Ah." Gülümsüyor. "Tamam."

"Otur." Yanımdaki boş yere vuruyorum. "Bize katıl." bize."

"Emin misin?" Kaşları yükseldi.

"Tabii ki," dedim ve koltuğa tekrar vurdum, avucum vinile çarptı. vinile çarptı. "Hadi ama, Ruby Red. Otur da sana bir dakika bakayım."

Durdu, gözleri fal taşı gibi açıldı ve az önce söylediğim şeyin farkına vardım. Sanki bir şeyimi açığa vurmuşum gibi hissettim.

Duygularımı.

Kahretsin.

Sonunda isteğime uydu ve koltuğa kayarak oturdu, yakınlaşırken dizleri benimkilere değdi. Parfümünün kokusunu alabiliyordum, çıplak bacağı benimkine değiyordu ve ona dokunmamam gerektiğini kendime hatırlattım.

Tek istediğim ona dokunmak. Sanki içimde bir anahtar açılmış gibi ve durmadan onun adını haykırıyor.

Ru-by. Ru-by. Ru-by.

Çok fazla bira içtim. Benim sorunum bu. Çok kötü durumdayım. Çok kötü durumdayım ve bunun için yaşıyorum çünkü o burada ve şimdi önceki endişelerimi tamamen unuttum. Gelmeyeceği için ne kadar kafam karışmıştı.

Sonunda geldi ve hepsi yok oldu.

"Gelmeyeceksin sandım," diyorum ona, başımı eğip kulağına fısıldayarak.

"Geç olması hiç olmamasından iyidir, değil mi?" Gözleri kocaman, bana bakıyor ve ben başımı daha da yaklaşıtıyorum, dudaklarım neredeyse kulağına değiyor.

"Beklemeye değer," diye fısıldıyorum, kulak memesini ısırarak istiyorum. Parmaklarımla boynunun uzunluğunu izliyorum.

Ruby, mesafeyi tercih ediyormuş gibi biraz geriye yaslanır, ama yüzünde eğlenceli bir ifade vardır. "Kesinlikle sarhoşsun."

"Henüz değil. Yaklaşıyorum," diyorum hoş bir şekilde.

"Senin suçun." "Öyle mi? Nasıl?"

"Seni beklerken içmekten başka yapacak bir şeyim yoktu."

"Ah, zavallı Ace. Bir kez olsun bir kadını bekledin mi? Dikkatini dağıtmak için hayran kulübünle flört etmedin mi?" Alay ediyor, dudakları öpmek istediğim seksi bir gülümsemeye kıvrılıyor.

Hayır. Ne halt ediyorum ben? Bu kızı öpmek yok. Bu sadece belaya yol açar. Sadece onu bir kez sertçe sikmem lazım. Arkadan mı? Evet, bu mükemmel bir fikir. İpeksi saçlarını çekip her itişte inlemesini sağlamak...

Bu onu bir kez ve sonsuza kadar kafamdan çıkarır.

"Bu gece hayran kulübü ortalıkta yok. Umurumda da değil." Dudaklarına bakıyorum, eğilip onu öpersem ne yapacağını merak ediyorum.

Tanrım, kendime gelmeliyim. Neden bu kadar ağzına takıldım?

"Ne?" Sesinden ve yüzünden gerçekten şok olmuş gibi görünüyor. "Ama sen hayran kulübüne çok düşkünsün."

"Son zamanlarda değil," diyor Derek omzumun üzerinden. Pislik, konuşmamıza kulak misafiri olmuş. "Gördüğüm kadarıyla, onu sıkıyorlar. Ace'i tek kadın adam yapma gücün olabilir, Maguire."

Gözlerimi bir anlığına kapatıp, Derek'in sanki en komik şakayı yapmış gibi gülüşünü dinleyerek alçakgönüllülüğümün tadını çıkarıyorum. Ama gözlerimi açtığımda – en fazla bir saniye kapalı kalmışlardı – Ruby'nin biraz daha yakına oturmuş, elini bacağıma koymuş olduğunu görüyorum. O eli alıp, aletimin üzerine koymak istiyorum.

Bana izin verir mi? Yoksa denersem yüzüme tokat atar mı? Muhtemelen ikinci seçenek.

"Oh, Derek, bırak onu. Sarhoş ve biraz duygusal." Benimle dalga mı geçiyor?

Gözlerimiz buluştuğunda ise, onda sempati görüyorum ve alay etmediğini anlıyorum. Sesi yumuşak, bakışları sadece bana ve parmakları şortumun kumaşını yakıyor. Sanki çıplak tenime dokunuyormuş gibi hissediyorum.

Kahretsin.

Derek sadece biraz daha gülüyor ve bizden uzaklaşıyor.

Tanrıya şükür.

"O bir pislik," diye mırıldanıyorum.

"Sadece şaka yapıyor, biliyorum." Bacaklarımı okşayarak, sanki büyükannemmişim gibi, elini çekmeye başladığında, ben de elimi onun elinin üzerine koyarak, elini orada tutuyorum.

"Belki şaka yapmıyordur." Sesim istediğimden çok daha ciddi çıkıyor ve kendimden nefret ederek boğazımı temizliyorum.

Artık bira içmeyeceğim.

"Ace." Başını yana eğiyor, at kuyruğu sallanıyor ve ben diğer elimle uzanıp parmaklarımı ipeksi saçlarına sokuyorum. "Ciddi olmayı bilmediğini biliyorsun."

"Haklısın." Başımı sallarım. "Yapmam."

"Yani bu hiçbir şey değil." Elini aramızda salladı. "O kadar emin değilim. Sana çıkma teklif ettim."

Ruby bana göz kırptı, dudakları aralıktı ama konuşmuyordu. Sanki onu şaşkına çevirmişim gibi. "Söylemedin."

Başımı salladım. "Yaptım."

Şüpheli bir bakışla bana bakar. "Bu bir randevu değil. Bir buluşma."

"Bar."

"Bana randevu gibi geliyor." Omuz silkiyorum.

"Kesinlikle değil." Ruby başını sallıyor.

"O zaman randevuyu neyin oluşturduğunu söyle," diye meydan okurum, sanki bir

Çünkü ben bir pisliğim.

"Öncelikle, bana randevu teklif ediyorsan, beni almaya gelmeyi teklif etmelisin."

Uh huh.

"Ve beni aldığında, beni yemeğe ya da sinemaya ya da birkaç saat bizi meşgul edecek bir eğlenceye götürürdün," diye devam ediyor.

Sıkıcı olmaktan öte bir şey değil. "Devam et."

"Sonra beni eve bırakır ve..."

"Ön kapıda öpüp, içeri girmen için ikna edip, yatak odana götürüp, benim adımla haykırıncaya kadar sikerdim, değil mi?" diye yardımsever bir şekilde öneriyorum.

Yanakları kıpkırmızı olur. "Kesinlikle

hayır." "Ne? Neden?"

"İlk buluşmada sevişmem." Cümleyi kibarca söylemeye çalışıyor ama hadi ama.

Ruby az önce "seks" dedi. Bu

çok seksi.

"Zavallı adamla sevişene kadar kaç randevu gerekiyor?" Gerçekten merak ediyorum.

"En az üç. Belki daha fazla." Başını sallıyor. "Evet, kesinlikle daha fazla. Beş randevu gibi. Altı?"

Terlemeye başlıyorum. Bu, çok az ödül için çok fazla emek gibi geliyor.

"Daha önce hiç kimseyle çıkmadım."

Kaşları havaya kalkıyor. "Ciddi misin? Lisede bile mi?"

"Hiç gerek olmadı." Omuz silkiyorum. "Kızlar sadece... benimle takılmak istiyordu, ama hiç çıkmadık."

"Hiç şaşırmadım," diye mırıldanıyor.

"Bu ne anlama geliyor?" Biraz kırılmış hissediyorum.

"Hiçbir şey demek değil." Omuz silkiyor. "Sanırım *sen... sen*, rastgele bir kız bulup onunla geceyi geçirmek için çok uğraşmana gerek yok."

"Benim aradığım şey o değil." Öyle değil mi? "Ve rastgele kızlar umurumda bile değil," diyorum şiddetle. "Onlar beni tanımıyor."

Kahretsin, bu da nereden çıktı? Ruby'nin suçu. Beni... tarif edemiyorum. Tek bir şey biliyorum.

Onu istiyorum. Onunla daha fazla zaman geçirmek istiyorum. Onu öpmek, onunla konuşmak ve onu daha iyi tanımak istiyorum. Onun kıyafetlerini çıkarmak ve onu yavaşça sikmek istiyorum. Sonra onu sert ve hızlı sikmek istiyorum. Onu boşaltmak istiyorum. Adımı haykırmasını istiyorum. Ağzını sikimle doldurmak istiyorum. Yüzüme boşalana kadar onu yalamak istiyorum.

Evet. İstedğim bu. Onunla. Ruby.

"Ben de seni pek tanımıyorum," diyor Ruby.

"Beni diğer kadınlardan daha iyi tanıyorsun." Parmaklarımla onun ipeksi sarı saçlarından birkaç tutam alıp nazikçe çektim. "Sen benimle gerçekten sohbet ediyorsun."

Keskin bir nefes aldı ama benim ona dokunmam dışında başka bir tepki vermedi. "Sadece sohbet etmek mi istiyorsun, Ace?"

"Birçok şeye açım." Saçlarını bırakıp ani bir dürtüye kapılıyorum, parmak uçlarımla boynunun yanını okşuyorum, parmaklarımı boğazının önüne dolayarak onu hafifçe tutuyorum, çenesinin altına bastırıp başını yukarı kaldırıyorum, böylece bakışlarımız buluşuyor. Nefesi kesiliyor, dudakları aralanıyor ve titrek bir nefes veriyor. "Gömleğin çok güzel. Birine gizli mesaj mı göndermeye çalışıyorsun?"

Ruby kendine bakmaya çalışır ama elim boynunu sarmış olduğu için başını eğemez. Tehditkar bir şekilde değil. Ama lanet olsun, parmaklarımın boğazını kavrayışını seviyorum. Çok seksi.

O seksi.

Birlikte çok iyi olacağımızı hissediyorum.

Sanki dünyayı yakacak potansiyelimiz var, tabii o bana gösterme şansı verirse.

ON BEŞ

RUBY

^{ACE} bu gece... ^{FARKLI.} Ruh hali değişti ve biraz sarhoş olduğunu anlayabiliyorum. Ve daha önce Derek'e de söylediğim gibi, duygusal da. Bu duyguların benimle bir ilgisi var mı?

Sanırım evet. Kesinlikle. Ve hepsi de çelişkili. Harika. Hisler karşılıklı, dostum.

Onu masada otururken ilk gördüğümde çok zgn ve bitkin görünüyordu. Ama beni fark ettiği anda gözleri parladı. Yüzü aydınlandı ve o anda anladım.

Ben gelmediğim için zgnd. Gelmeyeceğimi sanmıştı. Fazla anlam yklememem gerekse de, bu adam kesinlikle beni reddedeceğimi düşündüğü için moralinin bozuktu. Kadınların onu reddedeceğine bahse girerim. Yani...

Ona bir bakın.

Hangi aklı başında kadın onu reddeder ki?

Ben. Neredeyse reddedecektim. Hatta şu anda bile onu reddediyorum sayılır.

Gerçi mantıklı sayılırım mı bilmiyorum...

şimdi parmakları boğazımda, cildimi okşuyor, ağzımı yemek istercesine bakarken beni titretiriyor ve ben ne söyleyeceğimi bilmiyorum. Ne yapacağımı bilmiyorum.

O, benim yanımda normalde olduğu gibi, rahat flört eden biri olduğunda çok daha kolay idare edilebilir. Ve ben bununla bir sorunum yok. Sorun değil. Onun davranışlarını rahat flört olarak değerlendirip, pişmanlık duymadan ondan uzaklaşabilirim.

Bu gece daha gergin. Çok daha yoğun. Ve tüm bu yoğunluk şu anda bana odaklanmış durumda.

Bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum. *Onunla* nasıl başa çıkacağımı. Zaten sadece kendi zamanımı ve onun zamanını boşa harcıyorum.

Bu işin sonu yok. Kesinlikle sonu yok.

"Bir içkiye ihtiyacım var," diyorum, aniden telaşlanarak.

Elini boynumdan çekiyor ve ben hemen onun sahiplenici dokunuşunu zlyorum. Bana bir şişe bira uzatıyor, ben de alıyorum

ve büyük bir yudum almadan önce mırıldanarak teşekkür ediyorum. Soğuk ve köpüklü ve ben büyük bir bira hayranı olmasam da, kriz anında iş görür.

Ve şu anda, durum tam da öyle. Ama kötü anlamda değil, hayır. Daha çok, "*Aman Tanrım, biz ne yapıyoruz?*" anlamında.

"Soruma cevap vermedin." Kaşlarımı çatıyorum. "Ne sorusu?"

"Gömlek? Gizli bir mesaj mı?" Elini uzatır, işaret parmağıyla gömleğimdaki dev D harfini izler ve o dokunuşu en derinlerime kadar hissedirim.

Sütyen giymemem de yardımcı oluyor. Ve parmağı kazara meme ucuma değdi, meme ucumu sertleştirdi.

Ve tabii ki hemen fark etti, bakışları benimkilere kaydı, mavi gözleri fırtınalıydı.

"Üzgünüm," diye fısıldadı, ama hiç üzgün gibi gelmedi.

Ve hemen sonra tekrar yapıyor. Yüzde yüz pişman olmadığını kanıtlıyor.

"Ace..."

"Bu birine gizli mesaj mı?" Parmağını gömleğimin önünden, sağ göğsümden sol göğsüme doğru kaydırıyor ve ağzım kuruyor.

"Hayır." Başımı sallayarak boğuk bir sesle cevap veriyorum. "Sadece eğlencesine böyle gömlek giyiyorum." "Sütyen giymeden mi?" Kaşları kalkıyor.

"Bazen. Bu gece gibi." Sütyenlerden nefret ediyorum. Göğüslerim o kadar büyük değil, bu yüzden sık sık sütyensiz dolaşabiliyorum. Sütyenler çok zahmetli ve bazen acı bile veriyor. Neden her zaman sütyensiz dolaşamıyoruz?

"Sana öyle dokunmamalıydım." Elini indirir ve ben bu kaybın üzüntüsünü yaşarım. "Sınırlarını aştım."

Şu anda, onun bana tekrar öyle dokunması için tüm sınırlarımı tamamen bir kenara atmak istiyorum. Bir süredir o ellere takıntılıyım ve onları üzerimde hissetmek istiyorum.

"Sütyen giymediğimi bilmiyor muydun?" İnanmıyormuş gibi konuşuyorum, çünkü inanmıyorum.

Yani, hadi ama, bilmesi gerekirdi.

"Sanmıyorum." Gülümsemesi, elini kurabiye kavanozunda yakalanmış bir çocuğun gülümsemesini hatırlatıyor. Ya da bir kadının göğsünde.

Ondan biraz uzaklaşıp biramı alıyorum. "Umarım buraya arabayla gelmemişsinizdir."

"Ben geldim." Kaşlarını çatıyor. "Ne önemi var ki?"

"Çünkü sen, Ace Townsend, sarhoşsun. Ve araba kullanmamalısın."

Koltuğa yaslanarak, yüzünde tam bir çaresizlik ifadesi belirir. "Haklısın. Araba kullanamam."

Ben başımı sallayarak biramdan bir yudum alıyorum. Bira çoktan ısınmış ve tadı da biraz iğrenç. "Derek seni eve bıraksın."

"Bana ne yapayım?" Derek, kafasını aramıza sokarak sorar. Tanrım, ne büyük bir yüzü var.

"Arkadaşını eve götürmen lazım." Ace'e bira şişesini salladım. "O sarhoş."

"Yapamam," diyor Derek, konuşmamızdan çekiliyor.

Hepsi bu. Hiçbir açıklama, hiçbir neden yok. Sadece basit bir *yapamam*.

"O berbat bir arkadaş," diyorum Ace'e.

"Evet, öyle." Ace onaylayarak başını salladı. "Buraya sen mi sürdün?" "Evet."

"O zaman beni eve bırakabilirsin."

Gülümsüyor. Oh. Bu kulağa...

Karmaşık.

Bana yaklaşıp barı görmemi engelliyor, tek görebildiğim o. "Buradan çıkmaya hazır mısın?"

"Şey, pek sayılmaz." Henüz gitmeye hazır değilim. "Önce biramı bitirmek istiyorum."

"Tabii." Yine o gülümsemeyi gösteriyor, küçük bir çocuk gibi. Biraz çarpık. Çok tatlı. Çok sevimli. Az önce gösterdiği yoğunluk biraz azalmış ve ben biraz rahatladım. Sadece çünkü o... o... başa çıkması zor biri. "Acele et o zaman."

Çok sabırsız.

"Üzgünüm ama ben daha çok yudumlayarak içen biriyim." Omuz silkiyorum, bilerek biramdan *bir yudum* daha alırken utangaç davranmaya çalışıyorum. Az önce bana yaptığını düşünüyorum. Parmaklarının boğazımı kavrayışını. Çenemi. Tanrım, bunu yapması çok hoşuma gitmişti. Genelde derinlerde sakladığım o gizli sapkınlığımı canlanıyor ve vücudum bunun tekrar olmasını umuyor.

Daha önce hiç kimse bana bunu yapmamı istemeden yapmamıştı ve istesem bile, hiçbirisi rahat hissetmemişti. Bu yüzden ben de istemekten vazgeçmiştim.

Onlara beni boğmak için yalvarmıyordum, ama sanırım bir nevi öyle yapıyordum.

Tamamen sapık olabilirim, ama Ace'in sormadan yüzümü tutması çok hoşuma gitti. Boynumu. Sanki beni sahiplenmek istiyormuş gibi. Sanki ben zaten ona aitmişim gibi.

Eriyip gitmek istedim, çok iyi hissettirdi.

"Yudum yudum içiyorsun, ha?" diye soruyor, bakışları bira şişeme kayıyor. Sanki zihninde şişeyi boşaltmaya çalışır gibi sertçe bakıyor ve ben neredeyse gülüyorum.

"Sana bir soru sorabilir miyim?" O öne eğilip yüzü neredeyse benimkine değecek kadar yaklaşıncaya, sırtımı koltuğa yaslayıp ona gülümsedim.

"Sor," diyor, bakışları şimdi ağzıma odaklanmış. O kadar sert bakıyor ki dudaklarım karıncalanıyor ve sanki gerçekten beni öpüyormuş gibi hissediyorum.

"Kişisel bir soru."

"En sevdiğim türden." Sesi yumuşak, gözlerindeki bakış... Ateşli.

Gerginliğimi bastırarak, söylediklerimi duyduktan sonra beni yargılamayacağını umuyorum.

"Seks yaparken hiç o el hareketini yapar mısın?"

Kaşlarını çatıyor, kafa karışıklığıyla kaşlarını birleştiriyor. "Ne el hareketi?"

"Yüzümü ve boynumu avuçladığın gibi." Yanaklarımın ısındığını hissediyorum ve soruyu sormak için sahip olduğum azıcık cesaretim bir anda yok oluyor.

Keşke bunu yüksek sesle söylemeseydim. Ne düşünecek şimdi?

Bakışları benimkilerle buluştu, ifadesi ciddiydi. "Bu tür şeyleri seviyor musun?"

Nefes nefese, başımı sallıyorum. Artık konuşamıyorum.

"Daha önce bir kadına böyle bir şey yaptığımı hatırlamıyorum. Cinsel olarak." Kaşlarını çatmış, dalgın dalgın düşüncelere dalmış gibi. "Sanırım hiç yapmadım."

"Daha önce yaptın. Bana." Kaşları daha da çatıldı. "Antrenmanda. Yüzüme dokundun. Parmaklarını çenemin etrafına doladın ve yüzümü yukarı kaldırdın."

"Öyle mi?" Kaşlarını kaldırdı.

"Evet." Aklım o ana geri dönüyor. O bunu yaptığında ciğerlerimdeki tüm havanın durduğu an. Sıcak, pürüzlü parmaklarının cildimde yarattığı baskı...

"Böyle mi?" Bana uzanır, başparmağı ve işaret parmağıyla çenemi tutar, yüzümü yukarı kaldırır. Parmakları, sanki bana dokunmanın tadını çıkarır gibi yavaşça cildimde kayar ve o kadar iyi hissederim ki ölmek isterim.

"Evet," diye fısıldıyorum, parmaklarını çenemin altına kaydırıp boğazımdan aşağı doğru okşarken gözlerim kapanıyor, dokunuşu tüy kadar hafif. Tişörtümün yakasının hemen üstündeki köprücük kemiğimde duruyor ve kumaşın altında meme uçlarımla sertleşip ağrımaya başladığını hissediyorum.

Hepsi onun bana zar zor dokunmasıyla. Sanki tam olarak ne istediğimi ve nasıl istediğimi biliyormuş gibi. Parmakları hafif, ama orada olduğunu hissedecek kadar baskı uyguluyor. Beni ezip parçalayacak gücü var.

Ama asla yapmaz. Asla.

Birbirimize bakmaya devam ederken, dudakları kapalı bir gülümsemeyle bir tarafa kıvrıldı. "Sen yaramaz bir kızsın, Kızıl."

"Ne demek istiyorsun?" Bana kirli dediği için bile gücenemiyorum çünkü haklı olduğunu düşünüyorum.

Sanırım öyleyim.

"Elimi boğazına koymamdan hoşlanıyorsun." Sonra parmaklarını yukarı doğru kaydırır, dördünü de boynuma bastırır, başparmağı çenemi izler. "Hoşuna gitti mi?"

Bir iç çekiş kaçıyor ve neredeyse koltuğa eriyip gidiyorum. Ace'in eli boynumdan ayrıldığında, dokunuşunu o kadar çok özleyorum ki, fiziksel olarak acıyı hissediyorum. Birama uzanıyorum, mümkün olduğunca çok içiyorum, çünkü ona önce biramı bitirmek istediğimi söylediğimi hatırlıyorum.

Ve şimdi, buradan çıkabilmek için birayı bitirmek için çaresizim. Birlikte.

"Siz ikiniz çok samimi görünüyorsunuz."

İkimiz de şüpheli bir bakışla bizi izleyen Derek'e bakıyoruz.

"Önemli bir şey değil," diyorum, Ace de aynı anda, "Beni eve bırakacak," diye itiraf ediyor.

Derek'in bakışları ikimiz arasında gidip geliyor, sırtıyor. "Knox burada olsaydı, çılgına dönerdi."

"O burada değil ki," diyorum, biraz küstahça ama umurumda değil. "Ve bilmediği şey, ona zarar vermez."

"Daha doğru sözler söylenemezdi," dedi Ace onaylayarak.

Derek bir an bizi izler. Sessizce değerlendirir. Sonra başını sallar ve gülerek, "Siz çocuklar kendi başınızasınız. Ben söyleyeceğimi söyledim," der.

Bize sırtını dönerek, yanında oturan başka bir ekip üyesiyle konuşmaya devam eder. Ben de rahat bir nefes alıp Ace'ye bakarım.

"Nat nerede?" diye soruyor Ace, bir yudum bira içerek.

"Nat mı? Oh, çalışması gerekti." Ace'in benimle burada buluşmak istediğini söylediğinde çok heyecanlanmıştı, çünkü tek istediği benim seks yapıp eğlenmemdi, ki bunu takdir ediyorum.

Ben de istiyorum, ama Ace ile mi?

Benim için atlatması zor bir duruma girebilirim. "Çok yazık," diyor, terleyen bira şişesine odaklanmış parmaklarıyla ıslak etiketi yırtıp çıkarır. Elime baktıkça, o parmakların her yerime dokunduğunu hayal ederek, daha da tedirgin olmaya başlıyorum.

Özellikle bacaklarımın arasında.

Boğazımı temizleyerek, kafamdaki tüm kirli düşünceleri silmeye çalışıyorum. Hemen konuyu değiştirmeliyim.

"İyi misin?" Kaşlarını çatınca, kendimi daha iyi açıklıyorum. "Antrenmanda o darbeyi aldıktan sonra?"

O, bir kez daha koltuğa yaslanarak, önemsizmiş gibi bir ses çıkarır. "Evet, evet. Önemli bir şey değildi."

Sporcular. Her türlü yaralanmayı önemsemezler. Knox birkaç yıl önce kendini yaralamıştı ve hepimize iyi olduğunu söylemişti. Ama sonunda ameliyat olması gerekti. Tabii ki öyle olacaktı.

"Emin misin? Kafan nasıl?"

"Hemşirecilik oynamak ister misin, Red? İyi olduğumdan emin olmak için?" Dalga geçiyor, gözleri parlıyor ve onu yatağa yatırıp örtmeyi hayal ediyorum. Çarşafların arasına girip onu boğazlamadan önce. Onun... diğer ihtiyaçlarını gidermek için.

Ve benimkilerin.

Tamam, ben kirli düşüncelere kapılan biri değilim ama ona bu kadar yakın olmak ve konuşmamızdaki tüm imalar, onun ellerinin tekrar üzerimde olmasını hayal etmeme neden oluyor...

Aklımda türlü türlü düşünceler dolaşiyor. Hiçbiri uygun değil.

"Bu senin fantezin mi?" Soruma karşılık o daha dik oturur ve ben devam ederim. "Beni hemşire üniforması içinde görmek, eteğim o kadar kısa ki her eğildiğimde külotumu görebilmek?"

Gözleri ateşle parladı. "Bunun benim fantezim olduğunu bilmiyordum ama az önce kafama koyduğun görüntü hoşuma gitti."

Kıkırdamaya başlıyorum. Kendimi tutamıyorum. "Eminim öyledir."

"Sen külot giymeyen tiplerden olduğunu tahmin etmiştim." Bakışlarımız yine kesiştiğinde donup kalıyorum. "Sütyenleri pek sevmediğine göre."

"Oh." Boğazım düğümlenir.

O sırttı. "Tek söyleyebileceğin bu mu?"

Oh?" Kelimeleri bulmakta zorlanarak başımı salladım.

"Şey, ben senin üzerime eğilip hiç külot giymediğin halini çok daha çok seviyorum." Kendinden çok memnun görünüyor. "Harika bir kışın var."

Yanaklarım kızardı. "Şey, teşekkürler?"

"Rica ederim." Bakışları masadaki ihmal edilmiş bira şişesine kayar. "Onu bitirdin mi?"

Yine boğazımı temizledim. "Neden soruyorsun?"

"Çünkü seninle gitmek için can atıyorum." Başını bana doğru eğiyor, sesi alçalıyor. "Seninle yalnız kalmak için."

"Ha?" Kendimi aptal gibi hissediyorum, ama başka bir şey söyleyemiyorum.

"Tabii sen istemiyorsan. Öyleyse sorun yok."

"Tamamen sana kalmış, Kızıl."

SIXTEEN

SIKI SIKI SARILMIŞ, onun cevabını bekliyorum. Hayır diyeceğini tahmin ediyorum, çünkü muhtemelen şimdiye kadar aklını başına topladı ve bunu yapmamamız için binlerce neden bulmuştur.

Ama onu sikmek için can atıyorum. Ama bundan daha fazlası var. Onu henüz öpmedim bile ve tadının nasıl olduğunu bilmek istiyorum. Dudaklarının görüldüğü kadar yumuşak olup olmadığını ve ellerimi tekrar boynuna doladığımda ne olacağını görmek istiyorum. Onun bundan hoşlandığını bilmek beni tahrik ediyor. Hiç böyle bir şey yapmamıştım. Hatta hiç düşünmemiştim bile.

Şimdi Ruby, aklıma her türlü şeyi getiriyor, hepsi de müstehcen ve benim onu domine ettiğimi hayal ediyorum. Onu sertçe sikerken onu bastırıyorum.

Ya da nazıkçe ve yavaşça.

Nasıl olursa olsun, her şekilde kabul ederim.

Yemin ederim, bunu düşünmek bile beni terletiyor. "Gidelim mi? Birlikte?" diye soruyor, sesi o kadar yumuşak ki onu neredeyse duymadım.

"Planımız öyle değil miydi? Araba kullanamayacak kadar sarhoşum," diye hatırlatıyorum.

"Başka bir şey yapmak için de çok mu sarhoşsun?" Alt dudağını ısırtıyor, gözleri fal taşı gibi açılmış.

Siktir, çok seksi.

"Ne istersen yapabiliriz." Kararı ona bırakıyorum. "Tamam." Derin bir nefes alır, barın etrafına bakınır, sonra bakışları bana dönüyor, yüzünde ciddi bir ifadeyle "Gidelim" diyor.

Tereddüt etmiyorum. Bir elimle beline dokunarak onu koltuktan çıkmaya teşvik ediyorum ve o da aynı hızla hareket ediyor, ikimiz koltuktan kayarak geriye bakmadan uzaklaşıyoruz. Derek dahil kimse bize tek kelime etmiyor, kalabalığın arasından ön kapıya doğru ilerlerken, benim dikkatim sadece onda.

Ruby.

Kızlar el sallamaz ya da merhaba demez. Erkekler beni futbol hakkında konuşmak için durdurmaz. Sadece dışarı çıktığımızda rahat nefes alabiliyorum, bu kızın benimle birlikte olduğu için çok heyecanlıyım.

DUMP HIM tişörtüyle yanımda duruyor, çok seksi ve biraz bitkin görünüyor. Sanki onu tedirgin edecekmişim gibi.

Bu his karşılıklı.

"Arabayı nereye park ettin?" Dışarı çıkıp arabayla dolu otoparka bakarken soruyorum.

"Hadi." Başım dönüyor, onu takip ediyorum ve başımın dönmesini engellemek için sarışın kafasına bakıyorum.

Belli ki çok içmişim. Uzun zaman olmuştu ama dört bira beni bu kadar mahvetmesi biraz garip.

Yoksa beş miydi?

Kahretsin, sayısını unuttum.

"Benim arabam," diyor ve anahtarlığı basınca şık beyaz bir BMW cıvıldaayan bir ses çıkararak sarı ışıkları yanıp sönüyor.

Kafamı sallayarak alçak bir ısıklık çaldım. "Kahretsin, Red. Güzel araba."

"Annemin arabasıydı. Bana verdi." Ruby elimi tutar ve beni araca doğru götürür, yolcu tarafında durur ve kapıyı açar. "Bin."

Onun dediğini yapıp yolcu koltuğuna kayıyorum. Kapıyı kapatıp arabanın etrafından dolaşıyor, direksiyonun başına geçip bir düğmeye basarak motoru çalıştırıyor ve telefonunu alıyor. "Adresini söyle."

Ben adresi hızlıca söylerken o da harita uygulamasına giriyor. Telefonunu orta konsoldaki bardaklıkta yerleştirince, gösterge panelindeki ekrana bir harita çıkıyor. Birkaç saniye sonra park yerinden çıkıyor, ışıktaki durduğumuzda ekrana dokunarak Spotify hesabındaki bir çalma listesini açıyor.

Taylor Swift'in sesi hoparlörlerden yankılanıyor ve ben koltuğumda daha aşağı kayarak gözlerimi kapatıyorum. Bu kızın Swift hayranı olması umurumda değil, ama onun müziğini pek tanımıyorum. Taylor Swift hayranı kadınlar, çalan şarkıyı bilmediğimi itiraf ettiğimde her zaman güceniyorlar.

Ruby'nin de aynısını yapacağına hazırlandım.

"Beğenmedin, ha?" Işık yeşile dönünce gaza basarken gülümsüyor, parmakları direksiyona vuruyor.

"Fena değil. Taylor'ın sesi güzel." Bu yalan değil. "Ama gizli bir Swift hayranı falan değilim."

"Swift hayranı' terimini biliyor olman bile sana bir puan kazandırır." Gülerek müziğin sesini açıyor ve şarkıya eşlik etmeye başlıyor.

Taylor gibi değil ama Ruby'nin sesi aslında oldukça güzel ve tüm sözleri biliyor. Lavanta sisi ve 1950'lerden bahsediyor ama ne dediğini hiç anlamıyorum ama onun kendini kaptırmasını izlemek eğlenceli.

"Sesin hoşuma gitti," şarkı bittiğinde ona söylüyorum.

Ruby gülüyor ve başını sallıyor. "Sen gerçekten sarhoşsun." Kaşlarımı atıyorum. "Hey, buna alınırım."

"Sadece iyiyim." Omuzlarını silkiyor.

"İltifat almayı öğrenmelisin, Kızıl."

Bir an sessiz kalır, parmakları direksiyonu sıkıca kavrar ve sonunda "Evet, muhtemelen haklısın" diye mırıldanır. O anda bir şeyin farkına varırım.

Bunu söylemesi çok zor olmuş. Huh.

şehir merkezinden çok uzak yaşamadığım ve kampüse nispeten yakın olduğum için birkaç dakika içinde apartman kompleksime varıyoruz. Futbol takımının çoğu bu kompleksinde yaşıyor, bu da okula, antrenmana veya barlara birlikte gidip gelmemizi kolaylaştırıyor.

"Bu benim binam," diyorum ve Ruby, binanın hemen önündeki boş bir park yerine arabayı park edip, güzel yüzünde bekleyen bir ifadeyle bana dönüyor.

"Eğlenceli bir geceydi," diyor neşeyle ve ben ona kaşlarımı atıyorum.

"Evet," diyorum yavaşça, kapı koluna uzanıp parmaklarımı kolun etrafına doluyorum ama kapıyı açmıyorum.

"Araban hala şehir merkezinde mi?" "Evet." Başımı salladım.

"Yarın almaya yardım gerekirse ara beni." Gülümsüyor. "Ama numaran yok."

"Oh." Kaşlarını çatarak telefonuna uzanır ve yeni bir kişi ekler. "Seninkini ver."

Ona numaramı veriyorum, o da telefonuna kaydedip bana kısa bir mesaj gönderiyor.

Merhaba.

"Anladın mı?" diye umutla sorar. "Neyi anladım?"

Ruby gözlerini devirdi. "Sandığımdan daha sarhoşsun."

"Sen de benim daireme gitmekten kaçıyorsa," diye karşılık veriyorum, onun yalanını yüzüne vurarak.

Yüzü bir anlığına düşer ama sadece kısa bir an. İfadesini değiştirir ve nötr bir hal alır. Hiçbir duygu göstermez. "Belki de bu iyi bir fikir değildir."

Onun temkinli ses tonunu görmezden gelip kapıyı açtım. "Peki. O zaman tek başıma daireme giderim, ama kim bilir ne olur. Ayağım takılıp kafamı çarparım. Beyin sarsıntısı geçiririm."

Alaycı bir ses çıkarır. "Olmaz."

"Bunu kesin olarak bilemezsin." Arabadan inip kapıyı çarparak kapatıyorum ve beni yutan hayal kırıklığıyla mücadele ederek evimin kapısına doğru yürüyorum.

Başka bir araba kapısının çarpıldığını ve ayak seslerini duydum, ardından Ruby'nin sesi geldi.

"Bekle, aman Tanrım."

Durup arkama dönerek onun yaklaşmasını bekledim. Böyle bir şey yapmamalıydım ama o, şüphelerinin eğlencesine engel olmasına izin veren türden bir kız. Onun öyle bir kız olduğunu bilmiyordum ama görünüşe göre öyle.

En azından bana gelince.

"Sinir bozucusun," diye mırıldanıyor, sesini duyabileceğim kadar yaklaştığında.

"Bu benim cazibemin bir parçası," diyorum alaycı bir şekilde ve yürümeye devam ediyoruz, Ruby beni daireme kadar takip ediyor. Onu benimle gelmeye ikna ettiğim için zafer çılgılığı atmak istiyorum ama bu aceleci bir hareket olabilir.

Hâlâ kaçabilir. Ve cidden, bir kızı istemediği bir şeyi yapmaya zorlamayacağım.

Tamamen pislik değilim.

Sadece, birlikte olduğum her kız her zaman istekli oluyor. Her zaman.

Ruby'nin çekiciliğinin bir parçası bu mu? Her zaman kabul etmek yerine beni itmesi mi?

Belki. Bilmiyorum. Belki de güzel yüzlere ve kötü muameleye zaafım var. Boğazını elimle sıkımdan zevk alan bir kız. Hiç benim tipim değildi ama şimdi kendimi düşünmeden edemiyorum...

Yeni bir fetiş keşfettim.

Kapımın önünde duruyoruz ve ben cebimde anahtarlarımı arıyorum. Ruby'nin endişeli ifadesi bana hiç güvenmediğini gösteriyor ve sonunda anahtarları çıkardığımda zaferle gülümsüyorum.

"Buldum."

"Tanrıya şükür." Anahtarı elimden kapıyor ve kilidi açıp kapıyı açıyor. "Bunu yapmak beş dakikanı alırdı."

"Yok canım," diyorum kendinden emin bir şekilde, son anda elini tutup onu daireye çekiyorum. O da isteyerek geliyor, kapıyı kapatıp onu nazikçe kapıya ittiğimde tek kelime etmiyor, arkasına geçip kilidi yerine takıyorum. Vücudum onun vücuduna değiyor, onu yerinde tutuyorum ve aramızda kıvılcımlar çıktığını hissediyorum.

"Ace—"

"Şşş." İşaret parmağımı onun yumuşacık dudaklarına koyarak onu susturdum. İçerisi karanlıktı, ama kapının üstündeki küçük yarım ay şeklindeki pencereden ışık sızıyordu, Ruby'nin bana bakarken gözlerinin kocaman olduğunu görebilecek kadar. "Bir şeyi denemek istiyorum."

Narin kaşları birbirine yaklaşır. "Neyi denemek istiyorsun?"

Bakışlarım dudaklarına düşer. "Gerçekten uyumlu muyuz diye görmek istiyorum."

Yutkunur, boğazındaki hareketi fark ederim ve bakışlarım ona kayınca, dudaklarımın üzerinde nefesini hissedene kadar ona yaklaşıyorum.

"Bunu nasıl deneyeceksin?" diye fısıldadı.

"Böyle." Dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum ve bir an hareketsiz kalıyorum. Dudaklarımız birbirine değdiği anda içimden bir elektrik akımı geçiyor ve penise yerleşiyor. O hafifçe çekildiğinde hayal kırıklığıyla mücadele ediyorum.

Ama sonra geri gelir, dudakları benimkine değdiğinde bir şekilde daha da yumuşaklaşır, dudakları aralanır, üst dudağımı yakalar ve ben daha fazla duygu katarım. Öpücüğü karşılık vererek, dudaklarımı tekrar tekrar onun dudaklarına sürüyorum, her geçişte dudaklarım biraz daha sertleşiyor.

Dilimi çıkarıp üst dudağını izlemek için uzattığımda, onun dili benimkini okşadı. Yüzünün yanını avuçladığımda, parmaklarım aşağı doğru kayarak boynunun yanına kıvrıldı ve iş başladı.

Öpücük çılgınca olur, dillerimiz kayar. Döner. Ondan yumuşak bir inilti çıkar ve ben de karşılık veririm, diğer elim beline iner, onu kapıya bastırır, oraya sabitlerim ve o da aldırış etmez gibi görünür.

Hayır, bana uzanışından, ellerinin omuzlarımı kavrayışından, bana yapışmasından, hoşuna gittiğini söyleyebilirim.

Sonunda öpücüğü ilk o bitirir, nefesi hızlanır, bakışları göğsüme sabitlenir. Bir elini aşağı kaydırır, parmakları hafifçe kıvrılır, gömleğimin kumaşını toplar ve yumruğunda sıkar.

"Çok sıcaksın," diye mırıldanıyor, bakışları göğsüme sabitlenmiş, keşke burada bir ışık olsaydı da onu net görebilseydim ve güzel yüzüne bakabilseydim.

Ona cevap vermiyorum. Bunun yerine, elimi yanağına doluyorum ve başını geriye eğip onu tekrar öpüyorum. Ağzını yutarcasına öpüyorum, dilimle yağmalıyorum. O da aynı coşkuyla beni öpüyor, eli gömleğimin kenarından kayıp karnıma dokunduğunda boğazımdan düşük bir uğultu çıkıyor.

Cesur dokunuşuyla sikim dikleşir ve ona daha sıkı sarılırım, bana yaptıklarını hissetmesini sağlarım. Eli yanıma kayar, yukarı doğru kayarak sırtıma geçer, ağzı benimkinden hiç ayrılmaz ve ben parmaklarımı boğazına kaydırarak ona istediğini veririm.

Parmaklarım boğazının önünü sardığında, nefesini keser, dudakları dudaklarımdan ayrılır. Ona bakabilmek için biraz geri çekilirim, çılgın gözlerini, şişmiş dudaklarını fark ederim. Ağır nefeslerini.

"Sen çok güzelsin," diye fısıldadım.

Yüzü kızarır ve göz kapakları titrer. "Ne kadar da yağcı."

"Ciddiyim, Red. Sen gördüğüm en seksi kadınsın." Onu kapıya daha sıkı bastırıyorum, parmaklarım hala boynunda ve lanet olsun, yemin ederim ki vücudu gevşiyor. "Hoşuna gitti mi?"

O başını sallar, dudakları aralanır, gözleri tamamen kapanır.

Eğilip ağzımı kulağına dayadım ve fısıldadım, "İslandın mı, Red?"

Cevap olarak başını zar zor hareket ettirir, titrek bir nefes alır.

"Sana dokunduğum için mi?" Onu incitmek istemediğimden, ama yine de onu sınamak için, tutuşumu biraz sıkılaştırdım.

"Her şey yüzünden," diye itiraf ediyor, gözleri hala kapalı.

Sessiz kalıyorum, yüzünü inceliyorum. Göğsünün inip kalkışı, tişörtün altındaki sertleşmiş meme uçları. Bu kızın bana aşık olduğundan eminim.

Ben de ona karşı aynı şeyi hissettiğimden oldukça eminim.

ON YEDİ

RUBY

Elini boğazıma dolamış ve muhtemelen korkmam gerekirdi. Kulağıma fısıldıyor ve sesi neredeyse tehditkar, bu da Ace'in herkes tarafından algılanışıyla tam bir tezat oluşturuyor.

Beni de dahil.

O, rahat bir adam. Arkadaş canlısı, flörtöz, seksi bir futbolcu.

Ama şu anda Ace'de rahatlık falan yok.

Hala burada olduğuma şaşıyorum. Bu adamların nasıl davrandığını biliyorum. Futbolcular. Sporcular genel olarak. Bir kadını dairelerine götürmek genellikle yasaktır, çünkü bu daha büyük beklentilere yol açabilir. Bir kadının ciddi bir ilişki olabileceğini düşünmesi gibi.

Ve hiçbiri ciddi bir ilişki istemiyor. Özellikle Ace.

Ben de ciddi bir ilişki istemiyorum, Ace ile değil. Bu adamla ciddi olamam, ama şu anda bana dokunuşları, beni öpüşü?

Daha fazlasını istiyorum. *Onun* daha fazlasını.

Onun her parçasını istiyorum.

"Her şeyi, ha?" Eli boğazımdan kayıyor ve bu kaybın acısıyla çığlık atmak istiyorum. Ama elini göğsümün önünden yavaşça aşağı kaydırarak, parmaklarıyla meme ucumu yakalıyor. Hızlıca çimdikliyor ve tişörtümün kumaşı üzerinden bile, bacaklarımın arasında zonklayan bir acı hissi yayılıyor. Beni heyecanlandıran ve nefesimi kesen lezzetli bir hatırlatma.

"Uh huh." Sesim titriyor, parmakları tişörtümün kenarıyla oynuyor, sonra elini kumaşın altına sokuyor, parmak uçları sol göğsümün altını okşuyor.

"Böyle mi?" Göğsümü tamamen avuçladı, başparmağıyla meme ucumun etrafında yavaş daireler çizdi ve ben başımı sallayarak bir inilti çıkardım.

Bu ses onu cesaretlendirmiş gibi, çünkü bir sonraki anda tişörtüm çeneme kadar yukarı çekilmiş ve o çıplak göğüslerime bakıyor, ağzından çıkan kaba ses dizlerimi titretir.

"Tanrım, Red. Sen mükemmelsin."

İtiraz etmek, iltifatını reddetmek üzereyim, ama dudaklarını meme ucuma kapatıp çekince beynim kapanıyor ve tek kelime bile edemiyorum. Bunun yerine boğuk bir ses çıkar, ellerim onun başının arkasına dolanır, parmaklarım yumuşak saçlarına kayarak onu yerinde tutar. Emip yalıyor, çekiyor, dili sert et parçasına çalışıyor ve kapıya yaslandığım için minnettarım, yoksa yerde yatıyor olurdum. Ayakta duracak gücüm yok.

Düşünemeyecek kadar kendimden geçmişim.

Oh, bekle. Sanırım çoktan oradayım.

Aynı yoğun dikkatle diğer göğsümü de okşuyor ve tek yapabildiğim bunu kabul etmek, parmaklarımı saçlarına gömmek, onu kendime çekmek. Elleri belimde, parmakları açılmış, ulaşabildiği kadar çok tenime dokunmak ister gibi ve büyük bir belaya bulaştığımı anlıyorum.

Bu adam beni mahvedecek.

Bunu biliyorum.

Elleri daha aşağı kayıyor ve göğsümden uzaklaşıyor, avuç içleri kalçalarımın etrafında ve kıkımın üzerinde kayıyor, beni yukarı kaldırıyor. Onun sessiz emrine uyuyorum ve beni kaldırıyor, bacaklarım otomatik olarak kalçalarına dolanıyor, vücudumun merkezi doğrudan ereksiyonuna oturuyor. Ve evet, muhteşem bir şekilde sertleşmiş.

Tanrım, çok büyük.

Beni kendine sürüyor, ağzı bir kez daha ağzımı buluyor, beni tamamen yutuyor ve ben ona izin veriyorum. Beni öpüşme şekline kendimi kaptırıyorum, elleri kalçalarımın, penisi bana tekrar tekrar dokunuyor, tüm vücudum karıncalanıyor. Beni duvara sıkıştırıyor ve öpücüğü bitiriyor, hafifçe geri çekiliyor.

Gözlerimi açtığımda beni incelediğini görüyorum, ifadesi yoğun. Kesinlikle fırtınalı. Tamamen ortada, savunmasız ve ona açık, gömleğim yukarı çekilmiş, göğüslerim açık. Bakışlarından yayılan ısıdan, gördüğünü beğendiğini anlayabiliyorum ama yine de.

Bu biraz rahatsız edici.

"Bunu çıkarmalıyız," diye mırıldanıyor ve gömleğimi çekince içimi bir heyecan kaplıyor. Onun gömleğimi çıkarmama yardım ediyorum, ağzını göğüslerimin üstüne getirip cildimi ağzıyla taparcasına öptüğünde içimden bir inilti çıkıyor.

Bir kız bu tür bir muameleye alışabilir, özellikle de uzun zamandır kimseyle seks yapmamış bir kız.

O kız ben olurdum. Çok uzun zaman oldu ve belki de çok uzun zaman olduğu için hazır ve istekliyim, ama bilmiyorum.

Sanırım o olabilir. Ve bana dokunma şekli.

"Hadi." Elleri kığımın altında kayıyor, beni daha sıkı tutuyor. "Odama gidelim."

Tek kelime etmeden, karanlık dairede beni taşımasına izin verdim, ona yapıştım. Kollarımı boynuna doladım, yüzümü ona bastırdım ve kolonyasının baharatlı kokusunu, cildinin temiz kokusunu içime çektim. Beni sanki hiç ağırlığım yokmuş gibi taşıyordu ve neden daha önce hiç sporcu ile birlikte olmadığımı merak ettim.

Bu doğru. Onlardan çoğunlukla kaçınıyorum çünkü hayatımın o kadar bir parçaları ki, bilinçaltımda farklı birini aradığımı düşünüyorum. Ama işte buradayım, bir futbolcunun kollarına sarılmış, onun gücünden etkilenmiş. Beni küçük, narin ve tamamen korunmuş hissettiriyor ve yalan söyleyemem.

Seksi.

Yaptığı her şey seksi.

Yatak odasına girer girmez, kafamı kaldırıp etrafa bakma fırsatı bile bulamadan beni yatağa yatırıyor ve hemen peşimden geliyor, iri vücudu beni yatağa bastırıyor. Ağzı benimkini buluyor ve hızlı, dilimi yalayan bir öpücükle bitiriyor, sonra uzanıp komodinin üzerindeki lambayı yakıyor, oda yumuşak, sıcak bir ışıqla aydınlanıyor.

"Bakmayı seviyorum," diyor ve üzerimden kalkıp gömleğini çıkarıyor.

Göğsünü ve karın kaslarını bu kadar yakından görünce dilimi yutmak üzereyim, ışığı açtığı için aniden minnettar oluyorum.

Görünüşe göre ben de bakmayı seviyorum.

Ağzı tekrar ağzıma dönüyor ve ben onun dilinin dokunuşunda kendimi kaybediyorum. Dişlerinin alt dudağımı çekişinin acısı. Elleri vücudumun her yerinde dolaşıyor, büyük ve sıcak, hafif pürüzlü parmak uçları dokunduğu her yerde kıvılcımlar bırakıyor. Ellerimi geniş omuzlarına koyuyorum, parmaklarım kaslarını kavırıyor, ne kadar sert olduğuna hayranlıkla bakıyorum, ona yapışıyorum.

Bu adamın vücudunda bir gram yağ bile yok ve bu beni birazcık korkutuyor. Ve genelde bu tür şeylerde, yani bir erkekle flört etmekte, oldukça kendime güvenen biriyim ama yavaş yavaş içimi kaplayan kendime olan güvensizliği engelleyemiyorum. Ben

en iyi fiziksel formda değilim, yani Natalie ile gece yarısı pizza sipariş ettiğimiz için karnım biraz yumuşak, çünkü gece yarısı hep acıkıyoruz.

Ve parmakları karnımın üzerinde dolaştığında, dün gece ne kadar şişkin hissettiğimi düşünerek, bunu tükettiğim tuz miktarına bağlayarak, aniden elini itiyorum.

Öpücüğü bitirip, gözlerime bakabilmek için başını kaldırıyor. "Ne oldu?"

"Şey..." Aşağı dudağımı ısııyorum, kendimi aptal hissediyorum. "Hiçbir şey." Kaşlarını çatıyor. "Ne oldu Ruby?"

Bana Red demesini özlemişim, aptalca. "Sen... çok kaslısın."

Gülümsüyor ve eminim fark ettiğim için memnun. Nasıl fark etmem ki? "Her gün saatlerce spor yapıyorum. Kaslı olmam normal."

"Ben değilim ama. Pizza yiyorum. Ve Subway'den, orada gerçek ekmek kullanmadıklarını duydum. Ekmek sağlıklı değil ya. Değil. Ve çok fazla diyet kola içiyorum. Tanrım, ve tatlıya bayılırım. Biliyor muydun? Çok güzel çikolatalı kurabiye yaparım, ama sen yemiyorsundur herhalde."

Gülümsüyor ve beni incelerken gözlerindeki ışıltı son derece şefkatli. "Çikolatalı kurabiye çok severim."

"Şu anda yiyor musun? Futbol sezonu boyunca?"

"Mümkünse yemiyorum," diye itiraf ediyor.

"Gördün mü, sorun da bu. Çok fazla yiyorum. Ham hamuru da yiyorum." Ne korkunç. Neden gıda zehirlenmesinden falan ölmedim ki? "İğrenç biriyim."

O gülümser. "Sen iğrenç olmaktan çok uzaksın, Kızıl."

İşte bu. Nefret ettiğimi sandığım ama aslında hiç de nefret etmediğim takma ad. Ona gülümsüyorum. O da bana gülümsüyor, aşağı doğru eğilip dudaklarını tenime bastırıyor, nefesimi kesiyor, tüm dertlerimi unutturuyor. Göğüslerimi öpüyor. Göğüs uçlarımı yalayıp emiyor, ben onu tekrar kendime çekene kadar, altında kıvranana kadar, vücudum arzuyla dolana kadar, zihnim bulanıklaşıp odaklanamaz hale gelene kadar. Ta ki tek düşünebildiğim, bacaklarımın arasında atan nabız ve onun oraya dokunmasını ne kadar istediğim olana kadar.

Oraya dokunmasını çaresizce istiyorum, ama çok mu hızlı ilerliyoruz?

Evet, kesinlikle çok hızlı ilerliyoruz. Ona randevular ve biriyle yatmadan önce kaç randevuya çıkmam gerektiği hakkında uzun bir konuşma yaptım, ama işte buradayım...

Onunla randevumuz olmayan randevumuzda buluşup, bana istediğini yapmasına izin veriyorum. Eğer bundan sonra beni terk ederse, çok kızacağım.

Aşağıya doğru kayıyor, ağzı karnımda ve yine abur cubur diyetimden bahsetmek istiyorum ama sessiz kalıyorum. Kendime güvensizliğimi bırakmam gerektiğini hatırlatıyorum. Beni inanılmaz seksi hissettirmesine odaklanmalıyım.

Ve o da öyle yapıyor. Şortumun bel kısmının hemen üstündeki cildimi öpüyor, parmakları önündeki düğmeye uzanıyor. Başını kaldırıyor, bakışları sorgulayıcı, ve ben ne olacağını fazla düşünmeden başımı sallıyorum.

Yukarı kayıyor, yüzü yüzüme yaklaşıyor, dudakları dudaklarıma dönüyor ve ben öpücüğünde kayboluyorum, zihnim onun şortumun önünü açtığını belli belirsiz anlıyor. Fermuarı aşağı çekip açıyor, parmakları külotumun önünü zar zor okşuyor.

İlk temasla içimi bir titreme kaplar ve dudaklarına inleyerek, hemen daha fazla dokunmasını isterim. Sanki aklımı okumuş gibi, elini şortumun önüne sokar, zonklayan merkezime bastırır, beni tamamen avuçlar.

Nefes almak için onun hala arayan dudaklarından uzaklaşıyorum, parmaklarının amıma nasıl uyum sağladığına odaklanıyorum, orta parmağı daha sert bastırıyor, beni ayırıyor.

"Sırılsıklamsın," diye fısıldadı, parmaklarını yukarı kaydırırken, sanki bana dokunmayı bırakacakmış gibi, ama eli tekrar aşağı kaydı ve beni bir kez daha tamamen kavradı.

Ne söyleyeceğimi bilemedim, onun yerine ona uzandım ve dudaklarımız bir kez daha birbirine değsin diye onu aşağı çektim.

O sürtünmeye devam ediyor, bana bastırıyor, beni titretip inlememe neden oluyor. Ve o sihirli parmaklarını külotumun altına kaydırıp çıplak tenime dokunduğunda, başparmağı klitorisimi okşadığında, o kadar iyi hissediyorum ki neredeyse yataktan fırlıyorum.

Ağzı ağızımdan hiç ayrılmadan öpüşüyoruz, kalçalarım onun eliyle birlikte hareket ediyor, başparmağı klitorisimi okşuyor. Parmaklarını içime sokuyor ve aman Tanrım, bu da çok iyi geliyor. Her şey çok iyi geliyor.

Zaten çok yaklaştım.

Onun zonklayan klitorisime sürekli dikkatini vermesi belki bir dakika daha sürer ve ben boşalırım, lezzetli dalgalar beni sararken vücudum titrer. Onun öpücüğünden koparım, beni saran hislere kapılmış

ve sonunda her şey bittiğinde, nefes almaya çalışarak bir an öylece yatıyorum.

Ace alnımı öper. Şakağımı. Yanağımı, elini yavaşça bacaklarımın arasından çıkarırken. Yorgunluktan bitkin bir halde ona sıkıca sarılıyorum. Kollarını bana dolayarak beni kendine çekip yüzümü göğsüne bastırır, bu şekilde kolayca uykuya dalabileceğimi düşünürüm...

Ve uykuya dalıyorum.

ON SEKİZ

Yatağın hareketiyle uyanıyorum, gözlerimi açtığımda yatak odamın hala karanlıkta olduğunu görüyorum.

Ve bana dünyayı sarsan bir orgazm yaşattıktan sonra kollarımda uykuya dalan kız artık yatağımda değil.

Karanlıkta bir hışırtı duyuyorum, mırıldanılan bir küfür, ve karanlıkta bir şeyler görmeye çalışarak oturuyorum. "Ruby?"

"Oh." Gözlerim karanlığa alışır ve onu yatağımın ayak ucunda dururken görürüm. Yüzünde utangaç bir ifade olduğunu sanıyorum. "Hey."

"Ne yapıyorsun?" Boğazımı temizleyip, enseme kaşıyorum. Uyumadan önce ışığı kapattığımı hatırlamıyorum, ama belki kapattım?

"Eve gidiyorum." Yatağın kenarına oturuyor, sırtı bana dönük ve ayakkabılarını giydiğini anlayabiliyorum.

O kadar birbirimize odaklanmışken ayakkabılarını çıkardığını hatırlamıyorum, ama çıkarmış olmalı. Biraz fazla içtiğim için etkileşimimizin ayrıntılarını pek hatırlamıyorum, ama öpüşmelerimizi çok iyi hatırlıyorum. Mükemmel göğüslerine odaklanmamdan ne kadar hoşlandığını. Ve sıcak, ıslak amını okşadığımda parmaklarımı nasıl kapladığını.

Onu parmakladıktan sonra daha fazlasını yapmak istemiştim. Ona bir orgazm daha yaşatmak istiyordum, özellikle ağzımla, ve karşılığını almayı umuyordum, ama sonunda uykuya daldı. Sadece... birkaç dakika içinde bayıldı, nefesi düzeldi, vücudu yumuşadı.

Sonunda ben de uykuya daldım, gözlerimi açık tutamayacak kadar yorgun ve sarhoşum sanırım.

"Sen, şey, gerçekten gidiyor musun?" diye soruyorum, o hala başka bir şey söylemeden.

"Evet. Yarın erken dersim var. Şey, bugün

"Evet. Yarın erken dersim var. Yani, bugün." Omzuma bakıp omzunun üzerinden bana hızlıca gülümsedi. "Eğlendim."

Eğlendi *mi*? Az önce paylaştığımız şeyi böyle mi ifade ediyor?

Yani orgazm eğlencelidir, yanlış anlama ama...

"Evet, ben de." Cevabım çok zayıf ve yatağa geri uzanıp gözlerimi kapatıyorum.

Şu anda ne oluyor lan?

Ruby ayağa kalkıyor ve yatağın etrafından benim tarafıma doğru gelirken yumuşak ayak seslerini duyuyorum, eğilip alnıma hızlıca bir öpücük konduruyor. "Sonra görüşürüz?"

Gözlerimi aralayıp başımı sallıyorum, ona bakıyorum, rollerin bir şekilde tersine dönmesinden nefret ediyorum. Bu konuda ne hissedeceğimi gerçekten bilmiyorum. "Görüşürüz, Red."

Gülümsüyor. "Hoşça kal, Ace."

Ön kapının kapandığını duyduğum anda yataktan fırlayıp oturma odasına koşuyorum ve panjurların arkasından bakıyorum. Onu arabasına kadar geçirmemiş olduğum için kendimi aptal gibi hissediyorum, ama arabası dairemizin hemen önünde, bu yüzden mükemmel bir görüş açım var. Onun lüks BMW'sine binip kapıyı kapatıp motoru çalıştırdığını, geri geri çıkıp hızla uzaklaştığını izliyorum.

Panjurları indirip bir an orada duruyorum, kafam allak bullak. O öylece... gitti. Ya uyanmasaydım? Tek kelime etmeden çıkıp gider miydi? Evet, giderdi diye düşünüyorum.

Kahretsin. Kendimi bir tür...

Kullanılmış gibi hissediyorum.

Ne oluyor lan?

Ertesi gün antrenmanda, Ruby ile olan karşılaşmamın acısı hala geçmemişti. Cinsel kısmı değil, çünkü o çok ateşliydi. O, gizli fantezileri olan yaramaz bir kız ve bana fırsat verirse onları keşfetmeyi çok isterdim, ama benimle başka şeyler keşfetmek istemediğini düşünmeye başlıyorum.

Bu çok garip bir duygu, yalan söyleyemem.

Buraya geldiğimden beri birçok kızla birlikte oldum, çeşitli şeyler yaptık, kısa parmak seansı da dahil. Çoğu zaman, onları tatmin ettiğim için o kadar minnettar oluyorlar ki, sonrasında ne istersem yapmaya hazırlar. Bazen onların tekliflerini kabul ediyorum, bazen etmiyorum. O anki ruh halime göre değişiyor.

Ruby hiçbir şey teklif etmedi. Tanrı aşkına, uyuyakaldı. Sanki orgazm verme becerilerim onu bayılttı da, bununla gurur duymadan edemiyorum, ama yine de.

Bütün gün onu görmedim ve aptal gibi, numarasını bile almadım. Başka bir kız olsaydı, numarasını almama gerek olmadığını düşünürdüm. Ama Ruby?

İstiyorum.

Onun telefon numarasına ihtiyacım var.

Anılar birbiri ardına geri geliyor. Ruby arabama yardım etmeyi teklif etti, ama sonunda Derek yardım etti. O bana "ararsın" dediğinde, numarasını almadığımı söyledim. O da benim numaramı aldı ve bana kısa bir mesaj attı.

Kahretsin. Numarası bende var.

Ona mesaj atmalıyım. Antrenmandan sonra.

Bir saat oldu ve ben berbat oynuyorum. Alıcılarım çok iyi markaj altındayken sürekli topu kaçıyorum, yani her pas denememde. Hatta bir kez topu rakibe kaptırdım, küfürler savurarak, ellerimi belime koyup kenarda dolanıp kendi kendime mırıldanmaya başladım. Mattson sonunda ikinci takımı oyuna soktu, sözde bana "mola" vermek için.

Şu anda başıma gelenleri, baskı altında çökmek olarak tanımlayabilirim. Berbat durumdayım ve buna çok kızgınım. Bir maç oynadım ve olan bu mu? Benim sorunum ne? Başaramıyor muyum?

"Senin sorunun ne?" Mattson, sanki sahada benden başka kimse yokmuş gibi hissettiğim bir anda bana soruyor.

"Bilmiyorum lan." Sinirlenerek ellerimi havaya kaldırıyorum.

"Kes şunu. Kafana çok takıyorsun ve bu yeteneğini engelliyor. Fazla düşünmeyi bırak." Birkaç dakika önce benim yaptığım gibi homurdanarak uzaklaşır ve ben de kendime kızarak derin bir nefes alırım.

Koç bunu çok kolaymış gibi söylüyor. Kafamdan çıkıp doğru düzgün oynayayım. Ama bunun o kadar basit olmadığını anlıyorum.

Koçlarımı, özellikle Mattson'ı asla hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum. O bana en başından beri şans verdi. Liseme gelip beni izleyen oydu. Maçtan sonra benimle ve babamla konuşup CU'ya başvurmam için beni cesaretlendirdi. Büyük bir liseden gelmemiştim ve

eyalet şampiyonluğunu kazanmamış olsak da, takımım oldukça iyiydi ve ben memleketimde bir süperstardım.

Mattson, oyunumda büyük bir potansiyel gördüğünü ve beni daha da büyük bir yıldız yapabileceğini söyledi.

Ve şimdi buradayım, Mattson'un altında öğreniyorum, onun beni şekillendirmesine izin veriyorum ve başarısız oluyorum.

Kafamı boşaltmak için pistte koşuyorum, neyse ki kimse antrenmanlarına devam ederken bana seslenmiyor. Bir mil koşuyorum, sonra bir mil daha, Mattson enerjimi korumam için durmamı söyleyene kadar.

Ne yaparsam yapayım kazanamayacağımı gibi hissediyorum.

Antrenmanın sonlarına doğru, üç kişilik sosyal medya ekibimizin sahaya yaklaştığını fark ettim. Bakışlarım Ruby'nin tanıdık sarı saçlarına takıldı. Her zamanki gibi çok seksi görünüyordu. Bugün üzerinde Golden Eagles'ın maskotunun bulunduğu kırmızı bir tişört ve kot şort giymişti. Gwen ve Eric'in arasında durmuş konuşuyorlardı.

Ona bakmamaya çalışıyorum ama yapacak başka bir şeyim olmadığı için bu çok zor. Sonunda aptal gibi ona açıkça bakmaya başlıyorum ve sonunda o da bana bakıyor, dudaklarında hafif bir gülümseme beliriyor.

Ben de gülümsüyorum, elimi sallamak için kaldırıyorum ama o çoktan başka yere bakmış, Eric'le konuşuyor.

Elim yanıma düşüyor, işe yaramaz.

Mattson düdüğünü çalar ve mola verir, takım arkadaşlarım bana doğru gelir, çoğu bana moral vermeye çalışır. Başımı sallar ama hiçbir şey söylemem, duygularımı içimde tutarım, öfkemin hak etmeyen birine yönelmemesi için. Zaten benim hatalarımdan sorumlu kimse yok.

Sadece kendim.

"Hey." Dönüp Evan'ın önümde durduğunu görüyorum, kaskından terlemiş saçları, elinde üniversitenin renklerinde bir yeniden kullanılabilir su şişesi tutuyor. "İyi misin dostum?"

"Zor bir gün," diyorum, başka nasıl açıklayacağımı bilemeden. Omuz silkiyorum. "Nasıl olduğunu bilirsin."

"Biliyorum." Evan, kimse dikkat etmiyor mu diye etrafına bakınıyor, sonra devam ediyor, "Seni üzmem istemem ama Mattson çıldırmak üzere."

"Evet, tabii ya." Beni hiç de rahatlatmıyor.

"Kafan çok karışık gibi." İtiraz etmek isterim ama o sözümü keser. "Ben de aynı hatayı yapıyorum. Sadece farkında olmanı istedim."

"Nasıl durdurdun?" diye soruyorum, gerçekten merak ediyorum.

"Şey, yürüyüşe çıkar ya da koşardım, ama sen bunu zaten denedin." Evan yüzünü buruşturur. "Belki de seni sakinleştirecek biriyle konuşmalısın? Mattson olabilir mi?"

"O adam beni sakinleştirmiyor. O da benim gibi gergin." "Tamam... Peki ya Derek? Ya da takımdaki diğer arkadaşlarından biri? Çok yakın değiliz ama birine dert yanmak istersen ben buradayım," diyor Evan.

"Çok teşekkür ederim." Kimse onun gibi bir teklifte bulunmaz. Herkes korkak gibi görünmekten çok korkuyor, yemin ederim.

Geçen sezon Cam hakkında bir şeyler duymuştum, sezon bittikten sonra danışmanlık almaya gitmiş ve bu ona çok yardımcı olmuş. Bunların hepsi Blair sayesindeymiş. Ona aşık olmuş ve onun için daha iyi bir adam olmak istemiş.

Ve kendisi için.

Saha boyunca göz gezdirirken, Ruby'nin Eric veya Gwen'in söylediği bir şeye gülerek telefonunu herkese gösterip bir şey izlemelerini sağladığını görüyorum. Hoş sesler bana kadar ulaşıyor, göğsüme yerleşiyor ve gerginliğimi biraz hafifletiyor. O anda kiminle konuşmam gerektiğini anlıyorum.

Beni sakinleştirebilecek biri.

Adımı söyleyenleri görmezden gelerek sahayı geçiyorum, Mattson'ın düdüğünü çalmadığı ya da daha kötüsü, benimle tekrar konuşmaya çalışmadığı için minnettarım. Onun moral konuşması fikri şu anda istediğim şey değil.

Başka bir şeye ihtiyacım var.

Sosyal medya ekibinin tam önüne gelene kadar yürümeye devam ediyorum, Ruby'nin başını kaldırıp beni fark etmesini, ben bir şey söylemeden önce bekliyorum. Sanki aklımdan geçenleri biliyor gibi, başını kaldırıyor, gözleri parlıyor ve beni görünce dudakları hafif bir gülümsemeye bürünüyor.

"Selam, Ace."

Lafı dolandırmanın anlamı yok. "Bir dakika konuşabilir miyiz?"

Ciddi ses tonum yüzünden gülümsemesi kaybolur. "Tabii."

Gwen ve Eric'e bakıyorum. "Yalnız kalabilir miyiz?"

Birbirlerine bakıyorlar, Gwen Eric'e "Hadi gidip biraz çekim yapalım" diyor ve onu neredeyse sürükleyerek uzaklaştırıyor.

Onlar gittikten sonra Ruby'ye biraz yaklaşıyorum, kokusunu içime çekiyorum ve bunun sarsılmış düşüncelerimi hemen yatıştırdığını fark ediyorum. Ya da belki de sadece ona yakın durduğum içindir.

"Ne olduğunu anlat," dedi endişeli bir sesle. "Berbat bir gün geçirdim."

"Oh." Başını yana eğiyor. "Neden?"

"Bilmiyorum. Sahada kendimi toparlayamıyorum. Hatalı oynuyorum. Topu sürekli düşürüyorum. Lanet olası bir pası bile yakaladılar. Hem de birden fazla kez." Kafamı sallayıp yüzümü buruşturuyorum. "Orada berbat oynuyorum ve nedenini bilmiyorum."

Bir an sessiz kalır, sözlerimi sindirir ve ben içimde büyüyen paniğe karşı koyarak ona endişeli bir bakış atarım. Tek bir kötü günün beni etkilemesine izin veremem, ama veriyorum. Panik yapıyorum ve bu aptalca ve nasıl durduracağımı bilmiyorum.

"Neden benimle konuşmak istedin?" diye sordu sonunda. "Nasıl yardımcı olabilirim?" Ona baktım, nasıl açıklayacağımı bilemeden. Benim bu karışık düşüncelerimi yatıştırmak için ne yapabilirdi ki? Elimi saçlarımın arasına soktum, başımın arkasını avuçladım ve o beni inceledi, bakışları bir saniye fazla kalarak pazılarımda takıldı.

bir saniye fazla kalır, sonra bakışları benimkilere döner.

"Sadece... bir dakika sana bakayım." Onu gerçekten içime çekiyorum, tişörtün göğsüne nasıl oturduğunu beğeniyorum. "Destegin çok hoşuma gitti."

"Oh." Tişörtüne bakıp sonra tekrar bana dönüyor. "Blair verdi bu tişörtü. Biraz küçük."

"Bence mükemmel."

Gözlerini devirir. "Göğüslerimi sıkıştırdığı için mi?"

"Bunun bir ilgisi olabilir." Gülümserim, kendimi daha iyi hissetmeye başlamışımdır.

Ruby'ye teşekkürler.

ON DOKUZ

RUBY

ACE ve ben kenarda birkaç dakika daha özel bir konu olmadan sohbet ettik, dün gece aramızda olanlardan hiç bahsetmedik. Bana orgazm yaşattığını ve benim hemen sonra uykuya daldığımı.

Saatler sonra uyandığımda lamba hala açıktı ve Ace yanımda sızmış yatıyordu. Kendimi suçlu hissettim. Ben de ona aynısını yapmalıydım. El ile tatmin etmek, biraz kuru sevişmek... ona borcumu ödemek için bir şey yapmalıydım.

Onu uyandırmadan oradan gizlice çıkmaya çalıştım. Uyurken çok tatlı görünüyordu ve onu rahatsız etmemek için lambayı kapattım.

Ah, çok sevimliydi. Hala yüzünü gözümün önüne getirebiliyorum.

Yine de uyandı ve erken gitmeme şaşırılmış gibiydi, ama gitmek zorundaydım. Sert, sıcak vücuduna sokulmak, sonunda felakete yol açar.

Kalbimin kırılmasını istemiyorum. Yani ondan uzak durmalıyım. Onunla çıkamayacağım, onunla yatamayacağım, ne dersiniz deyin.

Ama ona karşı koyamıyorum. Sanki o ateş, ben de alevlere çekiliyorum. Unutmamam gerek...

Ace ile daha fazla zaman geçirmek, sadece yanmamla sonuçlanacak.

Konuşmamız bittiğinde, sahaya geri döndü ve tüm kalbiyle oynadı. Cidden, çok iyiydi. Onun kötü oynadığını aklım almıyordu çünkü topu eline aldığı anda beyinde bir şeylerin yerine oturduğu belliydi. Bir anda herkes alkışlıyor ve tezahürat yapıyordu, Mattson o kadar heyecanlanmıştı ki mutlu mu üzgün mü olduğunu anlayamıyordum.

Meğer mutluymuş. Sadece bunu garip bir şekilde gösteriyordu.

Eric ve ben olan biten her şeyi videoya çektik ve Gwen'in telefonuna AirDrop ile gönderdik, böylece hemen düzenlemeye başlayabilirdi. Antrenman bittiğinde, Gwen kol süsünü gösteren videoyu çoktan paylaşmıştı ve beğeniler yağmaya başlamıştı.

"Zaten iki yüzden fazla yorum var," diyor Gwen, sahadan ayrılıp ofisimize dönerken.

"Yayınlayalı sadece otuz dakika oldu!" Eric'e bakıyorum, bu habere kaşlarını çatmış görünüyor, ama bakışlarımız kesiştiği anda kaşları düzeliyor.

Aslında çok sevinmesi gerekirken, hala pek heyecanlı görünmüyor. Sonuçta hepimiz bu işin içindeyiz.

"Biliyorum, sanki... Nasıl tarif edeceğimi bile bilmiyorum." Gwen aslında gülümsüyor, ki bu hiç yapmaz, ve başını sallıyor. "İnanılmaz!"

"Bence harika." Eric'e anlamlı bir bakış attım. "Bu, bu tür içeriklerin işe yarayacağını ve yeni takipçiler kazanmamıza yardımcı olacağını gösteriyor."

"Büyüdük," diye itiraf ediyor Eric, neredeyse isteksiz bir sesle. "Neredeyse iki bin takipçi arttı. Takip ediyordum."

"Gördün mü?" Oh, kendimi kibirli hissediyorum. "Gwen, çok haklıydın."

"Kol süsü fikri senin fikrindi," diyor, bana övgüler yağdırıyor. "İşe yaramış gibi görünüyor."

"Böyle devam edersek, çok fazla takipçimiz olacak!" Elimi uzatıyorum ve Gwen bana beşlik çakıyor.

Ofise geri dönerken yol boyunca böyle konuşuyoruz, Eric ara sıra lafa karışıyor. Her zamanki kadar huysuz değil, belki de bunun gerçekten işe yaradığını görüyor. Ki öyle de.

Eşyalarımı toplarken sırt çantamın askısını omzuma geçiriyorum ve bir mesaj alıyorum.

Ace: **Teşekkürler.**

Kaşlarımı çatarak, mesajı tekrar okudum, kafam karıştı. Ben: **Ne için teşekkür?**

Dün gece orgazm olan bendim. Teşekkür etmesi gereken ben değil miyim?

Arabama biniyorum, sırt çantamı yolcu koltuğuna atıyorum, tam o sırada telefonum onun cevabıyla titriyor.

Ace: **Antrenmanda benimle konuştuğun için. Senin sayende daha iyi oynadım.**

Onun cevabı beni güldürdü. Hadi ama. Benim bununla hiçbir ilgim yoktu.

Yoksa

var

mıydı?

Hmm.

Hiçbir şey yapmadım.

O: Hiç bir şey yapmadım.

Hemen bana bir mesaj gönderir. Ace:

Önemli değildi.

Ace: **Seni tekrar görmek istiyorum.**

Ace: **Bu gece.**

Uh huh. Neden? Bana borcum olduğunu iddia ettiği şeyi almak için mi?
O tür erkeklerden biri mi?

Ben: **Bu gece olmaz.**

Telefonumu orta konsola koyup, park yerinden çıkıp eve dönerken mesajları görmezden gelmeye çalışıyorum. Yaşadığım apartmanın otoparkına girene kadar telefonumu kontrol etmiyorum, sonra Ace'den birkaç mesaj daha geldiğini görüyorum.

Ace: Ne zaman buluşabilirsen, ben varım. Ace:

Seninle tekrar konuşmak istiyorum, Red. Ace:

Sana sormak istediğim bir şey var.

Bana gönderdiği üç mesaja şaşkınlıkla bakıyorum. Mesajla soramayacağı ne soracak ki?

Hiç mantıklı konuşmuyor.

Telefonumu sırt çantamın ön cebine tıktırıp, evimize doğru kısa bir yürüyüş yapıyorum. Kapıyı açtığımda Natalie'yi kanepede oturmuş, dev bir kaşıkla ağzına bir avuç Lucky Charms mısır gevreği tıktırırken görünce minnettarlık duyuyorum.

"Oh. Merhaba." Yüzündeki suçlu ifade beni durdurdu ve gülmeye başladım.

"Çok mu acıktın?" Mısır gevreğini yediği kase, genellikle salata yapmak için kullandığımız kase.

Gümüş kaseyi kucağına koyar ve yutana kadar mısır gevreğini çiğner. "Açlıktan ölüydüm ve başka hiçbir şey canım çekmedi."

Mutfak masasına doğru yürüdüm ve sırt çantamı masanın üzerine bıraktım, hemen konuya girmek istedim. "Bir ikilem içindeyim."

Mısır gevreğinden bir ısırik daha alır, dişleri yüksek sesle çıtırdar. "Anlat lütfen."

Derin bir nefes alıp, dün gece olanların çoğunu ona anlatıyorum. Ace'in sarhoş olduğunu ve bana asıldığını. Logan'ın evinde onunla buluşmamın bir randevu olmadığını ve en az beşinci buluşmada seks yapmadığımı nasıl açıkladığımı.

Nat bu itiraf karşısında şoktan ağzı açık kalır.

Sonra onu eve götürdüğümü ve bana orgazm yaşattığını anlatıyorum — bu konuda fazla detaya girmiyorum — ve kaçmaya çalıştığım da uyandığını. Son olarak, bugün antrenmanda benimle konuşmak istediğini ve şimdi benim ona çok yardım ettiğimi iddia ettiğini anlatıyorum.

"...benim sayemde daha iyi oynadığını söyledi." Ellerimi havaya kaldırıp, ailemin bana verdiği koltuğa çöküyorum. "Bu akşam beni görmek istediğini söyledi. Bana sormak istediği bir şey varmış."

"Ona ne cevap verdin?" diye soruyor Natalie. "Cevap vermedim," diye itiraf ediyorum.

"Ruby!" diye bağırır, iğrenç derecede büyük çocuk mısır gevreği kasesini sehpayaya koymak için öne eğilir. "Kızım. Ona cevap vermelisin."

"Seninle konuşmak için bekliyordum." Koltuğumdan kalkıp telefonumu alıyorum ve tekrar oturmadan Ace'in son mesajlarına bakıyorum. Acaba şu anda telefonunun başında benim cevabımı bekliyor mu diye merak ediyorum. "Ne diyeceğimi bilmiyorum."

"Yarın onunla buluşacağını söyle. Kahve içmek için falan?"

"Yani... bu akşam onunla buluşabilirim. Planım yok." "Neden bu akşam buluşamayacağını söyledin?"

"Çaresiz ve sıkıcı görünmek istemiyorum." Telefonumu yüzüstü çevirip uyluğumun üzerine koyuyorum ve gözlerimi kapatıyorum. "Bu çok karışık."

"Ne diyorsun sen? *Harika* bir karmaşa. En iyi türden bir karmaşa. Seni takip ediyor. Sana yüzüne söylemek istediği önemli bir şey olduğunu iddia ediyor. Şu anda sen bir kraliçesin ve o seni bir kaideye koymuş, sana tapmaya hazır," diye açıklıyor Natalie, gözleri parıldayarak.

"Gerçekten abartıyorsun."

"Gerçeği söylüyorum! Ace kızların peşinden koşmaz. Hiç gerek yok ki. Nereye giderse gitsin, tüm kadınlar onun etrafında toplanır. Tanrı aşkına, hayran kulübü bile var."

"Hayran kulübünü biliyor musun?" diye inanamadan soruyorum.

"Herkes biliyor. Sanki lanet olası bir kız öğrenci kulübü gibi üye toplamaya çalışıyorlar! Delilik bu." Natalie gülmeye başlar, başını sallar. "Onunla tanışmalısın."

"Bu gece olmaz," diyorum kararlı bir şekilde, onu kaşlarını çatmaya zorlayarak. "Ne? Her istediğinde ona koşmam. Kolay kız olduğumu düşünür."

Muhtemelen zaten kolay bir kız olduğumu düşünüyor. Dün gece parmaklarını içime soktu.

Ben kolayın ta kendisiyim.

"Ah evet. Aklıma geldi. Randevu kuralların." Beni dikkatle izliyor, sanki çözmeye çalıştığı bir bulmaca gibiyim. "Ciddi miydin?"

"Ne hakkında? Beş randevu kuralı mı?"

"Evet. Çünkü bana sorarsan, bu tam bir saçmalık." "Neden öyle diyorsun?"

"Öncelikle, bir kız bir erkekle tanıştıktan hemen sonra onunla birlikte olursa, bu onu sürtük yapar mı?"

"Hayır, tabii ki değil."

"O zaman neden bu aptal kuralı ve en az beş randevu şartını koyuyorsun?"

"Ace'e, ilk randevuda kendini veren türden bir kız olmadığımı kanıtlamaya çalışıyordum." Kendime sinirlenerek yüzümü ellerimle kapattım. "Onun yerine, randevumuzun ardından onu eve götürdüm ve eline boşalana kadar parmaklamasına izin verdim."

"Ooh, Ruby! Bu, daha önce paylaşmadığın çok ilginç bir detay!" Natalie o kadar heyecanlanır ki kanepeden atlar ve odada volta atmaya başlar. "Bence onu hipnotize etmiş olabilirsin."

"Nasıl?" Ellerimi indirip ona bakıyorum. Saçma sapan konuşuyor.

"Tabii ki senin sihirli hoo-ha'nla." Natalie, söz konusu hoo-ha'nın yönüne elini salladı. "O biraz tattı ve şimdi bağımlısı oldu."

"O tatmadı ki," diye itiraf ettim.

Gözlerini devirip tam karşımda durdu. "Ona dokundu ve şimdi tekrar dokunmak için can atıyor. Senin flört kurallarının saçmalık olduğunu kanıtlıyor."

"Sadece benimle konuşmak istiyor ki tekrar birlikte olalım."

"Ve bu çok önemli çünkü takımdaki erkekler aynı kişiyle iki kez çıkmazlar. İnan bana, denedim," diye karşılık verdi.

"Derek'le mi?" Diye soruyorum, yüzüm buruşuyor.

"Evet. O pislige kendimi attım ama hala bana dokunmuyor. Sadece arkadaş olmak istediğini söylüyor." Kollarını kavuşturup derin bir nefes aldı. "Bu devirde kim 'sadece arkadaş' olmak ister ki? Ya seviyorsun ya da seviyorsun."

"Natalie..."

"Ciddiyim." Kahve masasının kenarına, tam karşımda oturur. "Bu akşam Ace ile buluş ve senden ne istediğini öğren."

Yavaşça başımı salladım. "Bu gece onunla görüşmeyeceğim. Yarın görüşürüm."

Natalie cevap vermez. En az beş saniye, belki daha uzun süre gözlerimin içine bakar. Kıpırdamaya başlarım ama o sonunda gülümsemeye başlayıp yavaşça başını sallayana kadar gözlerimi ondan ayırmam. "Seninle gurur duyuyorum. Evet, bu mükemmel. Onu acı çek.

Omuzlarım yorgunluktan çöküyor. "Sen çok kafa karıştırıcısın."

"Fikrini değiştirir misin diye bakıyordum ama değiştirmedin. Bu tam da bu pisliklerin hak ettiği muamele. Karşılaştıkları her kadına parmaklarını şıklatıyorlar ve kızlar koşarak geliyor. Çok sinir bozucu. Daha güçlü olmalıyız. Direnmeyi öğrenmeliyiz."

"Erkek düşmanı mı oluyorsun, Nat?" diye soruyorum iç çekerek.

"Hayır, *kadın destekçisi* oluyorum. Sadece top atmayı biliyorlar diye istedikleri tüm kadınları elde edebileceklerini sanan bu adamları siktir et. Bence Ace Townsend senden daha fazlasını istiyorsa, bunun için çabalamalı." Natalie gülümsüyor ve bu gülümseme neredeyse şeytani. "Hayatında ilk kez bir kadınla çıkmak için çaba sarf etmek zorunda kalacağı için muhtemelen çılgına dönecek."

"O kadar da kötü değil..."

"O berbat, Ruby. Onu savunma. O bir *erkek, futbol takımında* oynuyor, ayrıca *pisliğin teki* ve kadınlar ayaklarına kapanıyor. Onu böyle bırakma." Beni işaret ediyor. "Ona cevap verelim."

Kafam gerçekten dönüyor, ama neyse. En azından gerçeği gördü ve şimdi benim tarafımda.

Cevabı çok uzun süre üzerinde çalışıyoruz, Ace muhtemelen benim cevap yazmamdan vazgeçmiştir, ve sonunda gönderdiğimde hemen gerginleşiyorum. Sanki bir hata yapmışım gibi.

Neyse. Artık çok geç.

YİRMİ

Ruby'nin cevap vermesi saatler sürer ve sonunda cevap verdiğinde, beklediğim cevap değildir.

Ruby: **Bu akşam görüşemeyiz. Yarın olabilir mi?**

Mesajına bakıp, daha fazla kelime geldiğini hayal ediyorum. Başka bir mesaj, belki lanet bir meme, ama hayır.

Hepsi bu.

Hayal kırıklığıyla homurdandım ve yatak odamdan çıkıp koridordan geçerek oturma odasına gittim. Orada oda arkadaşım Javier Sanchez — mükemmel bir tight end, iyi gözleri ve harika elleri var — ve Derek kanepede oturmuş X-Box oynuyorlardı. Hiç ilgimi çekmeyen şiddet içeren bir oyundu, bu yüzden nadiren onlarla oynardım.

Ben daha çok Madden Football türünde bir adamım. O benim en sevdiğim oyun. Evet, bir de Spider-Man ile ilgili her şey, çünkü benim yaşımdaki hangi erkek Spider-Man'i sevmez ki?

"Ne senin kışına girip öldü?" Derek yüzüme bir bakış attıktan sonra sordu.

"Kadınlardan bıktım," diyorum, ama aslında sadece bir kadından bıktım.

Ve onlara ondan bahsetmek istemiyorum çünkü özellikle Derek'ten sonsuza kadar bunu dinlemek zorunda kalırım. Onun adını ilk kez anında, ağzından "*Sana demiştim*" lafları dökülür.

"Birini unutmanın en iyi yolu, başka birini sıkmaktır," diyor

Derek. Javi ona bakıyor. "Sen ne diyorsun lan?"

"Seni sinirlendiren kadınlara hiç benzemeyen bir kadın bul ve onu becer. Böylece diğer kızlar, kız, her neyse, kafandan tamamen çıkar." Derek, açıklamasından memnun gibi başını salladı.

"Bu duyduğum en aptalca şey." Javier'in memleketinde bir kız arkadaşı var ve buraya geldiğinden beri onu iki kez ziyaret etti. O da benim gibi üçüncü sınıf öğrencisi, transfer öğrenci. Kız arkadaşı Piper ona deli gibi aşık ve geçen hafta sonu kız arkadaşı burada kaldığında, onların defalarca sevişmelerini dinlemek zorunda kaldım.

Berbat bir durumdu. Sürekli seks sesleri sonunda beni buradan şehir merkezindeki bir bara kaçırdı ve rastgele bir kız bulmaya çalıştım. Hiçbiri ilgimi çekmedi, eve döndüğümde ise *hala* sevişiyorlardı.

Pazar öğleden sonra Javier'in odasından çıktıklarında yürüyebildiklerine şaşırdım.

"Senin fikrin önemli değil," diyor Derek, Javier'e burun kıvrarak. "Sen tamamen kadınların kölesisin."

"Senin fikrin tam da benim aradığım şey," diyorum Javier'e, Derek'in şaşkın bakışlarını üzerime çekerek. "Ne yapmam gerektiğini söyle."

"Öncelikle, senin sorunun tam olarak ne?" Javier oyun kumandasını önündeki masaya koyar.

Derek oyunu duraklatıp aynı şeyi yapar, kanepeye yaslanıp kollarını başının arkasında kavuşturur. "Evet, lütfen bizi aydınlat, Townsend."

Bunu deli gibi görünmeden nasıl açıklayabilirim ki?

"Diyelim ki bir kız var... ve ben ondan hoşlanıyorum. Ve ben asla tek bir kadına aşık olmam," diye başlıyorum. "Ama bu farklı."

Derek inler. Javier onu susturmak için kaburgalarına vurur. "Devam et."

"Onu o kadar da iyi tanımıyorum. Ama onda bir şey var..."

Bir an uzaklara bakarak Ruby hakkında ne söylemek istediğimi düşünürüm. Onu neredeyse hiç tanımadığım halde neden ona bu kadar bağlı hissettiğimi. Hiç mantıklı gelmiyor.

Ama hayatın genel olarak mantıklı olmadığını anlamaya başlıyorum. Tam bir şeyi anladığımızı düşündüğümüz anda, pat! Her şey değişiyor.

"Ne oldu?" Javier, gerçekten ilgilenmiş gibi sorar. Derek ise başını tekrar tekrar sallamaktadır.

"Ne olduğunu tam olarak anlayamıyorum. Ama ne zaman birlikte olsak, sanki beni sakinleştiriyor ve kendimi rahat hissediyorum. Ama aynı zamanda heyecanlı ve emin değilim, bu mantıklı geliyor mu? Sanki ona dokunmak için sabırsızlanıyorum."

"Onu gerçekten seviyor gibisin," diyor Javier.

"Esnemek. Sıkıcı. Tipik bir aşık gibi konuşuyorsun," diyor Derek, sözlerini saklamaya bile tenezzül etmeden gerçek bir esnemeyle tamamlıyor.

Onun tepkisi beni tamamen düşmanca bir tavra soktu, ki muhtemelen onun da amacı buydu. "Tipik bir aşık hakkında ne bilirsin ki?"

"Bak, futbol tanrısı olmadan önce, yıllar boyunca pek çok kızıdan hoşlandım. Ve pek çok kadın da benden hoşlandı. En genç Maguire'ı sikkmek için can atıyorsun diye, ona aşık olduğun anlamına gelmez, aptal."

Derek'in onu ifşa edeceğini biliyordum. Aptal herif.

"Anlamıyorsun," diye başlıyorum, ama Derek sözümü kesip üstüme konuşmaya başlıyor.

"Kesinlikle anlıyorum dostum. Ben de senin yerindeydim ve çok berbat bir durumdu, ama o çok uzun zaman önceydi ve artık böyle bir şeyin olmasına izin vermiyorum." Bir süre durur, bakışları her türlü sempatiyle doludur. Bu adam. Kafam karıştı. "Söyleyeceğim şey canını yakacak, ama bunu duymalısın." Bir süre durur. "Hayatına devam et. O sana uygun biri değil."

"Sen nereden biliyorsun?" diye soruyorum.

"Çünkü *biliyorum*. Onun gibi kadınlar, o da senin gibi. Hepimiz gibi. Belki sen hariç, Javi. Her neyse, o erkekleri seçebilir. Herkes Ruby'nin babası, amcası ve o ailede futbol oynayan diğer her pislik yüzünden onunla olmak ister. Eminim onun sana çekici gelmesinin yarısı da bu yüzden."

"Öyle değil..."

"Evet, evet, neyse." Derek elini sallayarak itirazlarımı reddeder. "Onu umursamıyormuş gibi davranmalısın."

"Ne?" Javier inanamayan bir şekilde sorar. Bana döner, kahverengi gözleri yalvarırcasına bana bakar. "Onu dinleme."

"Hayır, beni kesinlikle dinlemelisin. Bu kızın senin için önemli değilmiş gibi davranmalısın. Onu oyna, kardeşim. Seni görmek için yalvarma. Peşinden koşma. Seni bulmasını sağla," diye açıkladı Derek.

"Buraya geldiğimden beri öyle yapıyorum. Ve beni takip etmek isteyecek kadar ilgimi çeken tek bir kadın bile olmadı. Ta ki... Ruby'ye kadar," diye itiraf ediyorum, biraz isteksizce.

Derek yine burnunu çekiyor. "Madem benden çok daha akıllı olduğunu düşünüyorsun, ne yapman gerektiğini sen bil. Ben söyleyeceğimi söyledim. Ve o seni terk etti diye ağlayarak bana koştuğunda, sana 'söylemişim' diyen ben olacağım."

Kontrol cihazını alır ve oyuna devam eder, Javier isteksizce ona katılır, ama bana sempatik bir bakış atar.

"Onu dinleme," diyor Javier sonunda. "Kalbinin sesini dinle."

Derek, Javier'in kafasına bir aptal gibi vurur ve ben telefonumun ekranına bakarak ona ne söyleyeceğimi düşünürüm. Kafamda bir savaş var ve seslerden biri şüphe uyandırıcı bir şekilde Derek'e benziyor.

Onun peşinden koşma. Bırak o sana gelsin.

Parmaklarım klavyenin üzerinde o kadar uzun süre durdu ki ağrımaya başladı. Siktir et.

Sadece yazıp gönderiyorum. Artık bunu düşünemiyorum. Ben: **Bu gece buluşamayacağından emin misin? Ne kadar geç olursa olsun.**

Mesajın gönderildiğini duyduğum anda büyük bir pişmanlık duyuyorum. Zayıf birine benziyorum. Lanet olası bir korkak gibi.

Bana benim ona ilgi duyduğum kadar ilgi duymayan bir kadının peşinden koşuyorum.

Böyle bir şey daha önce hiç başıma gelmemişti.

Çok garip. Neredeyse depresif.

Telefonum çalıyor, hemen alıp mesajını okuyorum. Ruby: **Şey...**

11 civarına kadar bekleyebilirsen?

On bir mi? O saatler takılma saati. Onunla sadece takılmak için görmek istediğimi düşünmesini istemiyorum. Ondan daha fazlası var.

Sanırım benim için o kadar önemli olabilir.

Tanrım, düşüncelerimde bile çok aptalca konuşuyorum.

Ben: **Yapabilirim.**

Ruby: **Tamam. O zaman gelmek ister misin?**

İçimde heyecan kabarıyor ve sakın olmaya çalışıyorum. Ben: **Tabii.**

Ruby: **11 civarında görüşürüz.**

Ruby'nin apartmanının otoparkına girerken ondan bir mesaj alıyorum.

Ruby: **Ön kapıya gelme.**

Ne diyorsun sen? Ben:

Neden?

Ruby: **Natalie... misafir ağırlıyor.**

Ben: **Ne olmuş?**

Ruby: **Onları rahatsız etmeni istemiyorum.**

İçimden bir homurtu kaçar ve kendime bakarım.

Ben: **O zaman seni nasıl göreceğim? Zaten buradayım.**

Ruby: **Penceremden mi gireceksin?**

Ciddi misin? Sanki sokağa çıkma yasağı olan bir genç gibi, kız arkadaşımın yatak odasına gizlice girip onunla birlikte olmak üzereymişim gibi hissediyorum. Tabii ki böyle bir deneyimim hiç olmadı...

Ben: **Lütfen bana zemin katta olduğunu söyle.**

Ruby: **Öyleyim.**

Tanrıya şükür. Duş aldım, kıyafetimi özenle seçtim, lanet olası bir pencereden tırmanarak her şeyi mahvetmek istemiyorum.

Bana apartman numarasını mesaj atıyor ve yatak odasının ön kapıdan sağdaki ikinci pencere olduğunu söylüyor. Telefonumu cebime koyup arabadan inmeden önce ona başparmak yukarı emoji gönderiyorum ve binasına doğru yürümeye başlıyorum.

Daha önce Javier'e anlattığım gibi hissediyorum. Onu göreceğim için heyecanlı ve gerginim. Neden beni penceresinden tırmanmamı istediğini merak ediyorum. "Natalie'nin misafiri var" bahanesine inanmıyorum ama Ruby'ye yalancı diyemem.

Onun yalancı olduğunu düşünmüyorum. Sadece... tüm bu durum çok garip.

Ya da belki de her şeyi fazla düşünüyorum, Ruby söz konusu olduğunda yeni hobim bu. Ve ben fazla düşünen biri değilim. Genelde değilim.

Kahretsin, berbat bir durum.

Onun dairesini bulup penceresine gidiyorum, odanın içinden gelen ışığı fark ediyorum. Camı hafifçe tıklatıp sıkıca kapalı panjurların arasından bakmaya çalışıyorum ama hiçbir şey göremiyorum.

Kapıyı çaldığımda cevap gelmiyor ve telefonumu çıkarıp ona kısa bir mesaj gönderiyorum.

Ben: **Buradayım.**

Camı tekrar vuruyorum, bu sefer biraz daha sert, ama yine de cevap yok. Dışarısı biraz soğuk. Eylül başı olmasına ve bu bölgede yaz sonu/sonbahar başı hala oldukça sıcak olmasına rağmen, bazen geceler soğuk olabiliyor.

Mesela bu gece gibi.

Ben de pek uygun giyinmedim. Siyah eşofman altı ve açık gri tişört giydim, ayağımda CU terlikleri var.

Ona bir mesaj daha gönderiyorum.

Ben: Ruby. Pencerenin önündeyim. Biri polisi arayıp senin evinin önünde dolaşan bir sapık olduğunu bildirmeden içeri al beni.

Bu onu ikna eder. Birkaç saniye içinde panjurlar açılır ve Ruby orada durur — oh lanet olsun — daracık siyah bir tişört ve Noel desenli flanel şort giymiş. Öne eğilir, tişörtünün yakası aşağı iner ve dün gece ellerimde ve ağzımda olan göğüslerini görmemi sağlar.

Dışarıdaki serin havaya rağmen cildim gerilir ve terlemeye başlarım. Vücudu muhteşem ve yemin ederim, parmaklarım onu tekrar dokunmak için resmen kaşınıyor.

Pencere açıldı ve o bana dokunacak kadar yakındı, bana gülümsüyordu. "Üzgünüm."

Elini uzatıyor ve ben de tutuyorum, pencere pervazını atlayıp odasına girerken bana yol gösteriyor, sonra pencereye dönüp onun için kapatıp kilitliyorum.

"Birinci katta yaşayıp pencerede sineklik olmaması güvenli mi?" diye soruyorum, endişemi sesime yansıtarak ona dönerek.

"Buraya taşındığımızda sineklik yoktu. Bakım servisine defalarca değiştirilmesini talep ettik ama henüz yapmadılar." Omuz silkiyor, endişeli görünmüyor, ama benim aklıma gelen tek şey, sapık bir takipçinin odasına gizlice girip ona korkunç şeyler yapması.

Yine pencereye odaklanıp ona sert bir bakış attım. "Yarın biriyle konuşup bu işi halledeceğim."

Gülerek, beni geçip ipi çekerek panjurları yerine indiriyor ve penceresini kapatıyor. "Ne, onlara benim babam olduğunu mu söyleyeceksin?"

"Baban bunun bir sorun olduğunu öğrenirse ne hissederdi?" Gözlerimi ona çevirdiğimde, gözlerinde suçluluk duygusu belirdi.

"Muhtemelen çok kızardı," diye itiraf etti.

"Evet, ben de öyleyim." Elimle çenemi ovuşturarak Walmart'a koşup perde almaya gitme isteğiyle mücadele ediyorum. Sanırım orada satıyorlar ve bizim Walmart yirmi dört saat açık.

"Hey." Bana yaklaşarak gülümsüyor. "Endişen için teşekkür ederim. Gerçekten."

Kendime sakın ol ve önündeki güzel kadına odaklan deyip, bakışlarımı Noel desenli şortuna indiriyorum. Kırmızı şortun her yerinde süslenmiş ağaçlar, zencefilli kurabiye adamlar ve Noel Baba yüzleri var ve hepsi çok sevimli. "Şortun çok güzel."

"Oh." Başını eğip bir saniye şortlara baktıktan sonra tekrar bana baktı. "Onları çok uzun zamandır kullanıyorum. Çok yumuşaklar."

"Çok sevimli." Onu denemek için elimi uzatıp, kalçasının hemen yanındaki kumaşa parmaklarımla dokunuyorum. "Ve yumuşaklar."

"Uyumak için en sevdiğim şort." Yavaşça gülümsüyor.

"Öyle mi? Ben genelde çıplak uyurum." Neden böyle bir şey söyledim ki? "Sormadım ama bilgi için teşekkürler." Gülerek benden uzaklaşır ve yatağa gidip yatağın ucuna oturur. Gözlerinde hala eğlenceyle bana bakar. "Bana sormak istediğin bir şey olduğunu söylemiştin?"

Ah,
doğru.
Sormak
istediğim
bir şey
vardı.

Arkamı dönüp masasına yaslanıyorum, kollarımı kavuşturup onu izliyorum. Yatmaya hazır görünüyor. Yüzü temizlenmiş ve herhalde gece bakım rutini ya da her neyse ondan dolayı biraz nemli. TikTok'ta bazen sebepsiz yere izlediğim videolarda böyle şeyler görüyorum.

"Yatmaya hazırsın," dedim sonunda.

Gülümsedi. "Öyleyim."

"O zaman neden gelmemi istedin?"

"Daha önce beni görmek istediğini söylemiştin. Antrenmanda beni görmek için ne kadar önemli olduğunu hatırlıyorum, o yüzden evet demem gerektiğini düşündüm." Omuzlarını silkiyor, saçları çıplak omuzlarına dökülüyor ve ona gitmek için canım çekiyor. Çıplak tenini öpmek. Boynunu, kulağının arkasındaki kokusunu derin derin içime çekmek.

Ruby Maguire kadar güzel kokan başka bir kadın yok.

"Bugün antrenmanda bana çok yardım ettin."

"Ben bir şey yapmadım."

Sen varsın, ona söylemek istiyorum. Sana bakmak bile kaotik düşüncelerimi sakinleştiriyor. Tıpkı şu anda olduğu gibi.

Onu önümde görmek, ona bakmak yeterli.

Tabii, ona dokunmak da isterim. Öpmek. Elim giysilerinin altına kaydırıldığında zevkle iç çekişini duymak...

"Ama yardım edebildiğime sevindim," diye ekliyor, sesi yumuşak. Derin bir nefes alıp, bakışlarımı onun yüzünde tutarak, kararımı veriyorum. "Seni bir randevuya çıkarmak istiyordum."
Ruby gözlerini kırıştırıp başını yana eğiyor. "Ne demek istiyorsun?" "Söylediğim gibi. Sana çıkma teklif etmek istiyorum."
"Oh." Yüzü biraz düşer ve o bakışla kalbim lanet olası taşaklarıma iner.
"Ne oldu?"
"Sanırım reddetmek zorundayım."

YİRMİ BİR

RUBY

Bu büyük, yakışıklı, seksi adamın gece geç saatte pencereden içeri girip beni izlemek ve sesinde o kadar samimi bir şekilde randevuya çıkmamı istemek için bu kadar uğraşması beni çok etkiledi. Sebebi ne olursa olsun, benden hoşlanıyor ve ben de ona kesinlikle ilgi duyuyorum, hatta onu bir insan olarak sevebilirim.

—tamam, onu insan olarak çok seviyorum—ama hayır demek zorundayım.

Ve bu canımı yakıyor. Onu reddetmek ve şu anda yüzündeki yıkılmış ifadeyi görmek canımı yakıyor. Kendimi berbat hissediyorum.

"Neden?" diye soruyor, hayatının şokunu yaşamış gibi, ki muhtemelen öyledir.

"Bir anlaşma imzaladım," itiraf ediyorum.

"Benimle çıkmamak için mi?" Kaşları tamamen karışmış bir şekilde birbirine yaklaşıyor.

"CU'daki hiçbir spor takımından kimseyle çıkmamak için bir anlaşma," diye açıklıyorum ve o başını geriye atıp tavana bakınca yüzümü buruşturuyorum.

Vay canına, boynu kalın ama kötü anlamda değil. Keskin çenesi de çok çekici. Şu anda ona gidip öpmek istiyorum. *Onu* öpmek istiyorum.

Ama yatak kenarında oturduğum yerde kalıyorum, sinirlenip çıkıp gitmesini bekliyorum.

Ön kapıdan çıkmasına da izin verirdim. Natalie'nin biriyle eğlendiği yalanıydı ve neden söylediğimi bilmiyorum. Ace'in pencereden içeri girip girmeyeceğini görmek için mi?

Evet. Tam da bu yüzden.

Natalie muhtemelen odasında ve çoktan yatmıştır. Her gece, tamamen yorgun düşüp uykuya dalana kadar yaklaşık elli saat TikTok'ta gezinmek onun ritüelidir.

Bu abartılı bir ifade ama çok da uzak değil.

"Sosyal medya ekibinde olduğun için mi?" diye tavana sordu. "Evet.

Sanırım geçen yıl ekibimde ve mümkün olduğunca çok futbolcuyla çıkmaya çalışıyordum.

Kimseyle çıkmam yasak. Kovulabilirim." Tereddüt ediyorum. "Ve işimi gerçekten kaybetmek istemiyorum."

Ace hiçbir şey söylemez, hala tavana bakmaya devam eder ve ben sonunda duygularıma yenik düşer ve ona doğru yürürüm. Yaklaştığımda bacaklarını açar, arasına girmeme izin verir ve ellerimi omuzlarına koyduğumda gözlerini kapatır.

Yutkunuyorum.

Yüzümü boynuna bastırıp, sarhoş edici kokusunu içime çekiyorum. Okyanus gibi kokuyor. Temiz ve çok hafif bir tuz kokusu var. Uzun süre böyle kalıyorum, onu içime çekiyorum, başım dönmeye başlıyor, o da beni kalın kollarıyla sarıp sıkıca sarıyor. Ama beni kendine doğru bastırmıyor. Daha çok...

Mükemmel bir yakınlık.

Ah, hoşuma gidiyor. *Onu* seviyorum. Onunla vakit geçirmek çok eğlenceliydi ve onun ciddi bir ilişki aramadığını düşünüyordum, bu yüzden iş sözleşmemdeki flört yasağı maddesi beni endişelendirmiyordu. Gwyneth'in bizim hakkımızda şüpheleri olduğunu biliyorum, ama yarın ona Ace ile aramda hiçbir şey olmadığını söylemeyi planlıyordum.

Sonra o gidip bana çıkma teklif ederek tüm gizli hayallerimi gerçeğe dönüştürdü. Bunu yaparken çok tatlı görünüyordu. Normalde evet derdim. Tüm endişelerimi bir kenara atıp kabul ederdim, çünkü risk almadan hayatın ne anlamı var ki?

Babamın da bana bir keresinde böyle dediğinden neredeyse eminim.

Ama işimi riske atamam. Sadece bir haftadır çalışıyorum ama bu işi seviyorum. Eric ve Gwen ile çalışmak çok eğlenceli, Gwen'in gözüne girmeye çalışmak eğlenceli bir meydan okuma. İçerik düzenlemeyi ve ekibi komik bir şekilde gösteren eğlenceli videolar oluşturmayı seviyorum. Ace bana mesaj attığında da bunu yapıyordum. İçerik düzenliyor ve Instagram'da paylaşılacak gönderileri planlıyordum. Bu işten çok keyif alıyorum ve bir gün özgeçmişimde çok iyi duracak.

"Bunu yapmamalıyız," diye mırıldanıyor sonunda. "Seni kovdurmak istemiyorum."

"Sadece... birkaç dakika sana sarılmama izin ver," diyorum ve ona daha yakın yaklaşıyorum. Yutkunduğunu hissediyorum ve başımı hafifçe çevirip dudaklarımı onun cildinde gezdiriyorum.

Titriyor, kolları belimi sıkıca sarıyor ve başını eğip ağzını kulağıma yaklaştırıyor. "Daha sonra pişman olabileceğin bir şey yapmamı istemiyorsan durmalısın."

"Neden pişman olasan ki?"

"Neyi pişman olacağım?" Bu adam söz konusu olduğunda neyi pişman olabilirim ki? Onu reddettiğimi biliyorum ama...

Bunu son derece isteksizce yaptığımı anlaması gerekiyor. Belki daha sonra çıkabiliriz. Futbol sezonu bittikten sonra? Ama muhtemelen o kadar uzun süre beni beklemez. Ben de beklemeylebilirim. İsteddiği her kadını elde edebilir ve ben de birini bulabilirim.

Ya da belki tanışmam. Bilmiyorum.

Hayatın zor kısmı da bu. Tüm bilinmeyenler. Bazen geleceği görebilmek için bir kristal küre olmasını diliyorum, ama sonra bu beni korkutur mu diye düşünüyorum.

Muhtemelen.

"Bilmiyorum. Böyle devam edersek, kendini o yatakta çıplak, başım bacaklarının arasında bulabilirsin," diyor, sanki hava durumundan bahseder gibi.

Şimdi onun sözlerinin kafamda canlandırdığı görüntüden titremeye başlayan benim. Onun nasıl öpüştüğünü biliyorum. O, çok şey...

Kapsamlı.

"Bu muhtemelen çok büyük bir hata olur," diye mırıldanıyorum, o dilini kulaklarımın kıvrımlarında gezdirirken.

"Değil mi? Bir hayal et." Kulağımı öper. Kulak mememi ısırır, sıcak nefesi tenimi kaplar. "Bunu itiraf etmemem gerekir ama o güzel amcığını tatmak için can atıyorum, Kızıl."

Oh... Oh

Tanrım.

Geçmişte müstehcen konuşmalar beni hiç etkilememişti, tabii ki kimseyle denemedim. Her zaman çok utanırdım ve kendimi rahat hissedebileceğim, içimden gelenleri yapabileceğim bir erkekle hiç birlikte olmamıştım.

Ace'in bunu yapabileceğim kişi olduğunu hissediyorum. Elini boğazıma koyduğunda hoşuma gittiğini ona söylemiştim. Gözünü bile kırpmadı. Hoşuma gittiğini bildiği halde tekrar yaptı.

Bu adam... benim cinsel tek boynuzlu atım olabilir.

Ama muhtemelen kendimi fazla kaptırıyorum. Ve ona bu şekilde bakmamalıyım çünkü bu ilişki bir yere varamaz. Çıkamayız.

Eli sırtımda yukarı kayıyor, sonra yavaşça aşağı. Kalçama. Eski pijama şortumun bel kısmını izliyor, sonra parmaklarını

aşınmış bel bandının altına kaydırıp, külot giymediğim için çıplak kıkımın kıvrımları üzerinde gezdiriyor.

Şanslı o. Şanslı *ben*.

Dokunuşu tüy kadar hafif, ama bir iz bırakıyor. Bana izini bırakıyor.

"Islandın mı?" diye fısıldıyor. Nefesimi tutuyorum, o aşağıya doğru kayarken

kontrol etmek için aşağı doğru kayarken nefesimi tutuyorum, ama son anda duruyor. "Ah."

Hepsi bu. Tek söylediği bu.

Ah.

Bir inilti kaçıyor ve ona daha fazla yaslanıyorum, alnımı çenesine bastırıyorum. Ben de konuşamıyorum. Sadece dokunmaya devam etmesini bekliyorum.

"Durmaliyim." Parmakları aşağı kayıyor. Çok az. Amımın kenarını okşuyor. Bir adım daha ileri gitsin, tam istediğim yere ulaşacak. "Bunu yapmamalıyım. Birbirimizi göremeyiz. Ayrıca, bu senin tüm randevu kurallarını çiğniyor."

Haklı. Haklı olduğunu biliyorum. Öyleyse neden ona daha iyi erişim sağlamak için bacaklarımı açıyorum? Ve tanrım, neden o bunu kabul ediyor?

"Siktir, Red." Parmakları kolayca içime giriyor çünkü ben sırlıslık olmuşum ve girişimi okşarken, parmak ucunu içeri kaydırıldığında boğazımdan yumuşak bir inilti çıkıyor. "Bunu yapamayız."

Ağzından çıkan son dört kelime, parmağının benim hoş geldin diyen bedenime girmesiyle vurgulanıyor ve bu çok iyi hissettiriyor.

"Yapmamalıyız," diye boğuk bir sesle söylüyorum.

Eli kaybolur ve ben kaybın acısıyla çığlık atarım. Ama bir anda geri gelir, şortumun önüne dalar, parmakları beni arar. Beni tahrik eder. Klitorisimi çimdikler ve yıldızları görmemi sağlar.

"Durmamı söyle," diye emrediyor, parmakları meşgul, ıslak amımın sesi kulaklarımda yankılanıyor. Bu, şimdiye kadar duyduğum en erotik şey gibi ve daha fazla dayanamayıp alt dudağımı ısırıyorum.

"Red. Bebeğim." Başparmağı klitorisimi okşuyor, diğer eli çenemi çevreliyor, yüzümü kendine doğru kaldırıyor. Yüzü fırtınalı, gözleri karanlık ve çalkantılı, yavaşça parçalanmamı izliyor. "Durdur beni."

Gözlerimin içine bakıyor ve ben bakışlarımı ondan ayıramıyorum. Eli çenemden aşağı kayıp boğazımı kavrayınca, iki parmağını içime derinlemesine sokuyor, başparmağıyla klitorisimi bastırıp küçük, hızlı daireler çizerek ovuyor. Parmakları boynumun etrafını sıkıca kavrayıp yanağını yanağıma dayıyor, dudakları kulağıma yaklaşıp fısıldıyor, "Yaklaştın, bebeğim. Benim için boşal."

Zirveye ulaştım, sarsıcı bir şekilde, durmaksızın. Dalga dalga zevk beni sardı, nefes alamadım. Aklım başımdan gitti.

Tanrıya yemin ederim, bir anlığına bayılmak üzereyim.

Kendime geldiğimde, nefes nefeseyim, dudaklarımdan küçük inlemeler çıkıyor, parmakları hala amıma girip çıkıyor, diğer eli hala boynuma sıkıca sarılmış. Nasıl ayakta durduğumu bile bilmiyorum. Bacaklarım titriyor ve cildim yanıyor. Kaşınıyor.

Beni bırakıyor. Elini boynumdan ve diğer elini şortumdan çektiği anda, hareketlerim sarsak bir şekilde soyunuyorum. Tank topumu yırtıp omzuma atıyorum. şortumu çıkarıp kenara atıyorum. Ace beni şehvet dolu gözlerle izlerken, geniş göğsü inip kalkıyor. İnip kalkıyor. Parmakları beni dokunmak için can atıyormuş gibi kıpırdanıyor.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyor inanamayan bir sesle.

"Çıplak kalmak." Onu resmen yere indirip, bir ağaç gibi üzerine tırmanıyorum ve o da beni yakalıyor, ellerini kalçama koyup beni kaldırırken ben bacaklarımı onun beline doluyorum. Dudaklarımız birleşiyor ve o beni masadan uzaklaştırıp yatağa taşıyor, beni nazikçe yatağın üzerine yatırıyor ve yatağın kenarında dururken beni yalnız bırakıyor.

Onu izlemek için dirseklerimin üzerine yaslanıyorum, gözlerim ağgözlülikle üzerinde dolaşıyor, onu içime çekiyorum, onun lanet olası eşofmanın içindeki çadırda takılıyorum. Karnımın derinliklerinde bir şey atıyor ve onun soyunmasını bekliyorum. En azından yatağa katılmasını ama...

O yapmıyor.

"Ne bekliyorsun?" Sesimin bu şehvetli tonunu tanı mıyordum. Bacaklarımı açıp ona her şeyimi göstermem de bana yabancı geliyordu.

Sıcak bakışları bacaklarımın arasına düşüyor ve başparmağıyla ağzının köşesini ovuşturuyor, dili hızla dışarı çıkıp yalıyor. Az önce klitorisimi ovuşturduğu aynı başparmak. Beni tadıyor. Biliyorum.

Aman Tanrım, yemin ederim ki, mümkünse amım daha da ıslandı.

"Gitmeliyim," diye mırıldanıyor, bakışları kapalı kapıya kayıyor.

Otururum, avuçlarımı altımdaki yorgana vururum. "Hayır, gitmemelisin."

"Sen kendin söyledin, çıkamayız. Ve ben... ben gerçekten seninle çıkmak istiyorum, Ruby." Bakışları hala amıma takılı, sanki benim yerime amıma konuşuyormuş gibi.

benimle değil de.

"Belki sadece bu gece çıkabiliriz?" Elimi karnımın altına koyup diğer elimle kendimi destekleyerek bacaklarımı tekrar açtım. "Sadece birazcık?"

Parmaklarım aşağıya doğru inerken, bakışları her hareketimi takip ediyor, ta ki parmaklarım bacaklarımın arasına dokunana kadar. Tanrım, gerçekten ıslandım. Cildim çok hassas, sanki elektriklenmiş gibi. Parmaklarımı klitorisime hafifçe srtyorum, başımı geriye yaslayıp gözlerimi kapatıyorum, parmaklarımın bana verdiği hislerin içinde kayboluyorum.

Onun her hareketimi izlediğini bilmek yardımcı oluyor.

"Bilmiyorum." Sesi sert ve boğazını temizliyor. "Bu çok yanlış geliyor. Hayır dedin, bebeğim. Ve ben bir kadına asla istemediği bir şeyi yaptırmam."

Ses tonu. Kelime seçimi. Her şey beni tahrik ediyor, daha da azdırıyor. Onu daha çok istememe neden oluyor.

Gözlerimi açıp onu izliyorum, parmaklarım hala okşuyor, meme uçlarım o kadar sertleşmiş ki onun için acıyor. Yetenekli ağzı. Yemin ederim pantolonundaki şişkinlik öncekinden daha büyük ve ben ona bakıp seğirmesini izliyorum.

Ace beni istiyor. Ve ben de onu istiyorum.

Peki neden hiçbir şey yapmıyor?

YİRMİ İKİ

SİK BENİ, benim için bir hediye gibi uzanmış, ince parmaklarıyla amını okşuyor. Tam olarak nasıl sevdiğini gösteriyor. Zaten birkaç şey biliyorum. Boğazını sıkamak çok seksi. Daha önce parmaklarımı boynuna doladım ve tatlı küçük klitorisini sadece birkaç dakika okşadım ve onu lanet bir havai fişek gibi patlattım.

Bunu tekrar yapmasını istiyorum ama...

Onunla çıkma teklifime hayır dedi. Futbol takımından kimseyle görüşemeyeceğini söyleyen lanet bir anlaşma imzalamış, siktir, benim şansım bu mu?

Bu iş onun için çok önemli. Bunu anlayabiliyorum. Ve ona stajını benim için bırakmasını isteyemem, çünkü bu saçmalık olmasının yanı sıra, aramızdaki ilişkinin yürüyeceğini garanti edemem.

Ama dostum, birlikte çok ateşliyiz. Onu izlerken pantolonuma boşalacakmış gibi hissediyorum. Cildinde hafif bir ter tabakası var ve saçları seksi bir şekilde dağınık. Yanakları ve göğüsleri pembeye dönmüş ve meme uçları sertleşmiş, ağızma girip emilmemi istiyorlar. Ve amcığ...

O kadar ıslak ki, tek duyduğum ve gördüğüm şey o. Ve parmağını içine soktuğunda, ağzından çıkan o küçük inilti?

Lanet olsun, ben sadece bir erkeğim. Ve dayanabileceğim kadar dayanabilirim.

Yatağın üzerinden atlayarak ona uzanıyorum, ellerim kalçalarına yapışıyor, onu yere sabitliyorum. Bacakları açılıyor ve ben aralarına yerleşiyorum, dilimi çıkarmadan önce yüzümle elini kenara itiyorum ve amını yalıyorum.

Elleri hemen başımın üstüne konuyor, beni yönlendiriyor. Sanki gidecekmişim gibi beni kendine çekiyor, ama endişelenecek bir şey yok.

Hiçbir yere gitmiyorum.

Sanki açıktan ölüyormuş gibi amını yalıyorum. Her yerini yalayıp emiyorum, dilimin ucuyla klitorisini okşuyorum, sonra dilimi dudaklarımın arasına alıp emiyorum. Yataktan eğiliyor, nefesleri kısa ve sert, dilimin altında etinin titrediğini hissedebiliyorum.

O çoktan boşalmaya yakın ve bu özelliğini seviyorum. Ne kadar duyarlı olduğunu. Biraz tatlı, çok pis.

Onu daha da yaklaştırmaya karar verip sol kalçasını bırakıyorum ve işaret parmağımı kıvrımları boyunca kaydırıp içine sokuyorum, ağzımla klitorisine odaklanmaya devam ederken parmağımın onu sabit bir şekilde sikiyorum. Altımda geriliyor, kalçalarını kaldırıyor, amını yüzüme çarpıyor ve gözlerimi aralayıp onun beni izlediğini görüyorum, yüzünde neredeyse çılgın bir ifade var.

Ondan uzaklaşıyorum, hala işaret parmağımın onu sikiyorum. "Hoşuna gitti mi?"

O konuşmadan başını sallar.

"Kendi kelimelerinle söyle, güzel kız."

"Çok hoşuma gidiyor," diye nefes nefese söylüyor ve ben gülümsüyorum, hızımı artırıyorum. Bir parmak daha ekliyorum.

Sikim acıyor, yatağa bastırılmış ve kurtulmak için can atıyor ama bu hala tamamen onunla ilgili. Belki şansım olur. Ya da olmayabilir, ama göreceğiz.

Yine de bu anın tadını
çıkarıyorum. *Onun* tadını
çıkarıyorum.

"Klitorisini tekrar yalamamı ister
misin?" "Lütfen," diye fısıldadı.

"Ne kadar nazik bir kız." Başımı eğip dilimi çıkarıyorum, şişmiş klitorisini abartılı bir şekilde yalıyorum, sırf onun için bir gösteri yapıyorum. Dudaklarından kesik bir çığlık kaçıyor ve tekrar ona baktığımda, başını geriye atmış, göğüsleri inip kalkıyor, meme uçları tavana bakıyor.

Onları yalamayı unuttum, lanet olsun. Başka bir zaman yapmam
gerekecek. Fırsat bulursam.

Parmaklarımla amından çıkarken dilimle klitorisini daireler çiziyorum,
onun yalvarmaya başlaması için yeterince uzun bir süre bekliyorum.

"*Lütfen, lütfen, durma.*"

"Kalçalarını kaldır." Dediğimi yapar ve ben ellerimi altına kaydırıp kalçalarını kavrar, yumuşak etlerini yoğururum. "Hadi. Daha yükseğe. Ağzımın her yerine gel, Kızıl."

O, en temel ihtiyaçlarına teslim olur ve dediğimi yapar, amını ağzımın ve çenemin her yerine sürter, üst vücudu öne eğilir, eli başımın arkasına gelir ve beni kendine çeker. Onu her yere yalarken ona bakarım

, parmaklarım kıcının çatlağına doğru kayıyor, daha derine giriyor, yasak bir yere dokunuyor...

"Oh, *lanet olsun*." Başını geriye atarken, orgazmın şiddetiyle vücudu titreyerek küfürler dökülüyor dudaklarından. Amcığı tekrar tekrar ağzıma çarpıyor ve ben onu yalamaya devam ediyorum. Onu arıyorum. Klitorisini okşuyorum.

Ta ki beni itene kadar, elleri yüzümde, bacakları yana doğru sallanıyor, dizleri bükülmüş, ben ondan uzaklaşırken. Elimin tersiyle ağzımı ovuşturuyorum, misk kokusunu içime çekiyorum ve lanet olsun, bu kadın çok seksi, top gibi kıvrılmış ve kendine saçma sapan şeyler mırıldanıyor olsa bile.

Bir süre öyle kalır ve ben pantolonumun içine uzanıp ağrıyan sikimi düzeltmeye çalışırım. Lanet olsun, boşalmak için canım yanıyor ama yapmıyorum...

"Ace." Yumuşak, baştan çıkarıcı sesi beni sarmalıyor, tenim karıncalanıyor ve onun beni izlediğini fark ediyorum. "Sen... sen mastürbasyon mu yapıyorsun?"

Elim pantolonumun içinde donar, yakalandığımı hissederim. Yakalandım. "Ben, şey, düzeltiyordum..."

"Buraya gel. Sana yardım etmek istiyorum." Dizlerinin üzerine kalkar, parmağını kıvrır ve sanki cin çarpmış gibi, ne yapmamı istediğini bilmeden, ona en yakın olan yatağın kenarına giderim.

Yeterince yaklaştığımda, pantolonuma uzanıyor, boxer şortumla birlikte bacaklarımdan aşağı indiriyor, sikim serbest kalıyor. Sikim yüzüne sallanıyor ve ben kıyafetlerimi tekmeliyorum, o kadar heyecanlıyım ki neredeyse devriliyorum.

"Tanrım, çok büyük." Geniş gözleri yukarı kayarak benimkilere bakıyor ve ben parmaklarımı penisin etrafına dolayarak sertçe okşuyorum.

"Başa çıkabilirsin," diyorum

ona. Lanet olsun, umutluyum.

O, önümde sikimi okşamaya devam ederken beni izliyor, dudakları aralık, dili üst dudağına dokunmak için dışarı çıkıyor. Terliyorum, hızım artıyor, çok çabuk boşalacağım, bu yüzden yavaşlıyorum. Sadece ucunu sıkıyorum, bir damla ön sıvı yarıktan parlıyor.

Uyarı vermeden öne eğildi, dilini çıkarıp ön sıvıyı yaladı ve ben o kadar yüksek sesle inledim ki komşuları uyandırmış olabileceğimi düşündüm. "Şşş,"

diye uyardı ve ben bir kez başımı salladım, dişlerimin arasına derin bir nefes aldım

dişlerimin arasından derin bir nefes alıyorum, karın kaslarım geriliyor.

Siktir, ağzı sikimde çok iyi hissettiriyor.

Ruby elimi itip parmaklarını penisin dibine doladı ve en sevdiği dondurma gibi penisin ucunu yaladı. Onu izledim, iki elimi saçlarına sokup güzel yüzünden geri çekerek gösterisini izleyebilmek için. Penisin başı ağzında kayboldu ve kalçalarımı biraz ileri iterek daha derine soktum.

Onu inletiyorum.

Tekrar ittim, onu denedim ve o biraz öğürdü, bu ses beni çok tahrik etti.

Tanrım, benim neyim var? Onu gerçekten sikimle boğmak mı istiyorum?

Ciddi

misin?

Ciddiyim.

Beni ağzından çıkarır ve sikimi yalar, dili damarları izler, başını daireler çizerek yalar ve sonra beni tekrar ağzına alır. Hareketiyle göğüsleri sallanır, sıcak vücudu sadece benim için sergilenir ve ben başımın arkasına uzanıp tişörtümün yakasını tutar ve onu tek bir hareketle çıkarırım çünkü onun kadar çıplak olmak istiyorum.

Gözleri göğsüme bakarken büyür, ağzı benim sikimle doludur ve lanet olsun, telefonum yanımda olsaydı, bunun fotoğrafını çekerdim.

Bu anı sonsuza kadar belgelemek istiyorum.

O benim sikimi ciddi bir şekilde emmeye başlayınca fotoğraf çekmeyi tamamen unutuyorum. Beni derinlemesine emiyor, parmakları sikimin dibini sıkıyor, yanakları çöküyor. Kalçalarımı pompalıyorum, neredeyse tamamen dışarı çekip tekrar içeri sokuyorum ve o bir şampiyon gibi alıyor. Boynundaki kaslar gevşiyor ve sikimin başı boğazının arkasına bir kez çarpıyor. İki kez.

Küfür ederek çekiliyorum, eli düşüyor, yüzünde hayal kırıklığı var. "Ne yapıyorsun?"

"Göğüslerine boşalmak istiyorum." Göğüsleri mükemmel ve lanet olsun, çok yaklaştım, alay etmekten bıktım. Baskı artıyor.

Sadece boşalmam lazım.

"Tamam," diye tereddüt etmeden kabul ediyor ve onun bu yanını sevdiğimi fark ediyorum. Ne önerirsem kabul ediyor, soru sormadan. Şüphe ya da tuhaf bakışlar yok.

Her zaman uyumlu. Hatta istekli. Sanki aynı yoldayız.

"Buraya gel." Onu yatağa geri çekiyorum ve o yatakta yatıyor, bacakları açık ve ben onların arasında diz çökmüş durumdayım. Onun

Vücudunu bakışlarımla yiyorum, pürüzsüz, kızarmış tenini, o güzel sert meme uçlarını ve ince kollarını ve bacaklarını izliyorum.

Saçlarını ellerinin arasında topladı ve sırtını kavisledi, dizlerini büküp ayaklarını yatağa dayadı. Bana yaşayan, nefes alan, tamamen sergilenen ve benim için hazır bir seks tanrıçasını hatırlattı.

Gözlerimi sadece bir an için kapatıyorum ve sertçe yutkunuyorum, kendimi kontrol edemiyorum. Sadece birkaç sıkma, güzel çıplak vücuduna bakışlarım kilitli, ve o tanıdık his omurganın dibinde oluşuyor. Testislerimin derinliklerinde.

Ruby göğüslerini elleriyle kavrar, birbirine doğru iter ve bana en güzel görüntüyü sunar. Benim için her şey biter.

"Oh Tanrım," diye boğuk bir ses çıkarırım, ilk sperm fişkırır ve tam ortasına düşer, göğüslerinin arasında damlar. "Siktir, Red."

O daha da yaklaşır, bir damla daha sol göğsüne sıçrar, derisinden meme ucuna doğru akar. Her damlayı sıkmaya çalışarak inlerim ve sonunda işim bittiğinde, yatağa yan yatarım, o da dönüp benim karşımda yan yatınca memnun olurum.

Nefes nefeseyim ve gözlerimi kapatıp, hızla atan kalbimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Lanet olsun, çok iyiydi. Hala titriyorum, orgazmımın kalıntıları hala devam ediyor ve gözlerimi açtığımda Ruby'nin beni izlediğini görüyorum, güzel yüzünde hayranlık dolu bir ifade var.

Spermim göğsüne damlıyor.

Elimi uzatıp parmaklarımı içine daldırıyorum, her yerine sürüyorum. Göğüslerine. Meme uçlarını kaplıyorum. Tanımadığım bir his beni sarıyor, derin nefes alıp veriyorum, başım dönüyor. Beynimde tek bir kelime yankılanıyor.

Benim. Benim. Benim.

Ama o benim olamaz. Bunu yapmamalıyız. Belki de bu yüzden bu deneyim bu kadar ateşliydi.

YİRMİ ÜÇ

RUBY

Ertesi sabah kampüste yürürken kendimi yeni bir kadın gibi hissediyorum. Tamamen değişmiş bir insan. Tüm duyularım keskinleşmiş, etrafımda olup biten her şeyin ultra farkındayım. Kokular, sesler, gökyüzünün rengi, birinin kahkahası, otoparkta bir arabanın alarmının sinir bozucu sesi... Her şey daha yoğun.

Kollarımı açıp, parlak mavi gökyüzüne bakarak avlunun ortasında yavaşça daireler çizmek istiyorum. Dün gece hayatımın en dönüştürücü cinsel deneyimini yaşadığımı tüm dünyaya haykırmak istiyorum...

Ve henüz gerçek anlamda seks bile yapmadık.

Göğsüme boşaldığını hatırladığımda dudaklarım gizli bir gülümsemeyle kıvrılıyor. Gizli fantezilerimden biri gerçeğe dönüşüyor. Porno filmlerde böyle şeyler görmüştüm ama bir erkeğe *"içime değil, üstüme boşalabilir misin?" diye sorabileceğimi hiç düşünmemiştim.*

Evet, bu benim için normal bir konuşma gibi gelmiyor. Ve içime boşalan çok fazla erkek var *da* değil. Birlikte olduğum erkekler —üçü de—her zaman prezervatif kullanırlardı. Aptal değilim, bu yüzden güvenli sekse büyük önem veririm. Birincisi, cinsel yolla bulaşan bir hastalık kapmak istemiyorum, ikincisi, hamile kalmak istemiyorum.

Tanrım, hayır.

Ace göğüslerime boşalmak istediğini söylediğinde hemen kabul ettim çünkü aman Tanrım, bu dünyadaki en seksi şey. İlk fışkırma bana çarptığında yüzündeki ifade. Sonra her yerime yayması. Sanki beni gerçekten damgalıyormuş gibi hissettim. Beni sahipleniyordu... Kimse bana dokunmasın diye kokusunu her yerime sürüyordu.

Bu anı hatırladığımda içimi bir titreme kaplıyor.

Günüm normal geçiyor. Derse gidiyorum. Natalie ile öğle yemeği yiyorum, o da dün gece Ace ile olanları ayrıntılı olarak öğrenmek istiyor. Ona mümkün olduğunca az anlattım, o anı kendime saklamak, tadını çıkarmak istedim. Söylediği şeyler, bana bakışı, yüzüne amımı sürmeme izin vermesi. Seksi. Her şey.

Her bir anı.

Sosyal medya ofisine girdiğimde, dün geceki konuşmamızdan kasıtlı olarak hafızamdan silmeye çalıştığım bir kısmı hatırlayınca gerçeklik yüzüme çarptı.

Futbol takımından kimseyle çıkamayacağımı belirten sözleşmeyi nasıl imzaladığımı.

Kampüste hayalimdeki işi bulup, aynı zamanda hayalimdeki erkeği tanıyacağım ve o da futbol takımında oynuyor. Kendime hep futbolcularından uzak durmam gerektiğini söylemiştim, kendi uyarıma kulak vermeliydim.

Daha da çılgınca olan ne biliyor musun? Onunla yeniden bağlantı kuralı çok uzun zaman olmadı. Onun hayallerimin erkeği olduğunu nasıl bilebilirim ki? Büyük elini boğazıma dolamaktan ve göğsüme boşalmaktan çekinmediği için mi? Bunlar sadece yüzeysel şeyler.

Seksi, cinsel yüzeysel şeyler, ama onu sevmemin nedenlerinde pek derinlik yok.

Var mı?

Tanrım, artık ne düşüneceğimi bile bilmiyorum.

Ofise vardığımdan birkaç dakika sonra, futbol sahasına çıkıyoruz, Eric kenardan çekim yaparken, Gwyneth ve ben hızlı bir beyin fırtınası yapıyoruz. Gözlerim birkaç saniyede bir Ace'e kayıyor, kendimi tutamıyorum, bakışlarımız her kesiştiğinde tüm vücudum ısıyor, ki bu çok sık oluyor.

Çok sık.

Ace ve ben birbirimize bakıştığımız yirminci kez falan Gwen soruyor: "Sizin aranızda ne var?"

"Ne?" Ona dönerek telaşla soruyorum.

"Sen ve Ace." Yaklaşıyor ve sesi alçalıyor. "Siz ikiniz... birlikte değilsiniz, değil mi?"

Eğer çıkmak, yirmi dört saat önce birbirimizin çıplak vücudunu görmek anlamına geliyorsa, evet. Kesinlikle çıkıyoruz. Birbirimizin her yerini görüyoruz.

Tanrım, vücudu inanılmaz.

"Yok canım," diye yalan söylüyorum, sesim kısık. Boğazımı temizliyorum. Kafamı sallayıp omuzlarımı silkiyorum, umarım inandırıcı olur. "Yani, o çok yakışıklı ama..."

"Ama onu göremiyorsun," diye cümlemi tamamladı, yüzü ciddi. Yüzü her zaman ciddidir, ama şu anda biraz daha fazla. "

Seni uyarmıştım."

"Sakin ol. Ace Townsend'la ilgilenmiyorum," diyebildiğim kadar samimi bir şekilde söylüyorum.

Ne zamandan beri bu kadar iyi yalan söylemeye başladım?

"İyi. Çünkü bu tür şeyler hep tuhaf bir hal alır," diyor Gwyneth, hayatında hiç bir sporcuyla ilgilenmemiş bir kadının otoritesiyle. Yıllar boyunca ben de aynen böyle konuşmuştum, hayatımda başka bir futbolcu istemediğime kesin olarak inanmıştım.

Yeterince yaşamadım mı? Tanrım, soy ağacımdaki tüm bu rekabetçi alfa erkek testosteronu bazen gerçekten çok bunaltıcı oluyor.

"Geçen sezon takımda olan ve sürekli oyuncuların peşinden koşan kızdan başka bir şey oldu mu?" diye merakla soruyorum. Anlaşmaya bu maddeyi eklemelerinin tek nedeninin o olduğunu düşünemiyorum.

"Oh evet," diyor Gwyneth, gözleri fal taşı gibi açılıyor. "Hikayeyi bilmiyor musun?"

İçimde bir tedirginlik başlıyor. "Ne hikayesi?"

Gwen, kimse bize dikkat etmediğinden emin olmak için etrafına bakındıktan sonra yaklaşarak sesini alçaltarak konuştu. "Birkaç yıl önce, beyzbol sosyal medya ekibinde bir kadın vardı — bu TikTok ve Reels'in gerçekten popüler hale gelmesinden önceydi — neyse, o kadın bir yıldız oyuncuyla ilişkiye girdi. Çok ciddi bir ilişkileri vardı ve kadın ekibin tüm maçlarına gidiyordu. İşi için ve o adam erkek arkadaşı olduğu için, ama önemli değil, değil mi? Aşıklarmış. Neyse, kadın adamı onu aldatırken yakaladı, kelimenin tam anlamıyla yakaladı ve fotoğraflarını çekti falan."

Midem kramp girdi. "Aman Tanrım."

"Evet, korkunçtu. Ama o fotoğraflarla yaptığı şey, spor departmanını çileden çıkardı."

"Ne oldu?"

"Her şeyi beyzbol takımının sosyal medya hesaplarına yükledi. Onun kızla yatakta olduğu fotoğrafları. Videolar. Sonra onun gönderdiği çıplak selfie'lerini yükledi. Onun devasa penisi neredeyse 24 saat boyunca beyzbol takımının Facebook sayfasında kaldı. Kimse giriş yapamadı çünkü şifreyi değiştirmişti. Korkunçtu."

"Vay canına." O adamın hissettiği utanç. Hayal bile edemiyorum.

"Evet, vay canına." Gwen başını salladı ve bakışlarını takıma çevirdi. "Hepsinin çekici ve kendinden emin olduklarını biliyorum. Onların cazibesini anlıyorum, gerçekten. Onları

korkutucu buluyorum, bu yüzden onlardan uzak duruyorum, ama sen? Sen o adamlara çok yaklaşıyorsun.”

“Bu bir iltifat mı?” Yarı şaka yapıyorum, ama Gwen'i anlamak bazen zor.

"Öyle. Ailen sayesinde bu tür erkeklere alışkınsın. Ace'den neden etkilendiğini anlayabiliyorum. O da inanılmaz derecede çekici."

Onu incelerken tenim ısındı. En iyi şekilde çekici. Parıldayan gözleri, kolay gülümsemeleri ve kulağıma fısıldadığı sözler...

"Ama bizim için ulaşılmaz. Spor bölümünden biri senin bir futbolcuyla çıktığını öğrenirse? İşini kaybedersin, hiç şüphe yok," diyor Gwen.

İşimi kaybetmek istemiyorum. İşimi seviyorum. Ace'i çok seviyorum, ama şu anda işimi daha çok seviyorum. Geleceğim için kesin bir katkı olacak.

Ace ile takılmak mı? Orada hiçbir garanti yok. Haftaya beni unutulabilir. Hatta yarın bile olabilir. Spor bölümündeki iş anlaşmam sayesinde onu göremeyeceğimi zaten biliyor.

Bu riski alamam.

"Ama ondan vebadan kaçır gibi kaçmalısın," diye bitirir Gwen, beni güldürür.

Onun bana bakışını görünce kahkaham kesildi. Mavi gözleri ateş gibi ve sanki giysilerimin içini görebiliyormuş gibi bana bakıyor, çıplak halimi tüm ayrıntılarıyla hatırlıyor gibi.

Aynı şeyi düşünerek onun bakışlarına karşılık veriyorum ve fark ediyorum ki...

Ace Townsend'dan kaçınmak gerçekten zor olacak. Daha da kötüsü?

Ondan kaçınmak istemiyorum.

Hiç bile.

"KARARIMI VERDİM," diyorum daireye girip Natalie'yi kanepede uzanmış, kucağında bir yastık ve üzerinde dizüstü bilgisayar ile otururken görünce.

Ekranından bir anlığına gözlerini kaldırdı, parmakları hala klavyede hareket ediyordu. "Kararın ne?"

"Erkeklere yasak koyuyorum."

Parmakları yazmayı bırakır ve başını yana eğerek bana sertçe bakar. "Anlamadım?"

Arkamdaki kapıyı kapatıp kilitlerim ve iç çekerek kapıya yaslanırım. "Erkek yasağı."

"Ace Townsend yasağı mı?" diye düzeltiyor.

"O da var," diye onayladım, kapıdan uzaklaşıp sırt çantamı yere bırakıp yanındaki kanepeye uzandım. "Onu artık göremem."

"Kim diyor?"

"Colorado Üniversitesi'nin tüm spor bölümü." Gwen'in bana anlattığı hikayeyi anlatmaya devam ettim, Natalie hikayeye daldıkça başını tekrar tekrar sallıyordu.

"Bunu duymuştum," diye sözümü keserek sonunda söyledi. "Olay olduğunda kız kardeşim buraya gidiyordu. O kızı tanıyordu. Adı Annette ve kesinlikle dengesiz bir kız."

Kaşlarımı çatıyorum. "Ne demek istiyorsun?"

"O zaten o deli tiplerden biriydi, anlarsın ya? Ah, bunu söylemekten nefret ediyorum. Onu 'tipik psikopat kız arkadaş' kategorisine sokmak istemiyorum, ama öyle biriydi." Nat yüzünü buruşturdu. "Adam bir süredir ondan ayrılmaya çalışıyordu ve onun anlamadığını çabucak fark etti. O da... ondan ayrıldığını açıkça belirtmek için kasten başka bir kızla birlikte oldu."

"Bu korkunç." Bir erkeğin bana böyle bir şey yapacağını hayal bile edemiyorum. Ace'in başka bir kızla birlikte olduğunu hayal ediyorum. Başka bir kızla çıplak.

Muhtemelen onun hayalarını koparmak isterdim.

"Evet. Ama bu onun lehine çok fazla işledi. Kız intikam almak için aşırıya kaçtı. Facebook'ta çıplak fotoğraflar paylaştı, aman Tanrım. Ne kabus ama. Sadece ifşa olan erkek için değil, tüm üniversite zarar gördü. Birçok kişi için kötü bir olaydı ve yönetim o günden beri herkesin olayı unutması için çok uğraştı. Ayrıca, mantıklı olan her türlü yeni kuralı uygulamaya koydular."

"Ona ne oldu?" diye merakla soruyorum.

"Oh, okuldan atıldı, bu *hiç* olmaz," diye cevapladı Natalie. "Okulu dava etmeye çalıştı ama işe yaramadı. Karşı dava açmakla tehdit ettiler ve o da vazgeçti."

“Peki ya adam?”

Natalie iç çekiyor. "Hâlâ MLB'de oynuyor."

"NE?" Cep telefonumu cebimden çıkarıp ona doğru uzattım. "O artık profesyonel mi? Yani hayatı hiç zarar görmeden devam etti mi?"

Nat başını sallar. "Tabii ki devam etti."

Her zaman böyle olur, yemin ederim. "Onun profilini bul bana."

Saniyeler içinde bulur ve fotoğraflarına bakarız. Yakışıklı. Aklını kaçırıp internete çıplak fotoğraflarını yükleyip hayatını mahvedecek kadar yakışıklı değil, ama yeterince yakışıklı. Ve evli. Bir bebeği var.

"Sevimli bir aile." Natalie'ye bakıyorum. "O ne var?" "O mu?"

Annette'i mi kastediyorsun?"

Başımı salladım.

"Oh. Son duyduğuma göre, kardeşim ona göre şehrin diğer tarafındaki Walmart'ta çalışıyormuş."

"Olamaz."

"Doğru! Belli ki zor bir dönemden geçti. Bu durumdan kurtulmak için çok uğraştı."

"Tahmin edebiliyorum."

"Değil mi? Neyse. Zordu. Hala zor olduğunu tahmin ediyorum. Hepsi bir beyzbol oyuncusuyla çıktığı için."

"Bana asla olmaz," diyorum kararlı bir şekilde.

"Tabii ki olmaz," diyor Natalie. "Sen sporcularla çıkamazsın. Böyle bir şeyin başına gelmesi için hiç şansın yok."

Ugh. Haklı.

"Neden erkeklerden uzak duruyorsun ki?"

Bir iç çekiş daha ve kanepeye yaslanıp tavana bakıyorum. "Ace Townsend'ı elde edemiyorsam, başkası da istemiyorum. En azından futbol sezonu boyunca, anlarsın ya?"

"O yıl sonuna kadar sürebilir," diyor Nat. Bir inilti kaçıyor.

"Hatırlatma."

"O kadar iyi mi?"

Başımı ona doğru çevirip bir anlığına ona bakıyorum. "O kadar iyi, Nat."

"Detayları

istiyorum."

"Olmaz."

"Hadi ama. Benden saklıyorsun."

"Ve sana karşı direnmeye devam edeceğim çünkü bunu biraz daha kendime saklamak istiyorum."

Natalie beni incelerken yavaşça başını sallar. "Sihirli bir penisi olmalı."

Kahkahayı patlattım. "Öyle."

O benim tüm hayallerimin gerçeğe dönüşmüş hali. Ne yazık ki o benim için yasak.

YİRMİ DÖRT

Hayatımın en uzun iki haftasında, Ruby Maguire'dan mümkün olduğunca uzak durmaya çalışıyorum. Ona kaba davranmıyorum ama mesafemi koruyorum. Saygılı olmaya çalışıyorum. Cumartesi öğleden sonra ilk ev maçımızı oynuyoruz ve rakiplerimizi ezip geçiyoruz. Harika bir maçtı. O gece dışarı çıktım ve her zamanki gibi Logan's'ta kutlama yaptık ve takım arkadaşlarımla harika vakit geçirdim. Arkadaşlarımla. Orayı da kapattık ve birinin evine gittik, orada daha da sarhoş oldum ve bana yaklaşan tüm kızları reddettim.

Gerçekten hepsini.

Arkadaşlar bana hasta olup olmadığımı sordular. Derek alnıma elini koydu, pislik herif. Hasta değilim. Ruby'ye hissettiklerim bir tür hastalık değilse tabii.

O zaman çok hastayım.

Aynı şey, farklı gün, sonraki hafta. Okul, antrenman, kuvvet antrenmanı ve dirseğimi buzda tutmakla meşgulüm çünkü son zamanlarda çok acıyor. Cumartesi günü maç yapıyorum, bir galibiyet daha alıyoruz, yine Logan'da kutluyoruz. Yine kızları reddediyorum.

Ruby ile oynadığımdan bu yana iki haftadan fazla oldu ve başka bir kıza dokunmadım. Başka bir kıızı düşünmedim. Tek düşünebildiğim o. Kulağımda yumuşakça nefes alıp vermesi. Orgazm olurken çıkardığı sesler. Tahrik olduğunda cildini kaplayan kızarıklık. Amının kokusu. Ne kadar ıslak olduğu. Ne kadar lezzetli olduğu.

Her yerinde.

Takıntılı bir erkeğim ve onu neredeyse her gün görüyorum.

Her. Tek. Gün.

Bu beni yıpratıyor. O kadar çok mastürbasyon yaptım ki avuç içlerimde nasır çıktığından eminim. Yine de içimde büyüyen durmak bilmeyen ihtiyaç azalmıyor. Daha fazla Ruby'ye olan ihtiyacım.

Onu elde etmenin bir yolu var mı?

O da benden kaçıyor. Bunu anlayabiliyorum. Benden uzak duruyor ama soğuk ya da düşmanca davranmıyor. Hayır, bu durumu daha da kötüleştiriyor. Gözlerimiz her buluştuğunda bana güzel gülümsemeler atıyor ve bu da midemi düğüm düğüm ediyor. Onunla konuşma ihtiyacım çok güçlü. Ona dokunma isteğim ise daha da güçlü.

Ama sözümün eriyim ve onu belaya sokmak istemiyorum. Ya da kendimi belaya sokmak istemiyorum. Pratik yaparken onun yakınımda olması bile yeter. Pratik yaparken her hareketimi izleyen bakışlarını yakalamak?

Daha da iyi.

Perşembe gecesi ve manzara değişikliği istediğim için Logan'ın barında değilim. Javier ve Evan ile geldim çünkü aramızda yakınlık oluştu ve sürekli seks yapacak kadın aramamalarını seviyorum. Javier mutlu bir ilişkisi var ve kız arkadaşına deli gibi aşık. Evan da sürekli seks peşinde koşan bir kadın avcısı değil, bu yönünü de seviyorum. Ve bir de ben varım.

Sezon sonuna kadar teknik olarak sahip olamayacağım bir kadını bekliyorum.

İçkiyi de bıraktım. Aklımı ve vücudumu sağlıklı tutmaya çalışıyorum ve koçlarım, antrenörüm ve beslenme uzmanım yolunda gittiğim için beni övüyorlar. Son zamanlarda bu kadar çok spor yaptığımı bilmiyorlar çünkü cinsel tatminsizliğimi gidermeye çalışıyorum.

Çok fazla.

Şehir merkezinde Dirty Habit adında yeni bir mekanda bulunuyoruz ve burası gerçekten çok havalı. Çıplak tuğlalar ve loş ışıklandırma var. Bolca oturma yeri ve çeşitli fiçı biralar sunan dev bir bar tezgahı var. Bu gece şoförlük yapacağım ve sarhoş olmak istemediğim için sadece bir bira içiyorum.

Burası Logan'ın mekanı kadar kalabalık değil ama sürekli insan geliyor ve çabuk doluyor. O kadar ki, buraya geldiğimizde ve tüm masalar dolmadan bir masa kapabildiğimiz için çok sevindim.

Kadınlar masamıza yaklaşıyor ve biz de onlarla sohbet ediyoruz. Her zaman kibar davranıyoruz, ancak Javier bizimle konuşurken nadiren telefonundan başını kaldırıyor. Sanki onlardan korkuyormuş gibi. Hiçbirine ilgi duymuyorum, ama en azından kibar davranmam gerektiğini biliyorum. Hayranlar ve hayran kızlar için rol yapmam lazım.

"Senin sorunun ne?" Bir grup kadın daha masamıza uğradıktan sonra Javier'e soruyorum. O ise onlara bakmıyor bile.

Telefonunu masaya koyar ve bize anlaması zor bir bakış atar. "Ciddi bir ilişkiye girene kadar bekle. O zaman yanına yaklaşan tek bir kadına bile bakmak istemeyeceksin."

"Neden olmasın? Kız arkadaşın kendine güvenmeli ve sana tamamen güvenmeli değil mi?"

"Kız arkadaşım kıskanç tipte." Omuzlarını silkiyor. "Bir kadınla arkadaş bile olamıyorum. Özellikle uzun mesafeli bir ilişkimiz olduğu için çok çıldırıyor."

"Anlayabiliyorum," diyorum, Ruby'yi düşünerek. Her zamanki gibi.

O da kıskanç mı? Sürekli kadınlarla konuşsam kızarmı? Şu anda bunu yapıyorum ve hiçbirisi ilgimi çekmiyor. Az önce masamıza sarışın bir kız geldi. Sevimli ve arkadaş canlısıydı, vücudu da çok güzeldi. Bu tür şeyleri fark ederim, takdir ederim, ama ona ilgi duyuyor muyum?

Hayır, ilgilenmiyorum. Ruby ile birlikte bile değilim, ama tek düşünebildiğim o.

Birayı alıp son yudumu içtim, bardağı sertçe masaya koyarken içimden bir öfke dalgası geçti. Javier ve Evan kendi aralarında konuşuyorlardı, ben de barı dolduran kalabalığa somurtarak baktım, kendimi huysuz hissetmekten nefret ediyordum.

Sanırım sevişmem lazım. En azından güzel bir kadını öpmem lazım. Ama öpmek istediğim tek bir kadın var.

"Belki bir bira daha sipariş etmeliyim," diyorum, bunun berbat bir fikir olduğunu çok iyi bilerek.

"Sen bizim şoförümüz sanıyordum," diyor Evan.

"Öyleyim." Boş bira bardağını kendimden uzaklaştırıp devirdim ve masanın üzerinde yuvarlanmaya başladı. Javier sandalyesinden atlayıp yere düşmeden yakaladı, yoksa muhtemelen kırılacaktı. "Sağ ol dostum."

"Son zamanlarda çok huysuzsun," diyor Evan, kaburgalarımı hafifçe vurarak. "Sorunun ne?"

Kadınlar. Bir kadın. Yeşil gözlü, gördüğün en güzel gülümsemeye sahip, güzel bir sarışın kadın. Ona dokunduğumda inleyen ve inleyen bir kadın. Buradaki tüm kadınlar arasında en güzel, en lezzetli amcığı olan bir kadın. Henüz tam olarak sıkmediğim bir amcık ve ben burada onu düşünüyorum.

Hayal kuruyorum.

İstiyorum.

Siktir, onu istiyorum.

Sanki kendi zihnimde onu yaratmışım gibi, sihirli bir şekilde bu barda beliriyor. Bunun olasılığı ne kadar? Kafamı sallayıp bir an için gözlerimi kapatıyorum, kendime sadece hayal gördüğümü söylüyorum, ama gözlerimi tekrar açtığımda, o hala orada, girişin önünde duruyor, oda arkadaşı Natalie hemen yanında ve arkalarında birkaç tanıdık olmayan kadın duruyor.

Huh.

Javier'in önüme bıraktığı boş bira şişesini tekrar alıp dudaklarıma götürdüm, boş olduğunu görünce hayal kırıklığına uğradım. "Kesinlikle bir bira daha lazım. Gidip bir tane alayım."

İkisi de cümlesini bitiremeden, sandalyemden kalkıp kalabalık bara doğru yöneldim, Ruby'nin sarı saçlarını gözden kaybettiğim için odayı tarayarak. Kalabalığın arasından geçip bara yaslandım, barmenin beni fark etmesini beklerken, yeni keşfettiğim en sevdiğim şeyi aramaya devam ettim.

En sevdiğim şey değil, en sevdiğim kişi. Ruby.

"Selam, Ace Townsend," barmen beni selamladı. "Nasılsın dostum?" "Dirty Habits'e hoş geldiniz."

"Teşekkürler." Benim yaşlarımda, belki biraz daha büyük olan adama elimi uzattım ve o da bana yumrukla selam verdi. "Burası oldukça havalı bir yer."

"Öyle mi? Teşekkürler. Burası babamın." Ön kolunu bara dayayıp bana gülümsüyor. "Geçen hafta sonu harika bir maç oynadın."

"Teşekkürler."

"Cumartesi için endişeli misin?" Barmen kaşlarını kaldırdı.

En büyük rakiplerimizden biriyle oynayacağız ve zor bir maç olacak. "Fazla heyecanlanmamam lazım."

"Sen halledersin." Tezgâhtan uzaklaşarak parmaklarını bana doğru uzattı. "Ne alırsın?"

Bir bira daha sipariş ettim, ama o ısmarladı, ben de kabul ettim ve şişeyi elimde sıkıca tutarak odada Ruby'yi aradım.

Hâlâ onu bulamıyorum.

Yavaş adımlarla yürümeye devam ediyorum, yanımdan geçenlere gülümsüyor ve başımı sallıyorum. Bir grup kadın beni durduruyor, hepsi etrafımı sarmış, cilveli gülümsemeler ve abartılı kıkırdamalarla, bazıları bana dokunacak kadar cesur.

"Sahada çok yakışıklıydın, Ace!" diye bağıyor içlerinden biri, elini koluma koyup sıkıyor.

"Hey, teşekkürler." Ona gülümserim ve biramdan bir yudum alırım.

Bana kirpiklerini kırıştırıyor. Uzun, kalın ve kesinlikle takma kirpikler ve göz kapaklarını nasıl açık tutabildiğini merak ediyorum. "Cumartesi günkü maça da geleceğim."

"Orada görüşmek için sabırsızlanıyorum." Birayı ona doğru kaldırdım, az önce söylediğim şeyden nefret ediyordum. Hiç içten söylememiştim ve muhtemelen onun umutlarını bozmuştum.

Gözleri parladı. Koyu kahverengi gözleri şu anda beni yiyip bitiriyor. "Senin için bir pankart yapacağım."

"Tamam." Buna nasıl cevap vereceğimi bilmiyorum.

Yaklaşıyor, parfümünün başımı döndüren kokusu beni sarmalıyor, hapşırma istiyorum. "Bence sahadaki en yakışıklı erkek sensin."

Normalde bu tür şeyler beni rahatsız etmez ama bu sefer gergin bir şekilde gülümsedim. "Öyle mi?"

"Kesinlikle." Başını sallar, elini tekrar koluma koyar. "Daha özel bir yere gidelim mi?"

"Şimdi mi?"

Gülümsemesi anlamlıydı. "Evet, tabii ki, hemen."

"Biraz sakın ol, tatlım. Önce birbirimizi daha iyi tanıyalım."

Yüzündeki hayal kırıklığı açıkça belli. "Beni reddediyor musun?"

"Bana asılmaya mı çalışıyorsun?" Bir yudum daha biramdan içiyorum.

"En azından içimi bitirmeme izin ver."

Gülümsemesi geri geliyor, bu sefer daha büyük. "Sonra benimle gelirmisin?"

Bu kızla hiçbir yere gitmeye niyetim yok. Ona dürüst olmalıyım.

"Biliyor musun?" O hevesle başını sallayınca devam ediyorum,

"Muhtemelen hayır." Yüzü düşüyor. "Oh."

"Evet." Bir yudum daha alıyorum. Bu sefer daha büyük bir yudum. "Oh."

Yüzünü buruşturur, dudaklarını çirkin bir şekilde büzüştürür. "Sen biraz pisliksin."

"Sen de biraz ısrarcısın." Şişeyi ona doğru eğiyorum. "Bir dahaki sefere şansın yaver gider."

"Erkekler," diye homurdanır ve topuklarını dönüp uzaklaşır.

Onun gidişini izlerken, hafifçe eğlenerek, biramı bitirip bir tane daha almalı mıyım diye düşünürken tanıdık bir koku alıyorum. Tanıdık bir ses duyuyorum.

"Birini daha kızdırdın, ha, Townsend?"

Ruby'nin alaycı sesini duyunca rahatladım, dizlerim titredi, bu hiç olmazdı. Sağıma baktım, orada duruyordu, ne giydiği, yüzünde ne kadar makyaj olduğu, saçlarının kıvrık olup olmadığı hiç önemli değildi, çok seksi görünüyor.

Benim gözümde Ruby ne olursa olsun çok seksi.

"O... çoktu," diyorum Ruby'ye, yeşil gözlerine biraz fazla uzun süre bakarak.

Gözlerinde eğlence dans ediyor. "Sana çok mu sert davrandım?"

"Evet." Ona bakmaktan kendimi alamıyorum. O kadar güzel ki. Giydiği tişört dar ve kısa, tonlu karnını gösteriyor ve biraz bol bir kot pantolon giymiş ama o bacakların ne kadar ince olduğunu biliyorum. Kalçalarının hafif kıvrımı. Belinin eğrisi. Mükemmel kıcının kıvrımı.

Kahretsin, bu kadına çok aşık oldum. O farkında mı acaba?

Bana olan etkisini anlıyor mu?

"Kovalamayıcı sever misin?" diye soruyor, tatlı sesi beni düşüncelerimden koparıyor.

Yine dürüst olmaya karar veriyorum.

"Sarışınları severim, özellikle bir tanesini." Ona yaklaşıyorum, başımı eğip ağzımı kulağına yaklaştırıyorum. "Tatlı bir amcığı olan ve göğüslerine spermlerim damlayan."

Uzaklaştığımda gözleri fal taşı gibi açılıyor ve acaba çok mu ileri gittim diye merak ediyorum. Bana uzun süre sessizce bakıyor ve ben onu inceliyorum, içim kıpır kıpır oluyor.

Sonra elini uzatıp koluma koydu, tıpkı birkaç dakika önce ısrarcı kızın yaptığı gibi. Parmakları tenime değdiği anda, damarlarımdan elektrik akımı geçiyormuş gibi hissettim ve sikim dikleşti.

"Beş dakika sonra kadınlar tuvaletinde buluşalım," diye fısıldadı ve dönüp uzaklaştı.

Ve uzaklaşıyor.

YİRMİ BEŞ

RUBY

Ace'i geride bırakıp arkanıza bakmadan uzaklaşırken kalbim deli gibi atıyor. Sanki bakamıyorum. Ama onun gözlerinin üzerimde olduğunu, her hareketimi izlediğini hissedebiliyorum. Kalabalık odadan geçmeye çalışırken bacaklarım titriyor ve sonunda tuvaleti gördüğümde neredeyse koşarak içeri giriyorum.

Oda çok büyük ve karanlık. Kabinler geniş, her birinin üzerinde tek bir lamba asılı. Ampuller sıcak, altın rengi bir ışık yayıyor ama içerisi yine de loş.

Mükemmel.

Lavabolardan birine gidip titrek ellerimi yıkıyorum, bol sabunla köpürttükten sonra duruluyorum. Ace gelmeden önce zaman öldürmeye çalışıyorum.

Tanrım, umarım gelir.

Tuvalet sifonu çekildi ve kabinden bir kadın çıktı, bana gülümsedi, ellerini çabucak yıkadı ve kapıyı çarpıp dışarı çıktı. Lavabonun yanında beklerken odanın ne kadar sessiz olduğunu fark ettim ve etrafa bakındım.

Kioskların altına
bakıyorum. Burada tek
başımayım. Tanrıya
şükür.

Burada başka kadınlar olsaydı ve Ace içeri girseydi ne olacağını hiç düşünmemiştim. Onun varlığı ortalığı karıştırırdı. Bazı kadınlar çılgına dönerdi. Bazıları onun gitmesini isterdi.

Bu düşünce midemi sıkıştırıyor. Neden bunun iyi bir fikir olduğunu düşündüm ki? Muhtemelen bu iş yürümeyecek. Onu tuvalette buluşmaya davet ederek ne beklediğimi bile bilmiyorum.

Kulağıma fısıldadığı şeyin beni altüst ettiğini biliyorum, çok ateşliydi. Son kez baş başa kaldığımızda olanları ima ediyordu. Sanki hâlâ onu düşünüyor gibi.

Hala *beni* düşündüğünü.

Bu adam beni mahvedecek, bunu biliyorum. Ve onun mahvoluşunun her saniyesinden zevk alacağım.

Kapı aniden açıldı, Ace orada duruyordu, bakışları hemen benimkilere takıldı. Boş banyoda birbirimize bakıyoruz, ikimiz de tek kelime etmiyoruz. En basit kıyafetiyle bile bu kadar yakışıklı olmaya hakkı yok. Bir çift kot pantolon ve göğsüne ve kollarına yapışan, kaslarını vurgulayan beyaz bir tişört. Son görüşmemizden bu yana ne kadar oldu... iki hafta mı? Yemin ederim, eskisinden daha kaslı.

Ona dokunma fırsatı beni heyecanlandırıyor.

"Burada sadece ikimiz mi var?" diye soruyor, derin sesi bacaklarımın arasında yankılanıyor ve beni titretiriyor.

Sesim çıkmadan başımı sallıyorum.

Bana doğru yürümeye başlıyor, adımları aceleci, elleri uzanıyor. Ellerini belime koyuyor, beni geriye doğru çekiyor, ta ki popom kabin kapısına çarpıp kapı açılana kadar. Saniyeler içinde kabine sıkışıyoruz, kilit yerine oturuyor, Ace beni döndürüyor, sırtım duvara yapışıyor ve o tam önümde duruyor. O kadar yakın ki, sıcaklığı vücuduma sızıyor, beni ısıtıyor.

Onun için.

"Seni özledim," diye fısıldadı, başını eğip boynuma burnunu sürtmekten hemen önce.

Gözlerimi kapatıyorum, dudaklarım onun teninin benim tenime ilk temasında açılıyor. Beni özlediğini itiraf etmesi. Ben bunu asla yüksek sesle söyleyemedim. Hala söyleyemedim. Ama o tereddüt etmeden duygularını itiraf etti ve ben...

Bunu seviyorum.

"Neredeyse her gün görüştük," diye hatırlatıyorum, ellerimi onun geniş, sert omuzlarına koyarak.

"Sana dokunmakla aynı şey değil." Dudakları boynuma değiyor, titrek bir nefes kaçıyor. "Seni yakınımnda hissetmek."

Elleri göğüs kafesimin boyunca yukarı doğru kayıyor, göğüslerimin hemen altında duruyor, başparmakları cildime bastırıyor. Her zamanki gibi sütyen giymiyorum. Sütyenlerden nefret ediyorum ve o da bunu biliyor, ama hiç tereddüt etmiyor.

Saniyeler içinde göğüslerimi tamamen avuçlar, etlerimi yoğurur, başparmakları meme uçlarımda ileri geri sürünür, çılgılık atmak isterim. Bunun yerine alt dudağımı ısırırım, sıcak, ıslak ağzını boynuma doğru indirirken dişlerimin arasından yumuşak bir inilti çıkar.

"Çok iyi hissettiriyorsun, Kızıl. Çok uzun zaman oldu," diye mırıldanıyor yanağıma, orayı öpüyor. Bu tatlı bir jest, ama bana dokunma şeklinin tatlı bir yanı yok. Sıcak vücudu benimkine bastırıyor, dizi bacaklarımın arasına giriyor. Bacaklarımı açarak ona izin veriyorum ve bir sonraki anda ağzı ağzımın üzerinde, dizleri bacaklarımın arasındaki o ihtiyaç duyulan noktaya sıkıca bastırılmış, beni yıldızları görmeye zorluyor.

Zaten. Hepsi bu kadar. Tuvalet kabininde birkaç acele dakikada orgazmın eşiğine geliyorum.

"Çabuk olmalıyız," diye fısıldadı dudaklarıma. "Biri bizi yakalayabilir."

Biri bizi yakalarsa ölürüm. Hayatımın en ateşli karşılaşmasını sonlandırmaya karar verirse de ölürüm.

"O zaman çabuk yapalım," diye cesaretlendiriyorum, sesim yumuşak. Ellerimi göğsünde yavaşça gezdiriyorum, pürüzsüz, sıcak derisinin altındaki sert kasların tadını çıkarıyorum. Vücudu mutlak mükemmellikte ve yapabilseydim, gömleğini yukarı çekip ona biraz bakardım.

Ama yeterli zamanımız olduğunu sanmıyorum.

Ellerini kalçama kaydırıyor, beni kaldırıyor ve ben de onunla birlikte yükseliyorum, bacaklarımı ona dolayarak kalçalarımı öne doğru eğiyorum ve kot pantolonundaki şişkinliğe sürtünüyorum. Sert ve kocaman ve ben kollarımı boynuna doluyorum, ağzım onun ağzını buluyor.

Öpücük anında ateşli oluyor. Dillerimiz birbirine dolanıyor, dişlerimiz çarpışıyor. Islak, açgözlü dudaklar ve sıcak nefesler. O inliyor. Ben inliyorum. Parmaklarını saçlarıma kaydırıyor, saçlarımı yumruğunun etrafına doluyor. Ellerimi saçlarına sokup çekiyorum, onu homurtmaya zorluyorum.

Bu ses beni zayıflatıyor ve beni kapıya sıkıştırdığı için minnettarım, yoksa muhtemelen yerde olurum.

Öpüşüyoruz, öpüşüyoruz, çenem ağrıyana ve dudaklarım acıyana kadar. Bana doğru itiyor, yavaşça, güzelce, beni çıldırtıyor ve banyo kapısı aniden açıldığında, bir grup kıkırdayan kadın odaya giriyor, Ace donup kalıyor.

Gözlerimi araladığımda onun beni izlediğini gördüm. Benden uzaklaştı, bakışlarımız hala birbirine bağlıydı, eli ağzımın üzerinde duruyordu, parmakları beni susturmak için sıkıca bastırıyordu.

Elinin altından bir inilti duyulur ve ifadesi sertleşir. Bakışlarından bana sessiz olmamı söylediğini neredeyse okuyabiliyorum. Gerçekten kafam çok karışmış olmalı çünkü bunun ne kadar seksi olduğunu düşünmeden duramıyorum. Elini

Elini ağzımın üzerine koyması ve dizini kotumun dikişine bastırması. Daha fazla baskı uygulayarak klitorisimi titretir ve ben gözlerimi kapatırım, bu muhteşem, dominant adamın bana verdiği hislere kapılıyorum.

Yaklaşıp yanağına yanağımı dayadığını hissediyorum ve kulağıma fısıldıyor, "Çok gürültü yapıyorsun."

O benden biraz uzaklaşırken ben hiçbir şey söylemedim. Eli hala ağzımı kapatıyordu, dizleri hala kasıklarımın sıkıca bastırıyordu, diğer eli ise belime dayanmış, parmakları kısa tişörtümün kenarından içeri giriyordu. Beni çevreliyordu, nefes alamıyordum, başım dönüyordu ve tıpkı onun beni tüketmesi gibi onu tüketme ihtiyacı duyuyordum.

Tanrım, bu adam. En iyi şekilde ezici.

Kadınlar o kadar yüksek sesle konuşuyorlar ki, odada en az yirmi kişi var gibi geliyor, ama muhtemelen on kişi bile yoktur. Birkaç tanesi kabinlere giriyor. Diğerleri lavaboların başında kalıyor, eminim aynada kendilerine bakıyorlar. Ruj sürüyor ve gece hakkında dedikodu yapıyorlar.

"Ace'i gördüm," diyor içlerinden biri.

Ace'in bakışları eğlenceli bir hal alıyor.

Biraz meraklı. "O çok seksi," diyor bir başkası.

"Beni reddetti," diyor bir başkası. Ace bu söz üzerine kaşlarını kaldırıyor. "Kızım, ne kaçırdığını bilmiyor."

"Ben de öyle düşündüm. Beni reddettiğine pişman olacak."

Ace başını sallar, gülerek. Beni öpebilmek için elini ağzımdan çeker.

Ve durmuyor. Beni öpmeye devam ediyor, eli kotumun önüne iniyor, parmakları düğmeyi ve fermuarı açmaya çalışıyor. Dizini de indiriyor, içimde hayal kırıklığı çöküyor, ama elini nemli külotumun içine sokup klitorisimi okşadığında yerini tam bir coşku alıyor.

Bunu nasıl başardığımızı bile bilmiyorum, ama başardık. Yetenekli parmakları, yaramaz ağzı ve dilinin her hareketiyle beni zevke getiriyor. Kabinin diğer tarafında kadınların olması, durumu daha da ateşli hale getiriyor. Bunu gizlice yapmamız. Her an biri bizi yakalayabilir.

Beni daha sert ovuyor. Daha hızlı. Nefes alamıyorum. Odaklanamıyorum, düşünemiyorum bile. Tek yapabildiğim hissetmek, damarlarımdan yayılan, kanımı kaynatan hisler. Kafamın arkasını kabin kapısına vuruyorum ve gözlerimi kapatıyorum, içimde o tanıdık his oluşuyor.

Yaklaştım. Sanki bunu biliyormuş gibi, hızını yavaşlatıyor, parmakları amımın içinde yukarı aşağı kayıyor, birini içime sokarken başparmağı klitorisime değiyor.

Bana yaptığı şey tatlı bir işkence. Ne kadar lezzetli bir his. Beni nasıl delirtiyor. Kadınlar tek tek tuvaletten çıkıyor ve bu kadar çabuk boşalması beni şaşırtıyor, geriye sadece ikimiz kalıyoruz. Logan'ın evinde böyle bir şey asla olmazdı. Tuvalet her zaman doludur.

"Sonunda," diye mırıldanıyor dudaklarıma, eli daha da hareketlenirken. Beni doruğa getiriyor. Beni orada bırakıyor, ben düşene kadar, vücudum titreyerek.

Orgazmın doruğuna ulaştığım anda ağzı dudaklarıma yapışıyor, dudakları çığlıklarımı, inlemelerimi yutuyor. Ona sarılıyorum, orgazmı atlatmaya çalışıyorum, onun çılgın elinin üzerinde zıplıyorum ve titremelerim sonunda dinince yüzümü boynuna gömüyorum, kollarımı omuzlarına doluyorum, ellerimi yine saçlarına gömüyorum.

"Siktir, çok seksisin, Kızıl," diye mırıldanıyor alnıma öpmeden önce. Hala zonklayan amımdan elini çekiyor, fermuarımı çekiyor, ama tam kapatamıyor. "Gitmeliyim."

Beni dikkatlice ayağa kaldırıyor, elini saçlarımdan üzerinden geçirip yüzümden çekiyor, ben ise hala orgazmın etkisiyle sersemlemiş bir halde ona bakıyorum. Neden öylece gittiğini anlamıyorum.

Sanki bu kadar.

"Ace..." Ne diyeceğimi bilemeden dudaklarımı sıkıca kapatıyorum. Gülümsemesi küçük. Hatta biraz hüzünlü.

"Biliyorum, bebeğim."

Hepsi bu. Arkasına uzanıp kilidi açıp kabinden çıkmadan önce söylediği tek şey bu. Aceleyle yere vuran ayak seslerini, kapının açılıp kapanışını duyuyorum, beni sessizlik içinde bırakıyor.

Beni yalnız bırakıyor.

Güçlenmek için derin bir nefes alıp yavaşça veriyorum, kalbim hala deli gibi atıyor. Başım hala dönüyor. Az önce olanları tam olarak nasıl açıklayacağımı bilmiyorum, ama kendimi değişmiş hissediyorum.

Tüm sorumlu düşünceleri bir kenara atıp Ace'nin peşinden gitmek istiyorum. Beni eve götürmesi için yalvaracağım, böylece kaldığımız yerden devam edebileceğiz. Beni delirtmek için mi yapıyor bunu?

Çünkü işe yarıyor.

YİRMİ ALTI

CUMARTESİ. Maç günü. Yine evimizde ve en büyük rakibimizle oynuyoruz, bu yüzden tribünler tıklım tıklım. Stadyumun biletleri tamamen satılmış olmalı, soyunma odasında olmamıza rağmen, özel bir performans sergilemek için erken gelen bandonun eşliğinde taraftarların tezahüratlarını duyabiliyorum.

Midem düğüm düğüm. Çok korkuyorum ve kusacak gibi hissediyorum.

"Yüzün solgun," diyor yanımdan geçen biri.

"Teşekkürler," diye mırıldanıyorum, o gittikten sonra, sinirli bir şekilde. Tüm gözler üzerimde. Takım arkadaşlarım. Koçlarım. Oradaki her lanet herif, ya bu maçı kazanmamı ya da...

Kaybetmemi.

Kaybetmeyi
reddediyorum.

"İyi misin?"

Evan'ın endişeli bir ifadeyle önümde durduğunu görüyorum. Bu adam takım arkadaşlarımdan çoğundan farklı. Her zaman maço bir pislik değil. Aslında Evan hiç öyle davranmaz. Takımdaki diğerleri tam bir pislik değil ama Evan iyi bir insan.

Ve bunu onun tahmin edemeyeceği kadar çok takdir ediyorum.

"Gerginim," diye itiraf ediyorum. Asla yapmadığım bir şey, çünkü her şeyi kontrol altında tutuyormuş gibi davranmayı tercih ediyorum. Yüzümde veya davranışlarımda en ufak bir şüphe görürlerse, unut gitsin.

Bana olan güvenlerini kaybederler.

Ben takım lideriyim. Zayıflık gösteremem. Güçlü olmalıyım ve herkese, takımıma, koçlarımıza, taraftarlarımıza, her şeyi halledeceğimi kanıtlamalıyım.

Ama lanet olsun, bazen baskı beni çok etkiliyor.

En azından antrenmanlar benim için daha iyi gidiyor. Ruby'nin neredeyse her gün kenarda olması bile devam etmem için yeterli. Öyle ki

o orada olmasa bile kendimi iyi hissediyorum. Çünkü onun tekrar orada olacağını biliyorum.

Eninde sonunda.

"Dostum. Sen bunu kesinlikle başaracaksın." Evan elini uzatıyor ve ben de elini tutup ona beşlik çakıyorum. Elimi sıkıca tutup sallıyor, gözleri gözlerime kilitlenmiş. "Orada herkesi mahvedeceksin."

"Umarım."

"Hayır, dostum. Bu belirsizliği evrene yayma." Bu, bize yaklaşan Javier'den geliyor. "Onları yok edeceğimizi hiç şüphe duymadan söylemelisin. Kendi sahamızdayız. Başaracağız. Harika olacaksın, QB."

"Evrende yaymak mı?" diye soruyorum, enseme kaşıyarak.

Javier gözlerini devirdi. "Dinle, bu benim kızımın lafı. Hep böyle şeyler söyler. Manifestasyon falan diyor. Saçmalık gibi geliyor ama ben onun bir şeyleri anladığını düşünmeye başladım. Bu tür düşünceler işe yarıyor, anlıyor musun?"

"Tabii." Ne dediğini hiç anlamadan başımı sallıyorum. Manifestasyon mu?

Tek bildiğim, onun ilişkisine kıskandığım. Onun bir ilişkisi olduğu için kıskanıyorum. Benim yok. Oysa ben ilişki istemiordum. Bağlanamadığım için bu tür şeylerden kaçınıyordum.

Şimdi ben gerçekten bağlanmak istiyorum ama o yapamıyor. Bu çok berbat bir durum.

Bazen birlikte olamadığımız için Ruby'yi bu kadar çok istediğimi düşünüyorum. Her zaman sahip olamadığımız şeyi isteriz, değil mi?

Kahretsin, bilmiyorum. Bildiğim tek şey, aklımı kaçırmak üzere olduğum ve futbol düşünmediğim zamanlarda onu düşündüğüm. Gece gündüz aklımdan çıkmıyor ve ondan nasıl kurtulacağımı bilmiyorum.

Sorun ne mi? Onu unutmak istemiyorum. Tek ve biricik Ruby Maguire'a olan takıntımın içinde boğulmaktan zevk alıyorum. Sosyal medya ekibi bize katıldığında antrenman sırasında onu sahada görmek, onun gülümseyen yüzünü görmek beni her zaman rahatlatıyor. Hatta onun oyunlarına katılıyorum ve trend olan şarkıları ağzımızla söylerken bizi filme almasına izin veriyorum ve onlar için aptalca paylaşımlar yapıyorum. Kendimi aptal gibi hissediyorum ama o, hayranların buna bayıldığını söyleyerek beni rahatlatıyor. Özellikle kadınlar.

Ruby ve Gwyneth'in fikirlerini uygulamaya koymasından bu yana sosyal medya takipçilerimizin sayısı inanılmaz arttı. Takip ediyorum ve çok başarılılar. Ruby bile bazı içeriklerini benim de paylaşmamı

ve bana birkaç video gönderdi, ben de bunları sosyal medyama koydum ve şimdi benim takipçi sayım da artıyor.

O kız akıllı. Zeki. Nazik ve eğlenceli ve takımdaki tüm erkeklerin ona akın etmemesi beni şaşırtıyor. Ve minnettar.

Eğer biri ona yaklaşırsa, onu dövmek zorunda kalabilirim. Belki söylenmemiş bir şey ama o kız benim.

O bana ait.

Belki ona karşı hislerimi hissediyorlardır. Bilmiyorum. Onunla konuşmak için her türlü bahaneyi uyduruyorum ama hiçbir zaman yeterli gelmiyor. Daha fazlasını istiyorum. Ruby ile daha fazla zaman geçirmek istiyorum. Onu dinlemek. Gülümsemesini izlemek. Kahkahalarını duymak. Ona tamamen kapıldım ve birbirimizden kaçınmamız beni öldürüyor.

Eh, çoğunlukla.

Yine de banyodaki o anı hala düşünüyorum. Beynime kazındı, sadece elim bana eşlik ettiği birkaç yalnız gecede bana yardımcı olmuş olabilir.

Ruby'yi tatmin etmekten daha çok zevk aldığım bir şey yok. Cidden. En sevdiğim şey bu. Belki futboldan bile daha çok.

Neredeyse aynı derecede.

Sadece birlikte olduğumuzu, birbirimiz için aynı şeyleri hissettiğimizi bilmek, beni rahatlatıyor ve oyun oynarkenki endişemi biraz hafifletiyor. Oyun günü çok gergin olsam da, kendime bunu aşmam gerektiğini hatırlatıyorum. Yapabilirim.

Yapabilirim.

Koç sonunda bizi yanına çağırır ve bize coşkulu bir konuşma yapar. Bu konuşma her zamankinden daha cesaret vericidir, çünkü biz kan dökmeye kararlıyız. Cam bizim oyun kurucumuz olmadan önce bu takıma hiç yenilmedik ve şimdi ben buradayım, bu rekoru korumam gerekiyor.

"Onların bizim maç videolarımızı izlediklerini biliyorsunuz," diyor Koç Mattson konuşmasının sonuna doğru. "Tıpkı bizim onlarınkini izlediğimiz gibi. Ace'i yenebilmek için her yolu deneyecekler, ama biz onlara izin vermeyeceğiz. O çocuğu canınız pahasına koruyun. Bugün hiç sack yok. Buna izin vermeyeceğim."

Tüm linemenlerim başlarını sallayarak onaylıyorlar.

"Ve topu da kimseye kaptırmayacağız." Mattson doğrudan beni işaret ediyor. "O sahada hiçbir hata yapma lüksümüz yok. Eğer onlar bizden daha iyi oynarsa, bu

. Ama aptalca hatalar yapıp onlara avantaj sağlarsak? O zaman maçı onlara hediye etmiş oluruz. Bunu yapamayız."

"Doğru," diyorum başımı sallayarak, derin bir nefes alıyorum.

"Başarabiliriz."

Buna inanmak zorundayım. Kendime inanmak zorundayım. Eğer inanmazsam, her şeyi mahveder ve koçun dediklerini yaparım.

Onlara galibiyeti

hediye ederim. Siktir

et.

Yirmi yedi

RUBY

KOLTUĞUMUN KENARINDA OTURUYORUM.

Bu maç o kadar heyecanlı ki, endişeden bayılacağım galiba. İki takım da her çeyrekte birbirini geçmeye çalışıyor. Ace muhteşem bir maç çıkardı ama sorun şu ki, diğer takım da gerçekten çok iyi oynuyor.

İkisi de gol atmak için mücadele ediyor. Sahada bir savaş var ve Tanrıya şükür neredeyse bitti.

"Tanrım, çeyreğin bitmesine hala yedi dakika var," diye mırıldanıyor Gwyneth, skor tahtasına milyonuncu kez bakarak. "Buna daha ne kadar dayanabilirim bilmiyorum."

"Çok fazla," diye katılıyorum, gözlerim sahadan hiç ayrılmıyor. Şu anda top bizde ve Ace, diğer hücum oyuncularıyla birlikte toplanmış, hepsi dağılıp pozisyonlarını alırken "hadi" diye bağıyorlar.

Kıçım neredeyse bankın kenarından düşecek, nefesim boğazımda düğümlenirken Ace'in derin sesiyle oyun talimatlarını dinliyorum. Top ona atılıyor ve o birkaç adım geri koşarken başını sağa sola çevirerek topu atabileceği boş bir oyuncu arıyor. Sonunda topu atıyor, top havada spiral çizerek uçarken bakışlarım her hareketini takip ediyor.

Top, safety oyuncusunun ellerine düşer, o da topu göğsüne sıkıştırır ve koşarak gol yapar.

Touchdown.

Ayağa fırlıyoruz, zıplıyoruz, Gwen ve ben birbirimize sarılıyoruz. Şu anda beni saran rahatlama hissi beni güçsüz bırakacak kadar büyük, ama henüz fazla güvenemiyorum. Tahtadaki saate bakıyorum.

Hala altı dakikadan fazla zamanımız var.

Çeyreğin geri kalanında da durum böyle devam ediyor ve bu maçın sonunda top kimde olursa, kazananın o olacağını anlıyorum. Bu mutlaka beceriyle ilgili değil. Daha çok, o topa sahip olacak kadar şanslı olanla ilgili.

Tanrım, sanırım kusacağım.

Saat ilerledikçe, diğer takımın bunu kendi lehine kullanmaya çalıştığını fark ediyorum. Topu mümkün olduğunca uzun süre ellerinde tutarak, bizim takımın başka bir sayı yapma şansı vermemeye çalışıyorlar. Ace ve takımının da aynı şeyi yapacağını biliyorum ve onun için bundan nefret ediyorum.

Bakışlarım, kenardaki bankta oturan ve başının arkasına bakan yerine düşüyor. Saçları dağınık ve beyaz forma kirlenmiş. Çim lekeleri var ve yemin ederim ki kan olabilir.

Belki değildir. Bugün hiç darbe almadığını sanıyorum.

Ace'den gözlerimi ayırıp sahadaki savunmamızı ve rakip takımın hücumunu izliyorum. Savunma oyuncularımızdan biri topu yakalayınca içimden bir çığlık kaçıyor. Stadyum alkışlarla çınlıyor, etrafımızdaki herkes ayağa fırlayıp avaz avaz bağırıyor. Gwen ve ben de aynısını yapıyoruz, zıplamaya devam ediyoruz. Savunma oyuncusu sahayı olabildiğince hızlı koşarken, onu iki rakip oyuncu takip ederken, ona cesaret vermek için bağırıyoruz. Ona ulaşmak için...

Ta ki o son bölgeye ulaşana kadar, hakemler kollarını kaldırarak onun bir touchdown yaptığını gösteren evrensel işareti veriyorlar.

Gwen ve ben kendimizi tamamen kaybettik, birbirimize sarıldık ve avazımız çıktığı kadar bağırdık. Ace'in sahaya koşarken her hareketini takip ettim, touchdown yapan adamı yakaladı ve kaskının arkasına vurdu.

Kalbim mutluluktan patlamak üzere, o kadar doluyum ki.

Ekstra puan atıldığında herkes sakinleşir. Saatte çok az zaman kalmıştır, çeyreğin geri kalanı sadece formalitedir. Diğer takımın bir gol daha atması imkansız hale geldiğinde maç biter.

Golden Eagles kazanır.

"Aman Tanrım! Kazandık!" diye bağırarak Gwen'e uzanıp ona sarılmak için uzanıyorum.

O da bana sarıldıktan sonra ellerini omuzlarımdan çekerek omuzlarında tutarak karşılık verdi. "Aşağı inip biraz çekim yapmalıyız." "Kesinlikle katılıyorum."

Sosyal medya ekibine her maçta saha kenarında bir kişi tahsis edildiğinden, aşağıda olma sırası Eric'teydi. Üçümüz arasında en iyi saha görüntülerini o çekiyor, bu yüzden tüm oyunları onun çekmesi mantıklı. Ancak Gwen ilk maçta aşağıdaydı.

Üç hafta sonra oynanacak bir sonraki iç saha maçında ben aşağıda olacağım. Takımımız gelecek hafta maç yok, ondan sonra da deplasman maçı var.

Maç sırasında sahada olmasak bile, medya bölümünde olduğumuz için oldukça iyi koltuklarımız var. Futbol takımının sosyal medya ekibinde olmanın birçok avantajından biri de bu.

"Kiminle konuşmamı istersin?" diye soruyorum Gwen'e, tribünden çıkıp kapıya doğru ilerlerken. Kapıda güvenlik görevlisi bizi sahaya alacaktır.

"Son touchdown'ı yapan adamla konuşmak istiyorum," diye cevaplıyor Gwen, bu hiç de sürpriz değil. "Sence benimle çekim yapar mı?"

"Tabii ki çekilir," diyorum tereddüt etmeden. "Ace ile konuşayım o zaman."

Ooh, ne zorluk ama. Nasıl başaracağım bilmiyorum.

Sonunda sahaya giriyoruz ve Gwen ile ben ayrı yollara ayrılıyor; o son touchdown'da koşan kaslı lineman'ı arıyor, ben ise altın çocuk QB'mizi arıyorum. Birkaç gün önce beni tuvalet kabininin kapısına sıkıştırmış, elini külotuma sokmuş, parmaklarıyla beni orgazm etmiş adam.

İğrenç.

Saha etrafında dolaşıyorum, bazı oyuncularla konuşmak için durup onları hızlıca filme alırken, kameraya aptalca sorular soruyorum. Burada her türden insan var ve her zamankinden daha kalabalık gibi. Göğsümde büyüyen panik hissini görmezden gelmeye çalışıyorum ama işe yaramıyor. Çıldırarak üzereyim.

Ace'i bulamıyorum.

Her adımda hayal kırıklığım artıyor ve omzumun üzerinden çıkış kapısına bakıyorum. Muhtemelen gitmeliyim. Gwen'e mesaj atıp buluşup bir şeyler konuşmak ister mi diye sorayım. Son ev maçında bitirdikten sonra ayrı yollara gitmiştik ama belki...

Belki de sadece yalnız hissediyorum ve konuşacak biri olmasını diliyorum. Ace gibi.

Dönüp çıkış kapısına doğru ilerliyorum, başım dik, yanımdan geçen herkese gülümsüyorum, ama birinin adımı söylediğini duyduğuma yemin edebilirim.

Hayır. Hayal görüyorum.

Ama sonra tekrar duyuyorum. Ama benim adım değil.

Bu benim takma adım. Ve bana Red diyen tek kişi var.

Durup arkama döndüğümde, Ace'in bana doğru büyük adımlarla geldiğini görüyorum. Hâlâ üniforması ve koruyucu pedleri üzerinde, geniş ve tehlikeli, muhteşem bir dağınıklık içinde. Gözlerindeki ışıltıyı ve kararlı adımlarla bana doğru geldiğini görünce kalbim hızla çarpmaya başlıyor.

Sadece tam önümde durduğunda durur ve ben onu içime çekerim. O da bana aynısını yapar, bakışlarımız neredeyse açgözlülükle birbirimizi yutar. Kaskı çıkmış, saçları her tarafa dağılmış ve şakakları biraz terlemiş. Gözlerinde bir ışıltı var ve yakışıklı yüzündeki ifade beni içten içe eritiyor, ama kötü anlamda değil.

Hayır, en iyi şekilde.

"Red." Sesi sıcak ve derin, içime işliyor, kalbimi kavırıyor ve sıkıca sıkıyor. "Maçıma geldin."

"Kaçırmazdım," diyorum, çok neşeli bir şekilde. Yüzümü buruşturup, kendime sakın olmama söylüyorum.

Gülümsemesi genişliyor. "Derek'in topu yakalaması muhteşemdi, değil mi?"

"Bir dakika. O bizim Derek miydi?" Nasıl anlamadım? O kadar kafam karışık mı ki, futbol maçı izlerken bile net düşünemiyorum, dikkatim sadece önümdeki adama mı odaklanmış?

"Bizim Derek'ti," diyor başını sallayarak, yüzünde eğlenceli bir ifadeyle. "Bizim" kelimesini kullanmam hoşuna gitmiş olabilir. "Kendisiyle çok gurur duyuyor. Bu gece çekilmez olacak."

"Maçı kazanmamıza yardım etti," diyorum.

"Evet, öyle." Ace başını yana eğdi, sıcak bakışları yavaşça üzerimde dolaştı. "İyi görünüyorsun."

"Sen de," diyorum tereddüt etmeden, çünkü aman Tanrım, bu doğru. Ne kadar kirli olduğu ya da kokup kokmadığı umurumda değil. O muhteşem.

Kıkırdar. "Berbat durumdayım."

Seksi, kendimi sana sürtmek istediğim bir dağınıklık, demek istiyorum ama düşüncelerimi kendime saklıyorum. "Düşün halledemeyeceği bir şey değil."

Bakışları kararır. Duş demek çıplaklık demek ve eminim onun da aklına o gelmiştir. Çünkü benim aklım kesinlikle oraya gitti. "Bu gece ne yapıyorsun?"

Ona diren! Ona planların olduğunu söyle! Onunla vakit geçirmek sadece belaya yol açar!

"Hiçbir şey," diye cevap veriyorum, sesim zayıf. Kararlılığım gibi.

"Birazdan hepimiz Logan'a gidiyoruz, ama sonra bizim dairede küçük bir toplantı var. Sadece birkaç kişi gelecek, büyük bir şey değil," diye açıklıyor.

Nefesimi tutarak, korkarak soracağını düşündüğüm soruyu sormasını bekliyorum.

"Kulağa eğlenceli geliyor," diye fısıldıyorum, onu reddetmek zorunda kalacağım için kendimden nefret ediyorum. Partiye tek başıma gidip eğlenmek için gelmiş gibi davranamam. Garip görünür. İnsanlar Ace ile aramda görüldüğünden daha fazlası olduğunu şüphelenir.

Bunu yapamam. İşimi kaybetme riskini göze alamam.

"Uğrayabilir misin?" Kaşları soru işareti şeklinde yukarı kalkıyor ve hayır demek beni öldürüyor. Özellikle de bana sorarken hiç tereddüt etmediği için.

Yavaşça başımı salladım, midem düğümlendi. Tanrım, bu korkunç. Sertçe nefes verdi. "Öyle cevap vereceğini tahmin etmiştim."

"Sadece..."

"Açıklamana gerek yok," diye sözümü keser. "Anlıyorum."

Tanrım. Her şeyi mahvettim. Uzağa bakarken rahatsız görünüyor, çenesi hareket ediyor, dudakları düz bir çizgi halinde. Belki biraz da üzgün. Sanki burada olmak istemiyormuş gibi ve ben onun gecesini mahvetmek istemiyorum. Takım kutlama yapmalı. Benim için endişelenmemeli.

"Tebrikler," diyorum, ne kadar samimi olduğumu anlamasını umarak. "Harika bir maçtı. Muhteşem oynadın."

Ace bana dönüyor, bakışları benimkilerle buluşuyor. "Teşekkür ederim."

Üzgün hissederek gülümsüyorum ve Tanrım, Ace de üzgün görünüyor. Sanki ikimiz de üzgün serserileriz ve bu benim için çok üzücü. Ona bir şey çekmek isteyip istemediğini sormaya bile cesaret edemiyorum çünkü bu doğru gelmiyor. Gwen'in daha sonra ne olduğunu soracağını biliyorum, ama ona gerçekte neler olduğunu nasıl anlatacağımı bilmiyorum. Ve eğer ona söylersem, o kurallara çok bağlı biri olduğu için muhtemelen beni şikayet eder ve işimi kaybederim.

Bu riski alamam.

"Ya eğer..." Sesim kayboluyor ve Ace bir adım yaklaşıyor, ilgisi açıkça belli. "Ya daha sonra benim eve gelsen?"

"Ve benim evimdeki partiye gelmezsen?"

Bunun ne kadar riskli olduğunu bilerek başımı sallıyorum, ama birdenbire umurumda olmuyor. Onu özlüyorum. Onu görmek istiyorum.

"Logan'a gidecek misin?" diye soruyor.

Hala hiçbir şey söylemeden başımı sallıyorum.

"Neden?" Kaşlarını çatıyor, hayal kırıklığı belli.

"Natalie bu gece çalışıyor. Zaten onunla giderdim." Omuz silkiyorum.

"Daha sonra eve gelecek mi?"

"Muhtemelen."

"Ne yapmamı istiyorsun? Odana gizlice girmemi mi?"

"Hayır."

Ace kaşlarını çatıyor.

"Bir beyefendi gibi kapıya kadar gelebilirsin," diye bitiriyorum.

Gülümsemesi geri gelir. "Gerçekten gelmemi istiyorsun, değil mi, Kızıl?"

Tüm vücudum tetikte, ellerinin tekrar üzerimde olmasını arzuluyorum, bu yüzden evet. Evet, kesinlikle gelmesini istiyorum.

"Tabii," diyorum kayıtsızca, omuz silkiyorum. "Eğer istiyorsan." "Oh, istiyorum," diyor tereddüt etmeden.

"O zaman ne bekliyorsun?"

"Bilmiyorum." Omuzlarını silkiyor. "Düzgün bir davet için mi?"

Ona bir adım yaklaşıyorum, bizim küçük üniversite kasabasını çevreleyen dağlar kadar uzun ve geniş olduğunu fark ediyorum. Of, bu adam. O benim ölümüm olacak ve o hayatta olduğu sürece mutlu bir kadın olarak öleceğim, çünkü tanrım, tek yapması gereken bana bakmak ve ben ölmek istiyorum.

Görünüşe göre ona istediğini vermeliyim. O daveti.

"Daha sonra benim eve gelmek ister misin?" Elimi göğsüne koyup parmak uçlarına yükseliyorum ve o da aynı anda eğiliyor, böylece kulağıma fısıldayabiliyorum. "Şanslıysan, seni yatağımda bekliyor olabilirim. Çıplak."

Gözlerime bakabilmek için hafifçe geri çekildi, bakışlarındaki ateş beni yakıyordu. "Umarım bu gece şanslı olurum."

"Belki şanslı olursun." Gülümsedim ve kollarımı göğsümün önünde kavuşturdum. "Ama yine de... belki de olmazsın."

Büyük elini çenesine sürter. "Beni böyle kızdırma, Kızıl." "Bence benim en sevdiğin yanımda bu," derim. "Kızdırmak."

"Bilmiyorum." Bakışları tekrar üzerimde dolaşıyor, vücudumun onun için titremeye neden olan tüm noktalarına odaklanıyor. "Senin tüm yanlarını seviyorum."

Kıkırdarım.

Ace güldü.

Her şeyi riske attığım çok açık, ama şu anda? Umurumda değil.

YİRMİ SEKİZ

Bu gece Logan's'ta herkes bizi kutluyor. Her içki bizim için alınıyor. Bira. Shotlar. Yudumlanarak içilmesi gereken pahalı içkiler, ama biz aptal olduğumuz ve çoğumuz kafayı bulmak istediğimiz için shot olarak içiyoruz. Ne olduğu önemli değil, insanlar bize içki gönderiyor. Sanki lanet olası bir şampiyonluk maçı kazanmışız gibi hissediyorum, ama sanırım bu da ona yakın bir şey.

Yalan söyleyemem, herkesin hayranlığıyla beslenmek iyi geliyor. Bu gece seviliyoruz ve bu anın tadını çıkarmak istiyorum. Gerçekten istiyorum.

Ama Ruby ve davetini düşünmeden edemiyorum. Beni yatağında bekleyeceğini söylemişti.

Çıplak.

Tanrım, bu kadın. Onu okul renklerimizi giyerken görmek içimde büyüyen bir şeyi ateşledi. Onu benim formamla görmek istiyorum. Göğsünde benim numaram, sırtında benim soyadım. Lanet olsun, bu bir sahiplenme gibi olurdu. Formamı giyen diğerleri umurumda değil — tabii, hayranlarım olarak tişörtleri giyip beni desteklemeleri hoşuma gidiyor, anlarsın ya? Ama Ruby sadece bir hayran değil.

O... oh lanet olsun, ben kimim ki böyle düşünüyorum?

Siktir et.

Ruby benim kızım. En azından ben onu öyle görüyorum. Ve henüz birlikte olamasak bile, bir gün birlikte olabileceğimizi umuyorum, parmaklarımı sıkıca çapraz tutuyorum. Sezon bittikten sonra mı? Yani şampiyonluk maçına kalırsak Aralık ya da Ocak'a kadar olmaz.

Çıplak bekleme kısmına geri döndük. Bu, günümün en güzel kısmı olacak. En azından, maçı kazanmakla aynı derecede güzel. Gerçi bunu nasıl yapacağını pek bilmiyorum.

Kapıya gelip beni içeri alması gerektiği için yatakta çıplak kalmayı nasıl başaracak? Ama sanırım lojistik detayları düşünmemeliyim. Çarşafların altında çıplak, güzel, çekici Ruby'yi düşünmeliyim. Bacakları ıslak.

Beni bekleyen.

Logan'a geldiğimden beri yirminci kez telefonumu kontrol ediyorum, Ruby'den mesaj gelmiş olmasını umuyorum, ama şu ana kadar hiçbir şey yok. Ne kadar kalıp kutlama yapmam gerektiğini bilmiyorum, ama en fazla bir saat olur umarım. Javier'e after party için eve dönmeyeceğimi söyledim. Hayal kırıklığına uğramış gibiydi, ama sorun etmedi. Başka bir yere gideceğimi söylerken isim vermedim, o da sormadı. Mahremiyetime saygı duyduğunu ve ben de ona aynı şekilde davrandığımı biliyorum.

"Telefonuna bakmayı bırak." Derek kolumu salladı. Bu gece her zamankinden daha sinir bozucu ve bunun için de haklı nedenleri var. Topu yakaladıktan sonra attığı gol onun için zafer anıydı ve kutlamayı hak ediyor. "Bu gece seni kutlamak için burada çok fazla insan var. Çok fazla *kadın*. Biraz hayatın tadını çıkar, QB."

"Evet. Üzgünüm." Ona gülümserim, telefonumu cebime koyar ve biri benim için aldığı birayı alıp kalanını içerim. "Hala biraz gerginim galiba. Aklımdan çıkmıyor."

Derek bir an beni düşündü. "Neye ihtiyacın var biliyor musun?"

"Ne?" diye soruyorum temkinli bir şekilde.

Derek'in yüzünde sinsi bir gülümseme belirir. "Sevişmek."

Evet, ihtiyacım var. Şanslıysam bu gece olur diye umuyorum, ama Derek'e bunu belli etmemeliyim. Planımın bu olduğunu bilmemeli. Cevaplamak istemediğim sorular sormaya başlayabilir.

Bir şey söylemek üzereyim ki Derek sözümü keser.

"Son zamanlarda düzgün bir hayat sürdürdüğünü ve hiçbir kadınla çıkmadığını biliyorum. Bunu anlamıyorum ama hepimizin sezon boyunca sadık kaldığı şeyler vardır, belki sen de kadınlardan uzak duruyorsundur. Emin değilim. Geçen yıl böyle olduğunu hatırlamıyorum."

"Ben yapmadım," diye araya girdim, ama o konuşmaya devam etti.

"Bu senin daha iyi oynamana yardımcı oluyorsa, ne mutlu sana. Ama eninde sonunda içini boşaltman lazım, dostum." Derek sırtıma vurarak omzumu tutar ve pek de nazik olmayan bir şekilde sallır. "Bütün o duygular içimde birikip patlayacak."

Kaşlarımı çatıyorum. "Neden bahsediyorsun?" Derek omuz silkiyor.

"Biliyorsun."

"Bilmiyorum."

Gözlerini devirip bana yaklaşır. "Sperm. Meni. Boşalmak. Ne dersen de. İçinde birikip sonunda

patlayacak."

Derek tamamen saçmalıyor, ama onunla oynamak eğlenceli.

"Muhtemelen haklısın," diyorum, sesim ve ifadem son derece ciddi. "Dikkat etmezsem, sikim patlayabilir."

Beni kendinden uzaklaştırarak, küçümseyen bir ses çıkarır. "Ne demek istediğini biliyorsun, pislik. Git bu gece güzel bir kadın bul ve sikini yalat falan. Fazla gerginsin."

"Uh huh. Belki."

Derek başını sallar ve ikimiz de birbirimizden uzaklaşmak için sırtlarımızı döneriz. Başımı sallar, önümdeki masaya yeni konulan taze birayı alıp büyük bir yudum alırım. Lanet olsun, gerçekten burada olmak istemiyorum. Rastgele bir kız bulup sikimi yalatmak da istemiyorum. Kulağa... çok iğrenç geliyor.

Bu gece özel bir kadınla kutlamak istiyorum. Yabancı biriyle değil. Bir kızı tatmin olmak için kullanmak istemiyorum. Evet, evet, eskiden tam bir pislik gibi öyle yaptığımı biliyorum, ama artık öyle bir hayat yaşamıyorum. Bir şekilde tek kadınlı bir adam oldum ve istediğim tek kadın beni istemiyor. Tamamen değil.

Bu gerçekten berbat bir durum. Nasıl yine bu duruma düştüm?

Dördüncü biramı yudumlarken hissediyorum. Cildimde dolaşan, beni dik oturtan ve dikkatimi çeken bir karıncalanma. Onu hissedebiliyorum. Burada. Logan'da.

Ruby.

Kalabalık dağılır ve o ortaya çıkar, hala maçta giydiği kırmızı CU tişörtü ve uzun, altın rengi bacaklarını ortaya çıkaran siyah kot şortuyla. Sarı saçları, tişörtünün rengiyle aynı kırmızı bir kurdeleyle yüksek bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştır ve lanet olsun, o çok sevimli.

Onu omzuma atıp, mükemmel kışına bir şaplak atıp, buradan uzaklara götürmek istiyorum, böylece onu yalnız yakalayabilir ve düzgünce sikebilirim. Yatakta, her şeyiyle. Acele etmeden, tadını çıkararak. Her yerini okşayarak. Her yerini öperek...

"Hey, küçük arkadaşın geldi." Derek beni kaburgamdan dürterek Ruby'nin yönünü işaret ediyor. "Gerçekten çok seksi."

"Ona bakma bile," diye mırıldanıyorum ve Derek'in gözleri fal taşı gibi açılıyor, ağzı yaklaşık iki saniye açık kalıyor ve sonra kahkahayı patlatıyor.

"Şu haline bak, bir kız için bölgeni koruyorsun." Beni itti ve ben kendimi hazırlamış olmama rağmen biraz sendeledim. Piç kurusu güçlü, bunu kabul etmeliyim. "Senin ona ilgi duyduğunu biliyor mu?"

Hiçbir şey söylemedim.

"O da senden hoşlanıyor mu?" Başını bana doğru eğdi, yüzünde kocaman bir sırıtış vardı.

Hâlâ sessizim.

"Her neyse. Küçük sırrını sakla. Herhalde bu her şeyi on kat daha seksi yapıyordur." Bazen Derek kendi iyiliği için fazla akıllı oluyor. "Dikkatli ol. Eninde sonunda herkes öğrenecek ve bu büyük bir sorun olacak."

"Ne büyük bir olay olacak?" diye soruyorum, yutabildiğim kadar birayı bir dikişte içiyorum. Birdenbire gerginleşiyorum. Avuçlarım terliyor ve her şeyim titriyor.

"Sen ve Ruby Maguire, dostum. O çok seksi. Ve bir Maguire." Derek kaşlarını çatıyor. "Bir dakika, onunla birlikte olamazsın. O kız kafayı yiyip internete penis fotoğrafları yayınladıktan sonra sosyal medya ekibinin imzalamak zorunda olduğu bir madde var."

"Sen neyden bahsediyorsun?"

"Bu yüzden o madde eklendi. Beyzbol oynayan bir erkek arkadaşı olan bir kız vardı ve o da sosyal medya ekibindeydi. Ayrılana kadar sorun yoktu ama kız, erkek arkadaşının tüm çıplak fotoğraflarını üniversitenin Facebook sayfasına falan koydu. Çok kötü oldu. Her şey ortaya çıktı ve bu yüzden sözleşmeye o sinir bozucu küçük maddeyi eklediler. Sporcularla takılmak yok. Üniversite başka bir fiyasko yaşamak istemiyor," diye açıklıyor Derek.

Ruby, tanıdığı bir grup kadınla sohbet etmek için durduğunda bakışlarım onun üzerinde kalıyor. Canlı, gülüyor ve elleriyle jestler yapıyor, diğer kadınların söylediklerini dinlemek için duruyor. Bakışlarımı diğer kadınlara çevirdiğimde, onun Gwyneth ile birlikte geldiğini fark ediyorum.

İlginç.

"Aptalca bir madde gibi geliyor," diyorum, hala Ruby'ye bakarak.

"Sadece ona aç bir adam gibi bakıyorsun ve o da hayatının geri kalanında kemirmek istediğin dev bir et parçası gibi görüldüğü için öyle geliyor."

Ona ölçülü bir bakış atıyorum. "Yorumlarına gerçekten ihtiyacım yok."

Yine sırıtıyor. "Ve ben bunu gerçekten çok seviyorum. İşleri mahvetme, QB. Aklını başına al. Ya istediğini vermezsen intikam peşinde bir cadıya dönüşürse?"

ve seni yakalamak için peşine düşerse?"

Ruby ne isterse verirdim. Orgazmlar. Çiçekler. Çikolata. Bol bol sarılmak. Bütün gece sevişmek mi istiyor? Varım. Çıplak yatakta sarılmak mı? Evet, lütfen.

"O öyle değil," diye onu savunuyorum. "Ve gerçekten tüm kadınlar öyle mi sanıyorsun?"

"Bazıları öyle."

"O öyle değil," diyorum kararlı bir şekilde. "Hey, millet."

İkimiz de başımızı çevirip Ruby'nin masamızda durduğunu görürüz, Gwyneth de onun hemen arkasında, yüzünde kararsız bir ifadeyle.

"Maguire," diye selamladı Derek. "Bugün sahada beni gördün mü?" Gözlerimi devirdim ve Ruby güldü.

"Seni kesinlikle gördüm," diyor. "Harikaydın."

"Biliyorum, değil mi?" Derek, Ruby'nin ilgisi altında resmen kendini beğenmiş bir halde ve bu manzara görülmeye değer.

Hayır, onu sil. Asıl görülmesi gereken manzara, Ruby'nin Derek'e gülümsemesi ve bakışlarının dayanamıyormuş gibi benimkine kayması. Lanet olsun, o çok güzel. O tişört mükemmel göğüslerine en güzel şekilde yapışıyor ve ben ellerimi yumruk yapıp kucağında tutuyorum. Ona atılmak, onu yakalamak ve asla bırakmamak istiyorum, ama yapmıyorum.

Yapamam.

"Hepiniz çok iyi oynadınız," diyor Ruby, bakışları sadece bana.

"Zor bir oyundu," diye ekliyor Gwen, masaya yaklaşarak. "Zorlandınız ama sonunda hepiniz galip geldiniz."

"Haklısın," diyor Derek, Gwen'e bakarak gözlerini kısarak. "Ve eleştirin için teşekkürler, Gwennie."

Gwen gözlerini devirir. "Bana öyle deme." "Takma isimleri sevmez misin?"

"Senden hoşlanmıyorum."

"Neden bilmiyorum. Bütün kadınlar beni sever." Derek koltuğa yaslanıp kollarını koltuğun arkasına yayıyor. "Değil mi, Acey bebeğim?"

Ona dönüyorum. "Acy bebeğim?"

Omzunu silker. "Sana bir lakap lazım." "Seninki ne?"

"Big D." Sırıttı.

"Keşke." Ruby'ye bakıyorum, o hala gülümsüyor. "Bize katılır mısınız bayanlar?"

Ruby'nin gülümsemesi kaybolur. "Bunun iyi bir fikir olduğuna emin misin?"

"Sadece arkadaş olarak takılıp büyük galibiyeti kutluyoruz, değil mi?"
Onu inkar etmeye cesaret ediyorum. Uzaklaşmaya cesaret ediyorum. Yapabilir mi?

Ben yapamayacağımı biliyorum.

YİRMİ DOKUZ

RUBY

Ace'e bakmaya devam ediyorum, ne yapmam gerektiğini düşünüyorum. Nasıl cevap vermeliyim? Akıllıca olan, yürümeye devam etmek. Bu gece buraya gelmeyi planlamamıştım. Logan's'a gitmeyi öneren Gwen'di, bu beni şaşırttı. O asla böyle şeyler yapmak istemez. Bana kendisi söylemişti.

Ama işte buradayız. En popüler barda, futbol takımının büyük galibiyetini kutluyoruz. Ve Ace, beni yanına oturtmaya çalışıyor, ben de seve seve oturacağım. Ama Gwen'in önünde?

Riskli.

"Hadi, onlarla oturalım." Gwen kaburgama hafifçe vuruyor ve ben de başka bir şey yapamadan koltuğa kayıyorum, Gwen de benim arkama oturunca Ace'in yanına sıkışıyorum. Hepimiz bu koltuğa sıkışmış durumdayız, olabildiğince rahatız ve aman Tanrım, bu adam fırın gibi sıcak.

"Selam, Kızıl," Ace sadece benim duyabileceğim kadar alçak sesle mırıldanıyor ve ben gülümsüyorum, elini uyluklarımın üzerine koyup hafifçe sıkıştığını hissedince nefesimi tutuyorum. Sesi, dokunuşu kalbimin derinliklerine kadar işliyor.

"Merhaba," diye cıvıldıyorum, kendimi aptal gibi hissederek. O sadece o gizemli gülümsemesiyle gülümsüyor ve Derek'in diğer tarafında oturan adam ona bir şey söyleyince benden uzaklaşıyor.

Elini de bacağımdan hiç çekmiyor.

"Tanrım, bu odada çok fazla testosteron var. Hatta havada yüzdüğünü görebiliyorum," diye mırıldanıyor Gwen bana.

"Erkeklerle takılmaya alışık değilsin, değil mi?"

"İki kız kardeşim var." Ona döndüğümde, gözlerinde savunmasız bir ışık parıldadığını görüyorum. "Ve hiç erkek arkadaşım olmadı."

"Hiç mi?" Bu itiraf beni hiç şaşırtmadı.

"Hiç," diye fısıldadı, zorlukla yutkunarak. Bakışları panikle doldu ve masanın etrafına bakındı. "Bir içkiye ihtiyacım var."

"Sana bir tane getirelim," diyor Ace, kolunu havaya kaldırarak.

Tam o sırada bir garson geçiyor ve Ace'nin ona el salladığını görünce duruyor, dudaklarında baştan çıkarıcı bir gülümseme beliriyor. "Ne istersin Ace?"

Ace, Gwen'i görebilmek için öne eğildi. "Ne içmek istersin, Gwyneth?"

Ace sadece ona yardım etmeye çalışırken, gözleri fal taşı gibi açılır ve rahatsız bir şekilde kendini dışlanmış hissettiği belli olur. "Bilmiyorum."

"Ne tür içecekleri seversin?" diye sorar.

"Meyveli bir şey mi?"

Ace garsona döner. "Ona meyveli ve lezzetli bir şey getir. Ve alkolü bol olsun. Lütfen."

"Tadını almak istemiyorum," diye ekledi Gwen.

"Duydun onu." Gülümsemesi ve tavırları son derece çekici ve şimdi bana dönüyor. "Ne içmek istersin, Kızıl?"

"Güçlü ve tatlı bir şey," diyorum, garsona bakarak. "Ona ne yaparsan aynısından ben de alayım."

"Anladım. İki Frosé geliyor." Kalemmini Ace'ye doğru tutar. "Sen bir şey ister misin, bebeğim?"

Bebeğim? Ona gerçekten böyle mi seslendi?

İçimde tanıdık olmayan bir duygu uyandı ve beni telaşlandırdı. Hatta biraz... kızgın mıydım? Ne dedim ben?

Tanrım, sanırım kışkırtıyorum.

"Biraz yavaşlamalıyım," diyor Ace garsona, gülümsemesi hala yüzünde. Hiçbir şey yapmasına gerek yok, sadece orada duruyor ve kadınlar onunla flört ettiğini sanarak ayaklarına kapanıyor. Ve bunu anlıyorum. Yakışıklı. Çekici. Bir odaya girer ve anında tüm dikkatleri üzerine çeker. Çoğunluğu kadın olan insanlar odanın kenarlarında dolaşıyor, hepsi soğukkanlı davranmaya çalışıyor ama masaya gizlice bakışlar atıyor, takımla konuşma fırsatı için can atıyor.

Gerçekten mi? Ace ile konuşmak için can atıyorlar.

"Bir bira daha al," diyor Derek. "Ve bize bir tur shot getir." "Ne shotu?" diye soruyor garson.

"En sert ne varsa." Derek sırtarak bize dönüyor. "Bu gece kafayı bulacağız."

Garson gidince biraz rahatladım, gittiğine sevindim. Güzeldir ve Ace'le ilgileniyor gibi görünüyordu ama belki de sadece iyi bir garson olduğu için bahşiş almak için öyle davranıyordu.

Ya da belki de benim erkeğimi istiyordu.

Gözlerimi kırıp hareketsiz kaldım. Bir dakika. *Benim erkeğim mi?* Ciddi miyim ben? Henüz bir ilişkimiz bile yok, ben şimdiden böyle mi düşünüyorum? Birkaç kez birlikte olduk, bol bol sohbet ettik, ama bu onun benim erkeğim olduğu anlamına gelmez. Üstelik daha önce bana ilişki istemediğini söylemişti, son zamanlarda öyle davranmasa da.

Hayır, son zamanlarda Ace Townsend bana tamamen takıntılıymış gibi davranıyor. Eh, bu his karşılıklı.

"İyi misin?" diye soruyor Ace, bacağıma bir kez daha sıkıca dokunarak. Eli hala bacağımda ve masanın arkasında olduğumuz için kimse bunu fark edemiyor.

"Harika." Ona dönerek, bu kadar yakın olduğunu görünce şaşıyorum. Öpüşecek kadar yakın. Bir an yüzünü incelerim, yakışıklı hatlarında kaybolurum. Maçtan sonra duş almış, tabii ki, ve cennetin kokusu var. Tıraş olmuş, çenesi ve yanakları temiz ve pürüzsüz, bakışlarım biraz fazla uzun süre dudaklarında kalır. Dudakları mükemmel bir şekle sahip ve beni öptüğünde... nerede öpersen öpsen, büyülü oluyorlar.

Bana oral seks yaptığını hatırlıyorum ve bir anda külotum ıslanıyor.

"Biraz telaşlı görünüyorsun." Yaklaşıyor, ağzı kulağıma "Aklında bir şey mi var?"

Eli yukarı kayıyor, parmakları uyluklarımın arasındaki noktaya dokunuyor ve bir titreme beni sarıyor.

"Hayır. Hiç de değil," diye boğuk bir sesle cevap verirken, ona "*kes şunu*" anlamını taşıyan bir bakış attım.

O sadece gülümsedi, pislik herif, başparmağını bana sıkıca bastırdı. "Hey, Gwen, maçta iyi görüntüler aldınız mı?"

Kızın yüzü aydınlanır ve coşkuyla başını sallar. "Tabii ki çektik. Eric kenarda olduğu için onun çektiği görüntüleri de gördüm. Derek'in yaptığı top çalma anını çekmiş."

"Tabii ki yakaladı," diyor Derek, kendini beğenmiş bir sesle. "Efsaneydi."

"Gerçekten öyleydi," diye onayladı Gwen ve bunu söylemesine şaşırdım ama... hak etmişti, o yüzden belki de böyle hissetmemeliyim. "Harika bir oyundu."

"Değil mi? Çok heyecanlandım." Derek ellerini ovuşturarak Ace'e yaslanır ve Gwen'le konuşurken onu neredeyse ezip geçer. "Hayatımda hiç bu kadar hızlı koşmamıştım. Ve ben iri bir adamım. Hız benim tarafımda değil."

"O anda vardı," diyor Gwen ve Derek'in bunu yediğini anlayabiliyorum. yediğini anlayabiliyorum.

Onlar oyundan bahsederken, Ace ve ben sessizce oturuyoruz, gizli gülümsemeler paylaşıyoruz, eli hala bacağımda, başparmağı hala uyluklarımın arasındaki zonklayan noktaya hafifçe basıyor. Beni istediğini hatırlatıyor. Benden hoşlandığını ve benim tek yapabileceğim şey orada oturup bu küçük gerçeğe sessizce hayran olmak.

Ace ile bu ilişkiyi sürdürmek istemem aptalca mı? Belki. Dikkatsiz davranırsam ve işimi tehlikeye atarsam kesinlikle aptalca.

Garson, kırmızı renkli sıvıyla dolu büyük içeceklerle geri geliyor ve onları benim ve Gwen'in önüne koyuyor. Garsona bakmadan önce içeceği bir saniye izliyorum. "Bu ne?"

"Frosé. Ekstra alkol katılmış roze slushy. Hızlı sarhoş edebilir, iki taneyle sınırlı," diye açıklıyor garson.

Gwen'in gözleri fal taşı gibi açıldı ve bana döndü. "Buraya arabayla geldim."

Logan'ın evine ayrı arabalarla geldik çünkü ayrı ayrı ayrılmak isteyebileceğimizi düşündüm. Bilinçaltında, Ace ile birlikte ayrılmak istiyordum çünkü o adam söz konusu olduğunda, ona tamamen bağımlıyım.

"Uber bunun için var," der Derek Gwen'e. "Arabayı şehir merkezinde bırakabilirsin. Sorun olmaz."

"Bilmiyorum..."

"İç şunu Gwennie," diyor Derek, garson uzaklaşınca. "Hadi."

İçimi kendime doğru çekip pipetten bir yudum alıyorum ve biraz yüzümü buruşturuyorum. Lanet olsun, çok sert.

"Nasıl?" diye sorar Gwen temkinli bir şekilde. "Lezzetli," derim hemen.

"Uh huh." İçkiyi sanki ona saldırıp ısırarak istermiş gibi inceliyor. "Bilmiyorum."

"İç, Gwen," Derek, ilahi söylemeye başlamadan önce emir verir.

Gwen-nie! Gwen-nie! Gwen-nie!

Diğerleri de ona katılır ve ilahi söylemeye başlar. Ace ve ben bile onlara katılırız ve kısa sürede barın arka yarısı onun adını haykırmaya başlar ve o binlerce ton kırmızıya döner. Onun hem utançtan hem de biraz heyecandan karışık bir duygu içinde olduğunu anlayabiliyorum ve sonunda içeceği kendine doğru çeker ve pipetinden uzun bir yudum alır.

Ve hemen öksürmeye başlar.

Sırtını ovuyorum. Ace masanın üzerinden ona bir bardak su uzatıyor ve o da onu kapıp uzun bir yudum alıyor ve sonunda "Aslında

alkol içmem."

"Gecenin başlangıcı ne güzel oldu," diye alay ediyorum. "O pipeti yavaş kullan. Yavaşça iç."

"Tamam." Başını sallar, odaya bakınır, sonra bana döner, yaklaşarak fısıldar, "Sence Eric gelir mi?"

Ondan uzaklaşıyorum, yüzümde şaşkınlık belirir, ama içten içe onun sorusuna hiç şaşırmamışımdır. "Bilmiyorum. Ona gelmesini söyledin mi?"

"Evet." Başını sallar, gözlerinde bir anlık bir keder belirir, ama hemen kaybolur. "Umarım yapar."

"Ondan hoşlanıyor musun, Gwyneth?" Sesimi hafif ve alaycı tutuyorum çünkü ona baskı yapmak ya da korkutmak istemiyorum.

"O bir aptal," diye tükürdü.

"Çoğu erkek öyledir."

"Kafası basmaz."

"Onlar da öyle," diye katılıyorum.

"Ve her zaman haklı olduğunu düşünür. Sanki benden daha iyi biliyormuş gibi." Başını sallar, Frosé'sine uzanır ve pipetinden yavaşça bir yudum alır. "Sırf erkek diye futbol konusunda her şeyi bilir gibi davranamaz."

"Katılıyorum. Çok güzel fikirler buldun," diyorum ona. "Teşekkür ederim." Bana bakıyor, ifadesi ciddileşiyor. Bu her zamanki ifadesi, ama yemin ederim bu seferki daha da ciddi. "Sana bir şey söyleyebilir miyim?"

"Tabii," diyorum başımı sallayarak.

"Senin berbat olacağını düşünmüştüm. Bu işi sadece soyadın ve akrabaların sayesinde aldığını düşünmüştüm," diye itiraf etti.

Bu itiraf da beni şaşırtmadı. "Ben de öyle düşünmüştüm."

"Bazen biraz... yargılayıcı olabildiğimi biliyorum." İçkisini bir yudum daha alır, yüzünü buruşturur. "Bu benim en kötü özelliğim. Ben sadece... insanlara güvenmekte zorlanıyorum."

"Bana bir şans verdiğin için mutluyum," diyorum, içtenlikle. "Bence birlikte iyi çalışıyoruz."

Hafifçe gülümsüyor. "Ben de öyle. Takımı önemsemen çok yardımcı oluyor. İçerik oluşturmak. Geçen sezonki kız... O sadece mümkün olduğunca çok oyuncuyla birlikte olmak istiyordu."

Tüylerim diken diken oldu ve zihnimde kendime sakın ol dedim. "İçerik oluşturmaya gerçekten seviyorum, özellikle de erkeklerin kendileriyle dalga geçebilecekleri türden. Seninle fikir alışverişinde bulunup hepsini bir araya getirmek de hoşuma gidiyor."

"Kesinlikle katılıyorum! Bu işi sadece futbolcularla yakınlaşmak için yapmayan, gerçekten seven birini bulduğum için çok mutluyum. Yani, neden kimsenin onlara yakınlaşmak isteyeceğini anlıyorum. Eğlenceliler, çekiciler. Onlarla vakit geçirmek keyifli," diyor Gwen.

Gwen'in söylediği bir şey beni sonunda şok etti. "Onları gerçekten *seviyor musun?*"

"

"Evet. Onları korkutucu buluyorum, yalan söyleyemem, ama bir takım olan dev bir grup erkekle takılmanın bir çekiciliği var. Birbirlerini destekliyorlar. Kendini kaptırıyorsun ve bu... heyecan verici. Hepsi muhteşem vücutlara ve yüzlere sahip olmaları da fena değil." Gwen içkisini bir yudum daha alır ve ben ona yetişmem gerektiğini fark ederim.

Frosé'mden bir yudum alıp, az önce söylediklerini sindiriyorum. Gwen'i tamamen yanlış anlamışım. Takımı sevmediğini ve bu işi... bilmiyorum, mecbur olduğu için yaptığını sanıyordum. Ama bu mantıklı değil. Sosyal medyada ve sporcularla çalışacaksan, spora saygı duymaman gerekir mi? En azından birazcık?

"Ama onlar benim tarzım değil," diye devam ediyor. "Futbolcular. Ben erkekleri biraz daha sessiz, inek tiplerden seviyorum."

"Eric gibi mi?" diye soruyorum, sesim alçak.

O da başını salladı ve birden mutsuz bir hal aldı. "Aynen Eric gibi."

"Az önce kardeşimden mi bahsettin?" Derek birdenbire soruyor. Tanrım, umarım konuşmamızı dinlememiştir. "Eric mi?"

"Derek ve Eric," diye mırıldanıyor Gwen. "İsimleriniz kafiyeli."

"Değil mi? Biriniz onun adını bağırdığında, bir an için heyecanlanıyorum, beni çağırdığını sanıyorum," diyor Derek, ikimizi incelerken sinsi bir gülümsemeyle.

İnlerim. "Lütfen bizimle flört etmeye başlama. İlgilenmiyoruz."

"Hadi ama Maguire. Beni istediğini biliyorsun." Yüzünde beliren peynirli gülümseme gözlerimi devirmeme neden oluyor. "Ve Gwennie, az önce barın yarısı sana tezahürat yaptı. Bir ödül hak ettim."

"Hiçbir şey hak etmiyorsun," diyor Gwen, içkisini yudumlarken. Yanakları kızarmış ve gözleri parlıyor ve bu içkiye

Bu karışımnda iki içki sınırı olduğunu anlıyorum. Zaten sarhoş olmuş. "Senle ilgilenmiyorum, Big D."

O kıkırdar. "Vay, lakabımı biliyor musun?"

"*Herkes* senin lakabını biliyor," der Ace, Derek'in yanındaki adamla konuşup sohbetimize geri dönerken. "Herkes ve annelerine gururla anlatıyorsun."

Gülüyorum. Ace bacağıma bir kez daha sıkıca dokunuyor ve karnım, hatta vücudumun daha aşağı kısımları titriyor. Birbirimize bakıyoruz ve Gwen'in söylediklerini düşünüyorum. Futbol takımındaki kimseyle ilgilenmediğim için ne kadar mutlu olduğunu.

Takımın hiçbir üyesiyle ilgilenmiyorum. Birkaç oyuncuyla bile ilgilenmiyorum.

Sadece bir tanesi.

OTUZ

SARHOŞUM.

Tüm sezon boyunca alkol alımımı kontrol etmeye ve sağlıklı yaşamaya çalıştım. Oldukça da başarılıyım ama bu gece kutlama vardı ve kendimi bıraktım.

Görünüşe göre, herkes de öyle yaptı. Barın her yeri sendeleyeyen, gürültücü ve sinir bozucu sarhoş insanlarla dolu, çoğu da takım arkadaşlarım.

Biraz rahatlamayı hak ettik. Yoğun bir hafta oldu ve daha da iyisi ne biliyor musun? Haftaya maç yok. Maç olmadığı için antrenmanlar da o kadar yoğun olmayacak. Hatta antrenmandan bir gün daha fazla izinliyiz, maç günü de tatil. Sanki tatile çıkmış gibi olacak.

Ama çabuk geçecek ve ondan sonraki hafta tekrar iş başındayız. Sıkı çalışacağız.

Rahat programa hazırım. Derslerim yoğunlaşıyor ve önümüzdeki hafta ödevlerim üzerinde çalışacağım. Ama bunların hiçbirini düşünmek istemiyorum. Şu anda konsantre olmam gereken başka şeyler var.

Mesela yanıma sokulmuş, güzel, sıcak sarışın kız. Bütün gece elimi bacağına koydum ve bir kez bile itiraz etmedi. Kabul edelim.

Ruby Maguire bana benim ona olduğum kadar ilgi duyuyor. Bu çok güven verici.

Eric sonunda masamıza geliyor, konuşmaya korkmuş gergin bir aptal gibi görünüyor ve birkaç dakikalık boş sohbetin ardından, Ruby'nin koltuğunda kıpır kıpır oturup güzel yüzünde gizemli bir gülümsemeyle izlediği Gwen'le birlikte çekip gidiyor.

"Senin sorunun ne?" diye soruyorum onlar gittikten sonra.

"Bir şey söylememeliyim ama..." Gözleri bana bakarken kocaman açılmış. "Sır tutabilir misin?"

"Şimdiye kadar benim sır tutmada oldukça iyi olduğumu öğrenmiş olmalısın," diyorum yavaşça.

Yanakları, mümkünse daha da pembeye dönüyor. Alkol onu çoktan güzel ve kızıl bir hale getirmiş. "Gwen ondan hoşlanıyor."

"Kim? Eric mi?"

"Şşş." Parmaklarını dudaklarıma koyuyor ve ben onları ısırarak istiyorum ama yapmıyorum. Herkesin önünde bana dokunduğu için mutluyum. "Çok gürültülüsün. Sessiz olabilir misin? Bir dakika olsun?"

Başımı sallıyorum ve eli düşüyor. "Ve evet. Eric'ten hoşlanıyor. Bence o da ondan hoşlanıyor."

"Çok tatlı."

"Ne şanslılar! Sosyal medya ekibinde çalışanların birbirleriyle çıkmaması gibi bir kural yok." Hüzünlü iç çekişi kalbimi sızlattı.

Evet, benden çok hoşlanıyor. Ben de ondan çok hoşlanıyorum. Ama bu konuda hiçbir şey yapamayız. En azından herkesin önünde.

O aptal maddeyi nefret ediyorum.

"Çok şanslılar," diye katılıyorum ve elimi tekrar yukarı kaydırarak ince bacaklarının arasına sıkıca yerleştiriyorum. Yemin ederim, amından yayılan sıcaklığı hissedebiliyorum ve bu da aklıma türlü türlü müstehcen düşünceler getiriyor. "Bu gece buraya geldiğine sevindim, Kızıl."

"Ben de." Kısa bir süre eğildi, saçları yanağıma değdi ve ben derin bir nefes alıp, onun lezzetli kokusunu içime çektim. "Eğlenceliydi."

"İçkin nasıl?" Devasa buzlu alkollü bardağı işaret ediyorum. İkincisini içiyor, yani etkisi başlamış olmalı.

"Çok lezzetli." Gülümsüyor, tekrar bana doğru eğiliyor, yüzü neredeyse benimkine değiyor. "Sanırım biraz sarhoş oldum."

"Öyle mi?" İşaret parmağımla burnuna hafifçe vuruyorum ve o biraz geri çekiliyor. "Sarhoş kızlardan yararlanmam."

"Çok yazık." Alaycı bir şekilde dudaklarını büküyor. "Ben sana kesinlikle fırsat verirdim."

Ona uzanıp parmaklarımı dudaklarına koyuyorum, tıpkı az önce onun bana yaptığı gibi. "Sessiz ol, bebeğim. Kimse duymasın."

Elimi ağzından çektiğimde, bana bakmaya devam etti ve "Bana bebeğim demene bayılıyorum" diye mırıldandı.

Aynen öyle, sikim sertleşti. Aslında, bütün gece onu yakınımda tutup ellerimi üzerinde tutarken yarı sert durumdaydım, ama şu anda bana bakışı, o tatlı küçük itirafı...

"Evet? Red'den daha mı iyi?"

"Ben de öyle seviyorum," diye fısıldayarak içkisini uzanıp uzun bir yudum aldı.
yudum alır.

Bakışlarım, kalın pipeti saran dudaklarına sabitlenir ve terlemeye başlarım. Bana oral seks yaptığı ve ben de göğüslerine boşaldığım anı düşünürüm. Neden bunu bir daha yapmadık? Neden gizli buluşmalarımızı sürdürmedik? Neyim var benim?

"Gitmeliyiz," diyorum, onu yalnız kalma ihtiyacı birdenbire beni ele geçiriyor.

"Ah, biraz daha kalamaz mıyız?" Seksi küçük dudakları tekrar ortaya çıkıyor ve ben onları öpmek istiyorum.

"Tamam." Geriye yaslanıyorum ve o da beni taklit ederek aynısını yapıyor. "Ne kadar istersen kalabiliriz."

Onu işkence etmeye karar verdim. Takım arkadaşlarımla konuşurken, elim hala bacaklarının arasında sıkıca duruyor, başparmağım kot şortunun dikişini yavaşça yukarı aşağı kaydırarak amını okşuyor. Arkadaşlarımın konuşmasına dikkatimi veriyormuş gibi davranmama rağmen, tamamen Ruby'nin tepkisine odaklanmış durumdayım.

Nefes alıp verişinin değişmesi. Hızlanması. Sığlaşması. Uylukları birbirine sıkışarak elimi sıkıştırıyor ama ben bırakmıyorum. İstemiyorum.

Sanki yapamıyorum.

Gözümün ucuyla, içkisini alıp bir dikişte içtiğini izliyorum, bitirince dilini çıkarıp dudaklarını yalıyor ve lanet olsun, inlemek istiyorum. Parmaklarımı şortunun önünden içeri sokup ne kadar ıslak olduğunu görmek istiyorum.

Eminim sıırılsıklamdır. Hepsi benim için.

Sonunda yan tarafının bana daha sıkı bastırdığını hissediyorum ve bir de bakıyorum, başını omzuma yaslamış. Amını okşamayı bırakıyorum, o da başını omzumdan kaldırıp bana bakarken ona bakıyorum ve bir an için onun güzel yeşil gözlerinde kendimi kaybediyorum.

"Sarhoşum," diye fısıldadı. "Ve azdım."

Bu bizim gitme işaretimiz. "Buradan siktir olup gitmeliyiz."

Benden uzaklaşıyor, kaşları çatık, sanki oraya nasıl geldiğini anlamamış gibi. "Birlikte gidemeyiz."

"Seni buradan yalnız bırakmayacağım," diyorum sertçe. Hayatta olmaz.

"Şey." Etrafına bakındı ama kimse bize dikkat etmiyordu. Barda kimse şu anda ne yaptığımızla ilgilenmiyordu. "Ben önce çıkayım"

sen birkaç dakika bekle, sonra dışarı çık ve benimle buluş."

"Hayır." Kafamı sallayarak yüzündeki üzgün ifadeyi görmezden geliyorum. "Ben önce çıkayım. Seni orada tek başına beni beklerken bırakamam."

Gözleri yumuşar. "Ah, çok koruyucusun."

"Sen daha yarısını bile bilmiyorsun." Hiçbir fikri yok. Onun karanlıkta, barın önünde titreyerek yalnız başına kalması, incinmesi fikrine dayanamıyorum. Adamlar geçip ona sarkıntılık ediyor. Olmaz. Siktir et.

Ona bakmak istiyorum.

"Birkaç dakika sonra mesaj atarım." Elim bacaklarının arasından çekip, kışına hafifçe vuruyorum. "Çık dışarı, bebeğim. Gitmem gerek."

Ona bebeğim dediğimde gözleri parladı — bilerek yaptım, aptal değilim — ve koltuktan kayarak yanıma geldi ve bana yer açtı. Beline hafifçe dokundum ve fısıldadım, "Otur. Birkaç dakika sonra mesaj atarım, o zaman dışarı çıkıp benimle buluşursun. Bizim için araba çağırırım."

O da başını sallar, yüzü ciddi, yeşil gözleri kocaman. "Tamam."

Neredeyse koltuğa düşecek gibi olurken, kaçmak isteyen kahkahasını bastırmaya çalışır. O kadar tatlı ki.

Güzel.

Seksi.

Eğlenceli.

Konuşması

kolay.

Seksi.

Bir dakika, ona seksi demiştüm mü? Evet, bunu iki kez hak ediyor.

Ona anlamlı bir bakış atarak, barın içine doğru ilerledim, Javier'i buldum ve onunla konuşmak için kenara çektim. "Hey, ben gidiyorum."

Javier etrafa bir göz attıktan sonra bakışlarını bana çevirdi. "Biriyle buluşacak mısın?"

"Evet." Kimle buluştuğumu söylemek istemediğim için çenemi ovuşturdum. "Hâlâ misafirlerin var mı?"

"Belki. Bilmiyorum. Burada oldukça iyi vakit geçiriyoruz ve ayrıca..." Omuzlarını silkiyor, gülümsemesi hafifçe utanmış. "Kız arkadaşım, eve erken gidersem çıplak FaceTime seansı yapacağına söz verdi."

"Dostum, bunu kaçırma." Omuzlarından tutup hafifçe sarsarım. "Sonra görüşürüz."

Takım arkadaşlarım fark etmeden oradan uzaklaşıyorum, ama bu diğerlerinin benimle konuşmasını engellemiyor. Logan'ın evinden çıkmak on beş dakika daha sürüyor. Çoğunlukla erkekler galibiyetimi kutluyor, ama birkaç kadın da harika iş çıkardığımı söyleyip benimle flört ediyor.

İlgilenmiyorum. Ruby'yi yalnız başıma görmek için çok sabırsızlanıyorum. Yatakta. Çıplak.

Sonunda Logan'ın solundaki sokakta durmuş taksi çağırıyorum. Yedi dakikada burada olacak ve Ruby'ye mesaj atmadan önce saate bakıyorum.

Gürültüyle gülen bir grup kadın bardan çıkıyor ve hepsi beni sokakta görünce çığlık atıyor.

"Ace Townsend!" diye bağılıyor içlerinden biri.

"Görüşürüz, bayanlar." El sallayıp sırtımı dönerek gitmiş gibi yapıyorum. Hayal kırıklığına uğramış gibi sesler çıkarıyorlar ama yoluna devam ediyorlar ve onlar gidince rahat bir nefes alıyorum.

Buradan hemen gitmem lazım.

Birkaç dakika içinde Ruby benimle birlikte sokağa gelir ve binanın arkasına, küçük otoparkın olduğu yere doğru yürürüz. Notlarda şoföre bizi oradan almasını söylemişim ve arabası görünür görünmez Ruby'yi arka koltuğa oturtur, onun ardından arabaya biner ve kapıyı çarparak kapatırım.

"Ace!" Şoför dikiz aynasından gözlerimi yakaladı ve yüksek sesle inlemek istedim. Hiç huzur bulamıyorum. "Sen misin sandım."

"Selam," diyorum zayıf bir sesle, Ruby bana sokulup yüzünü göğsüme dayadığında memnun oluyorum. Kolumu omuzlarına doluyorum.

Ruby sessiz kalırken, ben eve kadar sürücüyle sohbet ettim. Sevimliydi. Kollarını bana dolamıştı ve saçları neredeyse yüzüme değiyordu ama hiç umursamadım. Yargılanmadan onunla özgürce oturabilmek çok güzeldi. Bu adam kime anlatacak ki? CU'da eski bir öğrenci ve hala bu bölgede yaşıyor. Bu, ev almak için biriktirdiği ekstra para kazanmak için yaptığı hafta sonu işi.

Evet, bu adam hakkında çok şey biliyorum çünkü bana tüm hayat hikayesini anlatıyor.

Ruby'nin apartmanının önüne geldiğimizde, onu hareket ettirmek için dürtmek zorunda kaldım. "Geldik, Red."

Arabadan indiğimizde, Ruby'yi dengelemek için koluna girdim. Araba uzaklaşır uzaklaşmaz, elini tuttum, bir an için kafam karıştı. Buraya daha önce geldiğimi biliyordum ama... "Dairen nerede?"

"Bu taraftan." Serbest eliyle bir işaret yapıp yürümeye başladı, beni kapısına götürdü.

"Nat evde mi sence?"

"Cumartesi geceleri geç saatlere kadar çalışır. Genelde barda garsonluk yapar. En iyi bahşişleri orada alır," diye açıklıyor Ruby, sola dönüp bizi apartmanına çıkan merdivenlere yönlendirirken.

O kapıyı açarken ben arkasında duruyorum, sabırsızlık beni heyecanlandırıyor ve daireye girdiğimizde kendimi kontrol edemedim ona atlıyorum. Onu kapıya yapıştırıp ellerimle yanaklarını tutuyorum, başını yukarı kaldırıp güzel yüzünü bir an inceleyebilmek için ve sonra ona öpücükler yağdırmaya başlıyorum.

Dudaklarımız birbirine değdiği anda yumuşak bir iç çekiş duyuldu ve ben kendimi tutarak öpüşmeyi nazıkçe sürdürdüm. Dudaklarımı tekrar tekrar dudaklarına değdirdim, her dokunuşumda dudakları aralandı. Dilimle onu tahrik edene kadar, dilini hemen benimkine karşıladı. Dilimiz birbirini okşadı, daireler çizdi. Artık dayanamayana kadar öpüşmeyi derinleştirdim.

İnliyor, vücudu gevşiyor, elleri göğsümden aşağı kayıyor, gömleğimin kumaşını yumrukluyor. Ona daha sıkı bastırıyorum, onu kapıya dayayıp, bana yaptıklarını hissetmesini sağlıyorum ve sonunda öpücüğü ilk o bozduğunda, kıkırdadığımı anlayabiliyorum.

"Ne bu kadar komik?" Başımı eğip boynuna öpücükler yağdırıyorum.

"Beni hep kapıya yaslayıp öpüyorsun." Boynunun ve omzunun birleştiği yeri nazıkçe ısırduğımda titriyor. "Odama gitmeliyiz."

"Bu bir davet mi?" Başımı onunkinden uzaklaştırıyorum, onu içime çekerek damarlarımdan akan şehveti hissediyorum.

Tanrım, o çok güzel. Ve çok tatlı. O ipeksi sarı saçları ve o büyük yeşil gözleri. Yoksa ela mı? Şu anda yeşil renkte parlıyorlar, beni yiyip bitiriyorlar ve bakışları üzerimde dolaşırken cildim titriyor.

Ruby başını salladı, gömleğimi bırakıp elime uzandı. "Gel."

Had

i Onun beni koridordan geçip küçük yatak odasına sürüklemesine izin verdim.

ve yatak başındaki lamba yandı, odayı yumuşak bir ışıkla doldurdu. Bana dönerek, yatağa doğru geri geri yürüdü,

ifadesi umut doluydu. "Ace Townsend'ın yatak odamda olduğuna inanamıyorum. Yine."

"Oh, bana zorluk çıkarma, Red. Ben o kadar da önemli biri değilim." Gözlerim onun üzerinde dolaşıyor, en sevdiğim yerlerinde takılıyor. Saymakla bitmeyecek kadar çok var, yani resmen bir sapık gibi onu süzüyorum, ama gözlerindeki ışıltıdan anlıyorum ki, onun için sorun değil.

"Sen çok önemli birisin, Ace. Sahada harikaydın. Çok otoriterdin. Kontrolün sendeydi. Bütün bar bu gece senin için oradaydı ve tüm övgüyü hak ediyorsun." Bana hayranlık duyuyor gibi geliyor ve yalan söyleyemem.

Gurur damarlarımdan akıyor. Benim için önemli biri olduğumu düşünmesi bir şey ifade ediyor. Başkalarının benim hakkımda ne düşündüğü umurumda değil.

Sadece onun.

"Onlar takım için oradaydı, sadece benim için değil," diye düzeltiyorum, çünkü galibiyetin tüm övgüsünü kendime alamam.

O maç çok zorluydu. Terden sıırıslıklam olmuşum ve içten içe her şeyi mahvetmekten korkuyordum. Ama yapmadım.

Kazandık. Ve umarım Ruby Maguire'ı ödölüm olarak alabilirim.

OTUZ BİR

RUBY

Ace yatak odamda ve birdenbire gergin oldum. Avuç içlerim terlemiş, kalbim deli gibi atıyor ve kendimden ciddi şekilde şüphe duyuyorum. Nedenini bilmiyorum. Benden hoşlandığını açıkça belli etti. Beni istediğini söyledi. Ve daha önce birlikte olduk. Paylaştıklarımız oldukça harikaydı, bu yüzden aramızın iyi olacağını biliyorum.

Unut gitsin. Aramızda her şey *harika* olacak.

Öyleyse neden panik yapıyorum?

"Çok mütevazisin," diye mırıldandım sonunda, ondan bir adım uzaklaşarak, gözlerimi onun üzerinde serbestçe gezdirerek. Son zamanlarda Ace ile olan her şey çok... gizli gibi. Sanki birbirimizi görmek için gizlice dolaşan casuslar gibiyiz. Birbirimizle iletişim kurmak için. Bundan hoşlanmıyorum. Hiç hoşlanmıyorum. Yaptığımız şeyi tüm dünyanın bilmesini tercih ederim.

En azından kampüste.

"Sadece hakkını veriyorum. Onlar olmadan öyle oynayamam. Onların bana ihtiyacı olduğu kadar benim de onlara ihtiyacım var. Belki daha da fazla." Çenesini ovuşturdu, daralmış bakışları üzerimde kaldı. "Ee. Ne bekliyoruz, Red?"

Midem sıcıyor. "Ne demek istiyorsun?"

"Şimdiye kadar soyunmuş olmamız gerekmez miydi?"

Kaşlarını kaldırır. *Çıplak* kelimesini kullanmasıyla vücudum ısınır.

Aklımda Ace'in çıplak olduğu türlü türlü görüntüler canlanıyor.

"Sen başla." Ona elimi salladım.

"Sen istersen." Gömleğinin arkasına uzanır ve tek bir hareketle çıkararak muhteşem göğsünü ortaya çıkarır.

Onu izlerken salya akıtmak gibi utanç verici bir şey yapmamak için dudaklarımı sıkı sıkı kapatıyorum.

"Sıra sende," diye yavaşça söylüyor, ben hala bir şey söylemediğim için.

Yavaşça CU tişörtümü çıkardım ve bu özel gün için giydiğim beyaz dantelli sütyenim ortaya çıktı. Sanki bu anın geleceğini biliyormuşum gibi.

Kesinlikle umutluydum.

Beni süzerken bakışları ateşleniyor. "Gördüğüm en güzel göğüsler senin."

Gülerek gözlerimi deviriyorum. "En güzel göğüsler mi? Dilin oldukça kaba, Acey Baby."

Bir homurtu çıkar ağzından ve ben daha da kıkırdamaya başlarım. "Bana gerçekten öyle mi dedin?"

Başımı salladım. "Beğenmedin mi?"

Hiç uyardıktan üzerime atılır, beni nefes nefese bırakır ve arkamızdaki yatağa düşürür, üstüme çıkar. Elleri her yerde, beni gıdıklıyor, daha çok güldürüyor, ama sonra bir göğsümü avuçlar, büyük eli tamamen kaplar ve kahkahalar boğazımda kalır.

Yerini yumuşak bir inilti alır.

"Sanırım sadece sen öyle dediğinde hoşuma gidiyor," diye mırıldanıyor, yüzü benimkine o kadar yakın ki nefesini dudaklarımda hissedebiliyorum. "Başka kimseye değil."

Ben bir şey söyleyemeden benden uzaklaşıyor, işaret parmağıyla sütyenimin dantelli kenarını izliyor, tüylerim diken diken oluyor. Aynı şeyi diğer göğsüme de yapıyor, neredeyse hissedilmeyen okşamaları beni kıvrandırıyor, daha fazlasını istiyorum. Göğüslerimin arasındaki kopçaya uzanıp yavaşça açtığında rahat bir nefes alıyorum.

Son karşılaşmamızdan beri bunu arzuluyordum. Ellerinin üzerimde olması. Dokunuşlarının bana verdiği o lezzetli his.

Ace, elinin tersiyle sütyenimin kupalarını göğüslerimden çekip, sertleşmiş meme uçlarımı parmak eklemleriyle okşadı ve ben dişlerimi alt dudağıma geçirdim, o bunu tekrar yaptığında gözlerimi kapattım. Elini meme uçlarımda üzerinde çok hafifçe ileri geri hareket ettirdi, meme uçlarım arzuyla ağrımaya başladı.

"Gerçekten çok güzeller," diye mırıldanıyor ve gözlerimi aralayıp onun göğüslerime özlemle baktığını görüyorum. Bakışları benimkilere yükseliyor ve ifadesi biraz suçluya dönüyor. "Ben göğüs adamıyım."

"Hadi canım," diye alay ettim.

Sol meme ucumu çimdikledi, nefesimi keserek inledim. "Ben aynı zamanda kış adamıyım." Diğer elini altıma kaydırıp ve kışımı avuçladı, bir yanağını sıktı. "Ve bacak adamıyım."

"Yani tüm parçalarımı seviyorsun." Elini uyluklarımdan dışından aşağıya doğru kaydırınca nefesim kesildi ve titremeye başladım.

"Sadece senin vücudunun." Gülümsemesi yumuşaktı. Samimi. "Sanırım ben bir Ruby erkeğiyim."

Aman Tanrım. Böyle şeyler söylememeli. Kalbim göğsümden çıkacak gibi atıyor ve kafam her türlü saçma düşünceyle dolu.

Sanki aramızdaki şey gerçek bir şeye dönüşebilirmiş gibi, ki bu imkansız. Bu anı hafif tutmam lazım. Seksi.

"Daha çok Ruby hayranı gibi?" diye karşılık verdim.

"Sen ne dersen o." Eğilip dudaklarını dudaklarıma değdirdi, ben ona karşılık veremeden çekildi. Ne kadar alaycı. "Bu gece seni tadına tadına yok edeceğim."

Derin sesi içimde titreşiyor, nefesimi kesiyor.

"Oh." Kulağa harika geliyor. Aynı zamanda tam bir işkence gibi de geliyor.

"Her yerine dokunmak istiyorum." Yanağıma öpücük kondurur, eli karnıma kayar. "Her yerine öpmek istiyorum."

Daha fazlasını duymak için başımı sallıyorum.

"Ve seni en az bir kez, belki iki kez boşalttıktan sonra, seni sikeceğim." Elini karnımdan çekip boğazıma koyar, parmakları hafifçe boğazımı kavrar. "Bunu istiyor musun?"

Başımı sallıyorum, onun sikişmek demesini seviyorum. Daha önce hiçbir erkek bana böyle dememişti ve bunun önemsiz bir şey olduğunu biliyorum, ama aynı zamanda çok seksi bir şey. Yani, beni tahrik ediyor.

Ama bu adama çoktan kapıldım, "boning" deseydi bile muhtemelen seksi bulurdum, ama gerçekte? O kelime kesinlikle öyle değil.

Ağzı bir kez daha ağzımı bulur ve ben onun derin, uyuşturucu öpücüğünde kendimi kaybederim. Onun arayan dili ve ikna edici dudakları tarafından kendimden geçerim. Eli hala boynuma sıkıca sarılmış, parmakları hafifçe bastırıyor ve ben gözlerimi kapatıp bu hissin tadını çıkarıyorum. Başparmağı çene hattımı okşuyor. Diğer parmakları boğazımı okşuyor. Duyularım aşırı yükleniyor ve bunu seviyorum, hiç durmasını istemiyorum.

Bunu daha da iyi yapan ne?

Bunu benim hoşuma gittiğini bildiği için yapıyor ve Tanrım, gerçekten hoşuma gidiyor. Aslında bayılıyorum. Sanki bana aitmişim gibi hissediyorum ve garip bir şekilde, istediğim de bu. Ace Townsend'ın beni sahiplenmesi. Bana ait olmam.

Tamamen.

Uzun, muhteşem dakikalar boyunca öpüşüyoruz, eli sonunda boynumdan uzaklaşıp vücudumun her yerine iniyor. Göğüslerime dokunduğunda titriyorum, parmakları meme uçlarımla oynuyor.

dokunduğunda titriyorum, parmakları kot şortumun bel kısmının altına kayıyor. Düğmeyi açıyor ve fermuarı kolaylıkla indiriyor, ince külotumun ince bel kısmına dokunduğunu hissettiğimde içimden bir inilti kaçıyor ve sonra o sihirli parmakları ince kumaşın altına kaydırıyor, içime giriyor.

"Her zaman bu kadar ıslaksın," diye dudaklarıma fısıldadı. "Bu özelliğini çok seviyorum."

Bana karşı "aşk" kelimesini bu kadar rahat kullanmamalı. Bir kız yanlış bir fikre kapılabilir.

Bacaklarımı açarak ona daha fazla yer açtım ve o da bundan faydalandı, parmakları beni araştırıyordu. Klitorisimi yavaş, sıkı daireler çizerek ovuşturuyordu. Her dokunuşuyla içimde büyüyen hisleri daha da artırıyordu. Kalçalarımı kaldırarak onun dokunuşunu daha fazla hissetmek istedim, ağzım aç, ellerim ona uzanıyor, onu bana çekiyordu. Sonunda, hislerden boğulmuş bir şekilde nefes almak için öpücüğünden ayrılmak zorunda kaldım.

"Bebeğim, bu kıyafetleri çıkarmamız lazım," diyor ve bana böyle dediğinde dayanamıyorum. Bebeğim. Bu çok tatlı. Çok seksi.

Daha da seksi olan ise bu iri adamın bana bakması. Şortumu çekebilmek için yatağın kenarına kayıyor, şortumu bacaklarımdan aşağı çekiyor, elleriyle birlikte ağzı da onu takip ediyor. Her bir kalça kemiğimi öpüyor. Karnımı. Uyluklarımdan üstünü. Uyluklarımdan içini, dudakları o kadar yumuşak, o kadar nemli ki, neredeyse yataktan fırlıyorum.

Hevesle şortumu çıkarır ve bacaklarımı daha da açarım, amıma odaklanmasını isterim ve o da öyle yapar.

Tanrım, yapıyor.

Arkamdan uzanıp yastığı kapıyorum ve başımın arkasına sıkıştırıyorum, o da külotumu çekip ıslak amımı ortaya çıkarıyor. Durup bana bakıyor, benim onu izlediğimi fark ediyor, dudaklarında yavaş, seksi bir gülümseme beliriyor ve ben onun güzel kafasına yastığı fırlatmak istiyorum.

Ayrıca ona, yaptığını asla bırakmaması için yalvarmak istiyorum.

"Yalamamı ister misin?" diye soruyor, sesi o kadar derin ki sanki kükrüyor gibi.

Onun yalamasını çok istiyorum, çılgınca başımı sallıyorum. "Yalvar."

"Ne?" Tam kelimeleri söylemekte zorlanarak kaşlarını çatıyorum.

"Yalvar, Kızıl. Güzel pembe amcığma ağzımı ve parmaklarımı koymam için yalvarmanı duymak istiyorum. Yapabilir misin? Ne istediğini söyle, bebeğim. Söyle bana."

Bu adam. Ne oluyor? Daha önce kimse beni hiçbir şey için yalvartmamıştı. Ve kesinlikle hiç böyle değil.

Başını eğiyor, dili klitorisimin üzerinde geziyor, tekrar çekilmeden önce beni inlemeye zorluyor. "Dilimi iste. Seni onunla boşaltabileceğimi biliyorsun. Zaten çok yaklaştın."

Çok yaklaştım. Muhtemelen klitorisime nefesini üflemesi yeter, ben hemen boşalıyorum.

Yine dilinin ucuyla klitorisimi okşadı ve ben sertçe nefes alıp neredeyse boğulacaktım.

"Hadi. Terbiyeli davranmanı duymak istiyorum."

Bir an birbirimize bakarız ve anlarız... O bana istediğimi veriyor. Arzuladığım şeyi. Bir gecelik ateşli seks.

Ve bunu için bana yalvartacak.

"Lütfen, lütfen," diye kekeliyorum, bacaklarımı olabildiğince açıyorum. Bu iri, geniş adam şu anda bacaklarımın arasında yatıyor, yüzü amımın hizasında ve ben onun ağzını tekrar üzerimde hissetmek için can atıyorum. "Sana ihtiyacım var..."

Sesim kayboluyor ve gözlerimi kapatıyorum.

Tek parmağıyla kıvrımlarımı izliyor, beni şehvetle deliye çeviriyor. "Ne yapmamı istiyorsun?"

"Amımı yala," diye fısıldıyorum, gözlerimi bir an kapatıyorum. Bu, yüksek sesle söylediğim bir kelime değil. Am. Aslında değil.

O da tam olarak bunu yapıyor, dilini düzleştirip o şeytani diliyle mümkün olduğunca geniş bir alanı kaplıyor ve Tanrım, bu his inanılmaz. "Başka ne istiyorsun? Yaratıcı ol. Tam olarak ne istediğini söyle ve mümkün olduğunca müstehcen ol."

Tereddüt ediyorum ve gözlerimde bir şeyin parladığını görmüş olmalı ki, ifadesi yumuşuyor.

"Benimle güvendesin, Ruby." Sesi samimiyetle çınlıyor. "Ne istersen söyleyebilirsin. Ne istersen iste. Yargılamayacağım."

Sözleri içimde bir barajın kırılması gibi.

"Parmaklarınla ve dilinle beni sikmeni istiyorum," diye fısıldadım. "Klitorisimi emmeni istiyorum. Ağzını tamamen amımın üzerine koymayı, emmeni ve yalamayı istiyorum. Yüzüne binmek istiyorum ve beni boşalttıktan sonra, dudaklarında kendimin tadını alabilmek için beni öpmeni istiyorum."

Bakışları kararır ve tam da istediğimi yapar, iki parmağını birden içime sokar ve yavaşça içeri dışarı sokup çıkarır, kıvrır. Her itişinde derinlerde bir şeye dokunur ve beni yavaşça çözülür. Kalçalarımı kaldırıp eline doğru kıvrılırım ve parmaklarını ağzıyla değiştirince, başının arkasını tutup kendime çekiyorum, tıpkı bunu son yaptığımızda olduğu gibi.

Ben onu amımla boğazlarken o hiç aldırış etmiyor gibi görünüyor. Tanrım, o beni yiyip bitiriyor, istediğimi veriyor. Dudakları ve dili klitorisimle oynuyor, beni kenara doğru çekiyor. Her an düşecekmişim gibi hissediyorum. Sanki havada serbest düşüş yapıyorum ve beni yakalayacak bir ağ yok. Bu çok heyecan verici.

Korkunç.

Beni tutuyor, elleri kığımın altına kayıyor, beni kaldırıyor, ağzı hala amıma yapışık ve ellerim saçlarından düşüyor. Yüzüne sürtünüyorum, inliyorum. Ohhh...

Oh.

"Ace." Adı nefes nefese dudaklarımdan dökülüyor ve o klitorisime odaklanıyor, dili ve dudakları hassas etimi okşuyor. Daireler çiziyor. Parmakları kığımın çatlağını okşuyor, daha önce hiçbir erkeğin dokunmadığı bir noktaya yaklaşıyor. O büyük elleriyle kığımı ayırıyor, parmakları daha derine giriyor, dili klitorisimi okşuyor ve lanet olsun.

İşte bu.

Geliyorum.

Geliyorum.

"Oh Tanrım," orgazm beni sertçe vururken boğuk bir sesle çıkıyor, başım dönüyor, tüm vücudum titriyor. O hiç durmuyor, ağzı beni çılgına çeviriyor, klitorisim o kadar hassaslaşıyor ki, bittiğinde onu kendimden uzaklaştırıyorum çünkü artık dayanamıyorum.

Bu çok fazla. O çok fazla.

Aslında, o yetmez.

"Dön," diyor ve ben otomatik olarak dediğini yapıyorum, karnımın üstüne dönerek. Beni dizlerimin üzerine çekiyor, üst vücudum hala yatağa bastırılmış halde, ve onun sayesinde dönüştüğüm utanmaz kadın gibi kığımın ileri geri sallıyorum, ısınmış tenime çarpan soğuk hava beni titretirken.

Onun arkamda durduğunu hissedebiliyorum. Ayakkabılarını çıkardığını duyuyorum — aman Tanrım, ayakkabıları ayağındayken bana tüm bunları yaptı ve nedenini bilmiyorum

nedenini bilmiyorum, ama bu düşünce beni güldürüyor.

Ace duraksıyor. "Bana gülüyor musun?"

Derin sesini duyunca içimden bir titreme geçer. Tanrım, sesi günah ve seks gibi. "Hayır."

"Gülmesen iyi olur." Popomu tokatladı, avucunun içi tenime değdi, beni öne doğru sıçrattı, dudaklarımdan bir inilti kaçtı.

Tanrım, bu *çok iyi* geldi. Hiç şaplak atılmaktan hoşlandığımı düşünmemiştim. Cidden, bu fikir bana hep saçma gelmişti, ama az önce yaptığı şey?

Yemin ederim, o kadar ateşliydi ki iç bacaklarımdan sızıyor. "Şu haline bak." Beni hayranlıkla izlerken sesi hayranlık dolu ve onun kot pantolonunu çıkardığını duyabiliyorum. Muhtemelen iç çamaşırını da. Dönüp çıplak mı diye bakmak istiyorum, ama yüzüm yastığa gömülü, kığım havada, burada yatmanın çok hoş bir yanı var. Bacaklarımı biraz açıyorum, beni tamamen görmesini istiyorum ve o yine kığıma vuruyor. Bu sefer biraz daha hafif ama yine de acıtacak kadar sert.

Yanacak kadar.

O yanmayı klitorisime kadar hissediyorum.

"Sen kirli bir kızsın, Kızıl." Az önce tokat attığı yeri nazikçe okşayarak beni titretir. "Bir gün seni böyle sikmeyi planlıyorum."

Oh, sesindeki o vaat. Dayanamıyorum. "Arkadan mı?" diye umutla soruyorum.

"Mmm, hmm." Yatağa tırmandığında yatak çöküyor, ellerini kalçalarıma koyup beni kendine çekiyor. Çıplak amıma değen sikini hissediyorum ve tanrım, tek istediğim daha da geri çekilip onun içime girmesini hissetmek. Aynen böyle.

"Neden şimdi yapamıyoruz?" diye soruyorum, sesim sıkı sıkı tuttuğum yastıkla boğuk çıkıyor.

Hareket etmiyor, büyük elleri kalçalarımı kavırıyor, penisi tam orada, beni dürtüyor. Uzun ve sert ve onun yavaşça içime girmesini hissetmek için can atıyorum. O lezzetli sürtünmeyi yaşamak için can atıyorum.

Tanrım. Sadece *düşünmek* bile beni tekrar boşaltabilir.

"Gerçekten böyle sikmemi istiyor musun?" Şaşırmış gibi geliyor.

"Evet, lütfen," yastığa neredeyse bağıriyorum.

"Kibar kadınları severim," diyor şakacı bir şekilde, beni kendine çekiyor, penisi kıvrımlarımın arasında kayıyor, onları okşuyor. Alt dudaklarımın arasında. İleri geri, yavaşça, ikimizi de çıldırtıyor. "Siktir, böyle çok iyi hissettiriyorsun, Kızıl."

"Sen de," diye fısıldıyorum, ona karşı sallanarak.

Durmak bilmeden devam ediyoruz, hareketlerimizle yatak gıcırıyor, ikimiz de nefes nefeseyiz. Hızını artırıyor, sikini içime sokuyor, sadece ucunu, ve ikimiz de duruyoruz, Ace'in göğsünün derinliklerinden gelen boğuk inilti içimde ilkel bir şeyi uyandırıyor.

O sesi tekrar duymak istiyorum. Hemen.

"Siktir, çok darsın." İçime biraz daha giriyor ve ben inliyorum. "Prezervatif lazım."

Tamamen hareketsiz kalıyorum, penisi içimde zar zor, göğsüm onu geri itip tamamen içine almak için acıyla ağrıyor ama...

"Prezervatifim yok," itiraf ediyorum.

Bir an sessiz kalıyor, sanki kelimeleri bulmaya çalışıyor gibi. "Benim de yok."

Midem düğümlenir.

"Aman Tanrım," diye fısıldadım. "Ciddi misin?" "Yani... evet." Biraz geri çekildi.

Biraz geri itiyor.

İzlenmekten zevk alarak inliyorum.

"Sen Ace Townsend'sın. Kampüsün en büyük çapkını," diye hatırlatıyorum

ona

hatır "Bana hatırlatma," diye mırıldanıyor. "Yıllardır kimseyle yatmadım."

latıy "Yıllardır derken?"

oru "Sen hayatıma geri döndüğünden beri." "Bekle...

m. ne?" Şok oldum.

Ciddi mi?

"Ciddiyim." Ellerini yanlarımdan yukarı aşağı gezdirerek beni titretir. tüylerim diken diken oldu. Dokunmasına doyamıyordum. "Daha önce hiç prezervatifsiz seks yapmadım."

Sadece laf olsun diye mi söylüyor?

Hayır. Ace'in bana saygı duyduğunu hissediyorum. Beni gerçekten seviyor. İyi anlaşıyoruz. Sohbetimiz her zaman akıcı ve onun hakkında daha fazlasını öğrenmek istiyorum. Sanırım o da benim hakkımda daha fazlasını öğrenmek istiyor. Bu adamdan hoşlanıyorum. Sırf benimle seks yapmak için yalan söylemez. Öyle olsaydı, uzun zaman önce bir şeyler denerdi

çoktan denerdi, muhtemelen ben de ona aşık olurdum ve çoktan bitmiş olurduk.

"Gerçekten mi?" diye soruyorum. "Gerçekten," diyor kararlı bir şekilde.

Lise son sınıfta doğum kontrol hapı almaya başladım ve hiç bırakmadım. Ona söylemeli miyim? Bu kesin bir önlem değil ve onun cinsel geçmişini bilmiyorum, bu yüzden güvenliği iki katına almayı seven biriyim. Sağlığımı riske atmayı sevmiyorum ve bebekler?

Hayır, olmaz. En az on yıl boyunca olmaz.

"Ben de," diye itiraf ediyorum. "Ve... doğum kontrol hapı kullanıyorum."

Kalçalarını sallayarak daha derine giriyor, piç kurusu. Bunun ne kadar iyi hissettirdiğini hatırlatmaya çalışıyor. "İstersen boşalmadan önce çıkarırım."

"Yine göğüslerime boşalacak mısın?" diye alaycı bir şekilde soruyorum.

Kalçaları bana doğru itiyor. "Lanet olsun, kadın, öyle şeyler söyleme. Beynimde türlü türlü görüntüler canlanıyor."

Ah, o çok tatlı. Ve seksi. Ve kolayca kızdırılabilir.

Ama o daha derine kayıp, ikimiz de tamamen hareketsiz kalana kadar içime girince, birbirimize alışana kadar, tüm bu düşünceleri unutuyorum. Onunla tamamen dolmuş hissediyorum, uzun ve kalın olduğu için tamamen gerilmiş hissediyorum. Kendime dürüst olursam, rüya gibi bir penis gibi, ve tabii ki Ace'in rüya gibi bir penisi var.

O rüya gibi bir erkek. Uygun donanıma sahip olması mantıklı. "Kalk, bebeğim. Ellerinle kendini destekle," diyor ve ben dediğini yapıyorum, onu daha derine sokuyorum, ikimiz de inliyoruz.

Kalçalarımı kavrayarak, beni yavaş ve kolayca içeri girip çıkarak sabit bir şekilde sikiyor. Zevkten aklımı kaçıyorum. Sürtünmenin iyi olacağını biliyordum. İçimde yavaşça kayan sikini neredeyse tamamen dışarı çekip sonra tekrar içeri dalması. Tekrar tekrar. Parmaklarının, penisini çevreleyen kıvrımlarımı izlediğini hissediyorum, bakışları cildimde sıcak, ve bunu görmek için ona bakmama bile gerek yok. Hissetmek için.

"Bu çok seksi." Parmaklarını amımın üzerinde, sikinin boyunca ileri geri kaydırıyor. "Seni beni alırken izlemek."

Başımı eğip sözlerine inleyerek, hızını artırdıkça her itişinde göğüslerim sallanıyor. Uzun süre böyle sevişiyoruz, dayanıklılığına hayranım, beni orgazma yaklaştırmasına rağmen bir türlü orgazma ulaşmamama hayranım. Sanki bilerek uzatıyor gibi.

Muhtemelen öyledir.

"Tanrım, dayanamıyorum." Ace içimden tamamen çıkıyor, belimi tutup beni çekiyor. "Dön."

Omzumun üzerinden ona bakıyorum. "Neden?"

Beni kolaylıkla sırt üstü çevirir, vücudu benim vücudumun üzerinde dururken penisini tutup içime girer. O kadar ıslakım ki, kolayca içeri girer ve ben kalçalarımı kaldırıp ona doğru yaklaşıyorum. "Çünkü seni boşaltırken güzel yüzüne bakmak istiyorum."

Tanrım. Böyle şeyler söylüyor ve ben erimek istiyorum. Kendimi ona atmak ve asla bırakmamak istiyorum.

Asla.

OTUZ İKİ

KENDİME İŞKENCE EDİYORUM. Ruby'ye işkence ediyorum. Ama bu anı uzatmak istiyorum. Onunla ilk kez gerçek seks yapıyorum ve bunun unutulmaz bir deneyim olmasını istiyorum.

İkimiz için de.

İtirafımdan sonra yüzündeki şok ifadesi, gerçeği söylememe değdi. Normalde bir kız boşaldığında yüzüne bakmam. Ben bencil bir piçim, eskiden her şeyi kendim için yapardım.

Ama bu gece Ruby ile?

Orgazmın onu tüketmesini izlemek istiyorum. Güzel gözlerine bakmak, tatlı dudaklarını öpmek ve onu unutulmaya mahkum etmek istiyorum. Adımı fısıldamasını duymak, orgazmımı benden alırken amının benim sikimi sıkıştırdığını hissetmek istiyorum.

Siktir, bunu düşünmek bile beni boşaltacak.

Ellerimi başının iki yanındaki yatağa dayayarak, başını geriye atıp boğazını ortaya çıkarana kadar ona tekrar tekrar giriyorum. Üzerine eğilip, dudaklarımla derisini okşayarak, nabzının attığı yeri öpüyorum. Nabzı amının ritmiyle aynı ve lanet olsun, beni sıkıyor. Beni sıkıyor, boğuyor...

"Oh Tanrım. *Ace*." Adımı söylüyor, amının ritmik nabzı beni daha da yaklaşıyor...

Ta ki ondan çıkmak için çaresiz kalana kadar, inleyerek spermim onun alt karnına, neredeyse çıplak amının üzerine dökülürken. Kendimi kontrol edemiyormuş gibi onun üzerine boşalıyorum.

Kontrolüm yok. Bu kız söz konusu olduğunda yok.

"Vay canına," diye mırıldanıyor, gözlerini açıp bana bakıyor. "Vay canına."

Gülümserim, başımı eğip onu öperim. "Evet. Vay canına."

Eğilip parmaklarını karnında gezdiriyor, spermimi tüm vücuduna sürüyor. "Sürmek ister misin?"

Tanrım. Bu kadın. Onun bu sözleri sayesinde sikim çoktan yarı dikleşmiş durumda.

"Sürmemi ister misin?" Cevap vermesine fırsat vermeden, elini çekip parmaklarımı sıvının içinde gezdiriyorum. Parmaklarımı ağzının önüne tutuyorum, dudaklarını aralıyor, gözleri fal taşı gibi açılıyor. "Yala."

Parmaklarımı ağzına soktum ve o da dediğimi yaptı, dilini parmaklarımın üzerinde gezdirdi ve evet, az önce üzerine boşaldım ve sikim tekrar hazır gibi sertleşmişti. Parmaklarından spermlerini en sevdiği tatlıymış gibi yalayan, seni memnun etmek için can atan bir kadından daha seksi bir şey olamaz.

Ve şu anda Ruby, parmaklarımı sanki benim aletimmiş gibi emiyor. Yani, çok iyi ve çok titiz bir iş çıkarıyor.

Bitirdiğinde, yanındaki yatağa yığılırım ve onu kollarıma çekip sıkıca sararım. Bir an sessiz kalırız, nefesimizi sakınleştirmeye çalışırız. Çarpıntılı kalplerimizi.

"Bir sorum var," diyorum birkaç dakika sonra.

"Neymiş?"

Yanağımı onun yanağına dayayıp kulağına fısıldıyorum, "Kıç oyunları hakkında ne düşünüyorsun?"

O kahkahayı patlatıyor. "Hiç düşünmemiştim."

"Düşün bakalım. Benimle." Kalçasının yanını okşayarak, pürüzsüz, yumuşak teninin tadını çıkarıyorum. "Çünkü seninkiyle oynamak istiyorum."

"Neyle?"

"Parmaklarımla." Kollarımı beline sıkıca dolayarak onu kendime çekiyorum. "Ağzımla. Dilimle. Sonunda da sikimle."

Birkaç saniye sessiz kalır. "Sen o tür şeyleri sever misin?" "Pek sayılmaz. Sen gelene kadar," diye tüm samimiyetimle söylerim.

Sadece onu her bir parçasını sahiplenmek ve ona ait olmak istediğim için.

Bunu yüksek sesle söylersem, onu korkutur mu?

Kahretsin, *beni* korkutur mu?

"O zaman ben de ilgileniyorum," diyor kararlı bir şekilde.

Onu öpüyorum çünkü evet, işte aradığım cevap bu. Ruby Maguire benim hayalimdeki kız mı oluyor?

Görünüşe göre cevap evet.

PAZARTESİ SABAHİ, kampüste yürüyerek ilerliyorum, sanki bir Disney filmindeymişim gibi bir şov müziği ıslıkla çalıyorum ve güneş kışımından çıkıyor. Kendimi çok iyi hissediyorum, dünyanın zirvesindeyim, hiçbir şey beni durduramaz.

Hiçbir şey.

Ruby ve ben tüm cumartesi gecesi ve pazar sabahının büyük bir kısmında seviştik. Kız ne kadar alırsa o kadar verir ve lanet olsun, hayatımı değiştiren bir deneyimdi. Sabahın erken saatlerinde onun dairesinden gizlice çıktığımda, bitkin düşmüştüm. Eve gidip neredeyse tüm gün uyudum.

Ve şimdi kampüste dolaşıyorum, annemin eskiden dediği gibi, gözlerim parıldıyor ve kuyruğum dik, Ruby'yi aramak için etrafı dikkatle tarıyorum. Onun güzel sarışın kafasını görmek için can atıyorum.

Onu hiçbir yerde bulamıyorum.

Daha önce mesaj attım ama cevap vermedi. Ama bu beni caydırmadı. Dün gece biraz mesajlaştık ve konuşma ısındı, bir dahaki sefere yalnız kaldığımızda bana ne yapmak istediğini ayrıntılı olarak anlattı ve lanet olsun, Ruby'nin dizlerinin üzerinde diz çökmüş, ağzına sikimi sokarken onu düşünerek mastürbasyon yapmak zorunda kaldım.

Çünkü o da bunu yapmak istiyordu, her ayrıntıyı canlı bir şekilde anlattı.

Gördün mü? Hayalimdeki kız. Ben şanslı bir herifim ve bunun farkındayım.

Tüm derslerime gidip konsantre olmaya çalışıyorum. Takım arkadaşlarımla öğle yemeği yiyip, onların sohbetlerini boş boş dinliyorum, aklım Ruby'de. Soyunma odasında antrenmana hazırlanırken, onu sosyal medya ekibinin geri kalanıyla sahada göreceğim düşüncesiyle heyecandan titriyorum.

Antrenman kıyafetlerimi giymeyi zar zor bitirmişim ki, Koç Mattson hızlı bir toplantı çağrısı yapıyor ve bu çağrı, birçok homurdanma ve sızlanma ile karşılanıyor, bu da onu sinirlendiriyor.

Uh oh. Umarım kimse işleri batırmamıştır.

"Bu hafta sonu kazandığımız büyük zaferi mahvetmek istemem, ama bazı şikayetler aldık," diyor Mattson.

"Ne hakkında şikayetler?" diye soruyorum, ellerimi belime koyarak, biraz sinirli bir şekilde.

Kim bizden şikayet edebilir ki? Ne yaptık ki? Bana sorarsan hiçbir şey.

"Cumartesi gecesi Logan'da futbol takımının bazı üyeleri sosyal medya ekibimizin üyeleriyle arkadaşlık kurdukları konusunda isimsiz bir ihbar geldi."

Koçun bakışları etrafındaki herkesi tarar. "Bu doğru mu?"

Korku içimi kaplıyor, sinirimi bir anda endişeye dönüştürüyor. "Tam olarak neden bahsediyorsunuz?"

"Sosyal medya ekibinden bazı kadınlar, barın masasında sizinle birlikte oturuyormuş," dedi Mattson yavaşça, gözleri bana sabitlenmiş halde. "Adın geçiyor, Ace. Sen de, Derek."

"Hadi ama. Maguire ve Gwyneth ile takılıyorduk. Önemli bir şey değildi," diye mırıldanır Derek.

"Ruby Maguire mi?" Koç sorar. "Knox'un küçük kız kardeşi mi?"

Böyle söylemesinden nefret ediyorum. Çoğu zaman onun Knox'un kız kardeşi olduğunu unutuyorum. Benim için o sadece Ruby.

"Onun sosyal medya ekibimizde olduğunu biliyorsun," diye hatırlatır Derek, Mattson'a.

"Doğru." Mattson elini çenesine sürer. "Bu, spor direktörü için çok önemli bir konu. Korumamız gereken bir imajımız var ve sezon boyunca departmanla, özellikle de futbol takımıyla sorun yaşamak istemiyor. O kızlarla parti yapman, özellikle de birkaç yıl önce olanlardan sonra, kötü görünebilir."

"O kız deliydi," diye ekleyen başka biri, Mattson'dan sert bir bakış alır.

"Burada yargıda bulunmayacağız. Aralarındaki gerçek durumu bilmiyoruz. Ve ne olacağını asla bilemezsin. Alkol, parti ve kadınlar... Bu tehlikeli bir kombinasyon. İşler çabucak kontrolden çıkabilir ve bir bakmışsın, seni mahvetmeye kararlı bir kadın karşında. Hiçbiriniz bu riski alamazsınız."

Ruby'nin beni mahvetmeye kararlı olduğunu hayal edemiyorum, koçun dediği gibi. Benden çok hoşlanıyor, benimle uğraşmak istemez.

"Sezon daha yeni başladı çocuklar. Hepinizin sağlıklı olmanıza ve başınızı belaya sokmamamanıza ihtiyacım var," diye devam etti Mattson. "Anladığım kadarıyla, sosyal medya ekibindeki kadınlar da uyarıldı."

Ruby'nin cumartesi gecesi bizimle barda takıldığı için başının belaya gireceği düşüncesi midemi bulandırdı. "Logan's'ta hepimiz birlikteydik, oldukça masum bir şeydi."

"Sadece kutlama yapıyorduk," diye ekledi Derek.

"Anlıyorum, ama spor sosyal medya ekiplerindeki herkesin imzalaması gereken bir sözleşmede bir madde var. Sporcularla çıkamazlar.

Yani sosyal medya ekibimizden hiçbirisi siz pisliklerle çıkamaz." Mattson parmağını havaya kaldırır.

"Çok yazık," der Derek. "Cumartesi gecesi Eric'i gerçekten beğenmiştim."

Mattson hariç herkes inliyor ve gülüyor. Onun ifadesi taş gibi ciddi. "Bu gülünecek bir konu değil. Üniversite bir daha sorun yaşamak istemez. Hepimiz hormonların her an devreye girebileceğini biliyoruz ve anlıyoruz. Ama hepiniz yetişkinsiniz. Sosyal medya ekibiyle profesyonel bir ilişki kurabilirsiniz, ama bunun ötesine geçemezsiniz. Anlaşıldı mı?"

Hepimiz başımızı sallayıp evet diye mırıldanıyoruz ve futbol sahasına çıktığımızda midem bulanıyor.

Artık çok geç. Ruby ve ben çok ileri gittik. Bir gecede defalarca seks yaptık. Aklımda sadece o var. İlişkimizi nasıl tamamen profesyonel tutabilirim?

Bana bir mola verin. Bunun için çok geç.

Antrenmanda yarım yamalak bir performans sergiledim ve Tanrı'ya şükür Cumartesi maçı yok, çünkü ben işe yaramazım.

"Hala akşamdan kalma mısınız?" Javier, bir başka bomba attıktan sonra bana soruyor.

"Hayır. Sadece... yorgunum." Nasıl cevap vereceğimi bilemeden omuz silkiyorum.

Daha çok kafam karışık. Endişeliyim. Ve hala azgınım. Nasıl işleyebileceğimi bilmediğim kafa karıştırıcı bir duygu ve his yumağı. Antrenman sırasında sosyal medya ekibinden kimsenin gelmemesi de hiç yardımcı olmuyor. Nerede bu insanlar?

Ruby nerede?

OTUZ ÜÇ

RUBY

BÖLÜM DANIŞMANIMIZ

Marilee, normalde planlanan toplantı saatinde ofisimize geldiğimizde bizi bekliyordu, normalde neşeli yüzünde ekşi bir ifade vardı. Üçümüz birbirimize baktık, sonra Gwyneth öne çıktı ve cesurca sordu: "Her şey yolunda mı?"

"Üçünüzle konuşmam gerek. Aslında, sadece ikinizle." Marilee beni ve Gwen'i işaret ediyor. "Cumartesi gecesi olanlarla ilgili."

Midemi bulandırıyor ve öğle yemeğinde yediğim salatayı kusmaktan korkuyorum. Cumartesi gecesi Ace ile yattığımı biliyor mu? Nasıl öğrendi? Kim söyledi?

"Cumartesi ne oldu?" Gwen gerçekten merak etmiş gibi sorar.

"İkinizin şehir merkezindeki bir barda futbol takımıyla vakit geçirdiğiniz yönünde bir haber var." Marilee burnunu çekerek gözlüklerini burnuna itti.

Seks kısmından bahsetmemesi beni rahatlattı, ama yine de durum iyi değil.

"Evet, Logan'ın barındaydık." Gwen başını sallar, bakışları hızla bana kayar, sonra tekrar Marilee'ye döner. "Ve futbol takımıyla biraz vakit geçirdik."

"Bu yasak."

"Onlar bize katılmamızı istedi," diye açıklıyor Gwen. "Arkadaş olarak. Biz de takımın bir parçası sayılırız, bilirsin? Ve onların büyük galibiyetini kutluyorduk."

"Ben de oradaydım," diye ekledi Eric.

"Sen de mi?" Marilee ona şaşkınlıkla bakar. "Evet. Ben de onlarla takıldım."

"Bu sorun değil gibi görünüyor," diyor Marilee sert bir şekilde.

"Neden? Erkek olduğum için mi?" Eric'in sesi neredeyse düşmanca. "Şey... evet," diyor Marilee.

"Ya eşcinsel olsaydım?"

Marilee kaşlarını çatıyor. "Oh... öylesin mi?"

"Mesele o değil. Gwen ve Ruby'yi futbol takımıyla takıldıkları için kötü hissettiriyorsun. Onlarla zaten çok zaman geçiriyoruz, sanki yaptıkları yanlış bir şeymiş gibi. Ama ben onlarla takıldığımda sorun olmuyor."

"Cinsel unsur her zaman devreye girer..." Marilee başlar, ama Eric onu keser.

"Olmamalı. Erkekler ve kadınlar arkadaş olabilir. Önemli bir şey değil."

"Doğru," diye ekliyor Gwen. "O gece hiçbir şey olmadı. Takımımızı kutlamak için oradaydık. Hepsi bu."

"Evet. Hepsi bu," diye tekrarlarım.

Tanrım, ben kocaman bir yalancıyım. O gece geç saatlerde, Ace'in penisi yüzümdeydi. Ağzımda. Vücudumda. Bütün gece birbirimize sarılıp kaldık ve harikaydı ve bunu tekrar yapmak için can atıyorum.

Marilee hepimizi inceliyor, bakışları hepimizin yüzüne değiyor, Eric'e geldiğinde kaşları çatılıyor.

"Bunu daha büyük bir soruna dönüştürmeye çalışıyorsun gibi geliyor," diyor

"Ve sırf kadınlar diye onlara haksızlık ediyorsunuz. Futbol takımıyla nasıl davranacaklarını biliyorlar. Hepimiz sorumluluklarımızın farkındayız ve hiçbir şeyi tehlikeye atmayacağız," diyor Eric. "Sen de bir kadın olarak onları savunman gerekmez mi?"

"Eric," diyor Gwen, sesinde hafif bir azarlama var. Gözlerinde yalvaran bir bakış var, sanki ona susmasını söylemek için can atıyor.

Marilee gözle görülür şekilde sinirlenir. Meydan okunmaktan hoşlanmadığı açıktır. "Sadece bu konuyu sana bildirmek istedim ve tavsiyemi istersen, bir futbolcuyla kişisel zaman geçirmemeni öneririm. Özellikle de herkesin görebileceği bir barda."

Bir kez daha etrafına bakındıktan sonra ofisten çıkıp kapıyı arkasına çarptı.

Gwen öne doğru eğilir ve bir anlığına başını masaya dayar. "Onunla tartışmak zorunda mıydın Eric?"

"O çok cinsiyetçi davrandı! Sen futbol takımıyla flört etmiyordun ki." Eric alaycı bir şekilde güldü.

Ağzımı sıkı tutuyorum, yoksa aptalca bir şey söyleyeceğim, mesela "Evet, flört ediyordun!"

Çünkü bütün gece Ace ile flört ediyordum.

"Tabii, çünkü ben seninle flört etmekle meşguldüm." Gwen başını kaldırır ve bakışları bana yönelir. "Bunu söylediğimi hiç duymadın."

"Dedi," diyor Eric.

"Dedi," diye onaylıyorum, bakışlarım ikisi arasında gidip geliyor. "Siz ikiniz..."

"Biz ne olduğumuzu bilmiyoruz," diye sözümü kesiyor Gwen.

Eric sessiz kalıyor ama gülümsüyor, başını eğiyor.

Önceki endişem unutulur. Onlara aptal gibi sırtıyorum. "Ooh, siz ikiniz! Cumartesi gecesi ne oldu?"

"Seni ilgilendirmez," diyor Gwen, Eric cevap verirken, "Öpüştük."

"Aman Tanrım!" Bir çocuk gibi zıplayıp ellerimi çırpıyorum. "Çok tatlısınız. Çok iyi bir çift olursunuz."

"Acele etme," diyor Gwen.

"Katılıyorum," diyor Eric bana.

Bu adam ona açıkça ilgi duyuyor ve Gwen paniklemiş durumda. Konuşmamız lazım ama Gwen'in şu anda bunu istemediğini anlayabiliyorum.

"Bugün prova yapmayacağız." Gwen sandalyesinden kalkıyor ve gerginmiş gibi ofiste dolaşmaya başlıyor. "Hafta sonu çektiğimiz görüntüleri düzenlemek ve birkaç gönderi hazırlamak istiyordum, ama Marilee'nin söylediklerinden sonra, bu hafta ekipten uzak durmamızın iyi olacağını düşünüyorum."

"Bütün hafta mı?" diye soruyorum, sesim üzgün.

"Gwen, bu biraz aşırı," diyor Eric.

"Daha iyi bir fikrin var mı?" Gwen savunmacı bir tavırla kollarını önünde kavuşturur.

"Evet, sanırım var. Bu öğleden sonra burada kalıp maç sırasında çektiğimiz tüm görüntüleri düzenlememiz gerektiğine katılıyorum, ama bu hafta sonuna kadar? Cumartesi günü maçları olmadığı için koçlar da dahil olmak üzere herkes çok daha rahat olacak. Sen de çok sevdiğin o dudak senkronizasyon videolarından birkaç tane hazırla." Eric yüzünü hafifçe buruşturur. O videoları hala saçma bulmaktadır, ama bize bu konuda fazla sıkıntı çıkarmaz. "Ne dersin Ruby?"

"Bence bu harika bir fikir," derim ve kararlı bir şekilde başımı sallar. Gwen iç çeker. "Peki. O zaman işe koyulalım."

Ace'yi antrenmanda göremeyeceğim için üzüleceğim, ama bu öğleden sonra uzak durmak en iyisi olabilir. Onlara da bir konuşma yapılmıştır herhalde, nasıl olmuştur acaba?

O aldı. Çıldırıp beni bir daha görmek istemeyecek mi?

Beni o kadar kolay vazgeçebileceğini
sanmıyorum. Vazgeçer mi?

Umarım yapmaz.

ACEY BABY: **Ne yapıyorsun?**

Ben: **Futbolcuları her ne pahasına olursa olsun kaçınıyorum.**

Acey Baby: **Beni de dahil mi?**

Ben: **Özellikle senden.**

Acey Baby: **Ouch. Bu çok acımasız.**

Ben: **Bizi ispiyonlayan biri olduğunu duydun mu?**

Acey Baby: **Evet. Bu konuda uzun bir konuşma dinledik, ama itiraf etmeliyim ki, o kadar da önemli bir şey gibi gelmedi. Sonra barda takıldık. Hiçbir şey olmadı.**

Ben: **Biz de azarlandık ve ben sessizce panikledim çünkü kesinlikle bir şey olmuştu.**

Acey Baby: **Kimse bizi bilmiyor.**

Ben: **Doğru, öyle kalmalı.**

Birkaç dakika cevap vermez ve tabii ki midem düğümlenir ve ne düşündüğünü merak ederim. Nasıl tepki vereceğini.

Acey Baby: **Düşünmeden duramıyorum.**

Acey Baby: **Seni düşünmeden duramıyorum.**

Karnımda kelekler uçuşuyor ve güç bulmak için tavana bakıyorum ama bulamıyorum. Ne yapmam gerektiğini biliyorum: onu reddetmeliyim. Ona soğukkanlı davranmamız ve birlikte takılmamamız gerektiğini söylemeliyim çünkü bu tehlikeli. Bu tür konuşmalar? Beni düşünmeden duramadığını söylemesi?

Bu iyi değil. Hiç iyi değil. Acey

Baby: **Hadi takılalım.**

Ben: **Bu gece mi????**

Acey Baby: **Evet. Seni tekrar görmek istiyorum.**

Acey Baby: **Seni yine çıplak görmek istiyorum.**

Acey Baby: **Bütün gece sevişmek istiyorum. Ne dersin?**

Bu berbat bir fikir. Amcığının karıncalanmasına ve tüm vücudumun onun beni tekrar çıplak görmek ve bütün gece sikmek istediğini söylemesiyle erimesine rağmen — haydi ama, bir kızı heyecanlandırmanın yolu bu mu? — hayır demem gerektiğini biliyorum. En azından yalan söyleyip meşgul olduğumu söylemeliyim.

Telefonum çalıyor ve otomatik olarak cevap veriyorum, Ace'in lezzetli derin sesi kulağımı dolduruyor ve beni titretiriyor.

"Cevap vermen çok uzun sürdü."

"Bilmiyorum. Görüşmemiz iyi bir fikir mi?" "Harika bir fikir."

"Bizi sıkı denetliyorlar. Ya biri öğrenirse?" O azar işitecek, ben kovulacağım.

Benim kaybedeceklerim onunkinden çok daha fazla.

"Güven bana, kimse öğrenmez." Kendinden o kadar emin ki, karşımda duruyor olsaydı, bu kadar kendinden emin olduğu için ona bir tokat atardım. Ama sonra sesini alçaltıyor ve yoğunlaşıyor. "Seni görmem lazım."

Daha fazla karıncalanma hissediyorum ve bunu durdurmak için bacaklarımı birbirine sıkıştırıyorum. "Neden?" "Soru sorma, Kızıl. Gelebilir miyim diye söyle sadece."

sesinde hafif bir sinirlilik var. Biraz sabırsız. "Ama..."

Beni kesiyor. "Daha önce de söylediğim gibi, seni tekrar sikmek için can atıyorum. O tatlı amını yalamak istiyorum. Vaktimiz olursa belki ağzına da sikerim? Ne dersin, Kızıl? Kulağa hoş geliyor mu?"

Sesi sert, nefesi düzensiz ve ben zayıf hissederek telefona iç çekiyorum. "Tamam. Gel."

"On dakikaya orada."

OTUZ DÖRT

SÖYLEDİĞİMİ CİDDİYDİM. On dakika sonra Ruby'nin kapısının önündeyim, yumruğumu kaldırıp kapıyı çalmak üzereyim ki kapı açılır ve Ruby'nin başı dışarı çıkar. Sağa, sola bakar. Sonra tekrar sola bakar ve elimi tutup beni içeri çeker, kapıyı arkamdan çarpar.

"Ne oluyor?"

"Dikkatli olmalıyız," diye sözümü kesiyor. "Hadi."

Beklemeden, yatak odasına giden kısa koridora doğru yöneldi ve ben de aptal bir adam olmadığım için itaatkar bir köpek gibi peşinden gittim. O seksi kadın nereye giderse, ben de peşinden giderim, özellikle de mahremiyet ve yatak söz konusu olduğunda.

Kapıyı kapatıp kilitliyor, bana dönüyor ve o anda onu gerçekten görebiliyorum. Tanrım, bir anlığına bakmaya değer çünkü lanet olsun.

Saçları başının üstünde dağınık bir topuz halinde ve dudakları hariç makyaj yapmamış, dudakları ise çok hafif bir parlaklıkta. Üstünde, eğildiğinde poposu dışarı çıkacağına emin olduğum, çok kısa kesilmiş ince siyah bir şort ve meşhur tişörtlerinden biri var.

Bu tişört açık mavi ve kısa, tonlu karnını gösteriyor ve ön tarafında koyu mavi harflerle bir yazı var.

"KEŞKE."

"Ah, Kızıl. Tişörtün." Bakışlarım, tıpkı bir önceki gibi göğüslerini mükemmel bir şekilde takip eden yazıya takılıyor. "Dilemeye gerek yok."

Kaşlarını çatıyor. "Ne demek istiyorsun?"

"Tüm dileklerim zaten gerçekleşti." Elini tutup kendime çekiyorum, vücudu benimkine çarpıyor, aramızda kıvılcımlar çıkıyor. "Artık buradayım."

Gözlerini devirir. "Bana bir rahat ver, Acey Baby."

"Bunu gerçekten sürdüreceksin mi?" Kaşlarımı kaldırıyorum.

Ruby sırtıyor, kendinden çok memnun. "Hmm, kesinlikle.

Artık telefonumda senin adın bu."

"Olmaz lan."

"Ciddiyim."

"Benimle dalga geçiyorsun."

Kafasını sallıyor. "Dalga geçmiyorum. Bekle." Telefonunu komodinden alıyor, açıyor ve ekranı bana göstermek için çevirene kadar ekrana dokunuyor.

Kişilerinde benim telefon numaram ve yanında *Acey Baby* yazıyor.

"Bu berbat, Red," diye inleyerek başımı salladım.

"Bence çok tatlı." Telefonunu komodinin üzerine bırakıp bana döner, ellerini beline koyar ve beni süzerek çok küstah bir ifadeyle bakar. "Bu arada, bu çok kötü bir fikir."

"Ne?"

"İkimiz. Birlikte." Başını salladı. "Şu anda. İşimi kaybedebilirim, Ace."

Sesinin ciddiyeti, bana bakışı... Kahretsin. Kendimi kötü hissediyorum.

Daha dik durarak kapıya bakıyorum, çıkmam gerektiğini biliyorum. Onu önümüzdeki birkaç ay yalnız bırakmalıyım. Değerli olan her şey için beklemeye değer, öyle değil mi? Ruby buna değer.

Bunu biliyorum.

Ama onu zaten elde ettim ve tekrar istiyorum. Onu öpmenin nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Dokunmanın. Giysilerini çıkarmanın. Onu yalamanın. Karşılamanın. Amına sikimi sokmanın ve boşalana kadar sikmenin. Boşaldığında nasıl görüldüğünü biliyorum ve çok güzel. Seksi.

Ve o bakışı yüzünde tekrar görmek istiyorum. Onunla birlikte olmak istiyorum.

Kahretsin, ben zayıfım. Onun için zayıfım.

"Gitmemi mi istiyorsun?" diye soruyorum, sesim o kadar alçak ki kendim bile zor duyuyorum.

Bana bakıyor ve sanki topu ona attığım için benden nefret ettiğini hissediyorum. Muhtemelen gitmemi ve onu yalnız bırakmamı istiyordu, ama bu o kadar kolay değil. Ondan öylece uzaklaşamam.

İstemiyorum. Yapabileceğimi sanmıyorum. Bana karşı bir tür güç, büyü, ne dersiniz deyin, uyguluyor ve ben ondan ya da bizden vazgeçmeye hazır değilim.

Ama eğer o bunu istiyorsa, ona vereceğim. Onun işini kaybetmesinin sebebi ben olmayacağım. Bana kin besleyip nefret edebilir ve bunun olmasını istemiyorum.

Daha olgun davranıp gitmeliyim.

"Gideceğim," diyorum, o hala konuşmamışken. Kapıya doğru yürüyorum, elim uzanıyor, parmaklarım kapı koluna dokunmak üzereyken sesini duyuyorum.

"Gitme," diye fısıldadı.

Dönüyorum ve o hemen orada, her zamanki gibi beni kapıya doğru itiyor ve sonra öpüyor, dudaklarımız birleştiğinde inlememi yutuyor. Elleri çoktan uzun kollu tişörtümün eteğinin altına kaymış, parmakları karnıma dokunuyor, nefesimi kesiyor. Henüz bana dokunmadı ama sikim çoktan dikleşmiş durumda. Lanet olsun, ben de ona neredeyse dokunmadım.

"Sadece bir kez daha seninle," diye fısıldıyor öpücükler arasında. "Tek istediğim bu."

Ona bunu söylemek istemem ama bir kez daha yetmez.

Ama bunu söylemiyorum. Ağzılarımız hala birbirine yapışık haldeyken onu döndürüp yatağa doğru yönlendiriyorum, yatağın kenarına oturana kadar onu oraya götürüyorum ve sonra ayrılıyoruz.

O, siyah eşofmanımın beline uzanıyor, çekmeye başlıyor ve ben ellerimi onun ellerinin üzerine koyarak onu durduruyorum. "Acelen ne?"

"Seni istiyorum." Elini benim elimin altından çekip, penisin boyunca aşağı kaydırıyor ve dokunuşuyla penisin zıplamasına neden oluyor. "Ve belli ki sen de beni istiyorsun."

"Acele etmemize gerek yok." Parmaklarını penisimin etrafına doladığında kaçmak isteyen iniltiyi bastırıyorum. Tanrım. "Bütün gece önümüzde."

Durup bana bakar, gözleri kocaman ve kırpmadan. "Bu gece seninle mümkün olduğunca çok şey yapmak istiyorum."

"Yapacağız, bebeğim." Diğer elini bırakıp yüzünü avuçlarını, güzel gözlerine bakabilmek için başını yukarı kaldırırım. "Beni istediğin gibi kullanmana ve istismar etmene izin vereceğim."

Gülümsemesi solgun. "Söz?"

"Senin için? Her şeyi."

"Sana oral seks yapmak istiyorum," diye itiraf etti tereddüt etmeden.

"Ben kimim ki seni durdurayım?" Yüzünü bıraktım ve işine bakmasına izin verdim. Jogging pantolonumu aşağı çekti, ben de ona yardım ettim, terliklerimi çıkardıktan sonra eşofmanımı da çıkardım. Eğilip çoraplarımı çabucak çıkardım, çünkü çoraplarımdan başka bir şey giymeden ayakta durmaktan daha seksi bir şey olamazdı.

Ruby'nin ayaklarında sadece bir çift çorapla tamamen çıplak olmasının çok sevimli olacağına eminim. Ama o bir istisna.

O ne olursa olsun seksi.

"Vücudunun ne kadar inanılmaz olduğunu söylemiş miydim?" diye soruyor, açgözlü bakışlarıyla beni yiyip bitiriyor.

Bak, formda olduğumu biliyorum. Çok fazla antrenman yapıyorum, öyle olmak zorundayım. Hayatımın en iyi formundayım ve bunun nedeni her maçın çok önemli olması. Kazanmak zorundayım. İzleyen herkese, NFL scoutlarına, size söylüyorum, gerekli niteliklere sahip olduğumu kanıtlamalıyım. Kelimenin tam anlamıyla zirvedeyim.

Yine de, şu anda beni lezzetli bir atıştırma gibi görüp yemeye hazır gibi bakan bu güzel kadının bana iltifat etmesi hoşuma gidiyor. Bunların tadını çıkaracağım.

"Hiç yapmadın," diyorum dürüstçe, parmaklarımı karnımda gezdirerek.

Bana baktıkça gözleri eriyip gidiyor. "Vücudun muhteşem. Çok kaslısın." Tereddüt ediyor. "Hiç..."

Başka bir şey söylemiyor ve merakım, diğer her şey gibi uyanıyor. "Hiç neyi?"

"Kendine dokundun mu?" diye fısıldadı. "Başka birinin önünde mi?" Bu soruyu sormasına şaşırdım.

"Detayları öğrenmek istemiyorum, çünkü istemiyorum. Kimseye mastürbasyon yaptığını bilmek istemiyorum, çünkü bu beni ilgilendirmez, ama..."

"Kimse yok."

Kaşlarını çattı. "Gerçekten mi?"

Başımı sallayarak, elimi karnımdan indiriyorum. "Neden? Önünde yapmamı mı istiyorsun?"

"Evet," diyor tereddüt etmeden, bakışları boxer şortumun ön tarafına sabitlenmiş. Penisim şu anda şortumu şişiriyor, kaçmak için can atıyor. "Burada oturup ön sıradan izlemek istiyorum."

"Red, sen çok sapıksın," diye mırıldanıyorum, onun sapıkça yanlarını seviyorum.

Gözlerini devirir. "O kadar da büyük bir şey değil."

"Tabii, ben her gün kızların önünde mastürbasyon yapıyorum." Kafamı salladım. "Gerçekten yapmıyorum. Ama senin için? Fedakarlık yaparım. Senden tek bir şey istiyorum."

"Ne?"

"Bütün zaman boyunca gözlerini benden ayırma," derim, sesim o kadar derindir ki, göğsümden gürültüyle çıkıyor gibi. "Anladın mı?"

O başını sallar, yatağa yaslanıp ellerini yatağın üzerine dayar. "Anladım."

"Ve senden ne istersem yap," diye ekledim.

"Tamam." Gözleri kararır, sanki ona da aynı derecede sapıkça bir şey isteyeceğimi hissetmiş gibi.

Ruby benim akıllı kızım.

Yavaşça boxer şortumu çıkarırım, sikim serbest kalır ve doğrudan ona doğru bakar. Bakışları ona odaklanır, gözleri neredeyse çaprazlaşır ve ben neredeyse gülmekten patlarım. Yani, bu biraz çılgınca, değil mi?

Ama aslında değil. Eminim insanlar bunu her zaman yapıyordur. Ona hoşlandığım şeyi göstermemin nesi yanlış ki?

"Elimi yala, bebeğim." Elim avuç içim yukarı bakacak şekilde ona doğru uzattım. "Benim için güzelce ıslat."

Bileğimi tuttu ve dilini avucumun üzerinde gezdirdi, aşırı tükürük elimi kapladı ve sonra sapık kızım üzerine tükürerek biraz daha ekledi.

Vay anasını.

Penisimin tabanını kavrar, parmaklarımı etrafına dolayarak ıslak elimi yavaşça yukarı, sonra aşağı kaydırırım. Dikkatle izliyor, bakışları her hareketimi takip ediyor ve ben dizlerimi biraz bükerek kalçalarımı ileri doğru itiyorum. Penisimi yüzüne yaklaştırmaya çalışıyorum.

Hızımı artırdığımda, kaşları çatılır, kaşlarının arasında küçük bir çizgi oluşur. "Acımıyor mu?"

"Hayır," diyorum, başının hemen altını sıkarken nefesimi tıslayarak, ön sıvı yarıktan doluyor. "Çok iyi hissettiriyor."

"Çok sert davranıyorsun."

"Ne sevdiğimi biliyorum." Daha sert sıkıyorum. "Ve acıtacağından korkmuyorum."

"Vay canına," elim daha hızlı hareket etmeye başladığında fısıldadı. "Çok büyük ve kalınsın."

"Lanet olsun, egom için mükemmelsin," diyorum dişlerimi sıkarak, ona bir adım daha yaklaşarak. "Ucunu yala, bebeğim. Beni temizle."

O öne eğilir, dilini dışarı çıkararak ön sıvıyı yalar, birkaç hızlı, alaycı hareketle onu yalar. Sıcak dilinin

dikleşmiş penisimin üzerinde cildimi karıncalandırıyor ve ona tekrar yapmasını istemek için canım çekiyor.

Ama sormama gerek yok çünkü o gerçekten tekrar yapıyor, dilini genişlemiş başımın etrafında dolaştırırken bakışları benimkilere yükseliyor. "Bunu yapmak istediğimi söylemiştim."

"Söyledin."

"Bana da katıl."

"Tamam," diyorum zayıf bir sesle, o devraldığında onu durduramıyorum, elim sikimden düşüyor ve aniden sıcak ağzını sikimle dolduruyorum. Nefes alıyor, yanakları çöküyor, daha sert emiyor ve ben de kalçalarımı esnetiyorum, itmek için can atıyorum. Devralmaya ve ağzını ciddi ciddi sikmeye hazırım.

Ama ona bırakıyorum, benim kıcımlı işkence etmekten zevk alırken ağır ağır nefes alıyorum.

Daha çok sikimi işkence ediyor gibi.

O alay ediyor ve onunla oynuyor. Sanki en sevdiği şekermiş gibi sadece başını emiyor. Dilini damarlarımın üzerinde gezdiriyor, sikimin dibini kavrayıp sıkıyor, elinden geleni yapıyor, ama lanet olsun. Yetmiyor. Benim tatlı küçük Red'im, çok uğraşıyor.

"Bırak ben yapayım," diyorum ve sikimi ağzından çektiğimde, bakışlarında hayal kırıklığı parlıyor. "Bacaklarını aç."

Ruby dediğimi yapar, bacaklarını ayırır ve ayaklarını yere dayar. Yemin ederim, bacaklarının arası biraz nemli görünüyor. Şortu çoktan ıslanmış mı? Lanet olsun. "Gömleğini çıkar."

Gömlek birkaç saniye içinde başının üzerinden çıkıyor ve onu sütyensiz bırakıyor. Göğüs uçları sertleşmiş ve koyu pembe renkte kızarmış, avuçlarım onları okşamak için can atıyor ama henüz değil.

Henüz değil.

"Saçlarını aç," diye mırıldandım, ona uzanıp yanağını avuçladım. Başparmağım cildinde dolaştı, ne kadar yumuşak olduğuna hayran kaldım. Ne kadar güzel. Memnun etmek için istekli ve her şeyi yapmaya hazır.

İki elini de kaldırıyor, benimki hala yanağında, ve saçından kravatı çekip çıkarıyor, saçları omuzlarına dağınık dalgalar halinde düşüyor. Elimi yanağından çekip saçlarını ensesinde topluyorum, onu yerinde tutuyorum. "Ağzını aç."

Dudakları aralandığı anda, ona sikimi veriyorum. Santim santim içeri sokuyorum, rahatlaması için ona fısıldıyorum. Daha fazla açmasını. Derinlemesine almasına izin vermesini.

Ağız benimle dolana ve gözleri yaşarana kadar. Çok güzel görünüyor. Çok seksi.

Ağızını sikmeye başlıyorum, tamamen dışarı çekip, başını dudaklarına dayadıktan sonra tekrar içeri giriyorum. Bunu defalarca tekrarlıyorum, görüntü beni çabucak tahrik ediyor. Bunu ne kadar kolaylaştırıyor, parmaklarımın etrafına dolanan ipeksi yumuşak saçları, ekstra derine girdiğimde çıkardığı hafif öğürme sesleri, sikimin boğazının arkasına çarpması.

Şikayet etmiyor. Bir şampiyon gibi kabul ediyor ve bu kızı sikiyorum.

Bu kız.

Ağızından çekip, tabanından tutup hala açık olan dudaklarına başını vuruyorum. "Boşalacağım," diye uyarıyorum.

Ruby daha dik oturur, göğüsleri sallanır ve ben tekrar üzerlerine boşalmak isterim ama hayır.

"Yüzüne boşalmak istiyorum."

Gözleri bir saniye için genişliyor ve sonra gülümsüyor, dilini dışarı çıkarıp yalıyor. "Tamam."

"Yoksa boğazına boşalayım da içmeni mi istersin?" diye soruyorum kendime. Ve ona.

Sözlerimden zevkle kızarır.

"Em, bebeğim." Dediğimi yapar, dudakları sadece ucunu emerek, diliyle alay eder. Testislerim yukarı çekilir ve o tanıdık karıncalanma hissi omurganın dibinden başlayarak tüm vücuduma yayılır ve sikimde yerleşir.

Evet. Çok yaklaştım.

Kendime sert ve hızlı vuruşlar yapıyorum, başını dudaklarına vuruyorum ve o da başını geriye eğiyor, sanki bir sunum yapar gibi.

Bir kurban gibi.

Sonunda bu işin sonunu getirir. Göğüsleri dışarı çıkıyor ve o sert küçük meme uçları. Parmaklarım saçlarına dolanıyor. Pembe dili sikimi yalıyor. Boşalıyorum, sperm sikimden damlıyor ve dudaklarına ve çenesine akıyor, ve siktir.

Ne manzara ama.

OTUZ BEŞ

RUBY

BANA BİR ŞEYLER OLUYOR. Ace'in bana yaptıklarını sevmek için cinsel sapık falan olmam lazım. Ağzımı sikti ve hiç nazik değildi. İstemediğim şeyler yapmadı ama...

Az önce yaptığımız şey çok kirliydi. Parmakları saçlarımı acıtıyordu ve ben bundan hoşlandım. Kalın sikiyle beni boğuyordu ve ben daha fazlasını istedim. Ben kimim? Ne hale geldim?

Garip şeylerden hoşlanan kız, işte o.

Ama bu gerçekten o kadar garip mi? Sadece eğleniyoruz, değil mi? Bilmiyorum.

Bildiğim tek şey, Ace ile birlikte olmak beni rahatlık alanımdan çıkarıyor ve bunun her saniyesinden keyif alıyorum.

Ağzımın ve çenemin her yerine boşaldıktan sonra, parmaklarıyla tüm spermi toplayıp bana yalatarak temizlememe yardım etti ve şimdi yatakta onun üstünde, çıplak, kocaman, ateşli ve hatta biraz terli bir şekilde yatıyorum.

Umurumda değil. Terli halini seviyorum. Nemli, pürüzsüz, sert tenini seviyorum. Kendimi onun üzerine sürüp onun kokusunu içime çekmek istiyorum. Ulaşabildiğim her yerine dokunmak istiyorum, yasak yerlere bile. Sosyal medyada, erkeklerin testislerinin hemen arkasından dokunduğunda roket gibi boşaldıklarına dair bir tartışma görmüştüm. Ya da kışlarına parmak sokulduğunda.

Kıçına parmağımı sokmama izin verir mi? Muhtemelen.

Şu anda ince şortumun üzerinden testislerini hissedebiliyorum. Bana sıkıca sarılmış, amımın içine girmiş ve ben bacaklarımı biraz açıyorum. Üzerimdeki ağırlığını göz önünde bulundurarak, yapabildiğim kadar açıyorum ve penisi aniden orada, bana bastırılmış halde. Zaten yarı ereksiyon halinde.

Adam doymak bilmiyor.

"Çok fazla giysin var," diye boynuma fısıldıyor ve beni titretiriyor.

"Sadece şortum var," diye hatırlatıyorum.

"Çok fazla." Spor şortumun beline uzanıyor, aşağı çekiyor ve ben omuzlarını itiyorum, böylece benden uzaklaşıyor.

Onun ağırlığını hemen özlüyorum, şortumu aşağı çektiğinde nefesimi tutuyorum, çünkü...

"Külot yok mu?" Yakışıklı yüzünde şaşkınlık beliriyor.

Yavaşça başımı sallıyorum, işaret parmağımı ısırıyorum.

"Sürprizlerle dolu kadınları severim." Şortumu saniyeler içinde çıkarır, yere atar, büyük elleri uyluklarımın iç kısmına konar. Bacaklarımı genişçe açar, her saniye daha da ıslanmamı izler, ama bu onun bana bakışlarından dolayı değildir. Hayır, hayır.

Onun tehlikeli kelime seçimi yüzündendi.

Sürprizlerle dolu kadınları *seviyor*. Benim gibi.

Ace Townsend'ın beni sevmesi imkansız. Her şey çok hızlı oldu. Onu sevip sevmediğimden emin değilim. Bu çok...

Çok hızlı oldu. Ondan

hoşlanıyor muyum?

Oh evet.

Onu önemsiyor

musun?

Kesinlikle.

Onu seviyor musun?

Ben... ona aşık oluyorum. Bu kesin.

O bana oral seks yapıyor ve ben sadece kabul ediyorum, parmaklarının her hareketinde inliyorum. Dilinin her dokunuşunda inliyorum. Beni karnımın üstüne çeviriyor, arkamdan bacaklarımı açıyor ve her yerimi yalıyor... arkamda ve *aman Tanrım*.

Dili en yasak deliğimi okşuyor ve bunu seveceğimi hiç düşünmezdim ama...

Kahretsin, bayıldım.

Yalıyor. Okşuyor. Parmaklarının ucunu içeri sokuyor ve beni yatakta kıvrılmaya teşvik ediyor, ben de yapıyorum. Kendini hiç kontrol edemeyen bir kadın gibi, Ace yüzünü kalçalarımın arasına gömmüşken, ben yatakta kıvrılıyorum ve dakikalar içinde parçalanıyorum, o kadar sert boşalıyorum ki, yemin ederim bayılıyorum.

Sadece karanlık. Ses yok. Düşünce yok. Sadece vücudumda yayılan zevk. İçimde zonklayan zevk.

Kendime geldiğimde, Ace çoktan yataktan kalkmış ve benimle bağlantılı banyoya girmiş. Musluğu açıyor ve sadece

yüzünü ve ellerini yıkıyor. Hala titremeyen vücudumu örtmek için çarşafı çekiyorum ve su kapandığında, saniyeler sonra açık banyo kapısında durmuş beni inceliyor.

"Ben, şey..." Sesi kayıyor ve omuzlarını silkiyor, sertleşmiş penisi hareketiyle sallanıyor. "Önce kendimi temizlemem gerekti. Biz..."

"Tamam." Burada çapraz bulaşma olmayacak. Temizliğine minnettarım.

Yatağıma tırmanıyor, kocaman vücudu neredeyse tüm alanı kaplıyor. Odam çok küçük olduğu için küçük bir çift kişilik yatak var. Ailem bana bir kraliçe yatak almak istedi ama odanın çoğunu kaplayacaktı ve... Tanrım, en son ne zaman ailemle konuştum?

çok meşguldüm ve onları özledim.

Kaslı bir kol beni sarıyor, aynı derecede kaslı göğsüne çekiyor ve ben isteyerek gidiyorum, sırtım ona dönük, penisi kıcıma dokunuyor. Orada yatıyorum, ailemle ilgili tüm düşüncelerim uçup gitmiş, vücudum tetikte, gecenin aktivitelerine devam etmeye hazır.

Şimdiye kadar orgazm oldu mu? Birer tane. Daha fazlasını umuyorum.

"Gerçekten sadece bir kez daha, ha?" Boynumu okşadı, gür sesi midemi altüst etti.

"Bir kez daha, ne?" diye soruyorum, o boynum ve omuzlarımı burnuyla ovmaya devam ederken vücudum gevşiyor, geniş eli karnımı kaplıyor.

Bir kadın buna alışabilir. Yatağında, onu yürüyemeyecek hale gelene kadar becerecek, ama önce tatlı davranan iri, erkeksi bir adam.

"Bir kez daha dedin. Sonra biter." Omzuma öpücük konduruyor, dudakları yumuşak. "Bizim için."

Bunu geri alabilir miyim? Öyle demek istemedim. Bunun bitmesini istemiyorum. Ondan çok hoşlanıyorum.

Zihnimde maddeleri, anlaşmaları ve resmi üniversite sosyal medya hesaplarına penis fotoğrafları yayınlayarak intikam alan kadınları lanetliyorum. O, geri kalanımız için her şeyi mahvetti ve Tanrım, hayat gerçekten adaletsiz.

"Bizim için bu kadar mı olsun?" diye soruyorum, sesim temkinli. Hatta biraz titriyor. Onun cevabını beklerken nefes almayı bıraktığıma ve kalbimin attığını bile hissetmediğime yemin edebilirim.

"Ne düşünüyorsun?" Kalçalarını popoma doğru itiyor, yavaşça ve nazikçe, penisi bana onun bu işe kendini adadığını ve her an hazır olduğunu hatırlatıyor. "Az önce kıcını yaladım, Kızıl. Kazanmak için bu işin içindeyim, eminim."

Ne... bu ne anlama geliyor? "Kazanmak için mi? Neyi kazanmak?"

Kıkırdar ve sesi o kadar sıcak ve seksi ki, amım ağrımaya başlar. "Kıç yalama kısmına odaklanacağını tahmin etmiştim."

Bunu söylemesi beni biraz utandırdı, ama diğer kısmı daha çok merak ettim. "Neyi kazanmaya çalışıyorsun?"

"Seni." Omzuma tekrar öpüyor. Boynuma. Dudakları yumuşak ve tatlı ve az önce kıcımlı yaladığını söyleyen adamın bu olduğunu hatırlıyorum ve aniden kıkırdamaya başlıyorum.

Ve duramıyorum.

"Neden gülüyorsun?" diye soruyor, biraz kırılmış gibi.

"Bilmiyorum. Çılgınca şeyler söylüyorsun." Eli karnımdan amıma kayıyor, parmakları yarıklarımı okşuyor ve içimden yumuşak bir nefes kaçıyor. "Sen bir çelişkisiniz."

"Nasıl?" Parmaklarını daha derine kaydırıyor, klitorisimi parmakları arasında sıkıştırıyor, parmaklarının amımda çıkardığı ıslak ses kulaklarıma şehvetli bir müzik gibi geliyor.

Sikinin kıcıma sürtünmesinden, onun da aynı şeyi hissettiğini tahmin ediyorum.

"Beni kazanmaya çalıştığını söylüyorsun, bu biraz... romantik."

"Romantizmi severim." Ağzı kulağımda, dişleri kulak mememi ısıyor.

"Ama sonra kıç yalamaktan bahsedip anında konuyu pisleştiriyorsun," diye fısıldıyorum.

"Bunu söylediğimde hoşuna gitmişti. İnkâr etme." "Hoşuma gitmişti."

"Ve bunu yaptığımda da hoşuna gitmişti."

Bu sözler beni ürpertir. "Uh huh."

Omzuma gülümsüyor. "Yatağına süttündün." "Kapa çeneni."

"Sen çok pis birisin, Kızıl."

"Bunu seviyorsun."

"Seviyorum."

Bir an sessiz kalıyoruz, ben duygularımın içinde kayboluyorum. Onun sözlerinin içinde.

O kadar mutluyum ki, daha iyi olabileceğini düşünemiyorum. "Bu kadar kirli romantizm yeter," diyor sonunda, parmakları hala

kukamda, ağzı hala kulağımda. "Sikişmek ister misin?" "Sakin ol kalbim," diye alay ediyorum.

Gülüyor, beni çekiyor. "Bana binmek ister misin, kovboy kız?" "Evet, evet, istiyorum." İki kez sormasına gerek yok.

Üstüne tırmanıyorum, kalçalarına bacaklarımı açarak ve ellerimi göğsüne dayıyorum. Yakışıklı yüzünde bir gülümsemeyle beni izliyor, mavi gözleri parlıyor, saçları dağınık, cildi lezzetli bir ter tabakasıyla kaplı. Üstüne eğiliyorum ve göğüs kaslarının arasındaki yeri yalıyorum, çabam karşılığında bir inilti duyuyorum, kığım onun penisine sürtünüyor.

Tuzlu ve lezzetli, ve ah, bu adama bayılıyorum.

Kalkıp onu öpüyorum ve o beni yutuyor, öpücük dişler, dil, hevesli dudaklar ve ateşli inlemelerle karışıyor. Dikkatsiziz ve umursamıyoruz, ellerimiz dolaşiyor. O kığım avuçluyor, arkamdan beni tahrik ediyor. Ellerim onun cildini keşfediyor, avuçlarımın altında hissettiğim tüm güce hayran kalıyorum.

Bu adam beni kolayca kırabilir. Onarılamayacak şekilde zarar verebilir. Ama o, inanılmaz derecede nazik. Elleri şu anda vücudumda dolaşiyor, göğüslerime konuyor, sıkıyor. Elleriyle beni kavrarken, meme uçlarımı çimdikleyip başparmaklarıyla ovuşturduğunda nefesimi tutuyorum.

"İçine girmek istiyorum," diyor bir anda, sanki tam cümleler kurma yeteneğini kaybetmiş gibi ve ben geriye yaslanıyorum, penisi girişime ediyor. Onu tahrik ediyorum. "Şimdi."

Yükseliyorum, ereksiyonunun tabanını kavrayıp kendimi onun üzerine indiriyorum, tamamen içime girene kadar alıyorum.

Aman Tanrım. Çok derin. Çok kalın, zonkluyor ve benimle tamamen birleşmiş. Muhtemelen prezervatif takmalıydı. Bu kadar iyi seks, gelecekte bize sorunlardan başka bir şey getirmeyecektir.

Kaderle oynadığımdan değil ama, aman Tanrım.

Ace, beni hareket ettirmeye çalışır gibi kalçalarını kaldırıyor ve bu benim işaretim. Kalçalarımı döndürüyorum, sola, sağa. Tekrar sola. Elleri belimde, beni yerinde tutuyor ve ben omurgamı düzeltiyorum. Saçlarımı ellerimle toplayıp başımın üstüne kaldırıyorum, gösteri yapıyorum.

"Vay anasını," diye mırıldanıyor, gözleri beni izlerken donuklaşıyor. Ben hareket etmeye devam ediyorum. Daha önce de üstte olmuştum, tam olarak bir kez, bahsetmeye değmez başka bir adamla, ve tam bir fiyaskoydu. Bu sefer doğru yapmak istiyorum.

Ace için. Kendim için.

İleri geri sallanıyorum, aşağı doğru sürtünüyorum, klitorisim onun penisinin dibine sürtünüyor ve tüm vücudum titriyor. "Oh."

"Böyle mi?" Elleri belimi sıkıca kavrar, parmakları derime batarken beni yukarı aşağı yönlendirir, ben kaldırırken o da kalçalarını kaldırır.

Aşağı. Zevk içimi kaplar ve kollarımı bırakırım, saçlarım yüzüme dökülür, başımı geriye yaslayıp tavana doğru nefes nefese kalırım.

Bu anda ben kimim? Kendim gibi hissetmiyorum. Sihirli bir penis, sihirli eller ve sihirli seks tarafından dönüştürülmüş bir kadını. Konuşmaya devam ediyor, neredeyse kendi kendine mırıldanıyor ve ben onun derin sesine odaklanıp kelimeleri anlamaya çalışıyorum.

"... çok güzel. Sikimi çok iyi alıyorsun, Kızıl. Evet, bebeğim."

Parmaklarını klitorisime bastırıyor ve ben çığlık atıyorum. Bu adamın sikişinde zıplıyorum ve bir an onu ikiye bölebileceğimden korkuyorum, ama o ilk başta beni cesaretlendiriyor. Elleri kalçalarımaya kayana kadar sıkı sıkı tutarken, "Kıpırdama" diye mırıldanıyor. "Ne..."

Ace tekrar tekrar içime giriyor. Sert. Daha sert. Tüm vücudu kızarıyor, boynundaki damarlar belirginleşiyor, kol kasları geriliyor. Beni sikiyor, her itişinde inliyor, beni inletiyor. Kendimi ve vücudumu tamamen kaybediyorum, ta ki sadece şehvet, hormonlar ve ayak parmaklarımı kıvırtan karıncalanma hissi kalana kadar.

İlk sperm fışkırması vücudumu doldurur ve iç duvarlarımı sıkarak onun penisini kavrar, onu inlemeye zorlarım. O da klitorisime bastırır, küçük daireler çizerek yoğunluğu artırır, ta ki ben de boşalana kadar. Amım zonklar, onu tekrar tekrar sıkarak, terli bir yığın halinde üstüne yığılana kadar, yüzüm boynunda.

Dudaklarım onun teninde.

Büyük elleri nazikçe kalçama konuyor, beni orada masaj yapıyor, penisi hala içimde. Ne kadar süre öyle kaldık bilmiyorum. Oda, kalp atışlarımız ve hızlı nefeslerimiz dışında sessiz. Gözlerimi kapatıp zorlukla yutkunuyorum, ondan kalkabilecek miyim yoksa kayıp yere düşüp bir su birikintisinin içine mi düşeceğim diye merak ediyorum, o da fısıldıyor...

"Tekrar yapmak ister misin?"

Memnun bir iç çekişle göğsüne bir öpücük konduruyorum. "Evet, lütfen."

OTUZ ALTI

RUBY

Bir ay boyunca böyle devam etti. Ace ile kapalı kapılar ardında geçirdiğimiz dört muhteşem hafta. Her zaman benim evimdeydik çünkü nedense Natalie artık pek ortalarda görünmüyordu. Nadiren gördüğümde ona sorduğumda, dersleri, işi ve yoğun programından dolayı çok zamanı olmadığını söyleyerek geçiştiriyordu. Sonunda kendimi kötü hissettiğim için sormayı bıraktım.

Ben burada hayatımın en güzel günlerini yaşarken, o deli gibi çalışıyor ve ben büyük bir suçluluk duyuyorum.

Ama durmak için yeterince suçlu hissetmiyorum, çünkü neden durayım ki? Ace Townsend, açıkçası, bir seks tanrısı.

Ve o *benim* seks tanrım.

Bana olan sarsılmaz ilgisi, ihtiyacım olduğunu hiç bilmediğim özgüvenimi artırıyor. Bu yakışıklı, atletik, zeki, herkesin istediği adamın benden başka kimseyle ilgilenmemesi?

Bu çok heyecan verici. Bana olan ilgisi, dünyayı fethedebileceğimi hissettiriyor.

CU'da üniversiteye gitmek için memleketime döndüğümde, kendime pek güvenmiyordum. Daha çok, tam bir başarısız olduğuma inanıyordum. Colorado'dan farklı bir hayat bulmak umuduyla ayrılmıştım ama başaramamıştım.

Moralim çok bozuktur. Hatta biraz yalnız hissediyordum. Ailem Kaliforniya'da. Kız kardeşim evden ayrıldı ve NFL'de oynayan bir futbolcunun sevgilisi olarak hayatının en güzel günlerini yaşıyor, erkek kardeşim ise NFL'de oynuyor. Onlar ailemizin hayatını yaşarken, ben kendimi büyük bir başarısızlık gibi hissediyordum.

Ama artık değil. Şimdi dünyanın zirvesindeyim. Bana deli gibi aşık, yakışıklı, seksi ve başarılı bir erkek arkadaşım var ve derslerim de çok iyi gidiyor. İşim de öyle.

Ah, işim. Kendime bunu hatırlatmayı bırakmalıyım.

Tek zor olan kısım bu. Gizlice buluşmak ve ilişkimizi saklamak. Ace için kolay olmadı. Takım arkadaşlarına ve oda arkadaşlarına neden takılamadığını veya neden hep çıktığını açıklamak için türlü bahaneler uyduruyor ve bence bu onu yıpratıyor.

Beni yıpratacağını biliyorum.

Deplasman maçı olduğunda neredeyse rahatlıyorum çünkü o zaman birbirimizi bir süre görmemek zorunda kalıyoruz. Bu benim için tam bir işkence ve ondan uzun süre uzak kalmaya dayanamıyorum ama aynı zamanda yetişkin olmayı ve ayrılığı olgun bir şekilde kabullenmeyi öğrenmek için de bir ders.

Tamam, bu çok saçma geliyor, ama kendimi büyüdüğüme ikna etmeye çalışıyorum.

Şu anda en büyük sorunum Gwen'e yalan söylemek. Son birkaç haftada daha da yakınlaştık ve bana Eric ile ilgili her şeyi anlatıyor. Onun ilişki danışmanı oldum, ki bu çok komik çünkü gerçek bir ilişki hakkında hiçbir şey bilmiyorum, ama Gwen bana tüm güvenini ve inancını verdi. Verdiğim her tavsiyeyi dinliyor. Buna inanıyor. Bana inanıyor.

Ve bu canımı yakıyor. Kemiklerime kadar işliyor. Her geçen gün Gwen ve Eric'in birbirlerine daha çok aşık olduğunu görüyorum ve kıskanıyorum. Duygularını saklamak zorunda değiller. Herkes biliyor, ama Marilee'nin ya da spor bölümünün yönetimindeki diğerlerinin haberi olduğunu sanmıyorum.

İmzaladığımız anlaşmada, ilişki kuramayacaklarına dair herhangi bir kural veya madde yok, bu yüzden onlar güvende. Benim gibi değil.

Gwen'e Ace ile aramızdaki gerçeği söylemek istiyorum, ama o kurallara çok bağlı olduğu için günahlarımızı itiraf edebilir diye çok korkuyorum.

Ve kovulacağımı biliyorum.

Gece geç oldu ve gelecek hafta teslim etmem gereken bir ödev yazmaya çalışıyorum, ama hiç konsantre olamıyorum, bu yüzden vazgeçip odamdan çıkıp atıştırmalık bir şeyler almaya gidiyorum. Buzdolabında ranch sosu ve mutfak tezgahında yeni bir paket patates cipsi olduğunu biliyorum ve saat gece on bir olmak üzere ve yatmadan önce en son ihtiyacım olan şey bir sürü sodyum tüketmek olsa da, yine de koridorda sessizce ilerliyorum. Mutfığa doğru ilerlerken, tanıdık olmayan bir ses beni tamamen hareketsiz hale getiriyor.

Ne... ne bu?

Başımı oturma odasına doğru uzatıyorum, kalbim güm güm atıyor. Işıklar kapalı. Natalie'nin henüz eve gelmediğini sanıyordum ama bu... bu o mu?

Ve duyduğum ses dudakların birbirine değmesi mi? Ayrılması mı? Tekrar birleşiyor mu?

Giysilerin hışırtısı, yumuşak bir inilti havada yankılanıyor ve birinin seviştiğini anlıyorum.

Bizim oturma odamızda.

Cesaretimi toplayıp oturma odasına giriyorum ve en yakın lambayı yakıyorum. Kanepede birbirine sarılmış, ağızları birbirine yapışmış, ellerini birbirinin saçlarına geçirmiş olanları görünce dehşetle nefesimi tutuyorum.

Ev arkadaşım ve...

Big D?

Derek mi?

Aynı anda birbirlerinden ayrılırlar, Natalie başını Derek'in geniş göğsüne gömerken, Derek bana gülümser, yanakları kızarmıştır. Sanki... ne?

Utanmış gibi mi?

"Selam,

Maguire."

"Burada ne halt ediyorsunuz?" Neredeyse bağıriyorum.

O izin veriyor bırak bırakıyor Natalie ve ov on köşesinde köşesinde s ağzının ağzının köşesinde, beni düşünerek. "Şey, sana ne gibi görünüyor?"

Cidden bana soru soran o mu? Lütfen.

"Siz ikiniz birlikte misiniz? Benim kanepemde mi?" Çılgılık atıyorum. Ve bu olayların gidişatından o kadar şaşkınım ki, umurumda bile değil.

Natalie başını kaldırdı ve ben kızarmış yüzünü ve parlak gözlerini gördüm. "Çıkmıyoruz."

"O zaman ne diyorsun?"

"Kanepede öpüşmek mi?" Derek öneriyor. Ona sert bir bakış atıyorum ve o susuyor. "Bu adamdan nefret ettiğini sanıyordum," diyorum Natalie'ye, sanki

"Hey," Derek, kırılmış gibi sesiyle itiraz ediyor.

"Sus," diyorum ona dönmeden önce. "Cidden, neler oluyor?"

"Sus," derim ona ve Nat'e dönerim. "Cidden, neler oluyor?" Natalie'nin yüzü utangaç bir ifadeye bürünür ve başını

Derek'in göğsüne yaslar, dudaklarında hafif bir gülümseme belirir. "Biz... çıkıyoruz." Ağzım açık kalır. "Dalga geçiyorsun."

"Korkarım ki hayır."

"Bana güvenmiyor musun, Rubes?"

"Aman Tanrım, bana öyle deme," diyorum Derek'e. Kulağa çok fazla "pubes" gibi geliyor. "Ve hayır, sana hiç güvenmiyorum. Sen bir çapkınsın. Seni tanıdığımndan beri bunu söylüyorsun."

"Natalie sayesinde değiştim." Kalın kolunu Natalie'nin omuzlarına dolayarak onu kendine çekip alnına tatlı bir öpücük konduruyor. "Bir aydır görüşüyoruz."

Bir ay mı?

"Bence biraz daha uzun," diye düzeltir Natalie. "Altı hafta mı?"

Yani Ace ve benim görüştüğümüz süre kadar. Bu

Bu..

Bu çok çılgınca.

"Neden bana söylemedin?" Nat'e soruyorum, biraz incinmişim, ama haklı değilim.

Sonuçta, ilk buluşmamızdan sonra ona Ace hakkında pek bir şey anlatmamıştım. Erkeklerden uzak duracağımı söylemiştim ve bir daha onun adını ağzıma almamıştım.

"Bilmiyorum. Biraz utandım. Senden değil, bebeğim." Derek'in iri pazılarına hafifçe vurur. "Sadece durumumuzdan. İkimizin de pek gurur duymadığımız bir itibarımız var. Ayrıca, geçen yıl seks arkadaşlığı denedik ama bir türlü yürümedi."

"Tamam."

"Büyük bir duyuru yapmadan önce, yavaş ilerlemek ve bunun gerçekten işe yarayacağından emin olmak istedik," diye açıklıyor Natalie. "Ben sadece... Sana böyle söyleyeceğimi beklemiyordum. Bizi oturma odasında öpüşürken yakaladığın için."

"Ne olduğunu anlamadım," itiraf ediyorum. "Sadece atıştırmalık bir şeyler almaya gelmiştim."

Gülümsemesi pişmanlık dolu. "Üzgünüm."

"Umarım atıştırmak istediğin patates cipsi o değildi," diyor Derek.

İnliyorum. "Yedin mi?"

Suçlu bir ifadeyle başını sallıyor. "Üzgünüm. Nat beni buraya yemek yemeye getirdi.

Evde yiyecek yok."

"Bu doğru değil." Natalie onun kaburgalarına hafifçe vurur. "Yiyecek olmadığı doğru ama buraya geldik çünkü dizüstü bilgisayarımı unutmuşum ve sabah teslim etmem gereken bir ödevim var."

"Ve dikkatin o kadar dağıldı ki bizim kanepede öpüşmeye mi başladınız?" "Onu bizim cipsimizi yerken yakaladıktan sonra." Kahve masasının üzerinde duran, önceden fark etmediğim, kahve masasının üzerinde atılmış olan buruşuk poşeti işaret etti.

"Derek, bana bir paket Lay's Patates Cipsi borçlusun," diye talep ettim.

"Evet, hanımefendi." Bana selam vererek ayağa fırladı ve Natalie'ye elini uzattı. "Gidelim mi, bebeğim?"

O da elini tutar ve onu ayağa kaldırır, kollarına alır ve benim önümde öper. Her şey çok romantik ve tatlıdır ve aman Tanrım, tüm bunlar kafamı karıştırır.

Burada bahsettiğimiz kişi Big D. Ve Natalie. Asla ciddi olabileceklerini hiç düşünmediğim iki kişi...

Ciddi. Kim
bilebilirdi?

Onların ayrılmasını izlerken, içimde dolaşan garip duyguları bir kenara itmeye çalışıyorum. Onlar benim önümde açıkça birbirlerine dokunuyor ve flört ediyorlar. Onların sahip olduğu şey, benim istediğim şey. Keşke benim olsaydı.

Ace ile.

Onlar gider gitmez, telefonumu alıp Ace'e bir mesaj gönderiyorum
mes

aj Ben: **Uyanık mısın?**

atıy Neredeyse hemen cevap veriyor.

oru Acey Baby: **Evet. İyi misin?**

m. Onun endişesi beni duygulandırıyor. İlk sorduğu şeyin bu olması çok
hoşuma gidiyor.

Gerçekten çok tatlı.

Ve yatakta tam bir vahşi. Ne
şanslıyım.

Ben: **Sıkıldım, açım ve azdım. Acey**

Baby: **Bu bir yardım çağrısı mı?**

Ben: **Evet.**

Ona gelmesini söylemeli miyim?

Evet. Evet, söylemeliyim.

Ben: **Gel buraya.**

Acey Baby: **Ne yemek istersin?**

Ben: **Sürpriz yap.**

Acey Baby: **Gerçekten gelmemi istiyorsun?**

Ben: **Yalnızım ve biraz acıktım. Korunmaya ihtiyacım var. Ve
yemeğe.**

Acey Baby: **Hemen geliyorum.**

OTUZ YEDİ

Eski, yıpranmış gri bir eşofman ve ağartıcı lekeli kırmızı bir kapüşonlu sweatshirt giyip, rekor sürede Ruby'nin dairesine doğru yola çıkıyorum. Yalnızca 24 saat açık olan Taco Bell'de duruyorum. Tacolar, burritolar ve chalupalar gibi çeşitli şeyler alıp, onu görmek için sabırsızlanarak yoluma devam ediyorum.

Ona bakmak için sabırsızlanıyorum.

Bu kadar uzun süre bir kızla birlikte olmak isteyeceğimi hiç düşünmemiştim, ama henüz ondan bıkmadığımı gururla söyleyebilirim. Aslında, Ruby'ye hiç bu kadar hayran olmamıştım. O kadar... büyüleyici ki. Onun gününü anlatmasını dinlemeyi seviyorum. Geçmişini. Bugünü. Geleceği için umutlarını. Ailesiyle ilgili hikayelerini dinlemeyi seviyorum. Ne kadar yakın olduklarını ve bir gün onun da bir sürü çocuğu olmasını istediğini.

Gerçi bunu itiraf ettikten sonra hemen geçiştirmeye çalıştı, sanki benimle çocuk sahibi olmayı düşünmüyormuş gibi.

Dürüst olmak gerekirse, bunu söylediğinde, onunla çocuk sahibi olmayı düşünmeden edemedim.

İyi bir anne olurdu. İyi bir aileden geliyor. Akıllı, düşünceli, seksi, eğlenceli, arkadaş canlısı, şefkatli ve...

Ona çok aşığım. Çok ama çok aşığım.

Ve ne yapacağımı bilmiyorum.

Bu flört yasağı gerçekten çok can sıkıcı. Yaptığımız şeyi saklamaktan bıktım, ama Ruby'nin işine saygı duymam gerekiyor. Onun işini kaybetmesine neden olmak istemiyorum.

Ama bu gerçekten saçmalık.

Ben kapısına vardığımda, o çoktan kapıyı açmış ve beni içeri almıştı, kapı yarı kapalıyken Taco Bell poşetini almaya uzanıyordu. "Aman Tanrım, kokusu harika," diye mırıldandı, poşeti küçük mutfak masasına bırakıp elini içine daldırdı. Poşetten bir chalupa çıkardığında inliyor. "En sevdiğim."

"Bir sürü şey aldım," diyorum, chalupa'yı açıp büyük bir ısırık almasını izlerken. "Ne istediğini bilemedim."

"Hepsini istiyorum." Ağzı hala dolu halde elini poşete doğru salladı. "Tabii sen bir şey istemiyorsan."

Basit bir taco alıp açtım ve yapmamam gerektiğini bilmeme rağmen bir ısırık aldım. Bu kesinlikle formda kalmak için hazırladığım beslenme planımın bir parçası değildi.

Chalupa'yı bitirdikten sonra masanın üzerinde duran su şişesini alır ve büyük bir yudum alır, sonra çantadan bir taco çıkarır ve onu da yemeye başlar. Onu izlerken, hormonları mı bozuk, yoksa adet dönemi mi başlıyor diye merak ederim. Kafası başka yerde ve alışılmadık derecede aç görünüyor.

"İyi misin?" diye soruyorum sonunda, o hala hiçbir şey söylemeden.

Bir iç çekiş duyuldu ve yarısı yenmiş tacoyu masanın üzerine serili ambalaj kağıdına düşürdü. "Duygularımı yiyorum."

"Ne dedin?"

"Duygularımı yiyorum," diyor yavaşça, sanki ben aptalmışım gibi. "Oh, duydum, sadece tam olarak ne demek istediğini anlamadım."

Ellerini havaya kaldırdı. "Derek ve Natalie çıkıyor."

Konuyu bu kadar çabuk değiştirmesi beni şaşırttı. Daha çok söylediklerine şaşırdım. "Öyle mi?"

Ruby, mutsuz görünüyordu ve başını salladı. "Harika değil mi? Altı haftadır birlikte. Bence birbirlerini seviyorlar."

Bir adım yaklaşp, saçını kulağının arkasına atmak için elimi uzattım. "Neden bu kadar üzgünsün?"

"Çünkü kıskanıyorum." Benden uzaklaşarak tacosunu alıp ısırmaya başladı. "Onlar ilişki kuracak tipler değil."

"Tamam," diyorum yavaşça.

"İkisi de bana itiraf etti."

"Birlikte olduklarını söylediler mi?"

"Onları kanepede öpüşürken yakaladım. Tam anlamıyla sevişiyorlardı, elleri her yerdeydi. O... Tanrım, çok şok oldum. Bu, beklediğim en son şeydi. Natalie daha önce ondan nefret ettiğini söylemişti."

"Artık ondan nefret etmiyor gibi durmuyor."

"Sevmiyor," diye ağladı Ruby. "Sanırım onu seviyor. Tanrım, bundan nefret ediyorum."

Tacoyu bitirip ellerini ve ağzını peçeteyle sildikten sonra koridora doğru yürüdü.

"Nereye gidiyorsun?" diye sesleniyorum.

“Sorunlarımdan kaçıyorum!” diye bağırır. Bu kadın. Hiç mantıklı değil.

Onu takip ediyorum, tuvalete gizlice girmeden kolunu yakalayıp bana dönmesini sağlıyorum. "Ruby. Bebeğim. Seni rahatsız eden ne var?"

"Bu sırrı saklamaktan yoruldum."

"Ne sırrı saklıyorsun?" Ne demek istediğini oldukça iyi biliyorum ama emin olmak için soruyorum.

"Bizi. Seni ve beni." Sesi çok mutsuz geliyor. "Senden hoşlanıyorum."

"Ben de seni seviyorum." Kalbimin çarpışını duymazdan gelmeye çalışıyorum ama onun bu sözlerinde bir şey var.

"Herkesin birlikte olduğumuzu bilmesini istiyorum." Durdu, gözleri büyüdü ve alt dudağını ısırıldı. "Bir dakika. Sanırım çok ileri gidiyorum."

"Öyle mi?"

"Sen söyle."

Terlemeye başlıyorum. Bu konuşmayı şimdi mi yapmak zorundayız? Hem de tam şimdi? Duygularını yemekle bastırdıktan sonra, banyo kapısında mı?

"Öyle," diyor, bana konuşacak zaman bile vermeden. Kolunu elimden çekiyor. "Atıştırmalıklar için teşekkürler, Ace. Artık gidebilirsin."

"Az önce azgın olduğunu söylemiştin," diye hatırlattım. "Sadece bana tamamen aşık olan erkekler için," diye karşılık verdi.

"Ruby." Onu açık kapıdan çekip duvara yaslayarak, üzgün yeşil gözlerine bakıyorum. Ellerimi başının iki yanındaki duvara dayayıp, pelvisimi onun pelvisine bastırıyorum. Ona tamamen ona ilgi duyduğumu kanıtliyorum. "Bebeğim. Beni öldüreceksin."

"Bana bebeğim deme." Gözlerini kapatır. Titreyen bir nefes verir. "Bunu yapmandan nefret ediyorum."

"Sevmiyorsun." Dudaklarımı şakağına bastırıp oraya öpücük konduruyorum. "Şu anda duyguların çok karışık."

"Biliyorum." Başını eğiyor, elleri kapüşonumun önünü çekiştiriyor. "Sweatshirt'ünde çamaşır suyu lekesi var."

"Uyardığın için teşekkürler," diye alay ediyorum, parmaklarımı ipeksi saçlarının uçlarında gezdiriyorum. "Konuş benimle, Kızıl."

Yukarıya bakıyor, gözleri hala duygularla dolu. Bana karşı hiç böyle davranmamıştı ve ben biraz kafam karışmış durumdayım. "Sadece —Bunu konuşmak istemediğini biliyorum. Şimdi değil."

"Belki de istiyorum," dedim yumuşak bir sesle. "Aptalca."

Parmaklarımla çenesini kavrayıp yüzünü yukarı kaldırıyorum.

"Söylediğin hiçbir şey aptalca değil."

"Gerçekten mi?" Sesi çok emin değil ve onun böyle hissetmesinin sebebi ben olduğum için kendimden nefret ediyorum.

"Gerçekten." Alnına öpücük kondurup dudaklarımı bir an orada tutuyorum, sonra çekiliyorum. "Aklında ne var, söyle bana."

Sessizdir, konuşmadan önce gözlerini bir anlığına kapatır.

"Hiç... daha fazlasını istedin mi?" Alt dudağı titriyor ve bunu görmek kalbimi parçalıyor. "Benimle?"

Son iki kelimeyi çok emin olamadan fısıldıyor, benim kızım. Ve evet, yalan söyleyemem.

Bazen ben de biraz emin değilim. Ne yapıyoruz? Bu nereye gidiyor?

Ama gerçeği biliyorum. Cevap tam burada. Tam karşımda duruyor.

"Hala birlikte olmamızın kendisi yeterli bir cevap değil mi?" O başını sallar ama ondan yayılan şüpheyi hissedebiliyorum.

Birkaç hafta önce ona söylediğim şeyi hatırlıyorum. Onun kıcını yalamakla ilgili şaka yaptığım geceyi... Hala ara sıra yapıyorum ve o da buna bayılıyor. "Kazanmak için buradayım."

Yüzü biraz aydınlanır. "Gerçekten mi?" "Sana daha önce de söylemiştim."

"Özellikle kirli bir cinsel deneyim yaşadıktan sonra," diyor o, ciddi bir tavırla. Ben gülümsüyorum. "Bana masum kızı oynamana gerek yok, bebeğim."

Biz bu işin içindeyiz. Ben senden hoşlanıyorum."

Bir iç çekişi duyuyorum, sesi o kadar yumuşak, o kadar tatlı ki, testislerimin dibine kadar iniyor ve onları sıkılaştırıyor. "Bazen bir kadının sadece güvenceye ihtiyacı vardır."

"Seni yeterince güvence altına almıyor muyum?" Kaşlarımı çatıyorum.

"Durumumuz pek güven verici değil." Elini göğsüme koyar, bakışları yalvarırcadır. "Her şeyi sır olarak saklamak zorunda kalmaktan nefret ediyorum. Herkesin birlikte olduğumuzu bilmesini istiyorum."

Birlikte olduğumuzu söylemesi beni hiç rahatsız etmiyor. Öyleyiz. Ciddi bir konuşma yapıp birbirimize ait olduğumuzu ilan etmiş değiliz

ama ben başka kimseyi görmüyorum.

O da başkasıyla birlikte değil.

Çoğu zaman prezervatif kullanmadan sevişiyoruz ve bu büyük bir bağlılık değilse, ne büyük bir bağlılık bilmiyorum.

"Ben de herkesin bilmesini istiyorum, ama senin için..."

"Biliyorum, biliyorum." Beni keserek, mutsuz bir sesle konuşuyor. Bunu daha önce de konuşmuştuk. Neyin tehlikede olduğunu biliyoruz.

"Hey." Yüzüne dokunuyorum, parmaklarım yanağında dolaşüyor, başparmağım ağzının köşesine bastırıyor. "Seni üzgün görmekten nefret ediyorum."

"Neden bu kadar duygusal olduğumu bilmiyorum," diye neredeyse sızlanıyor.

"Ne seni mutlu eder, bebeğim?" Başımı eğip dudaklarını dudaklarımla okşuyorum. Aramızda bir kıvılcım çakıyor, onu tekrar öpmem için beni cesaretlendiriyor. Bir kez daha.

Ve yine.

"Bir soru daha cevaplayabilir misin?" diye fısıldadı dudaklarımla arasına.

dud

akla "Ne?"

rim "Ne kazanmayı umuyorsun?" diye sorar, sesi temkinli.

dan. İçimden gelenle cevap veririm.

"Bunu sana daha önce de söyledim, Ruby. *Seni* kazanmak için

buradayım." Bu

gerçek. Bu kadına takıntılıyım. Tek düşündüğüm, tek istediğim o.

"Gerçekten benimle olmak istiyor musun?" Sesi o kadar yumuşak ki, neredeyse duymuyorum.

"Ciddi misin?" Onun gözlerine bakabilmek için geri çekiliyorum. "Okul başladığından beri tek düşündüğüm sensin. Tek istediğim sensin."

Gözleri parlıyor. Kahretsin, ağlıyor mu? Aşırı duygusal olduğunu söylerken yalan söylemiyormuş. "Ben de tek istediğim sensin."

Dudaklarını dudaklarımla ezip, yüzünü avuçlarımla içine alıyorum, sözsüz bir şekilde onun benim için tek olduğunu anlatıyorum.

Bunun ne zaman olduğunu bilmiyorum. Bu kadına aşık olduğumu fark ettiğimde, ama işte buradayım. Ruby Maguire için tamamen bittim.

Dur, ona yarı aşık olmak diye bir şey yok. Ben ona aşığım. Ona nasıl söyleyeceğim? Onun bir şeylerden vazgeçmesine gerek kalmadan bunu nasıl yürüteceğiz?

Hayat bazen gerçekten çok adaletsiz, yemin ederim.

OTUZ SEKİZ

RUBY

"OH, DAIREN NE KADAR GÜZEL." Annem babamdan önce eve girer, oturma odasında durur ve ellerini beline koyarak yavaşça etrafa bakar. Bakışları bana takılır ve gülümser. "Çok beğendim."

Gülümsemeyle karşılık veriyorum. "Teşekkürler anne. Biz de çok seviyoruz." "Natalie nerede?"

"Çalışması gerekti, ama maça gelecek ve sizinle birlikte oturacak," diye cevap veriyorum, gözlerim babamın her hareketini takip ediyor.

Şu anda otoparka bakan pencereyi inceliyor, yüzünde hafif bir kaş çatma var. "Bu pencere pek güvenli görünmüyor."

Her zaman güvenliğime dikkat ediyor. Onun bu yönünü çok seviyorum.

Onun durduğu yere gidip, panjurları kaldıran ipi çekerek, pencerenin birazcık açılmasını engelleyen, pencere pervazına yerleştirilmiş çubuğu ona gösteriyorum. "Güvendeyiz baba. Dairedeki tüm pencerelerde bunlardan var."

Ace, benim yatak odamın penceresinden tırmanma olayından sonra bunu sağladı. Ertesi gün pencereme yeni bir perde taktı ve tüm pencerelerimiz için bu çubukları yaptırdı, Natalie'nin penceresi için bile, çünkü o kadar harika bir adam.

Ah, bazen onun bu kadar harika olmasına dayanamıyorum. Özellikle de onun harikalığını herkesle paylaşamadığım zamanlarda.

Onu umursamıyormuş gibi davranmak gittikçe zorlaşıyor.

"Güzel," dedi babam onaylayarak başını salladı.

Keşke ona, Ace'in güvenliğimizin sebebi olduğunu söyleyebilseydim. Ace, hayatımdaki birçok şeyin sebebi, hepsi de olumlu ve harika şeyler. Ama onunla olan ilişkiyi sadece birkaç ay daha gizli tutmam gerekiyor.

Aylar. İmkansız gibi geliyor, ama başarabiliriz. Başarabileceğimizi biliyorum.

Ailem hafta sonu beni ziyarete geldi ve bir futbol maçına gidecekler çünkü babam, beni sahada görmek istediğini söyledi. Bu sefer kenarda durup görüntüleri çekme sırası bende.

Gerçekten mi? Bence babam sadece takımın maçını izlemek istiyor. Benim için heyecanlandığını ve benimle gurur duyduğunu biliyorum, ama gerçek aşkının nerede olduğunu da biliyorum.

Annem ve futbol.

"Bugün için heyecanlı mısın?" diye soruyor annem. Dün gece geldiler ve ben onları havaalanından aldım. Akşam yemeği için en sevdikleri restoranlardan birine gittik ve sonra eve gitmeden önce bir süre otellerinde takıldık. Şimdi maça gitmeden önce beni almaya geliyorlar.

"Biraz gerginim," diyorum. "Daha önce hiç tek başıma saha kenarında çekim yapmadım."

Son seferinde, sosyal medya ekibinden iki kişinin sahaya girmesine izin vermişlerdi ve ben Eric ile birlikte gitmiştim. Şimdi ise tek başımayım.

"Harika olacaksın," diyor annem kararlı bir şekilde mutfağa girip buzdolabını açarken. Gözlerimi devirmek istiyorum çünkü içinde ne olduğunu kontrol ettiğini biliyorum, ki pek bir şey yok. "İyi besleniyorsun, tatlım?"

Gördün mü? "Sadece abur cubur ve Taco Bell'den aldıklarım var" diyorum ona.

Buzdolabını kapatıp bana dönüyor. "Lütfen en azından bol su içiyorsun de."

Mutfak masasının üzerinde duran su şişesini işaret ediyorum. "Gece gündüz tuvalete gidiyorum."

"Fazla bilgi," diye alay ediyor babam. Kısaltmaları kullanmayı seviyor. Genç hissetmesini sağladığını söylüyor.

"Sadece senin için endişeleniyorum," diyor annem, sesi endişeyle dolu. "Artık bizimle yaşamıyorsun diye sana bakmak istemediğim anlamına gelmez."

"Ah, anne." Anneme gidip ona sıkıca sarılıyorum. "Senin bakman gereken babam var, o da mümkün olduğunca yardıma ihtiyacı var."

"Buna kızdım," diye mırıldanır, bizi güldürür.

"Bana fazla ilgilenmeme izin vermiyor," diye itiraf ediyor ve beni sıkıca sarıyor. "Ama çocuklarım da öyle."

Onun kollarından kurtulup ona gülümserim. "Yemeğim iyi. Her zaman Taco Bell yemiyorum, söz."

"En azından oradan bir taco ye," diyor. "Orada marul var."

Gözlerimi devirerek, oturma odasına dönmeden önce onlara dairenin geri kalanını gezdiriyorum.

"Stadyuma saat kaçta gitmen gerekiyor?" Babam kanepeye yerleşince sorar.

"Yakında." Kot pantolonumun arka cebinden telefonumu çıkarıp saate bakıyorum ve Ace'den mesaj geldiğini görünce şaşırıyorum.

Acey Baby: **Özledim. Bugün iyi şanslar.**

Gülümsüyorum, ekrana bakarken babam soruyor: "Mesaj kimden?"

Başımı kaldırıyorum, gülümsemem kayboluyor. Beynim karışıyor. "Bir arkadaş."

Telefonu çalıyor, bakıyor ve ekranında yanıp sönen kardeşimin adını göstermek için telefonu kaldırıyor. "Buna bakacağım."

Cevap veremeden ayağa kalkıp kapıdan çıkmış, ön balkonda Knox'la konuşuyor.

Ace'e hızlıca bir mesaj atıyorum.

Ben: **Bugün sana şans dilemem gerekmez mi?**

Mesaja bir sürü kalp emojisi ekleyip telefonumu cebime koyuyorum.

"Hangi arkadaşın seni böyle gülümsetiyor?" diye soruyor annem, sesi meraklı.

Yüzüm kızarıyor. Cildimde bir sıcaklık hissediyorum ve Tanrım, şu anda kendimden nefret ediyorum. "Kimse yok."

O sadece bana
bakıyor. "Ciddi
misin?"

"Uh huh." Öne eğilir, kollarını uyluklarına dayar. "Erkek mi?"

Annemin yüzündeki ifade, kararlılığımı toz haline getiriyor.

Aynen öyle, ağzımı açıyorum ve hikaye dökülüyor.

Ona her şeyi anlatıyorum. Şey, cinsel kısımları atlıyorum çünkü, aman tanrım, ona bunları itiraf edemem, ama Ace ile birlikte olduğumu ve birbirimizden çok hoşlandığımızı, ama imzaladığım aptal anlaşma yüzünden birlikte olamayacağımızı söylüyorum.

"Onu gerçekten seviyorsun," dedim bitirince annem. Babamın hâlâ dışarıda telefonla konuştuğuna inanamıyorum.

"Evet," diyorum, biraz mutsuz.

"Futbolcuyla çıkmayacağını hep söylemiştin," diye hatırlatıyor bana.

"Sanırım yalan söyledim." Omuz silkiyorum. "O sadece çok... Onda bir şey var.

O kendinden emin, tatlı ve nazik. Pencerelerde duran o çubuklar ya da her neyse, hepsi onun sayesinde. Koruyucu ve kibar, birlikte çok eğleniyoruz. Beni güldürüyor. Öpüşmesi de çok güzel." Annem gülüyor ve yüzümün yandığını hissediyorum. "Bence beni önemsiyor."

Bu yalan. Onun beni sevdiğini *biliyorum*.

"Ona aşık misin?" diye sorar annem.

Cevap veremeden kapı açılır, babam Knox hala telefonda konuşurken içeri girer. Babam telefonu hoparlöre alır ve "Hadi, onlara dün gece ne yaptığını anlat Knox" der.

"Joanna'ya evlenme teklif ettim," diyor kardeşim.

"Aman Tanrım!" Annem çılgılık atarak ayağa fırlar ve babamın yanına koşar, ikisi de telefonun etrafında toplanır. "Her ayrıntıyı anlat Knox. Joanna nerede? FaceTime'dan bizi görebilir misin? Yüzüğü görmek istiyorum!"

Birkaç dakika içinde babamın telefonunun ekranında Knox ve Joanna'yı izliyoruz, Joanna elini kaldırıp parmağındaki dev elması gösteriyor. Annem heyecandan neredeyse ağlıyor. Knox ve Jo birbirlerine gülümsemekten kendilerini alamıyor ve babam gurur duyuyor.

"Tebrikler çocuklar," diyorum, onlar için çok mutluyum. Birbirlerinin sevgisini yaşayabilmelerine ve bunu saklamalarına gerek olmamasına imreniyorum.

"Teşekkürler Ruby. Natalie nerede?" diye soruyor Joanna. "Aramaya çalışıyorum ama açmıyor."

"İş yerinde, ama yakında çıkacaktır," diyorum. "Mesaj at ve seni sonra aramasını söyle. Bunu duymak isteyecektir."

"Tamam." Joanna duraksıyor, bakışları bana sabitlenmiş. "Ruby, nedimelerimden biri olur musun? Sana hediyeler gönderip isteğimi söylemem gerektiğini biliyorum ve sonunda yapacağım, yemin ederim..."

Kendimi tutamayıp sözünü kesiyorum.

"Ciddi misin?" Elimi göğsüme koyarak onur duyarım. "Çok isterim."

Düğün ve yılın en uygun zamanı hakkında heyecanlı konuşmalar devam ediyor. Joanna en yakın arkadaşını aramak için sabırsızlanırken, telefon görüşmesi kısa sürede sona eriyor. Annem ve babam yaklaşan düğün hakkında sohbet ederken, ben de telefonuma gizlice bakıp Ace'in cevabını okuyorum.

Acey Baby: **Bu maçı biz kazandık, tıpkı senin gibi. Harika bir iş çıkaracaksın.**

Ben: **Sen de öyle.**

Acey Baby: **Seninle sahada olmak güzel olacak.**

Ben: **Beni görmezden gelmelisin. Ben yokmuşum gibi davran.**

Acey Baby: **İmkansız. Gözümün önünden ayrılmıyorsun.**

Kalbim kabarıyor. En güzel şeyleri söylüyor ve hiç de yapmacık gelmiyor.

"Gidelim mi?" diye soruyor babam ve gitmek için sabırsızlandığını anlayabiliyorum.

"Eşyalarımı alayım, sonra hazırım." Ace'e son bir mesaj atıyorum.

Ben: **Görüşürüz.**

Acey Baby: **Sabırsızlanıyorum Red.**

İlk yarı neredeyse bitti ve başımı geriye yaslayıp muhteşem havanın tadını çıkarıyorum. Hava serin ve temiz, gökyüzü masmavi ve ara sıra beyaz pamuk bulutlar görünüyor. Stadyumu saran serin bir esinti beni titretirken, CU kapüşonlu sweatshirt'ümü giydiğim için şükrediyorum. Maç bittiğinde hava soğuyacak.

Dört golle bir gol farkla öndeyiz ve Ace'in haklı olduğunu hissediyorum. Kolay bir galibiyet olacak. Şimdiye kadar harika görüntüler çektim ve bunları, şu anda tribünde, ailem ve Natalie'nin oturduğu yerden çok uzak olmayan bir yerde oturan Eric ve Gwen ile paylaşmak için sabırsızlanıyorum.

Takımımız coşkulu kalabalığın eşliğinde sahaya koşarken gözlerim Ace'i buldu. O da beni gördü, sanki birbirine çekilen iki mıknatıs gibiydik ve yüzünde yayılan yavaş, rahat gülümseme midemde kelebekler uçuşmasına neden oldu.

O kadar yakışıklı ki. Güçlü, yetenekli ve kendine güvenen. Kadınlar maç boyunca onun için çılglık atıyor. Üzerinde oldukça uygunsuz şeyler yazan pankartlar yapıyorlar. Bu tür şeylerin her zaman olduğunu ve benim buna tamamen başışık olmam gerektiğini biliyorum, ama söz konusu gizlice çıktığım erkek olduğunda?

Bu çok sinir bozucu. Hepsine çekilmelerini söylemek istiyorum. Ace Townsend benim.

Ama hiçbirini yapamıyorum.

Telefonum titriyor, bakıyorum, Gwen'den mesaj gelmiş.

Harika gidiyorsun! Çektiğin videoyu görmek için sabırsızlanıyorum!

Ekrana gülümsüyorum, içimde mutluluk kabarıyor. Huysuz Gwyneth'in bu kadar cesaret verici olabileceğini kim bilebilirdi? Eric'le sürekli birlikte olduğu için kesinlikle eskisi kadar huysuz değil.

Maç devam ediyor ve büyük bir galibiyet olacağı için çok rahatladım. Saha kenarındaki gerginlik tamamen ortadan kalktı ve takım

birbirleriyle şakalaşıp gülüyor, yüzlerinde rahat bir gülümseme var. Savunma hattımızın sahaya çıktığı anı görmek için skor tahtasına bakıyorum ve sadece birkaç dakika kaldığını görünce şükrediyorum. Tam o sırada biri bana yaklaşıyor.

"Hey, Red."

Tanıdık sesin geldiği yöne dönünce Ace'i görüyorum, takım arkadaşlarından biraz uzakta duruyor ve tüm dikkatini bana vermiş.

"Selam." Nefesim kesilmiş, kalbim göğsümde çarpıyor. Sadece birazcık bile olsa onun dikkatini üzerimde hissetmek bile neredeyse dayanılmaz.

"Burada iyi görünüyorsun." Bakışları yavaşça baştan aşağı beni taradı. "Senin yakınımda olmanı seviyorum."

"Bunu daha önce de söylemiş olabilirsin," diye onu kızdırıyorum, kimse bize dikkat etmediği için flörtöz hissediyorum.

Biliyorsunuz, bütün stadyum dolusu insan bizi izliyor olabilir, ama önemli değil.

"Ciddiydim." Bakışları benimkilere kilitlenir. "Bu akşam ne yapıyorsun?" Omuz silkiyorum. "Ailemle takılacağım. Akşam yemeğine çıkmak istiyorlar."

Yavaşça başını salladı. "Güzel."

Yüzündeki bekleyen ifade, bizimle gelmek istediğini söylüyor ve ben de onun gelmesini istiyorum.

"Maçtan sonra planın var mı?"

"Emin değilim. Her zamanki gibi mi? Logan's ve ne olursa." Geniş omuzlarını silkiyor, esinti saçlarını dalgalandırıyor. Saçları biraz uzamış ve alnına çok çekici bir şekilde düşüyor. Gözlerine girmemesi için çoğu zaman saç bandı takıyor ve taktığında her zaman çok sevimli olduğunu düşünüyorum.

Açıkçası, ona tamamen aşığım ve ne olursa olsun sevimli olduğunu düşünüyorum.

"Bizimle gelmek ister misin?" Oh, bu tehlikeli, ama babamın onunla tanışmak istediğini söyleyerek geçiştirebiliriz. Babam Knox'un takım arkadaşlarıyla tanışmayı her zaman sevmiştir, bu yüzden mantıklı olur.

Ace'in gözleri parladı. "Sakıncası yok mu? İnsanlar... bir şey demezler mi? Bizim birlikte olmamız hakkında?"

Yavaşça başımı salladım. "Kampüsten uzak bir yere gideriz. Kimse bizi yakalayacak değil ya."

"Gelmeme bir şey olmaz, değil mi?"

"Neden umurumda olsun ki? Seni ailemle tanıştırmak istiyorum."

"Onlarla tanışmak istiyorum. Babanın kim olduğu için değil. Onları tanımak istiyorum çünkü... bilirsin." Gülümser.

Ben de gülümsüyorum.

Biliyorum. Çünkü biz aslında birlikteyiz ve bu bir sonraki adım. Önemli bir adım. Ace'i ailemle tanıştırmak.

Aman Tanrım. Bu çok ciddi.

Etrafa bakınıp ona birkaç adım yaklaşıyorum, kimse duymasın diye sesimi alçaltıyorum. "Maçtan sonra mesaj atarım, buluşma yerini söylerim, tamam mı?"

"Harika." Gülümsüyor. Kendinden çok memnun görünüyor. Kendine çok güveniyor. Bu ona yakışıyor. "Görüşürüz, Red."

Bir düdük çaldı ve Ace, hiçbir uyarı yapmadan kıcıma bir şaplak attıktan sonra sahaya koştu ve beni şok içinde orada bırakarak gitti. O da neydi öyle?

Tanrım, umarım kimse fark etmemiştir.

OTUZ DOKUZ

Ruby ve ailesiyle buluşacağım restorana giderken Owen Maguire ile tanışacağım için çok gergindim, ama o oldukça havalı bir adam çıktı. Akşam yemeğinin tamamını futbol, istatistikler, Knox ve Cam hakkında konuşarak geçirdik. NFL'de nasıl gidiyorlar? Bana profesyonel hayallerim olup olmadığını sordu ve ben de elbette olduğunu söyledim.

O benim oyunumu övdü ve ben onun sözleriyle gururlandım. Eşini etkilemek için davranışlarıma dikkat ettim ve nazik olmaya çalıştım. Ruby ise beni eğlenerek izliyordu. Sanki iyi davranmaya çalışmam ona komik geliyormuş gibi.

Daha önce hiç ebeveynlerle tanışmamıştım, balo randevusunu almadan önce onlarla konuşmak dışında, ve o da çok uzun zaman önceydi. Hiçbir kadınla ebeveynleriyle tanışacak kadar uzun süre birlikte kalmamıştım ve bu durumdan memnundum.

Ruby, ailesiyle akşam yemeğine gideceğini söylediğinde, ben de gitmek için can atıyordum. Kendisi davet etmezse, gidebilir miyim diye sormaya hazırdım.

Yemeğimizi bitirip boş boş konuşurken, Bay Maguire'ın bakışları daraldı, benden Ruby'ye kaydı ve tekrar bana döndü.

"Siz ikiniz arkadaş mısınız?"

Ruby ve annesi sessiz kaldı, gizli bakışlar değiştirdiler.

Bu, Ruby'nin benim için gerçekte ne olduğunu söylemem için bir fırsattı. "Kızınızı çok seviyorum, efendim."

"Arkadaş olarak mı?" Owen tekrar sordu, kaşları havaya kalktı.

"Evet, arkadaş olarak seviyorum, ama... bundan daha fazlası."

"Biz birlikteyiz, baba." Ruby bana yaklaşır, kolunu koluma dolayarak.

"Sadece... karmaşık bir durum."

"Nasıl yani?"

"Sezon bitene kadar kimse bizim birlikte olduğumuzu bilemez," diyor

Ruby. "Ve neden böyle olmak zorunda ki?" Bakışları bana kayıyor, yeşil gözleri

Ruby'ninkiler gibi duygularla çalkalanıyor. "Bu senin garip

batıl inanç mı? Çünkü eğer öyleyse, bu saçmalığı yüzüne vuracağımı bilmen gerek."

"Owen." Ruby'nin annesi uzanıp elini kocasının bacağına koyar. "Sakin ol."

"Bu benim hatam," der Ruby, babasını hazırlıksız yakalayarak. Sosyal medya ekibiyle çalışmak için imzaladığı sözleşmeyi ve bir sporcuyla çıkamayacağını açıklar. "Sezon bittiğinde, ilişkimizi açıklayabiliriz."

Bana tekrar bakar, bir dakika önceki kadar düşmanca bir ifade yoktur yüzünde. "Sen bu konuda ne düşünüyorsun?"

"Nefret ediyorum," dedim dürüstçe. "Gizlice görüşmek. Ruby'nin benim... kız arkadaşım olduğunu kimseye söyleyememek."

O, dilimde çok yabancı gelen bu kelimeyi kullandığım için sandalyesinde resmen kıvranıyor.

Kız arkadaş.

Bunu resmi olarak hiç konuşmadık. Hiç açıkça kendimizi bu şekilde tanımlamadık ama ona, onun ailesine bunu başka nasıl açıklayabilirim? Boş zamanlarımızın çoğunu birlikte geçirmeyi sevdiğimizi ve bu zamanın çoğunu... seks yaparak geçirdiğimizi mi?

Evet, bu pek iyi olmazdı.

Ama Ruby ile aramızdaki şey bundan daha fazlası. Seksin ötesinde bir şey. Onu seviyorum. Onunla birlikte olmaktan hoşlanıyorum. Onu tanımak istiyorum.

Onun hakkında her şeyi bilmek istiyorum.

"Siz ikiniz ciddi misiniz?" diye sorar annesi, yüzünde gizli bir gülümsemeyle. "Anne, kes şunu," diye sızlanır Ruby, sinirli bir ergen gibi.

"Sadece... bunun bizi nereye götüreceğini görmek istiyoruz."

"Ona kardeşinden bahsettin mi?" diye sorar babası.

"Ne olmuş ona?" Ruby'ye bakıyorum, o da çaresizce gülümsüyor.

"Dün gece Joanna'ya evlenme teklif etti," diyor.

"Hadi canım!" Kaşlarım havaya fırlar ve küfrettiğimi çok geç fark ederim. Chelsea Maguire'e özür dilercesine gülümserim. "Özür dilerim, Bayan M."

"Bana öyle deme demiştim," diye azarladı, sesi yumuşaktı. "Lütfen. Bana Chelsea de. Daha kötüsünü de duydum. Ne de olsa, f-kelimesini spor gibi kullanan bir adamla evliyim."

"Bu kelimenin şimdiye kadar yaratılmış en çok yönlü kelime olduğu konusunda ısrarcıyım." Owen daha dik oturur, gözleri yaramazca parlar, karısı ise sadece başını sallar.

Birlikte çok tatlılar. Hala birbirlerine aşık gibiler, bu çok hoş. Ruby'ye bakıyorum, o da beni izliyor, gözlerinde daha önce hiç görmediğim bir ışıltı var.

"Evlenecekler, değil mi?" Maguire'lere dönünce onların da bizi çok dikkatle izlediğini fark ettim. Ruby'nin az önce yaptığı gibi kıvranmak istemeyi bastırıp onlara gülümsedim. "Tebrikler."

"Evlenen biz değiliz," diyor Owen.

"Biliyorum, ama sevdiği kadınla nişanlanan senin oğlun ve bu oldukça önemli bir olay." Sandalyeye yaslanıp, Ruby'nin sandalyesinin arkasına elimi uzattım. "Joanna'yı sevdim. Hoş birine benziyor." "Onu çok seviyoruz," dedi Chelsea. "Ruby'den düğününde nedime olmasını da istedi."

"

"Öyle mi?" Onu güzel bir elbiseyle, Joanna'nın yanında altar başında dururken hayal edebiliyorum. Ya da daha da iyisi, gelinlik giymiş, babasının kolunda koridordan yürürken.

Doğruca bana doğru.

Daha dik oturup, zorlukla yutkunarak kafamdan bu görüntüyü silmeye çalışıyorum. Ne halt yiyorsun sen? Evlilik mi? Bu çok ciddi bir şey. Daha yirmi bir yaşındayız. Henüz evlenmeye hazır değilim.

Ama Ruby ile sonsuza kadar birlikte olmak? Kulağa...

Mükemmel geliyor.

"Eğlenceli olacak," diyor Ruby, bana gülümseyerek.

Akşamın geri kalanı da böyle geçer. Aile meseleleri hakkında konuşuruz. Ruby bana flörtöz bakışlar atar. Ailesi beni dikkatle izler, sanki kafamdan şeytan boynuzu çıkmasını ya da yanlış bir şey söylememi bekliyorlarmış gibi.

Ama onların sadece meraklı olduklarını anlıyorum. En küçük kızlarıyla çıkıyorum ve benim hakkımda daha fazla bilgi edinmek istiyorlar. Bu çok doğal. Ben de onlar hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyorum.

Restorandan çıkarken Ruby elimi tutup çekiyor ve kulağıma fısıldıyor: "Evimde buluşalım mı?"

Gözlerine bakmak için hafifçe çekildim. "Emin misin?"

O başını sallar, dudakları davetkar, neredeyse seksi bir gülümsemeye bürünür. Etrafıma bakıp, annesi ve babasının dikkatini çekmediğinden emin olduktan sonra eğilip güzel dudaklarına hızlıca bir öpücük konduruyorum.

"Tamam."

Yüzündeki gülümseme görölmeye değer. "Biraz geç kalabilirim. Anahtarımı ister misin?"

"Yok, gerek yok..."

Anahtarlığını çoktan çıkarmış ve bana uzatıyor. "İçeri gir. Natalie yok. Derek'le dışarı çıktı. Beni bekle."

Park yerinde vedalaşıyoruz. Babası elimi çok sıkı sıkıyor. Annesi beni boğacak gibi sarıyor ve tanıştığımıza çok *sevindiğini* söylüyor. Ruby'yi sarıp yanağına öpüyorum, elimi hafifçe poposuna koyuyorum ve annesinin bunu gördüğüne yemin edebilirim, bakışlarımız kesiştiğinde yüzünde yaramaz bir ifade var.

Yakalandım.

Ruby'nin dairesine giderken müziğin sesini açıyorum, kendimi dünyanın zirvesinde hissediyorum. Harika bir sezon geçiriyorum. Ruby'nin ailesiyle tanıştım ve benden hoşlandılar. Kız arkadaşım ile ilişkimizi açıklayabilirsek, bir sonraki adıma geçeceğimizden eminim.

Hayat güzel.

Hiçbir şikayetim yok.

KIRK

RUBY

Karanlık daireme girip yatak odama doğru ilerliyorum. Kapıyı yavaşça açtığımda, odanın her yerinde mumların titrediğini görüyorum. Komodinim, yatak başı masam, küçük çalışma masam. Her yere küçük mumlar dağılmış.

Ve göğsü çıplak Ace, yatağımın ortasında oturmuş, yastık yığınının yaslanmış, telefonu yanına, yatağın üzerine atılmış.

"Selam," diye mırıldanıyorum, beni beklerken yarattığı romantik ortama şaşıarak onu içime çekiyorum.

"Selam," diye cevapladı, dudaklarında hafif bir gülümsemeyle.

"Geciktiğim için üzgünüm," diyorum, kapıyı kapatıp kilitliyorum. Birkaç saniye daha onu hayranlıkla izliyorum, dudaklarım gülümsüyor. "Bu arada, ailem seni çok seviyor."

"Gerçekten mi?"

Sesi memnun ve hatta biraz emin değil gibi geliyor, bu çok sevimli.

"Gerçekten mi? Babam senin futbolcu olmanı seviyor, ama ben asla bir futbolcuyla çıkmayacağımı söylediğim için beni hiç affetmeyecek." Gözlerimi deviriyorum.

"Ben çok ikna ediciyimdir." Ellerini ovuşturuyor ve ben gülerek kapıdan uzaklaşıp yatağa doğru yürüyorum. Odam o kadar büyük olmadığı için birkaç adımda yatağın ayak ucuna varıyorum.

"Çok fazla giysi giymişsin," diyor, ben üstümdeki paltoyu çıkarırken. "Belki birazını çıkarmalısın."

"Belki sen bana yardım etmelisin," diye karşılık veriyorum, ama o yavaşça başını sallıyor. "Seni soyunurken izlemeyi seviyorum."

Beni birçok şey yaparken izlemeyi seviyor, diye düşünüyorum, ayakkabılarımı çıkararak kapüşonlu sweatshirt'ümü başımdan geçirip masamın sandalyesine atıyorum. Giysilerimi çabucak çıkarıyorum, sonunda sadece sütyen ve külotum kalıyor, serin hava çıplak tenime geliyor.

"Donuyorum," diyorum, battaniyeyi çekip Ace'in yanına yatıyorum. O da aşağı kayıp bana dönüyor, mum ışığı yakışıklı yüzünü sıcak bir ışıkla aydınlatıyor ve ben bir anlığına ona bakıp bugün olanları gözden geçiriyorum.

Birlikte sahada olduğumuz anlar. Büyük zaferi. Kenarda kıcıma attığı şaplak. Annemin önünde. Ailemle tanışmamız. Onu sevdikleri için çok rahatladım, ama seveceklerini biliyordum, o yüzden çok da sürpriz olmadı.

Bana kız arkadaşı dediği an. O kelimenin onun dudaklarından çıkması ne kadar güzeldi. Ne kadar doğrudu. Dünyadaki en normal ilişkiye sahip olmayabiliriz, ama en geç yeni yılın başında bu durum değişecek. O kadar bekleyebilirim.

Sabırlı biriyim. Bazen.

"Ne düşünüyorsun?" diye soruyor. "Önemli bir şey yok." Omuzlarımı silkiyorum.

"Yalancısın. Ne düşündüğünü her zaman anlarım. Bir cümle kurarken..." Göz kaşlarının arasındaki gergin noktaya dokunuyor. "İşte."

"Ne güzel bir gün olduğunu düşünüyorum," diye itiraf ediyorum, sesim yumuşak. "Ve hepsi senin sayende."

"Öyle mi?" İtirafımdan memnun görünüyor ve ben onun sıcaklığını arayarak ona yaklaşıyorum. Bana uzanıyor ve beni kucaklayarak kendine çekiyor. Elimi uzatıyorum, parmaklarım çıplak bacağının üst kısmına değiyor ve onun üzerinde hiçbir şey olmadığını fark ediyorum.

Ve çoktan sertleşmiş.

"Evet," diye onaylıyorum, kolumu onun etrafına dolayarak olabildiğince yakınına sokuluyorum. "Çıplaksın."

"Hadi canım!" Kaşlarını kaldırarak benimle dalga geçiyor.

Bu benim en sevdiğim yanı. Beni gülümsetmesi. Beni güldürmesi. Ne zaman ciddi olması gerektiğini biliyor, ama çok eğlenceli biri. Sanki birlikte ne kadar çok zaman geçirirsek, o kadar uyumlu olduğumuzu fark ediyoruz ve bu karşılıklı bir şey. Onu kovalamam gerekmiyor.

O da beni kovalamak zorunda değil. Biz sadece... birbirimize uyuyoruz.

Ve bunu seviyorum.

Onu seviyorum.

Bu farkındalık içimde her şeyi genişletiyor, özellikle de kalbimi. Bunun ne zaman olacağını hep merak etmişim. Bana benim ona aşık olduğum kadar aşık birini ne zaman bulacağımı ve şimdi o an geldi, o an gerçekten yaşıyorum, hissettiğim şey...

İyi.

Hayır, iyi'den de öte. Bu his...

Doğru.

Çok doğru.

"Bir kız bu tür bir muameleye alışabilir." Elimi onun pürüzsüz, kaslı sırtında yavaşça gezdiriyorum. "Eve geldiğinde erkek arkadaşını mumlarla çevrili, yatakta çıplak olarak onu beklerken bulmak."

"Romantik hissediyordum."

"Mesele şu ki, son zamanlarda hep romantik hissediyorsun, Ace." Başımı geriye yaslayıp ona gülümsüyorum. "Bu senin en sevdiğim özelliğin."

Başını eğdi, dudakları dudaklarıma değdi. "Güzel bir gündü, katılıyorum. Ve hepsi senin sayende."

Sözlerimi tekrarlar ve ben elimi aşağıya indirip kaslı kalçalarının kıvrımlarını okşarım. O, şimdiye kadar gördüğüm en güzel vücuda sahip. Günlerce ellerimle vücudunu keşfedebilirim.

Ağzım.

Daha önce de yaptım. Bana istediğim her şeyi yapmama izin veriyor ve bu hiç zor gelmiyor çünkü benim keşiflerimden her zaman faydalaniyor.

"Bana kız arkadaşın dediğinde gerçekten ciddi miydin?" diye soruyorum, aniden bilmek ihtiyacıyla doluyorum.

Saçlarımı yüzümden çekip, beni incelerken yüzünde nazik bir ifade var. "Sence?"

"Bunu senden duymam lazım," diye fısıldadım, kendimi biraz güvensiz hissederek.

Bu adamın benden hoşlandığını biliyorum. Beni önemseydiğini biliyorum. Ama bazen bir kadın, erkeğinin bunu yüksek sesle söylemesini ister.

"Ruby Maguire, benim kız arkadaşım olmanı istiyorum," diye mırıldanıyor ve tekrar öpmek için eğiliyor. Dudakları çok yumuşak ve sıcak. Beni canlandıran bir güce sahipler. Beni daha hafif hissettiriyorlar. Beni bütün hissettiriyorlar.

Beni sevildiğimi hissettiriyor.

"Senin kız arkadaşın olmak istiyorum," diye fısıldıyorum dudaklarına, onu tekrar öpüyorum, dilim gizlice dışarı çıkıp onu yalıyor. Dili benimkine değişiyor ve birkaç saniye birbirimizde kayboluyoruz. Ta ki o çekilip büyük eliyle yüzümü kavrayana kadar.

"Yaptığımız şeyi saklamaktan nefret ediyorum." Sesi sert ve mavi gözleri hayal kırıklığıyla parlıyor.

"Ben de nefret ediyorum." Elini tutarak onu sakinleştirmeye çalışıyorum. "Ama artık çok uzun süre saklamak zorunda değiliz."

"Herkesin senin bana ait olduğunu bilmesini istiyorum."

Kalbim patlayacak gibi, o kadar duygusalım ki. "Ne kadar sahiplensin."

"Öyleyim," diyor tereddüt etmeden. "Bende böyle bir şey olduğunu bilmiyordum, ama sen söz konusu olduğunda öyleyim. Sen benimsin."

"Ben de seninim," diye fısıldadım, inkar edemeden.

Eli aşağı kayarak boğazıma kondu ve ön tarafını kavradı. Bunu yapmasını seviyorum ve o da bunu biliyor. Gözlerim kapandı ve dudaklarım aralandı, parmakları hafifçe bastırarak "Sana aşığım" dedi.

Gözlerimi açtığımda, gözlerinde acı ve sevginin karışımıyla beni incelediğini gördüm. Yüzünün her yerinde yazıyordu. Bunu itiraf etmek onu çok zorlamış gibiydi.

"Senin için her şeyi yaparım. Bunun farkında mısın? İşini kaybetmemek için bunu gizli tutmamı istiyorsan, dudaklarım mühürlenir. Seni tahrik ettiği için boğazını sıkmamı istiyorsan, bunu yaparım. Senin için her zaman yaparım. Sen istemedi Taco Bell'den yemek getirip seni aldığımda hoşuna gidiyor, ve sen bunu seviyorsun... kışını yediğimde kesinlikle bayılıyorsun." Ona ittiğimde kıkırdıyor. "Seviyorsun, Ruby. Senin için yaptığım her şeyi seviyorsun. Ve ben de senin için bunları yapmayı seviyorum çünkü sana aşığım."

Ace'e en tatlı aşk itirafını yapıp kışımı yalamaktan bahsetmeyi bırak. Bu adam...

"Ben de seni seviyorum. Senin her şeyini seviyorum. Koruyucu olmanı, zeki olmanı. Nazik, komik ve seksi olmanı ve senden bir şey istediğimde hiç tereddüt etmemeni. Beni mutlu etmek için elinden geleni yapmanı. Tatmin olmanı." Üstüne tırmanıyorum, sırt üstü düşmesine neden oluyorum, şimdi üstüne binmiş durumdayım. "Sanki benim için yaratılmışsın."

"Sen kesinlikle benim için yaratılmışsın." Elleri kışıma konuyor, ince kumaştan külotumun altına kayarak etimi yoğuruyor. "Ben de senin her şeyini seviyorum, Kızıl. Bu akşam ailene yemeğe gitmeme izin verdiğin için teşekkür ederim."

Yüzümü buruşturup, işaret parmağımı ağzının ortasına koyuyorum. "Ben senin üstünde yatarken ve neredeyse çıplakken onlardan bahsetme."

“Ben çıplağım. Sen değilsin.” Külotumu çekip aşağı indiriyor, kırım yarısı dışarıda kalıyor. “Bunu düzeltmeliyiz.”

Biz yapıyoruz. Sütyenim ve külotum saniyeler içinde yere düşüyor ve öpüşüyoruz. Dokunuyoruz. Ellerimiz dolaşüyor. Parmaklarım onun penisini kavriyor. O benim bacaklarımın arasına giriyor, diğer eli göğsümü sıkıca kavriyor, sanki beni asla bırakmayacakmış gibi. Sihirli parmakları beni orgazmın eşiğine getiriyor ve sonra duruyor, beni sırt üstü çevirip üstüme çıkıyor, kalın penisi girişimi yokluyor.

İçime girdiğinde, eve dönmüş gibi hissediyorum - bu çok klişe, biliyorum. Romantik bir roman ya da aptal bir film gibi konuşuyorum ama bu çok gerçek. O içime tekrar tekrar girerken birbirimize sarılıyoruz. Misyoner pozisyonunda yapıyoruz, bu bizim tercih ettiğimiz pozisyon değil.

Ben üstte olmayı tercih ediyorum. O ise beni arkadan sıkmeyi tercih ediyor. Testislerinin en derin noktaya kadar girdiğini söylüyor - aynen böyle - ve bu şekilde yaptığımızda orgazmların her zaman hayatımı değiştirdiğini inkar edemem.

Ama bu gece farklı. Aramızda inkar edilemez bir bağ var. Bu adam beni sevdiğini itiraf etti. Ben de onu sevdiğimi itiraf ettim. Yaptığımız şey artık sadece sevişmek gibi gelmiyor.

Bu... aşk gibi.

Kalçalarını hareket ettirirken ağzını boynuma bastırıyor ve ben de her itişinde ona karşılık vermek için kendimi kaldırıyorum, kollarımı boynuna doluyorum. Parmaklarım yumuşak saçlarına gömülüyor. Dizlerimi büküp ayaklarımla yatağa dayanıyorum, bu da onu daha da derine girmesine neden oluyor ve birbirimizin ağzına inlemelerimiz karışıyor. Damarlarımdan çaresizlik akıyor, ona daha sıkı sarılmama neden oluyor, ağızlarımız kilitlenmiş durumda. Dillerimiz birbirine dolanıyor.

Ona doyamıyorum. O da bana doyamıyor gibi davranıyor.

Elini aramıza sokup klitorisimle oynadığında, mırıldanmaya başladım.

"Durma, durma, durma."

"Durmuyorum," diye kulağıma fısıldadı. "Seninleyim, Kızıl. Seni asla bırakmayacağım."

Orgazmım içime çarpıyor ve ben karşılık veremiyorum. Düşünemiyorum, nefes bile alamıyorum. Tek yapabildiğim, o içimde hareket etmeye devam ederken ona sarılmak, iç duvarlarım onun penisini boğarken, kendi orgazmını ondan dışarı sıkarken. Boynuma nefes nefese, titremeler büyük vücudunu sarsarken inliyor ve bittiğinde, öylece yatıyoruz, birbirimize sarılmış.

"Lanet olsun," diye sonunda ilk söylediği Şey bu, bu da beni kıkırdatıyor. Omzuma öpücük kondurur, dudakları uzun süre orada kalır. "Bu..." "Harika mı?" diye onun yerine ben tamamlarım.

Gözlerime bakabilmek için biraz geri çekildi. Ben de açgözlülükle ona baktım, bu adamın benim olduğuna hayret ettim. Beni sevdiğine. Onunla neredeyse bir yıl önce tanıştığımızı hatırladım, ne kadar kendini beğenmiş olduğunu. Onu o kadar da sevmediğimi.

Oh, bu tamamen yalan. Başından beri ona deli gibi aşkıttım ve annem gibi olduğum için kendime kızıyordum. Kız kardeşim gibi. Bir futbolcuya aşık olmak.

Şimdi onsuz bir hayat düşünemiyorum.

"Harika," diye mırıldanıyor ve başını eğip beni öpüyor. "Seni seviyorum, Ruby."

"Ben de seni seviyorum, Ace."

"Tekrar yapmak ister misin?"

"Biliyorsun," diye hemen kabul ediyorum, bu adamın sürekli spor yapıp fiziksel olarak en iyi döneminde olmasına minnettarım.

Yataktaki dayanıklılığı, onda en sevdiğim özelliklerden biri. Tabii bir de kalbi.

KIRK BİR

RUBY

Pazartesi öğleden sonra sosyal medya merkezine ^{girdiğ}imde Marilee içeride bekliyordu, Gwen ve Eric ise ortalıkta yoktu.

"Merhaba, Ruby." Ayağa kalkar, yüzünde ciddi bir ifade vardır.

Kapının eşiğinde durdum, parmaklarım sırt çantamın askısını sıkıca kavramıştı. "Uh, merhaba."

"Konuşabilir miyiz?"

"Tabii." Midem bulanıyor ve yutkunmaya çalışıyorum ama ağzım çok kuru. "Her şey yolunda mı?"

Marilee soruma cevap vermez. "Jim Williamson'ın ofisinde konuşalım, olur mu?"

Danışmanım. O adamı haftalardır görmedim. Hatta aylardır.

Bu... bu ciddi bir durum. Kahretsin.

Ace ile aramızdaki ilişkiyi biri mi öğrendi?

Tanrım, sanırım ağlayacağım.

Ya da kusacağım.

Seçimini yap.

Marilee'yi Williamson'ın ofisine kadar takip ediyorum. O, masasının karşısındaki sandalyeye otururken, Marilee sağımda, Williamson ise somurtkan bir ifadeyle bizi bekliyor. Onunla ilk tanıştığımdeki neşeli halini hatırlıyorum. Beni spor bölümüne kabul ettiği için ne kadar heyecanlı olduğunu hatırlıyorum.

Şimdi ise sanki benim cenazeme gelmiş gibi görünüyor.

"Hemen sadede gelelim," diyor Jim, öne eğilip dirseklerini masanın üzerine koyarak. "Ace Townsend ile görüştüğün bilgisi bize ulaştı."

Ona bakıp, dilimin ucuna gelen inkar kelimesini yutuyorum. Bunun yerine omuzlarım çöküyor ve sandalyeme yaslanıyorum. "Doğru."

Jim kaşlarını çatıyor. Marilee'ye bir bakış attıktan sonra gözlerini bana çeviriyor. "Öyle mi?"

Tanrım, bu bir test miydi? Eğer inkar etseydim, her şey örtbas edilip unutulur muydu?

Ben unutmazdım. İlişkimizi saklamak işkence gibiydi. Gizlice buluşmak. Her zaman yalnız, nadiren başkalarıyla birlikte olmak. Arkadaş bile olamıyoruz çünkü spor bölümü şüpheleniyor ve insanlar her zaman bizi izliyor.

Bu çok saçma. Bıktım artık.

"Evet." Derin bir nefes alıp ellerimi havaya kaldırdım. "Hepsi doğru. Ace ve ben birlikteyiz. Biz sevgiliyiz."

"Sosyal medya ekibindeki hiç kimse sporcularla çıkamaz, bu konuda katı bir kuralımız var," diye başladı Marilee sert bir sesle. "Sözleşmeyi imzaladın."

"Biliyorum."

"İşine son verilecek."

İşimi kaybetme düşüncesinden nefret ederek gözlerimi bir anlığına kapatıyorum. Eric ve Gwen ile artık çalışamayacak olmaktan nefret ediyorum. Onları özleyeceğim. Gwen ile aptalca içerikler hazırlamayı ve gülmeyi özleyeceğim. O benim en yakın arkadaşlarımdan biri oldu ve onu çok seviyorum. Eric'i de önemsiyorum. Harika bir çiftler ve ilişkilerinin gelişmesini izlemek çok eğlenceliydi.

Neden onlar birlikte olabiliyor da Ace ve ben olamıyoruz diye sormak istiyorum, ama onları da zor durumda bırakmak istemiyorum, bu yüzden sessiz kalıyorum.

"Bunu neden yapmak zorunda olduğumuzu anlıyor musun? Spor bölümünde çalışırken bir sporcuyla ilişkiye girmek, ilişki yürümezse işleri zorlaştırabilir. Bölümün itibarını tehlikeye atamayız. Ya da oyuncuların," diye açıklıyor Jim.

"Doğru, ama sosyal medya ekibindeki birine ne olacağı kimin umurunda? Onlar sadece ikincil zararlar," diyorum acı bir şekilde ayağa kalkarak. "Artık gidebilir miyim?"

"Ofiste eşyan var mı?" diye soruyor Marilee.

Muhtemelen, ama oraya geri dönüp onu almak istemiyorum. Marilee başımda durup bir şey çalmadığımı kontrol ederken olmaz.

Gerçekten öyle bir şey yapmaz ama, belki yapar? Zaten kendimi suçlu gibi hissediyorum.

Sırf bir adama aşık oldum diye. Bu gerçekten çok haksızlık.

"Biz de seni seviyoruz Ruby. Sadece seni koruyoruz," diyor Marilee ve Jim'in onaylayarak başını salladığını görünce, onlara bağırarak istiyorum. İkisinin de fikirlerini kışlarına sokmalarını

ve onun tüm kupaları ve fotoğraflarıyla birlikte bu aptal ofisten çıkmalarını söylemek istiyorum. Acınası bir ezik gibi şanlı günlerine tutunuyorlar.

Ama hiçbirini yapmıyorum. Aptal gibi görünmek istemiyorum. Ve Jim Williamson'ın zavallı bir ezik olduğunu düşünmüyorum. Bu sadece öfkem ve hayal kırıklığımın sesi.

"Bir soru sorabilir miyim?"

İkisi birbirlerine bakıp aynı anda başlarını salladılar.

"Nasıl öğrendiniz? Ace ve benim hakkımda?" "İnternette spekülasyonlar var," diye itiraf etti Marilee.

Ona bakakalıyorum. "Ne?"

"Bir televizyon kanalı, Ace'in maç sırasında saha kenarında kışına tokat attığını yakalamış."

Tanrım. O tokatı hatırlıyorum. Hatta birinin fark etmiş olabileceğinden endişelendiğimi bile hatırlıyorum.

Çekileceğini beklemiyordum.

"Owen Maguire'in kızı ve Knox'un kız kardeşi olduğun için halk seni tanıyor. Bu yüzden spekülasyonlar var," diye devam ediyor Marilee.

"Ve ikinizin birlikte olduğunuzu iddia eden isimsiz ihbarlar da var," diye ekliyor Jim. "Son bir ay içinde ikinizle ilgili birkaç e-posta aldık."

Dışarıda hala bizi ispiyonlayanlar var. Sanırım yapacak daha iyi bir işleri
Ya yok.

pm

a. Tanrım, bundan nefret ediyorum.

"Bana söylemen gereken başka bir şey var mı?"

"Son çekinizi gün sonuna kadar hazırlayacağız,"
diyor Marilee, sesi verimli. "Senin için işe yaramadığına üzuldüm."

"Ben de," diyorum üzgün bir şekilde, topuklarımı dönüp Jim'in ofisinden kaçarak. Tanıdığım birine rastlamadan atletizm bölümünün binasından hızla çıkıyorum.

Kampüsü geçip otoparka doğru yürürken, arabama atlayıp eve gitmek için Marilee'nin söylediklerini düşünüyordum. Benim için yolun açılmadığına üzülüğünü söyledi. Bir yıl önce bu beni çılgına çevirirdi. Yıkılırdım. Bir erkek yüzünden kendi bölümümdeki işimi kaybetmek? Kendimi sonsuza kadar suçlardım.

Ama Ace sıradan bir erkek değil. O, aşık olduğum adam ve o da bana aşık. Marilee yanılıyor.

Benim için yolunda gitti.

KIRK İKİ

Sosyal medya ekibimiz nihayet saha kenarına geldiğinde, günün antrenmanı
neredeyse bitmek üzereydi.

Kız arkadaşım hariç.

Eric ve Gwen'e doğru kaşlarımı çatarak, ikisinin de ne kadar sinirli göründüklerini fark ettim. Ve birbirlerine de sinirli değillerdi. Başlarını birbirine yaklaştırmış, çok konuşuyorlardı. Hareketli jestlerle ve yüzlerinde aynı ifadeyle.

Somurtkanlık Gwyneth'in doğal ifadesi, ama son zamanlarda daha çok gülümsüyor ve bunun nedeni Eric'le birlikte olması. İyi bir çift oluyorlar. Ruby, onların birlikte olmalarını son derece haksız bulsa da, ilişkilerini destekliyor.

Ben de aynı fikirdeyim.

Eric ve Gwen bizi çekmeye bile tenezzül etmiyorlar. Antrenman bittiğinde, bana gelip onlarla konuşmam için el sallıyorlar ve merakıma yenik düşerek saniyeler içinde yanlarına gidiyorum.

"Ruby nerede?"

Gwen'in yüzündeki ifade, öfkeyle karışık saf mutsuzluktu. "Onlar onu kovdu

Onu

kovdu Kalbim yerinden çıkacak gibi. "Ne dedin?"

ular. "Kovulmuş. İnanamıyorum." Gwen gözyaşlarına boğulur ve Eric "

kollarını omuzlarına dolayarak onu kendine çekiyor, bana baktığında yüzünde sert bir ifade var.

"Bu öğleden sonra onu kovdular. İkinizin birlikte olduğunu öğrendiler."

"Nasıl öğrendiler?"

"Ruby, internette ikiniz hakkında spekülasyonlar olduğunu söyledi. Biliyor musun?"

Bir sürü saçma sapan şeyde etiketleniyorum. Bu sürekli oluyor, özellikle maçlardan sonra. Henüz hepsine bakma fırsatım olmadı ve bazen... hiç bakmıyorum bile. Çok fazla ve bunalıyorum.

Ayrıca, pazar gününün çoğunu Ruby'nin evinde geçirdim, sonra eve gidip gece boyunca ödevlerimi yaptım.

okulla meşguldüm. Antrenman vardı.

"Ne tür spekülasyonlar?" diye sordum.

"Saha kenarında kışına tokat attığınla ilgili bir şey," diyor Eric. Gwen başını kaldırıyor, yüzü gözyaşlarıyla kaplı ve gözleri kıpkırmızı.

"Gördüm. Binlerce insanın önünde kışına vurdun ve tabii ki biri bunu gördü. Hem de birçok kişi."

Sesi suçlayıcı ve onu suçlayamam. Ruby'nin kışına vurdum çünkü ona hep dokunuyorum. Kendimi unuttum, onun yanındayken bu çok normal.

Kahretsin.

"Onun işini kaybettim." Sesim boş ve boğuk bir nefes veriyorum. "Bu benim hatam."

"Olmaz..." Eric başlıyor ama Gwen onu kesiyor.

"Evet. Hepsi senin suçun, Townsend. Ve şimdi onu kaybettik. Tanrım, bu çok haksızlık." Gwen ellerini yumruk yapıp Eric'in kollarından kurtuldu ve bir an için bana saldırmak üzere olduğunu sandım. "Bunu düzeltmelisin."

"Nasıl?" diye soruyorum inanamadan, Ruby'yi arayabilmek için telefonumun yanımda olmasını diliyorum. Ama telefonum soyunma odasındaki sırt çantamda.

"Bilmiyorum. Marilee ile konuş," diye karşılık verdi Gwen.

"Gwen, sakin ol. Onun yapabileceği bir şey yok. Kural zaten belliydi ve Ruby onu çiğnedi," diyor Eric, tamamen mantıklı bir şekilde.

"Bu çok saçma." Gwen bana öfkeyle bakar, işaret parmağını bana doğru uzatır. "Umarım buna değmiştir. Bundan sonra onu terk etme. Bunu atlatabilir mi bilmiyorum."

"Gitmeliyiz," Eric, Gwen'e kararlı bir şekilde söyler ve bana anlayışlı bir bakış atar. "Sonra konuşuruz, Ace."

Kız arkadaşını ters yöne yönlendiriyor ve ben göğsüm ağrıyarak onların uzaklaşmasını izliyorum.

Gwen haklı. Bu benim hatam. Maç sırasında Ruby'nin kışına tokat atmamalıydım. Ne halt ediyordum ben? Nasıl bu kadar dikkatsiz olabildim? Şu anda etiketlendiğim tüm paylaşımları kontrol etmek bile istemiyorum. Muhtemelen o kış tokatı, her türlü dedikodu ve yalanla birlikte sonsuz bir döngü halinde yayınlanıyordur. Ruby ile aramızda ne olduğunu kimse bilmiyor.

Harekete geçerek, buradan bir an önce çıkıp Ruby'nin evine gitmek için soyunma odasına doğru koşuyorum. Şu anda bana ihtiyacı var.

Ve onun yanında olmalıyım.

Yirmi dakika sonra Ruby'nin kapısında beliriyorum ve öfkeyle kapıyı çalıyorum. Ona gelip gelemeyeceğimi soran kısa bir mesaj attım ve o da sanki önemli bir şey değilmiş gibi gelebileceğimi söyledi. Sanki hayatı, çok sevdiği işini kaybetmesiyle tamamen değişmemiş gibi ve ben onun kapıyı gözyaşları içinde, kızarmış gözlerle açmasını bekliyordum gibi.

Ama kapı açıldığında, yemin ederim ki onu hiç bu kadar güzel görmemiştim. Siyah bir eşofman altı ve altın harflerle "

"Ben doğuştan havalıyım."

"Aman Tanrım, Taco Bell getirmişsin." Çantayı uzanıp elimden kapıyor, dönüp mutfak masasına doğru gidiyor. "Ne istediğimi nasıl bildin?"

Gözlerimi kırıştırarak daireye girip kapıyı arkamdan kapatıyorum ve onun çantayı karıştırmaya başladığını izliyorum. Eminim chalupa arıyor. "Üzgün olduğunda hep Bell'i istersin."

"Komik olan, aslında o kadar üzgün değilim." Hala ambalajında olan chalupa'yı masaya bırakıp beni inceliyor. "Gwen, konuştuğunuzu söyledi."

"Bana kızgın."

"Duruma kızgın," diye vurguladı. "Sana kızgın olduğumu sanmıyorum."

Ruby ile tartışmaya tenezzül etmedim. Gwen'i ve ne kadar sinirli olduğunu görmemişti.

"Üzgünüm," diyorum ona, içtenliğimi anlamasını umarak. "Siktim Nasıl?"

"Nasıl?" Ruby, yiyeceğinin ambalajını açıp dudaklarına götürüyor ve büyük bir ısırık alıyor. "Aman Tanrım, bu çok güzel."

"Senin kışına tokat atan bendim. Bunu sana ben yaptım."

"Sen hep benim kışıma tokat atıyorsun." Omuzlarını silkiyor.

"Halka açık yerde değil. Binlerce insanın önünde ve her yerde kamera varken değil." Kafamı sallıyorum, midem bulanırken o nasıl sanki hiçbir şey olmamış gibi yemek yiyebiliyor diye merak ediyorum. "İşini kaybettim."

"Marilee beni kovmaktan zevk aldı sanırım," diyor Ruby sohbet eder gibi. "Onu hiç sevmedim."

"Ruby." Sesim o kadar sert ki, başını kaldırıp gözlerime bakar, yeşil gözleri fal taşı gibi açılır. "Ne olduğunu anlat bana."

Hikayeyi anlatmaya başlar, bana her acı verici detayı anlatır. Kendimi gittikçe daha kötü hissediyorum, o kadar ki bir sandalye çekip içine çökmek zorunda kalıyorum, dirseklerimi masaya dayayıp yüzümü ellerimin arasına gömüyorum.

Duyduğum suçluluk duygusu lanet olasıca ezici. Bu, yapmak istediğim en son şeydi. Sevdiğim kadının işini kaybetmesine neden oldum. Hepsi dikkatsiz bir tokat yüzünden.

Ben tam bir pisliğim.

"Sonra sinirlendim," diye devam etti. Chalupa'sından bir ısırık daha aldığını görmem gerekmiyordu. Lanet olsun, o şeyi çok seviyor. "Çok kızgındım. Jim ve Marilee hakkında her türlü kötü düşünce geçiyordu aklımdan. Onları nasıl mahvedebilirim diye düşündüm. Hayatlarını cehenneme çevirebilirim diye düşündüm."

Onun itiraflarına şok olmuş bir şekilde başımı kaldırıp ona bakıyorum. "Ciddi misin?"

"Evet, belki on dakika süren intikamcı bir dönemdi." Omuzlarını silkiyor, chalupasını bitiriyor. "Sonra üstesinden geldim ve onların sadece işlerini yaptıklarını anladım. Bu benim suçum. Flört etmemeyi kabul eden sözleşmeyi ben imzaladım ve yine de sana aşık oldum."

Gülümsüyor, elini çantada bir kez daha karıştırıp başka bir sarılmış chalupa çıkarıyor. "Bunu yememeliyim." Masaya bırakıp ambalajını açmaya başlıyor. "Ama yiyeceğim."

Onun tepkisizliğine şaşırarak bir anlığına ona bakıyorum. "Bana kızgın mısın?"

"Neden sana kızayım ki?" Bana bir bakış atar. "Sana aşığım."

"Ben de seni seviyorum," diyorum otomatik olarak. "Ama bu çok önemli bir şey. Alanında gerçekten harika bir iş buldun ve çok başarılıydın. Tüm futbol takımlarının sosyal medya sayfaları deli gibi büyüdü ve bu senin sayende."

"Ve Gwen," diye ekliyor. "Eric de."

"Ve sen," diye vurgularım. "Sen o takımın ayrılmaz bir parçasısın." "Onları çok özleyeceğim." Sesi hüzünlü.

"Seni kovdurduğum için bana kızacaksın."

"Kızmayacağım." Gözlerini devirir. "Anlamıyor musun? İşimi kaybetmiş olabilirim ama sana kavuştum, Ace. Artık saklanmamıza gerek yok. Herkes birlikte olduğumuzu bilecek ve bu çok rahatlatıcı olmayacak mı?"

Ona dikkatle bakıyorum, bunun bir tür numara olmadığından emin olmak için. Beni kandırıp sonra bana saldırmak için nazik davranmadığından emin olmak için...

Ama sonra karşımda duranın Ruby olduğunu hatırlıyorum ve o her zaman duygularını açıkça gösterir. Bu kadınla oyun oynanmaz. Onun bu yanını seviyorum.

Onu seviyorum.

O da beni seviyor.

"Kızgın değilsin," diyorum sonunda.

Bir iç çekiş duyuyorum. "İşimi kaybettiğim için üzgün olduğumu inkar edemem, ama ailemle konuştum ve babam, hayatta her zaman bir aksilik olduğunda daha iyisinin geleceğini söyledi. Ona inanıyorum."

"Annen ne dedi?" Cevabı duymaya hazırlandım.

"Oh, kızıma bir şaplak yediğimize şaşırmadığını söyledi. Sen de akşam yemeğinden sonra onların önünde bana aynısını yapmıştın." Ruby gülüyor, sesi midemdeki kıpır kıpırlığı biraz yatıştırıyor, ama yetmiyor.

Ben gülmeyi başaramıyorum. Bu kızın bana kızgın olmamasına çok fazla rahatladım. Ailesinin benden nefret etmemesine.

"Hâlâ kendimi kötü hissediyorum," itiraf ediyorum. "Ve sorumlu."

"Her şey yoluna girecek." Ruby masanın üzerinden uzanıp elini koluma koyar. "Artık maçlarda senin numaranı giyebilirim. Beni dinleyen herkese senin erkek arkadaşım olduğunu söyleyebilirim. Senin formayı almam lazım."

"Sana formamı vereceğim," diyorum şiddetle, Ruby'nin tribünde benim numaramın yazılı olduğu formayla otururken onu görme fikri hoşuma gidiyor. "Tüm dünyaya birlikte olduğumuzu söyleyebiliriz."

"Gördün mü? İşimi kaybetmem o kadar da kötü değil." Gülümsüyor, ikinci chalupa'sı masanın üzerinde dururken o bana odaklanmış durumda. "Aileme kendi başıma içerik yaratıcısı olabileceğimi söyledim ve onlar da yapmamı söylediler."

"Kesinlikle yapmalısın." Karnım aniden guruldadı ve çantaya uzanıp bir burrito alıp açtım. "Aklına koyduğun her şeyi yapabilirsin, Red."

Burritoyu yerken bana bakarken gülümsemesi yumuşak ve ben neden bana bu kadar tuhaf baktığını merak ederek duraksıyorum. "İyi misin?"

"Sadece... seni seviyorum," diyor iç çekerek. "Bir yıl önce, bu benim başıma gelseydi, panik atak geçirir ve dünyanın sonu geldiğini düşünürdüm."

Kaşlarımı çatıyorum. "Peki şimdi?"

"Şimdi kendime ve gittiğim yere güveniyorum. Bu o kadar da önemli değil. Başka bir iş bulabilirim." Gülümsüyor. "Güvenimin çoğu sana borçluyum."

"Bebeğim, kendine güvenmenin tek nedeni ben değilim. Bunu kendi başına başardın," diyorum ona içtenlikle. "Seninle gurur duyuyorum."

"Teşekkürler. Biliyor musun? Ben de kendimle gurur duyuyorum." Yarısı yenmiş chalupa'sına bakıp dudaklarını kıvırdı. "Öpüşmek ister misin?"

Ağzım burrito ile dolu. Soğanlı. "Uh..."

"Önce dişlerini fırçalayabilirsin," diye önerdi neşeyle. "Benim lazım."

"Öpüşmek mi istiyorsun?" Burritomu masaya koydum.

O başını sallar. "Duşta."

"Duş almak ister misin?" "Ve

öpüşmek, evet."

"Tüm dertlerini yıkamak için mi?"

"Hayır, duşta çıplak olarak öpüşmek ve belki sana oral seks yapmak istiyorum. Ne dersin?" Kendinden memnun bir şekilde gülüyor ve ben sandalyeden atlayıp elini tutup onu banyoya doğru çekiyorum.

"Bence bu harika bir fikir." Onu kollarıma alıp öptüm, soğan kokulu nefesiyle birlikte. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." O da beni

öpüyor. "Seninle gurur duyuyorum."

"Teşekkür ederim," diye mırıldanıyor. "Her şey yoluna girecek."

"Evet, öyle." Onu kollarıma çekiyorum. Birlikte olduğumuz sürece... Her şey yoluna girecek.

KIRK ÜÇ

RUBY

"Maçta yanında oturmak ^{gerçekten} çok güzel," diyor Natalie, tüm dikkatini altımızdaki sahaya vermiş.

Omzuna hafifçe dokunuyorum, gözlerim Ace'in takım arkadaşlarının arasında durduğu kenarda, sahada savunmamızı izliyor. "Kesinlikle katılıyorum."

"Sen de elinden geleni yaptın."

"Mecburdum." Tamamen 10 numaralı formayla giyinmişim. Dışarısı çok soğuk olduğu için Townsend forması giymiş, altına da uzun kollu termal tişört giymişim, ama herkesin sırtındaki ismini görmesini istediğim için üzerine ceketimi giymeyi reddediyorum. Kafamda, önüne on numara işlenmiş ve her hareketimde sallanan ponponlu bir örgü şapka var, ayrıca her iki yanağıma da kırmızı parlak boyayla on numara çizdim.

Ace Townsend'ın bir numaralı hayranıyım. Hayran kulübündeki kızların hiçbiri - son duyduğuma göre, bizim birlikte olduğumuz ortaya çıkınca dağılmışlar - bu adama olan hayranlığımla boy ölçüşemez.

Hiçbiri.

Maç çok heyecanlı ve ben maçın çoğunda çılgık atan, bağırıp çağıran bir deli gibiyim. Kendimi zar zor kontrol edebiliyorum. Natalie sürekli kulağıma bağırmayı kesmemi söylüyor ama kendimi tutamıyorum. Maç çok heyecanlı. Hepsi çok iyi oynuyorlar ama sonra...

Son çeyrekte, diğer takım son saniyelerde bir touchdown yapıp maçı kazanıyor. Takımımız *kaybetti*.

Bu yıkıcı bir olay.

"Ben tribünde uğursuzluk getiriyorum," diyorum Natalie'ye stadyum hızla boşalırken. Hava çok soğuk ve gökyüzü koyu gri. Fırtına yaklaşıyor ve rüzgar her şeyi daha da kötüleştiriyor. "Kendimi berbat hissediyorum."

"Kaybettikleri senin suçun değil," diyor Natalie beni teselli etmek için, ama yüzündeki ifade beni şüpheye düşürüyor.

Belki de benim
hatamdı. Of, bundan
nefret ediyorum.

Takım soyunma odasından çıkıp çıkmaya hazır olduğunda, biz çoktan gitmiştik. Onları apartmanımızda bekliyoruz, çünkü kim Logan'ın evine kutlama yapmaya gider ki? Kaybettik.

Bu Ace için yeni bir durum ve ben gerginim. O kadar galibiyet serisi yakalamıştı ki, nasıl hissedeceğini bilmiyorum. Üzülür mü? Kızarmı? Hayal kırıklığına uğrar mı? Hepsi birden.

Muhtemelen.

İkimiz de erkeklerin duygularını yemekle bastırmaları gerektiğine karar verip birkaç pizza sipariş ediyoruz ve onlar gelene kadar Natalie ve ben, tepkilerini merak ederek endişeleniyoruz.

Ama ikisi de sanki burada yaşıyormuş gibi eve giriyorlar, gülüyorlar ve konuşuyorlar.

"Açlıktan ölüyorum," diyor Derek, mutfakta çaresizce duran Natalie'ye bakarak. Ona doğru gidip onu kollarına alıyor ve uzun, biraz uygunsuz bir öpücük veriyor. Onları açıkça izlememek için başımı çevirmek zorunda kalıyorum.

Döndüğüm anda Ace tam orada, kollarını sanki bana doğru yürümemi bekler gibi açmış, ben de öyle yapıyorum. Beni sıkıca sarıyor, ben de ona yapışıp, onun temiz kokusunu içime çekerek, kelimeler olmadan ona onu anladığımı anlatmaya çalışıyorum. Oyunu kaybetmek sorun değil. O hala harika.

"O pislikler çok sinsiymiş," diye saçlarıma fısıldıyor.

Onun gözlerine bakabilmek için ondan biraz uzaklaşıyorum. "Kazanmalarına sinir oldum."

O imkansız geniş omuzlarını silkiyor. "Bazen kazanırsın, bazen kaybedersin."

Hmm. Bu konuda çok kayıtsız davranıyor, hiç de beklediğim gibi değil. "Üzüleceğini sanmıştım."

"Kaybettiğimiz için kızgınım, yalan söylemeyeceğim, ama ne yapabilirim ki? Yine de harika bir maç oynadık. Sonunda onlar bizden üstün geldi," diye açıklıyor.

Yanağına dokunuyorum, sakalları avucumu gıdıklıyor. "Seninle gurur duyuyorum." "Öyle mi?" Kaşları havaya kalkıyor.

"Evet." Elimi yüzünden çekiyorum. "Tepkin çok... olgun." "En iyisinden öğrendim." Eğilip beni öpüyor ve bir anda anında tutkuya dönüşüyor. Elimi boynunun arkasına doluyorum, onu yerinde tutarken dudaklarımı onun arayan diline açıyorum...

Kapı zili çaldı ve birbirimizden ayrıldık, ben çaresizce gülümsüyordum. "Pizza sipariş ettik."

"Oh, şükürler olsun," diye inleyen Derek, Natalie'den uzaklaşarak ön kapıya doğru yürüdü. "Ben öderim. Böylece çoğunu ben yersem kızmazsınız."

Natalie ve ben gizli bir bakışlaşırız. Aptal olmadığımız için her ihtimale karşı üç pizza sipariş etmiştik.

Ace ve ben geç saatte yediğimiz akşam yemeğini bitirdikten sonra odama kilitleniriz, ikimiz de otomatik olarak kıyafetlerimizi çıkarır ve yorganın altına dalarız. Birbirimizi ısıtmak için birbirimize yaklaşıyoruz.

Ve... başka şeyler yapıyoruz.

Sonunda.

"Seni normal bir seyirci gibi izlemek eğlenceliydi," diyorum ona.

"Bana gönderdiğin fotoğrafı beğendim, Townsend kıyafetlerinle çok yakışmış," diyor ve yanağıma burnunu sürtüyor.

Şu anda kollarında sarılmış durumdayım ve o arkamda, çıplak bacaklarımız birbirine dolanmış, ereksiyonu popoma dokunuyor. "Keşke maçtan sonra sahada buluşup birlikte fotoğraf çekilebilseydik."

"O sahada uzun süre takılmamız imkansızdı," diye mırıldanıyor. "Kutlayacak bir şeyimiz yoktu."

Belime dolanmış kollarını sıkıp popomu sallayarak onun ereksiyonuna sürtünüyorum. "Yine de harika oynadın."

Bir an sessiz kalıyor ve odamdaki sessizliğin tadını çıkarıyorum. Büyük vücudunun benimkini sararak beni koruduğu hali. Beni tadını çıkarması.

"Bunu söylediğin için teşekkür ederim," diyor sonunda, sesi yumuşak, ve o kalkarken başımı çevirip yanağıma göğsüne dayıyorum.

"Seni seviyorum," diye fısıldadım.

"Bebeğim, seni ne kadar çok sevdiğimi hayal bile edemezsin," diyor, sesi duyguyla titriyor.

"Sanırım bir fikrim var." Kollarında dönüp ona bakıyorum, başımı geriye eğip gözlerine bakabilmek için.

"Beni sevdiğin için teşekkür ederim," dedi ciddi bir sesle. "Ne olursa olsun beni desteklediğin için. Her zaman arkamda olduğun için."

"Sen de benim için aynısını yapıyorsun." Bu adama olan duygularımla boğazıma gelen yumruyu yutuyorum.

Elimi tutup göğsünün ortasına koyuyor. "Hissediyor musun? Bu senin için atan kalbim. O senin."

Parmaklarım hafifçe kıvrılıyor, sıcak tenini tırmalıyorum, kalp atışlarının düzenli sesi avucumda yankılanıyor. "Sonsuza kadar saklayacağım."

"Öyle yap. Başka kimseyi istemiyor." Gülümsüyor, başını eğiyor, o büyülü dudakları benim dudaklarıma değiyor ve ben kendimi onun öpücüğünde kaybediyorum.

Kendimi onun kollarında kaybediyorum.

Hayatta bu adam tarafından seilmekten daha güzel bir şey yok.

Hiçbir şey.

SON

Ruby

ARALIK

"BUNU DAYANAMIYORUM!" Ayaklarımın üstüne fırlayarak çığlık atıyorum, hava ciğerlerimde durmuş, hücum hattımızın pozisyon almasını izliyorum, erkek arkadaşım tam arkada, derin sesi sahada yankılanıyor, oyunları söylüyor.

Futbolcular hareketleniyor, top Ace'ye atılıyor ve o birkaç adım geri çekiliyor, ayakları sürekli hareket halinde, başı dönüyor. Gözlerimi ondan ayıramıyorum, kalbim o kadar hızlı atıyor ki göğsümden çıkacak gibi ve o topu attığında, havada bir yay çizerek, spiral şeklinde, bekleyen tight end'in ellerine doğru uçtuğunu izliyorum.

Oyuncu dönüyor, topu göğsüne sıkıştırıyor ve tüm gücüyle end zone'a doğru koşuyor ve bir touchdown daha yapıyor.

Natalie ve ben zıplıyor, tezahürat yapıyor ve bağırıyoruz. Maçın sonunda sesim kalmayacak. O kız arkadaşlardan oldum. Hakemlerin kötü karar verdiğini düşündüğümde onlara bağırın kız. Rakip takımı tahrik eden ve sahadayken onlara hakaret eden kız.

Çok kötü değil, ama kendimi daha iyi hissetmek için her zaman birkaç kötü söz söylüyorum.

Ace bana bunun için kızıyor, sporcu ruhuna uygun davranmam gerektiğini söylüyor ama elimde değil. O benim erkeğim ve onu savunacağım.

İşte böyle.

Sezon neredeyse bitti ve takımımız şampiyonluk maçında oynuyor. Bu maç çok önemli. Ace ve takımın geri kalanı, onun ilk yılında birinci kaleci olarak buraya gelmiş olması? Bu çok büyük bir olay. Adamım kendini dünyanın zirvesinde hissediyor ve hissetmeli de.

Oraya ait.

Dördüncü çeyreğin ortasındayız ve son touchdown, galibiyetlerini büyük ölçüde garantiledi. O tek mağlubiyetten sonra, saat resmi olarak bitene kadar kazandığımızı düşünmek istemiyorum, bu yüzden hala temkinliyim ama iyi hissediyorum.

Natalie ise?

"Başardık." Elini kaldırıyor ve ben de ona beşlik çakıyorum, ikimiz de birbirimize gülümsüyoruz. Kendine güveninin tadını çıkarmasına izin veriyorum çünkü bundan zevk alıyor. Derek'i destekliyor. Bir ilişkisi var. Uzun vadeli bir ilişkiye ilgi duymadıklarını söyleyen iki insan için, çift olarak gerçekten iyi anlaşıyorlar.

Bakışlarım, kenarda duran diğer favori çifte takılıyor. Eric'in çektiği görüntüleri incelemek için başlarını birbirine yaklaştırmışlar. Evet, Gwyneth ve Eric hâlâ birlikte ve Natalie ile Derek de evdeyken birkaç kez bize geldiler. Eric, Ace ve Derek ile futbol konuşarak bu anların tadını çıkarıyor, biz kızlar ise takılıyor. Hepimiz birbirimize daha da yakınlaştık ve arkadaş grubumu çok seviyorum.

Özellikle Ace'i seviyorum.

Ah, nasıl bu kadar şanslı oldum?

Rakip takım mola istiyor ve Natalie bana bakıyor. "Beyzbol takımından haber var mı?"

Aptal gibi sırtarak başımı sallıyorum. "Maaş konusunda hala görüşüyoruz ama işi alacağımdan eminim."

"Aman Tanrım, bu harika!" Natalie gülümseyerek elimi sıkmak için uzandı.

İşte çılgın olan kısım. Spor bölümünden kovulduğum haberi yayıldıktan sonra, diğer üniversitelerin takımları bana ulaşmaya başladı ve kendileri için çalışmamı istedi. Önce diplomamı almak istediğim için hepsini reddetmek zorunda kaldım, ama bizim üniversitenin beyzbol takımı bana ulaşp, spor bölümünün sosyal medya ekibi dışında içerik yaratıcısı olarak beni işe alabilirler mi diye sordu.

İşte o zaman işler ilginçleşti.

Hiçbir yerde, bir takımın kendisini tanıtmak için birini işe alamayacağı yazmıyor. Beni, kendilerine atanan sosyal medya ekibiyle birlikte çalışmamı istiyorlar ve normal sözleşmeyi imzalamamı da istemiyorlar. Serbest çalışan olacağım. Spor bölümü ilk başta itiraz etti, ama sonunda geri adım atmak ve izin vermek zorunda kaldı.

En iyi kısmı ne biliyor musunuz? Gwen'i de işe alıyorlar. Sosyal medya takipçileri çok az olduğu için, futbol takımı için yaptığımız gibi eğlenceli içerikler hazırlamamızı istiyorlar.

İşe başlamak için sabırsızlanıyorum. Gwen'in de heyecanlı olduğunu biliyorum. Erkek arkadaşlarımız, sürekli beyzbol takımıyla takılacağımız için pek sevinmediler ama endişelenmelerine gerek yok.

Zaten o çocuklarla ilgilenmiyoruz.

Rakip takım topu aldığıında, Natalie de benim gibi bağırıyor ve sahada olan Derek'i teşvik ediyor, sonunda rakip takımın oyun kurucusunu yere indiriyor. Sahada yürüyen Derek'in yüzünden memnuniyeti okunuyor ve ben gülmekten kendimi alamıyorum.

Rakip takım gol atamıyor. Bizim çocuklar sahaya geri dönüyor ve başka bir touchdown olmasa da bir field goal atarak skoru, kalan süre içinde rakibin yakalaması imkansız, hatta geçmesi imkansız bir seviyeye çıkarıyor.

Kazandık.

Natalie ve ben maçın geri kalanında çok heyecanlıyız. Maç bittiğinde, sahaya girmemize izin verir vermez sahaya koşuyoruz ve en sevdiğimiz oyuncularını aramak için birbirimizden ayrılıyor. Ace'i hemen buluyorum, elinde ESPN mikrofonu olan güzel bir kızla röportaj yapıyor ve ben gururla göğsüm kabarıyorken onunla konuşmasını izliyorum.

Yorgun ama mutlu görünüyor. Saçları terden berbat durumda ve forması da dağınık. İlk çeyrekte sack yedi ama moralini bozmadı. Kafasına takmadı.

Ace güçlü bir oyun sergiledi ve baskı altında pes etmeyen güçlü bir lider olduğunu kanıtladı. Onunla o kadar gurur duyuyorum ki, patlayacakmış gibi hissediyorum.

Hala muhabirle konuşurken beni fark etti, yüzünde yavaşça bir gülümseme belirdi ve onu görünce kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Ah, onu çok seviyorum. O da beni seviyor. Bazen biraz saçma davranıyoruz.

Hiçbir şeyi değiştirmedim.

Muhabir çekimi bitirir ama onunla konuşmaya devam eder ve sonunda en güzel sözlerle ayrılır. "Hey, kız arkadaşım beni bekliyor. Gitmeliyim."

O bana doğru gelirken gülümsemem genişler, beni kaldırıp döndürdüğünde nefesim kesilir. Gülüyor ve çok mutlu geliyor, kalbim çarpıyor. Onun ruh hali kadar hafif ve kaygısız.

Beni tekrar yere indirir ama bırakmaz, elleri belimde, parmakları genişçe açılmış. "Kazandık."

"Sen kazandın." Ellerimi göğsüne dayayıp parmak uçlarına yükseliyorum ve ona yarı yolda yaklaşıp çok kısa bir öpücük veriyorum. "Bu gece sahada çok iyidindin."

Yüzü ciddileşir. "Hepimiz iyiydik."

Gülümsemem genişliyor. Takımına her zaman kendine verdiği kadar değer veriyor ve bu özelliğini çok seviyorum.

"Sen de öyleydin,"
diyorum. "Ace!"

İkimiz de el ele yürüyen anne babasının bize doğru geldiğini gördük. Onlarla birkaç gün önce, maçı izlemek için şehre geldiklerinde tanışmıştım ve şimdiden çok sevmiştim. Annesi Wendy, oğlunu çok seviyor ve Ace'in de onu seven bir kız arkadaş bulmasına çok memnun. Babası Scott ise tek çocuğuyla gurur duyduğu belli. Harika insanlar.

Oğullarını da harika bulduğumu düşünürsek, bu hiç şaşırtıcı değil.

"Harikaydın," diyor babası, sarılmadan hemen önce. Wendy ve ben onları izliyoruz ve Ace annesini tutup az önce bana yaptığı gibi onu havada döndürdüğünde gülüyorum.

"İşte buradasınız," diyor tanıdık bir ses ve dönüp amcam Drew ile babamı yan yana, yüzlerinde aynı gülümsemeyle dururken görüyorum. "Ace. Harika maçı."

"Drew Callahan," diyor erkek arkadaşım, sesinde hayranlık duyduğu belli, anne babasından uzaklaşıp amcama doğru yürürken elini uzatıyor. "Vay canına, maçıma gelmişsin."

"Ona gelmesinin degeceğini ikna ettim," der babam, bana göz kırparak. Drew amcam ve Fable teyzemin geleceğini zaten biliyordum, ama Ace'den sır olarak saklamıştım.

Görünüşe göre buna değmiş. Çocukluk kahramanlarından biri karşısına dikilmiş, o kadar heyecanlanmış ki ağlayacak gibi.

"Annem nerede?" diye soruyorum babama.

"Teyzenle arabaya gitti. İkisi de hava biraz soğuk diye şikayet ettiler, ayrıca akşam yemeğinde hep birlikte görüşeceğiz, değil mi? Ama karım sana tebriklerini iletmemi istedi," diyor babam Ace'e. Ace sersemlemiş gibi yavaşça başını sallayarak onaylıyor. Muhtemelen öyledir, hala amcama inanamıyormuş gibi bakıyor.

Çok sevimli.

Bir anons yapılır ve Ace, şampiyonluk kupasını almak için takımın geri kalanıyla birlikte elli yard çizgisine gitmek zorundadır. Hepimiz izliyoruz, ben babam ve amcamın arasında durmuş, burada olmaktan gurur duyuyorum. Bu anın tadını çıkarmak ve sevdiğim adamı ve takımını kutlamak için. Ace'in annesi gözlerinden yaşları siler ve başını kocasının omzuna yaslayarak ona sarılır. Gözlerim doluyor ve gözyaşlarının akmasına izin vermeyerek gözlerimi kırıyorum.

Her ne kadar bunlar mutluluk gözyaşları olsa da.

Beni seven bu adamdan daha mutlu olduğum kimse yok. Ne olursa olsun yanımda duran ve beni destekleyen adam. Ben de onun için aynısını yapıyorum. Onun zaferleri benim zaferlerim ve bu gece onu herkesle birlikte kutlamak için sabırsızlanıyorum.

Sadece ikimiz baş başa kutlamak için de sabırsızlanıyorum.

Restorandan eve geldiğimiz ve yatak odama girdiğimiz ^{AN}, Ace üzerime atladı. Ağzı ağızımda, elleri meşgul, giysilerimi çıkarmaya çalışıyor. Ben de aynısını yapıyorum, giydiği flanelin düğmelerini açıyorum ve altında giydiği bembeyaz tişörtü görünce hayal kırıklığıyla inliyorum.

"Çok fazla katman var," diye homurdanıyorum ve tişörtünü yukarı çekerek yakın zamanda yaptırdığı dövmeği görebiliyorum.

Basit bir dövme. Küçük. Göğsünün ortasında, tam kalbinin üzerinde tek bir kelime yazıyor. Şöyle yazıyor...

Senin.

Her bir harfi parmağımla izlerken, o da kotumun düğmelerini açıp fermuarını indiriyor. "Bu dövmeği çok seviyorum," diye mırıldanıyorum.

"Biliyorum," dedi. "Bana da aynısından alır mısın?" "Nereden?"

Önüme eğilip, kot pantolonumu bacaklarımdan aşağı çekiyor. Ayakkabılarımı çıkarıp kot pantolonumu tekmeliyorum. "Burada yapmayı düşünüyordum."

İki eliyle kışımı avuçladı ve ben kahkahayı patlattım. "Kışımnda 'senin' yazan bir dövme mi istiyorsun?"

"Benim zaten." Kalçalarımı avuçlayarak sıkıyor. "Bu kalçalara doyamıyorum."

"Hala başımızı belaya sokuyor," diye hatırlatıyorum.

"Ah, ama ne güzel bir şekilde, değil mi?"

Önümde diz çökmüş, yüzünde geniş bir gülümseme var ve ben ona uzanıp parmaklarımı yanağına doğru kaydırıyorum. "Sen biraz garipsin."

"Bunu seviyorsun." Başını çevirip avucumu öptü.

"Haklısın. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum, Kızıl."

"Sonsuza kadar?" diye soruyorum, onayına ihtiyacım var.

Gözleri parıldayarak bana bakıyor, gözlerinde sadece aşk var.

"Sonsuza kadar."

Ace ve Ruby'nin gelecekte neler yapacağını merak mı ediyorsunuz? Bu [bonus epilogu](#) okuyun!

TEŞEKKÜR

Hepimiz, bunun olacağını düşünmemiştik, ama Ace Townsend, şimdiye kadar yazdığım en sevdiğim karakterlerden biri haline geldi. Onda çok kolay ve seksi bir şey var. Ve sonra Ruby var - hayatında bazı özgüven sorunları yaşamış olsa da, eve geri dönüp eski dostları CU'da üniversiteye başladığında, kendini buluyor. Ace ve Ruby birbirlerine çok yaklaşıyorlar ve bu kitabı yazarken hayatımın en güzel günlerini geçirdim. Kitabı yazarken her gün yazmak için sabırsızlanıyordum, ki bu her zaman olan bir şey değil, inanın bana. Favorilerimden bahsetmeyi sevmem ama... bu kesinlikle serinin en sevdiğim kitabı. Erkeklerle takıntılılar kazanıyor!

Bittiği için üzgünüm. Bu bir dönemin sonu, tabiri caizse. Beni uzun süredir okuyorsanız, neden bahsettiğimi anlarsınız. Callahan/Maguire ailesi on yıldan fazla bir süredir hayatımızın bir parçasıydı! Yeni nesil kitaplar için bazı istekler aldım ve burada bazı fikirlerim olduğunu itiraf ediyorum. Belki de seriler arasında bir geçiş olabilir? Şimdilik tek söyleyeceğim bu...

Bu kitap, tüm bu seri, okuyucular için yazıldı. Spor romantizmi en sevdiğim tür. Lancaster çocuklarının ortalığı ele geçirdiğini biliyorum, ama seksi bir futbolcu ve ona aşık olan kadını yazmaktan daha güzel bir şey yok. Bu tür hikayeler bana mutluluk veriyor, umarım size de verir.

Valentine PR'daki herkese, bana baktığınız için teşekkür ederim - Nina, Kim, Valentine, Daisy, Sarah, Amy (çocuğum), Kelley, Meags - siz bayanlar harikasınız! Nina, her zamanki gibi bu hikayenin parlamasına yardımcı oldun ve bunun için sana minnettarım!

Editörüm Rebecca'ya yaptığı her şey için teşekkür ederim. Sarah'ya da düzeltmeler ve detayları düzgün tuttuğu için teşekkür ederim.

Emily Wittig bu serinin muhteşem kapaklarını tasarladı ve ben hala onlara aşığım. Mor renk diğer ikisiyle çok uyumlu ve ben Lavender Haze'de olmak istedim, yani... evet. Mükemmel.

PLAYING TO WIN'i beğendiyseniz, satın aldığınız perakendeci sitesinde veya Goodreads'te bir yorum bırakırsanız benim için çok anlamlı olacaktır. Çok teşekkür ederim!

MONICA MURPHY'NİN DİĞER
ESERLERİ

The Players

Zor Oynamak

Kurallara Uymak

Kazanmak İçin

Oynamak

Lancaster Hazırlık

Söylemek İstedğim Şeyler (ama hiç
söylemedim) Hayatında Bir Milyon
Öpücük Doğum Günü Öpücükleri
Tutmak İstedğimiz Sözler Her
Zaman Senin Yanında Olacağım
Sen Benim En Sevdğin Oldun

Evlilik Mutluluğu (Lancaster)

İsteksiz Gelin

Acımasız Damat

Pervasız Birliktelik

Görücü Usulü Evlilik boxset

Üniversite Yılları

Birinci Sınıf

İkinci Sınıf

Üçüncü Sınıf

Dördüncü Sınıf

Flört Serisi

[Tarihi Kaydet](#)

[Sahte Randevu](#)

[Tatil](#)

[Randevusu](#)

[Seninle Çıkmaktan](#)

[Nefret Ediyorum](#)

[Bir Randevuyu](#)

[Değerlendirme](#)

[Düğün Randevusu](#)

[Kör Randevu](#)

Callahanlar

Bana Yakın Ona

Aşık Ona Bağımlı

Kaderimiz

Savaşmak Senin

İçin Onu Benim

Yapmak

Bir Callahan Düğünü

Sonsuza Kadar Senin Serisi

Bana Sonsuza Kadar Söz

Verdiniz Seni

Düşünüyorum Sensiz Hiçbir

Şey

Yaralı Kalpler Serisi

Onun İnatçı Kalbi

Onun Boşa

Harcanmış Kalbi

Yaralı Kalpler

Arkadaşlar Serisi

Sadece Arkadaş

Sonsuza Kadar

Arkadaştan Fazlası

Asla İkili Olmayacaklar

Bizi Asla Ayırma Seni

Asla Bırakma

Kurallar Serisi

[Karanlıkta](#)

[Adil Oyun](#)

[Yavaş](#) .

[Oynama](#)

[Güvenli](#)

[Bahis](#)

Fowler Kardeşler Serisi

Violet'i _____

Sahiplenmek

Rose'u Çalmak

Lily'yi

Evcilleştirmek

Reverie Serisi

[Onun Hayali](#)

[Onun Kaderi](#)

Milyarder Bekarlar Kulübü Serisi

Arzu,

Yırtık,

Tadın

1

Çıkar

mak

Sarhoş

Bir Haftalık Kız Arkadaş Serisi

[Bir Haftalık Kız Arkadaş](#)

[İkinci Şans Erkek Arkadaş](#)

[Üç Kırık Söz](#)

[Drew + Fable Sonsuza Dek](#)

[Dört Yıl Sonra](#)

[Sana Beş Gün Kaldı](#)

[Drew'+ 'ın Noel'i](#)

Bağımsız Genç Yetişkin Kitapları

[Cesur Kötü Çocuk Kurtarıcı](#)

[Güzel Ölü Kızlar](#)

YAZAR HAKKINDA

Monica Murphy, New York Times, USA Today ve uluslararası en çok satan yazarlar listesinde yer almaktadır. Kitapları neredeyse bir düzine dile çevrilmiş ve dünya çapında milyonlarca kopya satmıştır. Geleneksel yayıncılık ve bağımsız yayıncılık alanlarında faaliyet gösteren yazar, genç yetişkin ve yeni yetişkinlere yönelik romantik romanların yanı sıra çağdaş romantik romanlar ve kadın romanları da yazmaktadır. USA Today'in en çok satan yazarı Karen Erickson olarak da tanınmaktadır.

Telif hakkı © 2023 Monica Murphy Tüm

hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, kitap incelemelerinde kısa alıntılar dışında, yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri dahil olmak üzere, herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişiler, olaylar veya yerlerle herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

Kapak tasarımı: Emily Wittig
emilywittigdesigns.com

Editör: Rebecca, Fairest Reviews Editing Services
Düzeltilen: Sarah Plocher

İçinde

Başlık	
Sayfası	
İçindekile	
r Çalma	
Listesi	
Bölüm 1	
Bölüm 2	
Bölüm 3	
Bölüm 4	
Bölüm 5	
Bölüm 6	
Bölüm 7	
Bölüm 8	
Bölüm 9	
Bölüm 10	
Bölüm 11	
Bölüm 12	
Bölüm 13	
Bölüm 14	
Bölüm 15	
Bölüm 16	
Bölüm 17	
Bölüm 18	
Bölüm 19	
Bölüm 20	
Bölüm 21	
Bölüm 22	
Bölüm 23	
Bölüm 24	
Bölüm 25	
Bölüm 26	
Bölüm 27	
Bölüm 28	
Bölüm 29	
Bölüm 30	
Bölüm 31	

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[Bölüm 43 Epilog](#)

[Teşekkürler Monica](#)

[Murphy'nin diğer eserleri](#)

[Yazar hakkında Telif](#)

[hakkı](#)

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

